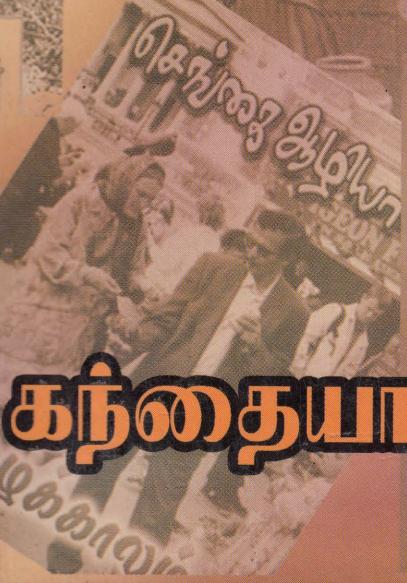

பிசுந்தை ஆழியான்

நாவல்சுள்

இன மீட் டெ

வாய்வெள்ளம் காலை வாய்வெள்ளம்

உயிர்

தக்கற்று

ஒன்றியத்திலிருந்து

ஏன்அபுஞ்

கூடு
THE
MAGAZINE

கந்தையா முருகதாசனி

செங்கை ஆழியான்

நாவல்கள்

KANDIAH MURUGAIAH SASTRI

- ஒரு திறனாய்வு நோக்கு -
Tamil no 2002.

கந்தையா முருகதாசன்

கந்தையா முருகதாசன் B. A. Hons., M.Phil.

(பொன்பர்ணி), சீனிவாசநகர் நிலைமை

ஒரே ஸ்ரீமத் - ராமசு ஸ்ரீமத்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில்
முதுகத்துவமாணிப் பட்டத்திற்காக
உயர்பட்டப்படிப்புக்கள் பீடத்தினுடைகச்
சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வேடு - 2005.

தமிழ்நாடு சிற்பகுலம்

LITERACY COUNCIL

SENKAI AAZHIYAN NOVELS

- A Critical Study -

KANDIAH MURUGATHASAN

*Thesis submitted to the University of Jaffna
through the Faculty of Graduate Studies for the
award of the Degree of Master of Philosophy in
Tamil on 2005.*

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

ஆய்வு நூல்

கந்தையா மருகதாசன், எம்.பி.ல்.(யாழ்ப்பாணம்),

முதற் பதிப்பு - மேசம்பர் 9006

இலங்கை இலக்கியப்பேரவை வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்

விலை : 300/-

விற்பனையாளர்:

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை,

யாழ்ப்பாணம்/கொழும்பு-6/கொழும்பு-11/லண்டன்

ஆய்வு முன்னுரை

“செங்கை ஆழியான் நாவல்கள் - ஒரு திறனாய்வு நோக்கு” என்னும் தலைப்பிலான இந்த ஆய்வில் 1960 தொடக்கம் 2003 வரையிலான காலப்பகுதியில் வெளிவந்த, செங்கை ஆழியானின் நாவல்கள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

செங்கை ஆழியான் நாடறிந்த எழுத்தாளர். தனது எழுத்துக்களால் வாசகர்களைக் கவர்ந்து, இலக்கிய உலகில் இன்றுவரை நிலைத்து நிற்பவர். நாவல் இலக்கியத்தில் மட்டுமன்றி சிறுக்கை, தமிழியல் ஆய்வு, வரலாறு முதலிய துறைகளிலும் ஆக்கங்களைத் தந்தவர். அவரது நாவல்கள் கலையழகும் சமூகப் பயன்பாடும் உடையவை. அவரது ஆக்கங்கள் பற்றி அவர் வாழுங்காலத்திலேயே ஆய்வு செய்வது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும்.

இந்த ஆய்வில் ஆய்வு முன்னுரை, நிறைவுரை என்பன நீங்கலாக ஆறு இயல்கள் இடம் பெறுகின்றன. முதலாவது இயல் ‘செங்கை ஆழியானின் ஆளுமை உருவாக்கம்’ எனும் தலைப்பில் அமைகிறது. இவ் வியலில் குடும்பச் சூழலிலும், கல் லூரிச் சூழலிலும், பல்கலைக்கழகச் சூழலிலும் செங்கை ஆழியானின் இலக்கிய ஆளுமையில் தாக்கம் செலுத்திய காரணிகள், பின்னணிகள் என்பன ஆராயப்படுகின்றன. அவரது சிந்தனைவளம், கற்பனைச் செழுமை, எழுத்தாற்றல் என்பன செம்மையறுவதற்கு வழிகாட்டிய ஆசான்கள், நண்பர்கள், சூழ்நிலைகள் என்பன எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன.

இரண்டாவது இயலில் செங்கை ஆழியானின் நாவல்களில் இடம்பெறுகின்ற பொருளாதாரப்பிரச்சினைகள் நோக்கப்படுகின்றன. அந்த வகையில் வறுமை, சீதனம், சமூகஊழல்கள், சுரண்டல்கள் என்பன இங்கே ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன.

முன்றாவது இயல் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் சாதியம் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களைச் செங்கை ஆழியான் தனது நாவல்களில் சித்தரித்திருக்கும் முறைமையை ஆராய்கிறது. உயர்த்தப்பட்ட சாதியினர் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் மீது மேற்கொண்ட ஒடுக்குமுறை, அவற்றுக்கெதிராகத் தாழ்த்தப்பட்டிருந்த சாதியினர் கொண்டிருந்த மனவெழுச்சி, எதிர்

நடவடிக்கைகள், சிந்தனை மாற்றங்கள், மனமாற்றங்கள், சமூக மாற்றங்கள் என்பன இங்கே எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

இயல் நான்கில் 1950களின் பின் பல்வேறு காரணிகளாலும் ஈழத்துமிழு மக்கள் பிறநாடுகளை நோக்கிப் புலம்பெயர்ந்தமை, அதனால் ஏற்பட்ட பொருளாதார நலன்கள், யாழ்ப்பாண சமுகத்தவர் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட சமுக மாற்றங்கள், பண்பாட்டுச் சீரழிவுகள் என்பன பற்றி ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன.

ஜிந்தாவது இயலில் செங்கை ஆழியானின் வரலாற்று நாவல்கள் பற்றி ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. ஈழத்தமிழர்களது தொன்மை, யாழ்ப்பாண இராச்சிய மன்னர்கள் தென்னிலங்கை மீது செலுத்திய ஆதிக்கம், யாழ்ப்பாணத்தில் அந்நியர் ஆட்சி, அந்நியர் ஆதிக்கங்களுக்கு எதிராக யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்பன இங்கே நோக்கப்படுகின்றன.

இயல் ஆறு செங்கை ஆழியானின் நாவல்களில் படைப்பானுமை தொடர்பான விடயங்களை ஆராய்கிறது. நாவல் இலக்கியத்திற்கு கலையழகை வழங்கக்கூடிய கதைமாந்தர் படைப்பு, மொழிநடை, பின்னணி வருணனை என்பன இங்கே ஆராயப்படுகின்றன.

ஆய்வின் இறுதியில் இந்த ஆய்வுக்கு உதவிய நூல்கள் தொடர்பான விபரப்பட்டியல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கந்தையா முருகதாசன்

10.04.1957 இல் சாவகச்சேரியில் பிறந்த கந்தையா முருகதாசன் தனது கல்வியை சத்தியம்மன் அரசினர் வித்தியாலயம், மீசாலை வீரசிங்கம் மகாவித்தியாலயம் ஆகியவற்றில் பெற்றார். தனிப்பட்ட முயற்சியால் உயர் சல்வியைப் பயின்று, 1981 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகக் கலைத்துறை மாணவனாக நூழைந்து, தமிழூச் சிறப்புப் பாடமாகப்பயின்று கலைமாணிப் பட்டம் பெற்றார். அதன் பின்னர் முழங்காவில் மகாவித்தியாலயம், பளை மத்திய கல்லூரி, மீசாலை வீரசிங்கம் மகாவித்தியாலயம் ஆகியவற்றில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி, தற்போது கைதடி முத்துக்குமாரசாமி மகாவித்தியாலத்தில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார்.

கலை இலக்கியத் துறையில் ஈடுபாடுள்ளவர். சாவகச் சேரிப் பிரதேசத்தில் காத்தவராயன் கூத்தை அதன் அண்ணாவியார் வ.செல்லர் வாய்மொழியிற் கூற எழுத்தில் வடித்துள்ளார். ஈத்துச் சிறுக்கை புலவர்களில் ஒருவரான க.தி. சம்பந்தன் சிறுக்கைகள் ‘துறவு’ எனும் மகுந்தில் மீளத் தொடுக்கப்பட்டப்போது செங்கை ஆழியான், செம்பியின் செல்வன் ஆகியோருடன் இணைந்து முதல் தொகுதியில் இடம்பெறாத கைதகளை வழங்கித் தொகுப்பாசியராகப் பணியாற்றியுள்ளார். இவர் சிறுக்கை, கவிதை, கட்டுரைகள் எழுதுவதில் ஆர்வமுடையவர். இவரது ஆக்கங்கள் ஈழமுரசு, உதயன், சஞ்சீவி, தாயகம், விளக்கு முதலான சஞ்கிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. புனைக்கை இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதுவதில் தற்போது ஆர்வம் காட்டி வருகிறார்.

பெருளடக்கம்

இயல் ஒன்று

1. செங்கை ஆழியான்ன் ஆணைய உறவாக்கம்

1.1 இலக்கியமும் படைப்பாளியும்	8
1.2 வாழ்வும் ஏழுத்தும்	9
1.3 கல்லூரிக்காலம்	10
1.4 பல்கலைக்கழகச்சூழல்	11
1.5 செங்கை ஆழியானின் படைப்புக்கள்	17
அடிக்குறிப்புக்கள்	18

இயல் இரண்டு

2. செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்ல் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள்

2.1 அறிமுகம்	20
2.2 வர்க்கங்களின் தோற்றமும் வறுமையும்	29
2.3 செங்கை ஆழியான் நாவல்களில் வறுமை	29
2.4 தீதனம்	40
2.8 சரண்டலும் சமூக ஊழல்களும்	43
அடிக்குறிப்புக்கள்	53

இயல் மூன்று

3. செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்ல் சாதியம்

3.1 அறிமுகம்	58
3.2 எழுத்தில் சாதியம் தொடர்பான நாவல்கள்	62
3.3 செங்கை ஆழியான் நாவல்களில் சாதியம்	63
அடிக்குறிப்புக்கள்	76

இயல் நான்கு

4. செங்கை ஆழ்யான் நாவல்கள் புலம்பெயர்வு சார் சக்கல்கள்

4.1 புலம்பெயர்வு	79
அடிக்குறிப்புக்கள்	98

இயல் ஐந்து

5. செங்கை ஆழ்யான்ன் வரலாற்று நாவல்கள்

5.1 வரலாறு என்றால் என்ன?	101
5.2 வரலாற்று நாவல்கள்	101
5.3 தமிழில் வரலாற்று நாவல்கள்	102
5.4 ஈழத்தில் வரலாற்று நாவல்கள்	103
5.5 செங்கை ஆழ்யானின் வரலாற்று நாவல்கள்	103
அடிக்குறிப்புக்கள்	127

இயல் ஆறு

6. செங்கை ஆழ்யான் நாவல்கள் படைப்பாளுமை

6.1 கதை மாந்தர் படைப்பு	133
அடிக்குறிப்புக்கள்	163
7. நிறைவரை	157
துணை நூற்பட்டியல்	168

துண்டி ஸ்பா

வெக்காலி ரா மர்யபமின்சு ரீவெஸ்மாரை சொய்வுடை காங்காலி .

மர்யபமின்சு १.४

८८

நக்குப்பிரித்துக் கூடி

८९

தூஷை ஸ்பா

வெக்காலி மர்யபமின்சு சொய்வுடை காங்காலி இயல் ஒன்று

१०१

வெக்காலி மர்யபமின்சு சொய்வுடை

१०१

உஞ்சை உஞ்சை உஞ்சை

२०१

உஞ்சை உஞ்சை உஞ்சை

३०१

உஞ்சை உஞ்சை உஞ்சை

இலக்கியமும் படைப்பாளியும்

உஞ்சை உஞ்சை உஞ்சை

உஞ்சை உஞ்சை உஞ்சை

“இலக்கியம் படைப்புக்கள் சமூக மனிதனை அவனது உயிர் வாழ்க்கையின் பல்வேறு கோலத்துடன், அவனது உணர்வுக்கும் சிந்தனைக்கும் உள்ள முரண்பாடுகளுடன், சமூகத்துடனான அவனது உறவுகளுடன் அவனது அக வாழ்க்கையையும் புறவாழ்க்கையையும் சித்திரிக்கின்றது.¹ இத்தகைய இலக்கியங்களை ஆக்குவோர் சமூகப்பயன்பாடு பற்றிய சிந்தனைகளுடனேயே இலக்கியங்களைப் படைப்பர்² இவ்வாறு படைக்கப்படும் இலக்கியங்கள் வாசகர் ஒவ்வொருவரையும் கவரத்தக்க தனித்துவமான தன்மைகளை உடையதாக இருத்தல் வேண்டும்.³ இந்த அடிப்படையில் நோக்கும் போது இலக்கியம் பின்வரும் மூன்று அம்சங்களை முக்கியமாகக் கொண்டுள்ளது எனலாம்.

1. இலக்கியம் மனித வாழ்க்கையின் கூறுகளைப் பிரதிபலித்தல் வேண்டும்.
2. அது சமுதாயம் பயன்பாட்டுக் கருவியாக அமைதல் வேண்டும்.
3. இவ்விரு பணிகளையும் அது கலையழகுடன் செய்தல் வேண்டும்.

மேற்குறித்த பண்புகளுடன் இலக்கியங்களை ஆக்கும் ஒரு படைப்பாளி சாதாரண மனிதரிலிருந்து வேறுபட்டவனாக அமைகிறான்; அதேவேளை சமூக மனிதர்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகிறான்; தனது புறக்கண்களாலே தரிசிக்கும் மனித வாழ்க்கையை ஆழ்மனதிற்குக் கொண்டு சென்று பரிசீலனை செய்கிறான்; பிரச்சினைகளை இனங்காண்கிறான்.

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

அவற்றிற்கான காரணங்களையும் தேடி அறிகிறான்: தீர்வகள் பற்றிச் சிந்திக்கின்றான்: அத்தீர்வகளைத் தனது சமூகத்திற்குக் கூற முற்படுகிறான்: அத்தீர்வகள் சமூகத்தில் உள்ள சிலரையாவது பாதிக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகிறான்: இந்த நிலையிலேதான் ஒர் இலக்கியப் படைப்பாளி தனது சமூத்திலே தான் கண்டும் கேட்டும் அனுபவித்தவற்றின் மூலம் தனது மனதிலே தோன்றிய கருத்துக்கள் வாசகனைச் சென்றடைவதற்கும் அவனிடம் பாதிப்பினை ஏற்படுத்துவதற்கும் உரிய வழிவகைகளைத் தேடுகிறான்: இந்த முயற் சியின் போது கலை நயத்துடன் கூடிய இலக்கியம் ஒன்றை ஆக்குவதற்கான உத்திகளை இனங்காண் கிறான்: கணிப்புக்குரிய இலக்கியங்களைப் படைத்துப் புகழ்பெறுகிறான்.

மேற்குறித்த பண்புகள் யாவும் இலக்கியம் என்ற பொது நிலையிற் கூறப்பட்டாலும் புனைக்கத் திட்டம் இவை மிகவும் பொருந்தும். இத்தகைய மனப்பதிவுகளுடன் நாம் செங்கை ஆழியான் என்னும் படைப்பாளியை நோக்குதல் பொருந்தும்.

ஒருவன் பிறக்கும்போதே கவிஞராகவோ, எழுத்தாளனாகவோ பிறப்பதில்லை. ஆயினும் கற்பனைவளம், ஞாபக சக்தி, சிந்தனையாற்றல், நுண்ணிரவு முதலிய பரம்பரை அலகுகளுடன் பிறப்பது சாத்தியமே. இத்தகைய ஆளுமைக் கூறுகளைப் பெற்றிருக்கும் ஒருவனுக்கு அவனது குடும்பச் சூழலிலே கிடைக்கக்கூடிய அருட்டுணர்வுகள், உந்துதல்கள், முன்மாதிரிகள் என்பன சாதகமாக அமையும்போது அவன் படைப்பாளியாக உருவாகிறான். அவன் கல்வி பயிலும் சூழிற் கிடைக்கும் வழிகாட்டல்கள், ஊக்குவிப்புக்கள் என்பன அவனைப் பயிற்றுவிக்கின்றன. அவனது ஆசான் கள், அவனுக்கு வாய்க்கும் சகபாடிகள் ஆகியோர் இலக்கிய வாழ்வுக்குரிய ஊக்குவிப்புக்களாக அமைகின்றனர். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவனது வாசிப்புச் சூழல் கற்பனை வளத்தையும் சிந்தனையாற்றலையும் வளர்த்தெடுக்கிறது. சமகாலத்தில் அவனது படைப்புக்களுக்குக் கிடைக்கும் ஆதரவும், அங்கீகாரமும் அவனை மேலும் மேலும் அத்துறையில் உந்தித் தள்ளுகின்றன.

வாழ்வும் எழுத்தும்

குணராசா என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட செங்கை ஆழியான் 1941 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திலே பிறந்தார். அவரது தாயார் அன்னம்மா, தந்தையார் கந்தையா. இவர் தனது ஆரம்பக்கல்வியை யாழ் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலையிலே பெற்றார் (1945 - 1951). இடைநிலைக் கல்வியையும், உயர்தரக் கல்வியையும் யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் (1951 - 1957) கற்றார்.

1960 - 1964 வரை இலங்கைப் பல்கலைக்கழகப் பேராதனை வளாகத்தில் கல்வி பயின்று புவியியல் சிறப்புக் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்றார்; பின்னர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1984இல் முதுகலைமாணிப் பட்டத்தினையும் 1991ஆம் ஆண்டு கலாநிதி பட்டத்தினையும் பெற்றுக்கொண்டார். அதன் பின்னர் 1992ஆம் ஆண்டு டில்லிநேரு பல்கலைக்கழகத்தில் அபிவிருத்தி நிர்வாகத்துறையிலே பயிற்சியும் பெற்றார்.

குணராசாவாகிய செங்கை ஆழியான் தான் பெற்ற கல்விக்கேற்ற பல பதவிகளை வகித்துள்ளார். புவியியற் பயிற்சியாளர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், உதவி விரிவுரையாளர், கொழும்பு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பட்டதாரி ஆசிரியர் யாழ். கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி, அதிதிப் போதனாசிரியர் யாழ்ப்பாணம் தொழில் நுட்பக் கல்லூரி, பகுதிநேரு விரிவுரையாளர் கொழும்புத்துறை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை, இலங்கை நிர்வாகசேவைப் பயிற்சியாளர், காரியாதிகாரி, உணவுக் கட்டுப்பாட்டதிகாரி, உதவி அரசாங்க அதிபர், விசேஷாழனையாளர் (கரைச்சி பிரதேச சபை), மேலதிக அரசாங்க அதிபர், பிரதேசச் செயலர், பதிவாளர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், பிராந்திய ஆணையாளர், வடக்கு கிழக்கு மாகாணசபை, திருகோணமலை, மாநகர ஆணையாளர், யாழ்ப்பாணம் மாநகரசபை என்பன அவர் வகித்த பதவிகள் ஆகும்.

சிறு வயதிலே செங்கை ஆழியானுக்கு அவரது குடும்பத்தில் ஆரோக்கியமான இலக்கியச் சூழல் அமைந்திருந்தது. அவரது அன்னையின் அரவணைப்பும் ஆதரவும் வாழ்க்கையின் மீதான நம்பிக்கையை அவருக்கு ஏற்படுத்தியிருந்தது. அவரது தாயார் அவருக்குப் பக்திப்பாட்டகள், கதைகள் என்பவற்றைக் கூறுவதில் அதிக அக்கறை செலுத்தினார். இவ்வாறு அவர் கூறிய கதைகளும் பாடல்களும் செங்கை ஆழியானின் ஆழ்மனதிலே இலக்கிய ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தின.⁴ இவ்வாறு தாயாரால் உருவாக்கப்பட்டிருந்த இலக்கிய ஆர்வத்தைத் தூண்டி வளர்த்த கருவிகளாக அவரது மூத்த சகோதரன் புதுமைலோலன் வீட்டிலே சேகரித்து வைத்திருந்த நூற்றுக்கணக்கான இலக்கியப் புத்தகங்கள் அமைந்தன.⁵

கல்லூரிக்காலம்

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியிலே செங்கை ஆழியானுக்குக் கல்வி பயிற்றிய ஆசான்கள் அவரது இலக்கிய ஆளுமையிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினர். திரு.மு.கார்த்திகேயன், திரு.அற்புதரத்தினம், திரு.வெ.ஏரம்பழர்த்தி முதலியோர் இவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

சமூகம் பற்றிய சிந்தனையையும் இலக்கியம் பற்றிய தெளிவையும் இவர் அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டார். இது பற்றிச் செங்கை ஆழியான் பின் வருமாறு கூறியுள்ளார். “கணக்குப் பாடம் போதும். மிகுதியை நாங்களாகப்படித்துச் சித்தி வாங்கி உங்கள் பெயரைக் காப்பாற்றுவோம். இப்போது நீங்கள் கதை சொல்லுங்கள்” என்று தவேந்திரராசாவாக இருந்த (குணராசா) பையனையும் மற்றும் ராசகோபால், வைத்திலிங்கம் போன்ற பையன்களையும் இப்போது நினைத்தும் பார்க்கிறேன். கு.ப.ரா கல்கி, அகிலன், வ.வே.ச.ஜூயர், பாரதி, மு.வ, உ.வே.சா போன்றவர்களுடைய எழுத்துக்களையும் மற்றும் புதுமைப்பித்தனுடைய எழுத்துக்களையும் கண்ணப்ப நாயனாரைப் போலத் தின்று பார்த்து அந்தப் பருவத்தில் அவர்களுக்கு எது நல்லதென்று தெரிந்தெடுத்துத் தந்ததெல்லாம் இப்போது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது”.⁶

திரு.வெ.ஏரம் பழுர்த்தி செங்கை ஆழியானுக்கும் அவரது சகபாடுகளுக்கும் வாசிப்பு ஆர்வத்தை ஏற்படுத்திய அதே சமயம் வகுப்பறை நூல்கள் ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து அவர்களை வாசிப்புப் பழக்கத்தில் ஈடுபடுத்தியுள்ளார்.⁷

ஸ்கலைக்ராக் குழுவ்

1960ஆம் ஆண்டு செங்கை ஆழியான் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தினுள் நுழைந்தார். கலைத்துறை மாணவனாக, கனவுக்களோடும் கற்பனைகளோடும் அங்கு நுழைந்த அவருக்கு ஏற்றதொரு பின்னணி அமைந்திருந்தது. தமிழ்ப் பேரரிஞர்கள் சிலர் அங்கு ஆசிரியர்களாக இருந்தனர். அவர்களது கருத்துக்களும் சிந்தனைகளும், கோட்பாடுகளும் செங்கை ஆழியானுக்குத் தன்னை நெறிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு ஏற்ற சூழலை வழங்கின.

பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன், பிற்காலத்திற் பேராசிரியர்களாக விளங்கிய க.கைலாசபதி, ஆ.சதாசிவம் ஆகியோர் தமது கருத்துக்களாலும் ஊக்குவிப்புக்களாலும் அவரை வழிப்படுத்தினர்.

பேராசிரியர் க.கைலாசபதியும் பேராசிரியர் வித்தியானந்தனும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலும் நவீன இலக்கியங்களிலும் பயிற்சியுடைய வர்களாக விளங்கியவர்கள். ஆ.சதாசிவம் அழுத்தமான மரபுப்பற்றும் நவீன இலக்கியத்தில் வெறுப்பும் உடையவராக இருந்தவர். இம்முவரும் செங்கை ஆழியானை மிகவும் பாதித்தனர்.

பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் “மரபு மீறப்படக்கூடாது. இலக்கியப்பொருள், இலக்கிய வடிவம், உரைநடை, இலக்கண அமைதி என்பவற்றிலே தொன்று தொட்டுக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவந்த மரபுகள் மீறப்படக்கூடாது. இலக்கியப் படைப்புக்களிற் செந்தமிழ் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமே தவிர இழிசனர் வழக்கைப் பயன்படுத்தக் கூடாது”⁸ என்னும் கருத்துடையவராக இருந்தார்.

பேராசிரியர் க.கைலாசபதியும் பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தனும் அவரது கருத்துக்களை மறுதலிப்பவர்களாக இருந்தனர். பேராசிரியர் க.கைலாசபதி “மரபு மீறல் இலக்கியத்திற்குப் புதிய விடயமன்று” என்று கூறினார். பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் “மரபு மீறப்பட வேண்டியது. ஆனால் அது அறிந்தே மீறப்படல் வேண்டும்” என்றார். அதே சமயம் பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன், “ஆக்க இலக்கியம் எதைப்பற்றிப் பேசினாலும் இலக்கியம் என்று வரும் போது அதற்கொரு கலையழகு வேண்டும்”⁹ என்பதை யும் வலியுறுத்தினார். பேராசிரியர் க.கைலாசபதி, “ஈழத்தின் நவீன இலக்கியம் தென்னிந்தியத் தமிழிலக்கியத்தின் மறு வார்ப்பாக அமையாது, நமது தேசிய இலக்கியமாக அமைதல் வேண்டும். ஈழத்து மக்களின் வாழ்க்கை இலக்கியப் பொருளாகும்போது பல்வேறு பிரதேச வருணனை, வாழ்க்கை மறை, பேச்சு வழக்கு ஆகியனவும் இடம்பெறுவது தவிர்க்க முடியாதது”¹⁰ என்பதனை வலியுறுத்தினார்.

கல்லூரிச் சூழலிற் தனது ஆசான்களிடம் இலக்கியத்திற் சமூக நோக்குக்குரிய அடிப்படைகள், இலக்கியத்தின் கலைத்துவம் என்பவற்றை அறிந்து கொண்ட செங்கை ஆழியான் பல்கலைக்கழகத்திலே தனது பேராசான்களிடம் அவற்றிற்குரிய கோட்பாடுகளையும் வழிகாட்டல்களையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

பல்கலைக்கழகச் சூழலில் அவருக்குச் சிறந்ததொரு ஆசிரியர் குழாம் அமைந்தது போலவே சுகபாடிகள் குழுவும் வாய்த்தது. அவரது மூத்த பரம்பரை மாணவர்களாகப் பிற்காலத்திலே சிறந்த எழுத்தாளராக விளங்கிய மு.தளையசிங்கமும் பிற்காலத்திலே பேராசிரியர்களாக விளங்கும் தி.தில்லைநாதன், அ.சண்முகதாஸ் ஆகியோரும் மற்றும் எஸ். காசிநாதன் முதலியோரும் கல்வி பயின்றனர். அவரது சமகாலத்தவராக இராசகோபால் செம்பியன் செல்வன், செ.கதிர்காமநாதன், து.வைத்திலிங்கம் முதலியோர் விளங்கினர். பின்வந்த ஆண்டுகளில் துருவன் பராராசிங்கம், செ.யோகநாதன், எஸ்.மெளனகுரு, முத்து சிவஞானம், வேல்முருகு, கலா பரமேஸ்வரன், குந்தவை, சபா ஜெயராசா முதலியோர் மாணவர்களாக இணைந்து கொண்டனர். இவர்களில் ஏறத்தாழ அனைவருமே பிற்காலங்களிலே

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

படைப்பாளிகளாகவும் விமர்சகர்களாகவும் விளங்கியவர்கள், விளங்குபவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.¹¹

அக்காலத்தில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலே நிலவிய இலக்கியச் சூழல் பற்றிப் பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் ஓர் இடத்திற் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். “.....இத்தகைய சூழ்நிலையையும் வாய்ப்பையும் உரிய வகையிற் பயன்படுத்தி ஆக்கப்பணி செய்ய வல்ல இளைஞர் அணியொன்று அன்று பல்கலைக்கழகத்திலே அடியெடுத்து வைத்தது. தகுந்த வழிகாட்டலுடன், பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ் முயற்சிகள் அனைத்திலும் பங்குகொண்டு செயற்பட்டது. இவ்வணியினருள் ஒருவராக அன்று செங்கை ஆழியான் செயற்பட்டார். குறிப்பாகப் புனைக்கதைத் துறையிலே அவரது செயற்பாடுகள் அமைந்தன.”¹²

செங்கை ஆழியான் தனது பல்கலைக்கழக வாழ்க்கையை நினைவூர்ந்து எழுதுகையில் “நாம் பல்கலைக்கழகத்திலே நுழையும்போது அங்கு இலக்கிய வானம் வெளுத்திருக்கவில்லை. ஏற்கனவே கருக்கட்டியிருந்தது..... ஏற்கனவே கருக்கட்டி யிருந்த இலக்கிய மேகம் எங்கள் வருநைக்குடன் மழை பொழியத்தொடங்கியது”¹³ எனவும், “1960ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பேராதனை வளாகத்தினுள் காலடி எடுத்து வைத்தவேளை இலக்கியத்தின் ஆரோக்கியமான சிந்தனைக் கதவுகள் எங்களுக்காகத் திறந்து கொண்டன. இலக்கியத்தின் வடிவங்களையும், வகைகளையும் செல்நெறிகளையும் புரிந்துகொள்ளவும் புரிந்துணர்வோடு இலக்கியமாக்கவும் பல்கலைக்கழகத்திலே வீற்றிருந்த இலக்கிய அறிஞர்கள் ஆற்றுப்படுத்தினர்”¹⁴ எனவும் கூறியிருப்பது பல்கலைக்கழகச்சூழல் அவரை இலக்கிய ஆக்கத்தின் பால் ஈர்த்திருந்தது என்பதனை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

பல்கலைக்கழகச் சூழலில் இலக்கிய ஆக்க முயற்சிகளில் ஈடுபடும் வாய்ப்பும் செங்கை ஆழியானுக்குக் கிடைத்தது. தொடக்கத்திலே அவர் சிறுக்கதைத் துறையிலே கவனம் செலுத்தினார். சமகால சமுதாயப் பிரச்சினைகள் பலவற்றிற்கு எழுத்தில் வடிவம் தந்தார். தாம் எழுதியதோடு அமையாது பிறரையும் எழுதத் தூண்டினார். செம்பியன் செல்வன் (ஆ.இராசகோபால்) க. நவசோதி ஆகியவர்களோடு இணைந்து நூல் வெளியீட்டுக்கெனப் பல்கலைக்கழகச் சூழலிலே ஓர் அமைப்பை உருவாக்கினார். ‘பல்கலை வெளியீடு’ என்ற பெயரில் இடம்பெற்ற அந்த அமைப்பு மூன்று சிறுக்கதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டது. கதைப்பூங்கா, விண்ணும் மண்ணும், காலத்தின் குரல்கள் ஆகிய தலைப்புக்களில் அமைந்த

அத்தொகுதிகள் பல புதிய எழுத்தாளர்களை அன்றைய ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகம் செய்தது. செ.யோகநாதன், செ.கதிர்காமநாதன், க.பரராசசிங்கம் (துருவன்) அ.கைலாசநாதன் (அங்கையன்) யோகேஸ்வரி. முத்து சிவஞானம், குந்தவை, கலா- பரமேஸ்வரன், சி. மௌனகுரு, எம்.ஏ.எம் சுகரி முதலியோர் இவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களிடம் உள்ளடங்கி நின்ற ஆற்றல்களை அன்றைய காலகட்டத்தில் இனங்கண்டு வெளிக்கொண்டத் தூண்டி நின்றமை மூலம் செங்கை ஆழியான் இவர்களுக்கு உந்து சக்தியாகத் திகழ்ந்தமை புலப்படும்”¹⁵

இத்தகைய இலக்கியச் சூழலிலே செங்கை ஆழியானும் செம்பியன் செல்வனும் இணைந்து, ‘‘நிழல்கள்’’ எனும் தொடர் நவீனத்தை எழுதினர். அது அக்கால வேளையிற் கதந்திரன் பத்திரிகையிலே தொடராக வெளிவந்தது. அந்நாவல் யாழ்ப்பாண இளைஞர்களின் பல்கலைக்கழக வாழ்வினைச் சித்திரிப்பதாகவும் பல்வேறு சமூக பொருளாதார இலக்கியப் பிரச்சினைகளைப் பேசுவதாகவும் அமைந்தது.¹⁶

1964ஆம் ஆண்டிலே தனது பல்கலைக்கழகக் கல்வியைப் பூர்த்தி செய்து கொண்ட செங்கை ஆழியான் பின்னர் புவியியல் விரிவுரையாளனாகப் பணியாற்றிய காலத்தில் “ஆச்சி யணம் போகிறாள்” எனும் நகைச்சவை நாவலை எழுதினார். அந்நாவல் யாழ்ப்பாணத்திலே கிணற்றுத் தவளையாக வாழ்ந்த முதாட்டி ஒருவர் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியே உள்ள உலகத்தைக் காணும்போது ஏற்படுகின்ற உணர்வகளைச் சித்திரித்ததுடன் சமூகவியல் உணர்வகளையும் வெளிப்படுத்தியது.¹⁷ அந்நாவல் முதலில் “விவேகி” மாத இதழிலே தொடராக வெளிவந்தது. பின்னர் யாழ். இலக்கிய வட்டத்தின் வெளியீடாக வந்தது. பின்னர் “சிரித்திரன்” மாத சஞ்சிகையில் தொடராக வெளிவந்தது.¹⁸ இவை தவிர நந்திக்கடல், நாகநாட்டு இளவரசி, சித்திரா பெளர்ணமி முதலிய வரலாற்று நாவல்களையும் செங்கை ஆழியான் பல்கலைக்- கழகத்திலே கல்வி கற்ற காலத்திலேயே எழுதியுள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.¹⁹

செங்கை ஆழியான் பல்கலைக்கழகச் சூழலிலிருந்து வெளியேறியபோது நல்லதொரு படைப்பிலக்கியச் சூழல் ஏற்பட்டிருந்தது. ஏற்கனவே 1940 - 1950 காலப்பகுதியில் மறுமலர்ச்சி இயக்கம், மறுமலர்ச்சிச் சஞ்சிகை முதலியவற்றின் செயற்பாடுகளினால் தமிழிலக்கியத்தின் சகல துறைகளிலும் மறுமலர்ச்சிக் கருத்துக்கள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. பழைய மரபுகளின் செல்வாக்குக் குறைந்து புதிய சிந்தனைகள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததுடன் ஈழத்து இலக்கியம் ஈழத்து மக்களின் வாழ்க்கையையே

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

பிரதிபலித்தல் வேண்டும், அவை சமுதாய முன் னேற்றத்திற்குப் பயன்பட வேண்டும் என்னும் கருத்துக்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தன.²⁰

1956இல் பாடசாலை மட்டத்திலும் 1960இல் பல்கலைக்கழக மட்டத்திலும் தாய்மொழியிற் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. இதனால் மக்கள் மத்தியில் வாசிப்புப் பழக்கமும் சிற்றிக்கும் ஆற்றல் உடையவர்களின் தொகையும் அதிகரித்திருந்தன. பல்கலைக்கழகத்தில் நுழையும்போதே நவீன இலக்கியம் பற்றிய அறிவுடன் பலர் நுழைந்தனர். பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியேயும் எழுத்தாளர் சூட்டாம் ஒன்று உருவாகியிருந்தது.²¹ அதேவேளை க.கைஸாசபதி, கா.சிவத்தம்பி, கனசெந்திநாதன், எஸ்.பொன்னுத்துரை, மு.தனையசிங்கம் முதலிய விமர் சகர்களது வழிகாட்டல்கள் பல்கலைக்கழகத்தினுள்ளேயும் வெளியேயும் படைப்பிலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்தவர் களுக்கும் பெரிதும் உதவின.²² அதேசமயம் தமிழகத்திலிருந்து ஈழம் வந்திருந்த எழுத்தாளர்கள் சிலர் சூறிய கருத்துக்கள் ஈழத்து எழுத்தாளர்களிடம் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. அவர்கள் அக்கருத்துக்களைச் சவால்களாக எடுத்துக்கொண்டு செயற்பட்டனர்.²³

1950களின் பிற்பகுதியிலே தோன்றிய புதிய அரசியல் சூழ்நிலை காரணமாக தமிழர், ஈழத்தின் தேசிய இனம். அவர்களுக்கென்று தனித்துவமான பண்பாடும், பிரச்சினைகளும் உண்டு எனும் கருத்துக்கள் வலுப்பெற்றன. இக்காலத்திலேயே இலங்கை மற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமும் செயற்படத் தொடங்கியது. பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தத்தைப் பின்பற்றிய இந்த இயக்கமும் இலக்கியத்திலே தேசியப் பிரச்சினைகள் இடம்பெறவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியது. இவை காரணமாக ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்திலே குறிப்பாகப் புனைக்கதை இலக்கியங்களில் சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் இடம்பெறத் தொடங்கின.²⁴

செங்கை ஆழியானின் ‘காட்டாறு’ நாவல் வெளிவந்த (1977) காலப் பகுதி வரையிலான தனது இலக்கிய ஆளுமையை மூன்று காலகட்டங்களாக வகுத்து நோக்கியுள்ளார். அவற்றுள் முதலாவது காலப்பகுதி நந்திக் கடல், நாகநாட்டு இளவரசி, சித்திராபெளர்ணமி ஆகிய நாவல்கள் வெளிவந்த காலம் இந்நாவல்கள் தோன்றிய சூழல் பற்றிச் செங்கை ஆழியான் பின்வருமாறு கூறுகிறார். “இந்நவீனம் எழுதப்பட்ட காலத்தில் எனது சமுதாய நோக்கும் உணர்வும் பிரச்சினைகளுக்கு அப்பாற்பட்டவை. மனித குலத்தின் என்றும் அழியாத நிரந்தர உணர்வுகளான காதலையும், வீரத்தையும் தியாகத்தையும் அரசியல் சக்திகளையும் தமிழ் உணர்வுடன் இலக்கிய நடையில் வெகு கம்பீரமாகச் சொல்லிவிடும் எண்ணத்தின் விளைவு. முரண்படுகளையும்

பிரச்சினைகளையும் ஆழமாகச் சித்திரிக்காது. கற்பனை கலந்த சம்பவங்களைச் சுவைபடக் கூறுவதில் நாட்டம் கொண்டதன் விளைவு”²⁵

இக்கால கட்டம் செங்கை ஆழியானின் சிந்தனையில் வரலாற்று உணர்வும் கற்பனையும் மிகுந்திருந்த காலம் என்பது மேற்படி கூற்றிலிருந்து தெரியவருகிறது. இந்நாவல்களைப் படைப்பதற்குரிய ஆனைமையின் உருவாக்கத்திற்கு அவருக்கும் பல்கலைக்கழகத்திலே வரலாற்றுப் பாடத்தைக் கற்பித்த ஆசிரியர்கள் காரணர்களாக இருந்தனர். இது பற்றிச் செங்கை ஆழியான் பின்வருமாறு கூறுவது நோக்கத்தக்கது. “வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் ஆழ்மனதில் படிந்து. கண்முன் கதைகளாக விரிந்த வேளையில் என் வரலாற்று ஆசிரியர்கள் என் கற்பனைக்குத் தீ மூட்டி விட்டனர்”²⁶

இரண்டாவது கட்டம் கொத்தியின் காலதல். இரவின் முடிவு. ஆச்சியணம் போகிறாள், அலைகடல் தான் ஓயாதோ? வாடைக்காற்று. முற்றத்து ஒற்றைப் பனை. பிரளயம் முதலிய நாவல்கள் எழுதப்பட்ட காலம் ஆகும். இக்கால கட்டத்திற் செங்கை ஆழியானிடம் இலக்கியம். சமூகம் என்பன தொடர்பான அறிவும் அனுபவங்களும் விசாலமடைந்திருந்தன. சமூகநோக்கு விரிவடைந்திருந்தது.

சமூகத்தின் முரண்பாடுகள். பிரச்சினைகள் ஏற்றத்தாழ்வகள். போலித்தனங்கள் என்பன அவரது ஆழ்மனதிற் பதிந்து ஆதிக்கம் செலுத்தின. சமூகப் பிரச்சினைகளையும் முரண்பாடுகளையும் அனுதாபத்துடன் நோக்கும் பண்பும் அவற்றை வெளிப்படுத்த வேண்டும் எனும் முனைப்பும் அவரிடம் ஏற்பட்டிருந்தது.²⁷

காட்டாறு நாவல் வெளிவந்த காலம் மூன்றாவது கட்டமாக அமைகிறது. அக்காலத்திலே செங்கை ஆழியான் ஆசிரியத் தொழிலிலிருந்து விலகி நிர்வாக அதிகாரியாகப் பல்வேறு பிரதேசங்களிற் பணிபுரிந்தார். அப்பிரதேசங்களிலே அது கால வரை அவர் கண்டிராத மனித வாழ்க்கைக் கோலங்களைக் கண்டார். ஒரு புறம் உழைக்கும் ஏழை மக்களும் மறுபுறம் அவர்களைச் சுரண்டிப் பிழைக்கும் முதலாளி வர்க்கம். நிலவடைமையாளர். மத்தியதரவர்க்கத்தினர் ஆகியோரையும் கண்டார். சமூகத்திற் காணப்பட்ட பிரச்சினைகளையும் ஊழல்களையும். சரண்டல்களையும் போராட்டங்களையும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து அவற்றின் காரண காரியங்களை இனங்கண்டு வெளிப்படுத்துதல். அவற்றிற்கான தீர்வுகளை வெளிப்படுத்துதல் முதலிய பண்புகள் இக்காலகட்டத்தின் பின் எழுந்த நாவல்களில் இடம்பெற்றது.²⁸

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

“இலக்கியம் என்பது சமூகப் பயன்பாடு உடையதாக அமைந்து. கலையழகுடன் பொருந்தி வாசகனை, இலகுவிற் சென்றடைய வேண்டும்” என்பதிலே செங்கை ஆழியான் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தவர். அதனால் அவருக்கென்று ஒரு வாசகர் கூட்டம் இருந்தது. ‘செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்’, என்று வாசகர்கள் கேட்டு வாங்கிப் படிக்கும் அளவுக்கு அவர் வாசகர் மத்தியிற் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தார். அதேவேளை அவரது எழுத்துக்களுக்குச் சமூக அங்கீகாரமும் கிடைத்திருந்தது.

செங்கை ஆழியானின் படைப்புக்கள் புனைக்கதைகள்

செங்கை ஆழியான் ஏறத்தாழ நூற்றைம்பது சிறுகதைகள் வரை எழுதியுள்ளார். அவரது சிறுகதைகள் ஈழநாடு, வீரகேசரி, தினகரன், புதினம், செய்தி, சஞ்சீவி, சுதந்திரன், சிந்தாமணி, இளங்கதீர், தமிழின்பம், கதம்பம், கலைச்செல்வி, தேனருவி, அழுதம், விவேகி, இலக்கியம், மலர், அஞ்சலி, மல்லிகை, மாணிக்கம், அமிர்தகங்கை, மாலை முரசு, வெளிச்சம், நான், ஆதாரம், அறிவுக்களுக்கியம், அர்ச்சனா, தினக்குரல், ஈழமுரசு, நுண்ணறிவியல், சிரித்திரன், மறுமலர்ச்சி, ஈழநாதம், புதிய உலகம் முதலிய இலங்கைப் பத்திரிகைகளிலும் உமா, தாமரை, கணையாழி, குழுதம், சுபமங்களா, கலைக்கதீர், கலைமகள், ஆனந்த விகடன் முதலிய தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. அதேசமயம் ஈழநாடு (பாரிஸ்), ஈழகேசரி (லண்டன்), நம்நாடு (கனடா), தாயகம் (கனடா), செந்தாமரை (கனடா), உதயன் (கனடா) முதலிய பத்திரிகைகளும் அவரது சிறுகதைகளைத் தாங்கி வந்துள்ளன.

அவரது சிறுகதைகள் இதயமே அமைதி கொள், யாற்ப்பாண இராத்திரிகள், இரவநேரப் பயணிகள், கூடில்லா நத்தைகளும் ஓடில்லா ஆமைகளும், குந்தி இருக்க ஒரு குடி நிலம் என்னும் ஐந்து தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. ராவய, சிலுமின, வங்காதீப முதலிய சிங்களப் பத்திரிகைகளிலே சில சிறுகதைகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இரவநேரப் பயணிகள் என்னும் சிறுகதைத்தொகுதி “ராத்திரி நொனசாய்” என்னும் பெயரில் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

நாவல்கள்

எழுதப்பட்ட வெளிவந்த

அண்டு அண்டு

1.	நந்திக்கடல்	1963	1969
2.	சித்திராபெளர்ணயி	1963	1972
3.	ஆச்சி பயணம் போகிறார்	1965	1969
4.	இரவின் முடிவு	1969	1976
5.	அலைக்டலதான் ஓயாதோ (குறுநாவல்)	1970	1972
6.	மொகாரா (குறுநாவல்)	1971	1983
7.	முற்றத்து ஒற்றைப் பணை (குறுநாவல்)	1972	1972
8.	கொத்தியின் காதல்	1973	1975
9.	பிரளம்	1973	1973
10.	வாடைக்காற்று	1973	1973
11.	கங்கைக்கரையோரம்	1974	1976
12.	காட்டாறு	1976	1977
13.	நடந்தாய் வாழி வழுக்கியாறு (குறுநாவல்)	1976	1984
14.	ஒரு மைய வட்டநங்கள்	1977	1982
15.	யானை	1978	1978
16.	காவோலை	1980	1984
17.	கனவுகள் கற்பனைகள் ஆசைகள்	1981	1981
18.	இந்தநாடு உருப்படாது	1981	1989
19.	கிடிகுவேலி	1983	1984
20.	அக்கினிக்குஞ்சு (குறுநாவல்)	1983	1983
21.	காற்றில் கலக்கும் பெருமுச்சக்கள்	1983	1983

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

22. கடற்கோட்டை	1984	1985
23. மழைக்காலம்	1985	1988
24. ஒ அந்த அழகிய பழைய உலகம்	1988	1985
25. தீம்தரிகிட தித்தோம்	1988	1988
26. சூவேணி	1989	1991
27. மழையில் நனைந்து வெயிலில் காய்ந்து	1989	1989
28. கந்தவேள் கோட்டம்	1991	1991
29. அக்கினி	1991	1991
30. ஜன்மபூமி	1991	1991
31. சாம்பவி (குறுநாவல்)	1997	2003
32. மீண்டும் ஒரு சீதை (குறுநாவல்)	-	2003
33. யாழ்ப்பாணக் கிராமம் ஒன்று	-	2003
34. கொழும்பு பொட்டி	1998	1998
35. போரே நீ போ	1999	2002
36. மரணங்கள் மலிந்த பூமி	2000	2000
37. ஈழாஜா எஸ்வாளன்	2003	2003
38. யாக்குண்டம்	-	1991
39. ஆறுகாலமடம் (சிறுவர் நாவல்)	-	1991
40. பூத்தீவுப் புதிர்கள் (அறிவியல் நாவல்)	-	1997
41. வானும் கனல் சொரியும்	2003	2003
42. ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள்	-	2006
43. குந்தியிருக்க ஒரு குடி நிலம்	-	2006

நாலுருப்பெறாத நாவல்கள்

1.	நிழல்கள்	1963	பாக்கப்பூரை
2.	நாகநாட்டு இளவரசி	1963	பாக்கப்பூரை
3.	போராடப் பிரந்தவர்கள்	2004	பாக்கப்பூரை

இவரது நாவல்களில் யானை என்னும் நாவல் ‘The beast’ என்னும் பெயரில் ஆங்கிலத்தில் திரு. பீநிவாசன் என்பவரால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. காட்டாறு என்னும் நாவல் விமல் சுவாமிநாதனால் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு கொட்டகே பிரசரமாக “வனமெதகங்க” என்ற பெயரில் வெளிவந்துள்ளது.

புனைக்கதை சாராத படைப்புக்கள்

1. இருபத்து நான்கு மணி நேரம்
 2. மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் எரிகிறது
 3. பன்னிரண்டு மணி நேரம்
 4. சுனாமி

ஆய்வு நூல்கள்

1. நல்லைநகர் நூல்
 2. ஈழத்தவர் வரலாறு
 3. யாழிப்பாணக் கோட்டை வரலாறு
 4. யாழிப்பாண அரச பரம்பரை/Jaffna Dynasty
 5. மகாவம்சம் கூறும் இலங்கைச் சரித்திரம்.

ବ୍ୟାକୁତ୍ତମ୍ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ ନାମଙ୍କଳ

1. கதைப்புங்கா (சிறுகதைகள்)
 2. விண் னும் மண் னும் (சிறுகதைகள்)
 3. காலக்தின் குால்கள் (சிறுகதைகள்)

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

4. சம்பந்தன் சிறுகதைகள்
5. மறுமஸர்ச்சிச் சிறுகதைகள்
6. சிரித்திரன் சுந்தரின் நானும் எனது கார்ட்டின் களும்
7. ஈழகேசரிச் சிறுகதைகள்
8. முனியப்பதாசன் சிறுகதைகள்
9. புதுமைலோலன் சிறுகதைகள்
10. சுதந்திரன் சிறுகதைகள்
11. ஈழநாடு சிறுகதைகள் (அச்சில்)
12. ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையின் யாழ்ப்பாணச்சரித்திரம்
13. எஸ்.ஜோனின் யாழ்ப்பாணச்சரித்திரம்
14. ஞானப்பிரகாசரின் யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம்
15. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை ஒரு மீன் வாசிப்பு

இவை தவிரச் செங்கை ஆழியான் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட புவியியல் சார்ந்த பாடநூல்களை ஆக்கி வெளியிட்டுள்ளார். பொது அறிவு சார்ந்த நூல்கள் ஏழு வெளியிட்டுள்ளார்.

செங்கை ஆழியானின் ஆக்கங்கள், பல விருதுகளையும் பரிசில்களையும் வென்றுள்ளன. அவரது ஆக்கங்கள் பெற்ற விருதுகள், பரிசில்கள் என்பவற்றைப் பின்வரும் ஆட்டவணை மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

தேசிய சாகித்திய மண்டலப்பரிசு

பிரளையம் (நாவல்)

காட்டாறு (நாவல்)

வானும் கணல் சொரியும் (நாவல்)

மரணங்கள் மலிந்த பூமி (நாவல்)

சென்னை இலக்கியச் சிந்தனைப்பரிசு

அறுவடை (சிறுகதை) - 1989இல் ஜூலை மாதத்தில் தமிழில் வெளிவந்த சிறுகதைகளில் மிகச் சிறந்தது என்பதற்கான பரிசு. தாமரைச் சிறுகதை.

சமநாடு 10 ஆவது ஆண்டு நாவல் பரிசு

போராடப்பிறந்தவர்கள் (நாவல்) முதலாம் பரிசு பெற்ற நாவல்களில் ஒன்று - 1969.

சமநாடு 10 ஆவது ஆண்டு சிறுகதைப் பரிசு

கங்குமட்டை - முதற்பரிசு சிறுகதை 1969

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இளங்கதைப் பரிசு

பரிகாரம் (சிறுகதை) வெள்ளிப்பதக்கம். இரண்டாம் பரிசு - 1962.

இளங்கதை குறுநாவல் போட்டி

சித்திரா பெளர்ணமி - இரண்டாம் பரிசு

சுதந்திரன் மாநாட்டு சிறுகதைப்போட்டி

நாட்டிற்கு இருவர் - முதற் பரிசு - 1962

அழுதம் சிறுகதைப் போட்டி

குமிழ் - முதற் பரிசு 1962

கலைச்சிசல்வி சிறுகதைப் போட்டி

ராசாத்தி - இரண்டாம் பரிசு 1964

வடக்கு கிழக்கு மாகாண சாக்த்திய விருதுகள்

இரவு நேரப்பயணிகள் (சிறுகதைத்தொகுதி)

மழையில் நண்ணந்து வெயிலில் காய்ந்து (நாவல்)

குவேணி (நாவல்).

மண்ணின் தாகம் (நாவல்)

யாழ்ப்பாண இராத்திரிகள் (சிறுகதைத்தொகுதி),

கொழும்பு லொட்டு (நாவல்)

இலங்கை இலக்கியப் பேரவைப் பரிசில்

காட்டாறு (நாவல்),

அக்கினி (நாவல்)

யாழ்ப்பாண இராத்திரிகள் (சிறுகதைத்தொகுதி)

இரவு நேரப்பயணிகள் (சிறுகதைத்தொகுதி),

மண்ணின் தாகம் (நாவல்)

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

கொழும்புத்தமிழ்ச் சுங்கப் பரிசுகள்

குந்தவேள் கோட்டம் (நாவல்),

கடல்கோட்டை (நாவல்)

தகவம் பரிசுகள்

கிடுகுவேலி (நாவல்), திசநாயக்காவும் குந்தசாமியும் (சிறுக்கதை)

நம்பமுடியாத சாதி (சிறுக்கதை), உப்பங்கழி (சிறுக்கதை)

பிச்சைக்காரர் ஆக்க வேண்டாம் (சிறுக்கதை)

தமிழ்நாடு லிள்லி தேவநாயகம் நினைவு இலக்கியப் பரிசு

யாழ்ப்பாண இராத்திரிகள் (சிறுக்கதைத்தொகுதி) வெளிநாட்டுச்சிறப்புப் பரிசு 1993.

விஜயகுமாரதுங்க கலாசார விருது

பாடிப்பறந்த பறவைகள் - தமிழ்த் திரைப்பட கதைவசனப் பிரதிக்கான முதற்பரிசு 1998.

அரசக்கரும மொழித் தினைக்கள கலாச்சார நிகழ்ச்சித் திட்டப்பரிசு

காட்டாறு (நாவல்) புத்தாக்கத் துறைக்கான முதற் பரிசு - 1997.

வீரகேசரி அகில இலங்கை நாவல் போட்டி

காட்டாறு முதற்பரிசு ரூபா 1500

குழுமம் அவார்ட் கஜரதா தெரிவு

வெல்லும் ஏழு இஞ்சிச் சண்ணங்களும் - 1993 செப்டம்பர் மாதம் தமிழ் நாட்டில் வெளிவந்த சிறுக்கதைகளில் சிறந்தது.

கணையாழி குறுநாவல் பரிசு

யாழ்ப்பாணக் கிராமம் ஒன்று தி. ஜான்கிராமன் நினைவுக் குறுநாவல் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசுபெற்றது - 1994.

கலைங்கள் குறுநாவல் போட்டி

மீண்டும் ஒரு சீதை - அமரர்.நாகரத்தினம் குறுநாவல் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றது.

நாவலர் நூற்றாண்டு விழா நாடகப் போட்டி - கஞ்சித்தொட்டி - ஓரங்க நாடகப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றது.

மரணங்கள் மலிந்த பூரி என்ற நாவலுக்கு 1000 கணேடிய டொஸர் வழங்கி கனடா உதயன் பத்திரிகை பெற்றுக்கொண்டது.

அன்னை தேசம் என்ற நாவலை 500 கணேடிய டொஸர் வழங்கிக் கனடா நம்நாடு பத்திரிகை பெற்றுக்கொண்டது.

வாடைக்காற்று என்ற நாவல் திரைப்படமாக்கப்பட்டது. ஐனாதிபதியின் விருதினைப் பெற்றது.

அக்கினிக்குஞ்சு - முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நடாத்திய பாரதி நூற்றாண்டு விழா குறுநாவல் போட்டியில் மூன்றாம் பரிசு பெற்றது.

வாணாலி நாடகங்கள்

60க்கு மேற்பட்ட வாணாலி நாடகங்கள் இலங்கை வாணாலியில் ஒலிபரப்பாகியுள்ளன.

அடிக்குறிப்புக்கள்

1. சிவத்தம்பி, கா. தமிழில் இலக்கியவரலாறு, பக. 11.
2. சிவத்தம்பி, கா. இலக்கியமும் கருத்து நிலையும், பக். 36.
3. மேலது; பக. 35.
4. செங்கை ஆழியான் - கட்டுரையாளர் நேர்காணல்.
5. செங்கை ஆழியான், நானும் எனது நாவல்களும், பக். 12.
6. மேலது; பக. 11 - 12.
7. மேலது; பக. 12
8. மேலது; பக. 26.
9. மேலது; பக. 26.-27. - தெய்வப்பிரகார மார்க்காடி சிவப்பாபு
10. மேலது; பக. 26.
11. மேலது; பக. 29.
12. செங்கை ஆழியான், காட்டாறு, அணிந்துரை, ச. வித்தியானந்தன், பக். IV.
13. செங்கை ஆழியான், நானும் எனது நாவல்களும், பக். 29.

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

14. மேலது; பக. 25.
15. செங்கை ஆழியான், காட்டாறு, அணிந்துரை, சு. வித்தியானந்தன், பக. V.
16. செங்கை ஆழியான் நானும் எனது நாவல்களும், பக. 30.
17. மேலது; பக. 30.
18. மேலது; பக. 32 - 33.
19. மேலது; பக. 12, 16.
20. சிவலிங்கராசா.எஸ். தமிழியற் கட்டுரைகள், அருணாசலம், ஈழத்துச் சிறுகதைகள், பக. 52 - 53.
21. குணராசா, சு. ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறு, பக. 157.
22. மேலது; பக. 157.
23. அருணாசலம், இலங்கையில் தமிழியல் ஆய்வுகள், பக. 19 - 20.
24. மெளனகுரு, சி. எம். ஏ. நூ. மான், சித்திரலேகா, மெள. இருபதாம் நாற்றாண்டு ஈழத்துத்தமிழிலக்கியம், பக. 46.
25. செங்கை ஆழியான், நானும் எனது நாவல்களும், பக. 11.
26. மேலது; பக. 12.
27. செங்கை ஆழியான், காட்டாறு, ஆசிரியர், முன்னுரை, பக. XXII.
28. மேலது; பக. XVIII.

காலாடி பகாபுராணம் சிரியிட்டு விரிவாக விளைவி
நாற்றாண்டு கூடுதலாக நூல்களில் கொண்டு வரப்பட விரும்பு
கூடுதலாக பரிச்சாவிட விரும்புகிறது. கூடுதலாக விரும்புவது விரும்புவது
உம்பும் பெண்ணாக இருக்கிறது. பகாபுராணம் பெற்று விரும்புவது
கூடுதலாக பிரிவு கூடுதலாக விரும்புவது பெண்ணாக இருக்கிறது விரும்புவது
உம்பும் "காலாடி" கூடுதலாக விரும்புவது காலாடி நாற்றாண்டு
உம்பும் காலாடி விரும்புவது காலாடி நாற்றாண்டு காலாடி விரும்புவது
காலாடி காலாடி காலாடி விரும்புவது காலாடி நாற்றாண்டு காலாடி விரும்புவது
காலாடி காலாடி காலாடி விரும்புவது காலாடி நாற்றாண்டு காலாடி விரும்புவது

காலாடி பகாபுராணம் சிரியிட்டு காரியர்களுக்காக
உம்பும் காலாடி விரும்புவது காலாடி நாற்றாண்டு காலாடி விரும்புவது

.८८ .புதூயவி ८१

.८९ .புதூயவி கணக்கி ८१

.९० .புதூயவி கணக்கி வருமான விரைவுடு கணக்கி ८१

.९१ .புதூயவி ८१

.९२ - ९३ .புதூயவி ८१

.९४ - ९५ .புதூயவி ८१

இயல் இரண்டு

நாவல்கள் சொப்புடு கணக்கி விரைவுடு கணக்கி ८१

செங்கை ஆழ்யான்ன் நாவல்கள்

பொருளாதாரப் பரச்சனைகள்

.९६ - ९७ .புதூயவி கணக்கி விரைவுடு கணக்கி ८१

அறிமுகம்

“இலக்கியப் படைப்புக்கள் சமூகமனிதனை அவனது உயிர் வாழ்க்கையின் பல்வேறு கோலத்துடன், அவனது உணர்வுக்கும் சிந்தனைக்குமுள்ள முரண்பாடுகளுடன். சமூகத்துடனான அவனது உறவுகளுடன் அவனது அகவாழ்க்கையையும் புறநடத்தைகளையும் சித்தரிக்கிறது”¹. “ஒரு கலா சிருஷ்டியானது ஒருபுறத்தில் அது தோன்றிய காலத்தின் உற்பத்தியாகும். அக்காலத்தின் கண்ணாடியாகும். அதன் ஆக்கியோனும் அதன் முதலாம் சவைகளும் எந்தச் சமூகத்துக்குரியோராக விருந்தனரோ அந்தச் சமூகத்தின் வரலாற்றைப் பிரதிபலிப்பதாகும்.”²

நோவா என்னும் இந்து - ஐரோப்பியச் சொல்லடியாகப் பிறந்து நாவல் என்னும் பெயர் பெற்ற இலக்கிய வடிவம் சமூக மாற்றத்தின் விளைவுகளுள் ஒன்றாகும். பதினேழாம் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பிய சமூக அமைப்பில் ஏற்பட்ட கைத்தொழில் வளர்ச்சி, வாணிபப் பெருக்கம் முதலியவற்றால் பாரம்பரிய சமூக அமைப்புத் தளர்ந்து புதிய சமூக, பொருளாதார உறவுகள் தோன்றின. இவற்றைப் புலப்படுத்த நாவல் என்னும் புதிய இலக்கிய வடிவம் தோன்றியது. அது உண்மைச் சம்பவங்களுடன் சூடிய நடைமுறை வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கும் நீண்ட கதை வடிவமாக உருவாக்கியது.³

பிரித்தானியரின் ஆட்சியின் விளைவாகப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கையின் சமூகக் கட்டமைப்பிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

சௌங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

பாரம்பரிய நிலவடைமைச்சமூக அமைப்பின் சிதைவு, முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தின் தோற்றம், பிரித்தானியர் அறிமுகப்படுத்திய ஆங்கிலக்கல்வி, மத்தியதர வர்க்கத்தின் தோற்றம். மேலெநாட்டு இலக்கியம் பரிச்சயம் என்பவற்றின் விளைவாக இங்கும் நாவல் என்னும் இலக்கிய வடிவம் தோன்றியது.⁴

நாவல் இலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றாகிய சமூக நாவல்கள் சமூகத் துண்பத்தை வெளிக்காட்டுகிறன. துண்பப்படுவோர் மீது பரிவெகாளர் செய்கிறது அவற்றை உணரவைக் கிறது.⁵ சமூகத்தின் நலிவகளைச் சுட்டிக்காட்டி இதற்கு இன்ன காரணம் என ஆராய்ந்து மருந்து சூற முயல்வது சமூகநாவல்களின் பண்பாக விளங்குகிறது.⁶ நாவலாசிரியன் யதார்த்தம் என்னும் இலக்கியப் பண்பினை அடிப்படையாகக்கொண்டு வாழ்க்கையை எடுத்துக்காட்ட முனைகின்றான். அந்த வாழ்க்கையை வாசகன் ஒரு வகையிற் கிரகித்துக்கொள்கிறான். அக்கிரகிப்பு வாசகனது சொந்த வாழ்க்கை விளக்கத்திற்கு உதவுகிறது.⁷ இலக்கியத்தின் சமூகப் பயன்பாடு பற்றிச் சிந்திக்கும் ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்கள் சமூக பிரச்சினைகளை மையமாகக்கொண்டே தமது ஆக்கங்களை படைப்பர்.⁸

“ஆக்க இலக்கியம் இந்த மண்சார்ந்த பிரச்சினைகளைப் பேசுவதாக அமைதல் வேண்டும். அத்துடன் அப்பிரச்சினைகளின் விடிவிற்கு ஒரு மார்க்கம் காட்டுவதாகவும் அமைதல் வேண்டும். இலக்கியம் என வரும்போது அதற்கென ஓர் அழகும் இலக்கிய ஆக்கம் என்றும் வரும்போது அதில் ஓர் இலக்கியத் தேடலும் இருக்க வேண்டும்.⁹ என வரும் செங்கை ஆழியானது சூற்றுக்கள் அவரது இலக்கியம் தொடர்பான கோட்பாட்டை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இந்த அடிப்படையிலே செங்கை ஆழியான் தனது நாவல்களில் தான் வாழும் சமூகத்தின் பிரச்சினைகளைச் சிந்தித்தார். காட்டாறு, இரவின் முடிவு, கங்கைக் கரையோரம், காற்றில் கலக்கும் பொருமூச்சக்கள், கனவுகள், கற்பனைகள் ஆசைகள். அலை கடல்தான் ஓயாதோ, காவோலை, முதலிய நாவல்களை அவர் சமூகநாவல்கள் என்ற வகையினால் அடக்குகிறார்.¹⁰ எனினும் கிடிகுவேலி, மழைக்காலம், யாகசுண்டம், ஒ அந்த அழகிய பழைய உலகம், இந்த நாடு உருப்படாது. ஒரு மைய வட்டங்கள், வாடைக்காற்று, கொத்தியின் காதல், முற்றத்து ஒற்றைப்பனை, ஆச்சி யயனம், போகிறாள், மரணங்கள், மலிந்த பூி, போரே நீபோ, அக்கினி, கொழும்பு லொட்டு முதலிய நாவல்களும் யொகாறா, நடந்தாய் வாழி வழக்கியாறு, அக்கினிக் குஞ்ச். மீண்டும் ஒரு சிதை, யாழ்ப்பாணக்கிராமம் ஒன்று முதலிய குறுநாவல்களும் சமகால சமூகத்தைச் சித்திரிக்கும் நாவல்களாகவே அமைகின்றன.

மனித சமுதாயத்தில் எழும் பிரச்சினைகளுக்குரிய அடிப்படை பொருளாதாரமே என் பது சமூக, பொருளாதார, இலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர்களின் முடிவு. செல்வமானது சமூகத்தில் ஒரு சாராரிடம் குவிந்து கிடப்பதும் மற்றெராநு சாராரிடம் அது இல்லாதிருப்பதும், பேராசை, பிறரைப் போலத்தாழும் வாழ வேண்டும் எனும் நியாயமான ஆசை, வாழ்க்கையின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளைக் கூட்டப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலை என்பனவும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்குரிய அடிப்படைகளாக அமைகின்றன.

இயற்கை நிகழ்வுகளையும் அவற்றின் மாறுதல்களையும் கண்டறியப் பயன்பட்டு வந்த விஞ்ஞானம் முக்கியமான சில மாறுதல்களோடு மனித சமுதாயத்தில் இடம் பெறுகின்ற மாறுதல்களைக் கண்டறியவும் பயன்படுத்தலாம் என்ற ஒரு சூழ்நிலை உருவாகிய காலகட்டத்தில், டார்வின் என்பவர் - ஏனைய உயிர்களைப்போலவே மனிதனும் வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ள ஓர் உயிரினந்தான். அவன் கடவுளின் படைப்பு அல்லன்- என்ற வாழ்க்கை பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்டபாட்டை முன்வைத்தார். அதனைத் தொடர்ந்து மனிதனின் வாழ்க்கை, வளர்ச்சிக் கட்டங்களாக வகுத்துக் காட்டப்பட்டது. மனிதனின் தோற்றம் முதற்கொண்டு மனித சமூகத்தில் ஏற்பட்டு வந்துள்ளதும், வரவிருப்பதுமான மாற்றங்களையும் அவற்றை நிர்ணயித்த காரணிகளையும் கார்ம்மார்கள், லெனின் முதலியோர் கண்டறிந்து கூறினார்.¹¹

புராதன காலத்தில் மனித சமூகம் சிறு, சிறு குழுக்களாக உணவு சேகரித்து அவற்றைக் கூட்டாகப் பயன்படுத்தி வாழ்ந்தபோது தனியடைமை எனும் அம்சம் முக்கியம் பெறவில்லை.¹² பின்னர் மனிதன் இரும்பாயுதங்களைக் கண்டறிந்தான். விலங்குகளை வேட்டையாடிய நிலை மாறி அவற்றைப் பிடித்து பழக்கிப் பயன்படுத்துத்தொடங்கினான். உணவு சேகரித்த நிலைமாறி உணவு உற்பத்தி செய்யும் நிலை ஏற்பட்டது.

நீர் வழிப்பயணத்திற்கான ஒடுத்தின் கண்டுபிடிப்பு, இரும்புக் கலப்பையின் உபயோகம் என்பன மனித வாழ்க்கையிற் பல மாறுதல்களை ஏற்படுத்தின.¹³ இந்த மாற்றங்கள் சமூகத்தின் தனியடைமைப்பொருளாதார நிலைக்கு வழிவகுத்தன. உற்பத்திக் கருவிகளையும் பொருள்களையும் தம் வசப்படுத்திக் கொண்டவர்கள் ஒரு புறமும் அவை இல்லாதவர் மறுபுறமுமாக புதிய சமூக அமைப்புத் தோன்றியது.¹⁴ தமிழர் சமூக வரலாற்றில் இடம்பெற்றுள்ள, சமூக மாற்றம் பற்றி சமூக, இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் பலவும் கட்டிக்காட்டியுள்ளன.¹⁵

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

வர்க்கங்களின் தோற்றமும் வறுமையும்

மனிதனது மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கைக்குரிய விடயங்களில் பொருளியல் தேவை மிகமுக்கிய பங்கை வகிக்கிறது. தனிமனிதனது நடத்தைக்கோலங்களையும் சமூகத்தின் சிற்தனைப் போக்குகளையும் தீர்மானிப்பதில் அது பிரதான இடத்தை வகிக்கிறது. இந்த அடிப்படையிலேயே மனித குலத்தின் அரசியல், சமயம், சமூகம், பண்பாடு என்பவற்றைப் பொருள்முதல் வாத அடிப்படையில் ஆராய்ந்து விளக்கும் நூல்கள் பல வெளிவந்தன.¹⁶

அடிப்படைத் தேவைகள் என்பன ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும் வெவ்வேறு தரமட்டங்களில் அமையலாம். வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் சொந்தமான வீடு, வாகனம், தொலைபேசி என்பவற்றை வைத்திருக்க முடியாதவன் வறுமை நிலைக்கு உட்பட்டவனாகக் கருதப்படலாம். ஆனால் வறிய நாடுகளில் நிலைமை அவ்வாறானதன்று இந்நாடுகளில் வறுமை என்பது உணவு, உடை, உறைவிடம் என்பவற்றுடன் தொடர்புட்டதாகவே அமைகிறது. இது தொடர்பாக பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி கூறுவது இவ்விடத்தில் நோக்கத்தக்கது.

“உயிரோடு சீவிப்பதற்கு வேண்டியவை இருப்பினும் அச்சமூகத்தீர் பெரும்பான் மையினர் நியாயமான, செம்மையான, வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு அத்தியாவசியமானவையெனக் கருதுவன இல்லையெனில் அந்நிலையை வறுமை நிலை எனக் கொள்வதுண்டு.”¹⁷

அழுத்து நாவல் இலக்கியத்தைப் பொறுத்த வரையில் கைலாசநாதனின் கடற்காற்று, வை.அகமதின் புதிய தலைமுறைகள், அப்பக்கி மகாலிங்கத்தின் கமலினி, செ.கணேசனிங்களின் செவ்வானம், மண்ணும் மக்களும், காவலூர் இராஜதுரையின் கலட்டுத்தரை, அ.பாலமணோகரனின் நிலக்கிளி, தி.குனசேகரனின் குருதிமலை, சி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் வீற்றவன். இனிப்படமாட்டேன் முதலிய நாவல்களிலும் டானியலின் நாவல்களிலும் மீனவத்தொழிலாளர், தோட்டத்தொழிலாளர், விவசாயிகள், மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வறுமை நிலை சித்தரிக்கப்படுகிறது.²⁶

செங்கை ஆழியான் நாவல்களில் வறுமை

செங்கை ஆழியானின் இரவின் முடிவு, காட்டாறு, ஆகிய நாவல்களில் வறுமை ஓரளவு சுட்டிப்பாக இடம்பெறுகிறது. ஒருமைய வட்டங்கள், ஒ அந்த

அழகிய பழைய உலகம், காவோஸை, இந்த நாடு உருப்படாது. அக்கினிக்குஞ்சு, காற்றில் கலக்கும் பெருமுச்சக்கள், யொகாறா முதலிய நாவல்களில் பிரச்சினைகளின் பின்புலமாக வறுமை இடம்பெறுகிறது.

இரவின் முடிவு

இரவின் முடிவு நாவல் யாழ்ப்பாணத்தின் கிராமப்புறம் ஒன்றில் வாழ்ந்த சுருட்டுத் தொழிலாளியான ஜயாத்துரையின் குடும்பத்தின் வாழ்க்கையைச் தித்திரிக்கின்றது. அவரது மனைவி பாக்கியலக்கமி, ஜயாத்துரை தன்னைத் திருமணம் செய்ததன் மூலம் தனது வாழ்க்கையையே கெடுத்துவிட்டதாக அவர் மீது காழ்ப்புணர்வு கொண்டு நெறிபிறழ்ந்த பெண்ணாக வாழ்கிறான். அவரது மூத்த மகன் துரைராசா மருத்துவமாது ஒருந்தியின் காதல் வலையில் வீழ்ந்து, தந்தையின் சொல்லையும் மீறித் திருமணம் செய்து சீரழிகிறான். தந்தை தனது நல்வாழ்வுக்காக வீடுவொலைவை ஈடாக வைத்துப் பண உதவி செய்ததையும் மறந்து வாழ்கிறான். மகன் மகேஸ்வரி குடும்பப் பொறுப்புக்களைச் சுமக்கின்றான். இவர்கள் தவிரக் குடும்பத்தின் நிலையைப் புரிந்துகொண்டு வாழும் மகன் சண்முகநாதன், நோயாளியான மகன் மலர். கடைசி மகன் சிவராசா என அமைந்து ஜயாத்துரையின் குடும்பம், வறுமையின் பிடியிலிருந்து தனது குடும்பத்தை மீட்டெடுக்கும் வல்லமை அற்றவராகக் கடன் சமைகளுக்கும், மனப்போராட்டங்களுக்கும் மத்தியில் வாழ்ந்த ஜயாத்துரை மூத்த மகன் மகேஸ்வரியைப் பற்றிப்பரப்பப்பட்ட வதந்தியை நம்பி அதனால் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியினால் இறந்துவிடுகிறார்.²⁷ கார்க்கார மணியத்தின் கெட்ட செயலால் அவப்பெயர் கேட்ட மகேஸ்வரி விசரன் என்று ஊரவர்களாலே கணிக்கப்பட்ட அப்பாவியான கணேச என்பவனைத் திருமணம் செய்ய முடிவு செய்கிறான்.²⁸

சன்முகநாதன் தனது தாய் நெறிபிறந்தவள் என்பதையும் தான் கணபதிப்பிள்ளை மாஸ்டருக்கு பிறந்தவன் என்பதையும் அறிந்து துன்பக்கடலில் மூழ்குகிறான்.²⁹

வறுமை ஏற்படுவதற்கான காரணிகளைப் பொதுவாக இரண்டு வகைப்படுத்தி நோக்கலாம்.

1. புறக்காரணிகள்
2. அகக்காரணிகள்

புறக்காரணிகள் என்ற வகையில் நாட்டின் பொருளாதார நிலை, பொருளாதாரக் கொள்ளை என்பவற்றை குறிப்பிடலாம். அகக்காரணிகள்

என்ற வகையில் குடும்ப உறுப்பினர்களின் மனப்போக்குகள், உறவு நிலை விரிசல்கள், பொறுப்பற்ற தன்மைகள், சோம்பேரித்தனம் என்பவற்றைக் கூறலாம். ஐயாத்துரை குடும்பத்தின் வறுமைக்கு இவை இரண்டுமே காரணிகளாக அமைந்தன.

இரவின் முடிவு நாவலில் சுருட்டுத் தொழிலாளியான ஐயாத்துரை சம்பளம் பெறும் நாளே துண்பம் தரும் நாளாக இருந்தது. நாள் முழுவதும் உடல் வருந்திச் சுருட்டுச் சுருட்டியதன் பயனை அனுபவிக்கும் நாளன்று கூடக் குடும்பத்தினருடன் நிம்மதியாக மகிழ்ந்திருக்க முடியாத நிலைதான் அவருக்கு அமைந்தது.

சம்பளம் பெறும் நாளன்று தொழிலாளர் அனைவருமே இரண்டு மணிக்கே வந்து காவலிருந்தனர். ஆனால் முதலாளி தன் சொந்த அலுவலாக வெளியே சென்று ஜந்து மணிக்கே திரும்பினார்.

ஒரு தொழிலாளிக்குச் சம்பளம்பெறும் நாள் மகிழ்வைத்தரும் நாளாகவும் மனச்சௌம்யைக் குறைக்கும் நாளாகவுமே அமைதல் வேண்டும். ஆனால் ஐயாத்துரையைப் பொறுத்த வரையில் அந்த நாள் துண்பம்தரும் நாளாகவே அமைந்தது சம்பளப் பணத்தை கையிலே வாங்கும் நேரத்தை அவர் வெறுத்தார். நூற்றைம்பது ரூபாவைப்பெற்று என்ன செய்வது என்ற யோசனை அவருக்கு. அந்த அளவுக்கு கடன் சமை அவரை அழுத்தியது. சம்பளம்பெறும் நேரம் நெருங்க நெருங்கக் கடன்காரர்களும் அவர்களது நெருக்குதல்களும் ஐயாத்துரையின் மனதிற் படமாக விரிந்தன. அவரது பெயர் சூப்பிடப்பட்டபோது மனம் கனமாய்க் கனக்க உள்ளே நுழைந்தார்.³⁰

ஐயாத்துரையின் கடன் சமை ஒரு நிலைப்பட்டதல்ல. உரலுக்கு ஒரு பக்கம் இடி மத்தளத்திற்கு இரண்டு பக்கம் இடி. கடன் சமையைப் பொறுத்தவரையில் ஐயாத்துரை உரல் போன்றவரும் அல்லர். மத்தளம் போன்றவரும் அல்லர். அவர் இதுவிடயத்திற் பந்தைப் போன்றவராக இருந்தார்.

வீடு வேய்வதற்கென்று பெற்ற கடன் நூறு ரூபா. மாதாமாதம் சம்பளம் பெறும்போது வட்டி கட்டிவிட வேண்டும். மாதவட்டி பத்து ரூபா. கடன் பெற்றது தொடக்கம் அறுபது ரூபா வட்டி கட்டியாகி விட்டது.³¹

கடைக்காரச் சின்னத்தம்பியிடம் பொருள்கள் பெற்ற கடன் ஐம்பது ரூபாவரை இருந்தது. உடுப்பதற்கு கிழிசல் இல்லாத நல்ல உடை இல்லாத மகேஸ்வரி வாழ்ந்தாள். “கிளரிக்கல் சேவில்” பரீட்சைக்கு இருபது ரூபா பணம்

கட்ட முடியாத நிலையில் சண்முகநாதன் தவித்தான். இளைய மகள் மலர் காதணிகள் அடகு வைக்கப்பட்டதால் வேப்பங்குச்சியைச் செருகித்திரிந்தாள். இளையமகன் சிவராசா பாடப்புத்தகங்கள் வாங்குவதற்காகப் பண்ததை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தான். முத்த மகன் துரைராசா கடை வைப்பதற்கென குடியிருக்கும் காணி ஜயாயிரம் ரூபாவுக்கு ஈடு வைக்கப்பட்டிருந்தது.³²

குடும்ப உறுப்பினர் கஞ்சைய மனவேறுபாடுகள் வறுமைக்கு காரணிகளாய் அமையும் என்பதற்கு இரவின் முடிவு நாவலில் இடம்பெறும் பாக்கியலட்சமி நல்லதொரு உதாரணமாக அமைகிறாள். ஒரு சுருட்டுத் தொழிலாளியின் மகளாக இருந்தாலும் ஓரளவு வசதியாக வளர்க்கப்பட்ட அவள் வசதியான ஆடம்பரமான வாழ்க்கையைத் தனது இளமைக்காலக் கணவாகக்கொண்டிருந்தாள். அவள் சாதாரண சுருட்டுத் தொழிலாளியான ஜயாத்துரைக்கு வாழ்க்கைப்பட நேர்ந்தபோது வெறுப்பும் விரத்தியுமான உணர்வகஞ்சனேயே வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தாள். தனது வாழ்க்கையை ஜயாத்துரை பாழாக்கிவிட்டான் என்ற உணர்வுடன் அவனரப் பழிவாங்கும் மனோபாவத்துடனேயே அவள் வாழ்நாளைக்கழித்தாள். ஜயாத்துரையுடன் வாழ்ந்து கொண்டே கணபதிப்பிள்ளை மாஸ்டருடன் உறவு வைத்து ஒரு பிள்ளையையும் பெற்றாள். குடும்பத்தின் பொருளாதார நிலை, கணவன் எதிர் கொள்ளும் கடன்க்கை. பிள்ளைகளின் கல்வி, அவர்களின் எதிர்கால நல்லாழ்வு. பெண் பிள்ளைகளின் திருமணம் என்பன பற்றிய எதுவித சிந்தனையும் அற்றவளாக அவள் வாழ்ந்தாள்.³³

தாயின் குணாம் சங்களையே கொண்டிருந்த துரைராசாவும் குடும்பத்தின் வறுமைத் துன்பத்திற்குக் காரணமாக இருந்தான். குடும்பத்திலே முத்தமகன் என்ற முறையிலே தனக்கிருந்த பொறுப்புக்களை உணராதவனாக வாழ்ந்த அவன் ஜயாத்துரையை மீளமுடியாத கடனாளியாகவும் ஆக்கிவிட்டான். தனது நலவாழ்வுக்கென்று தந்தைப்பட்ட கடனைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டியது தனது கடமை என்பதை அவன் எள்ளாவும் உணரவில்லை.³⁴

குடும்பத்தின் பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுத்து வாழ்ந்த மகேஸ்வரியும் குடும்பத்தின் நிலைமையை உணர்ந்தவனாகச் செயற்பட்ட சண்முகநாதனும் தமது வறுமையை எண்ணி மன அவசங்களுடன் வாழ முடிந்ததே தவிரக் குடும்பத்தின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவது பற்றிச் சிந்திக்கவும் முடியவில்லை. ஜயாத்துரையின் வாழ்வு குடும்பத்தின் பொருளாதார நிலையையும் தனது இயலாமையையும் எண்ணி யெண்ணி அவஸமாகவே முடிந்தது.

காட்டரு

இரவின் முடிவு நாவலில் ஓயாத்துரை குடும்பத்தின் வறுமைக்கு புறக்காரணிகளும் அகக்காரணிகளும் இருந்தன. காட்டாறு நாவலில் கணபதிப்பிள்ளை குடும்பத்தின் வறுமைக்கு புறக்காரணிகள் மட்டுமே இருந்தன. கணபதிப்பிள்ளை குடும்பத்தின் அங்கத்தவர்கள் அனைவருமே அக்குடும்பத்தின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் அக்கறையாயிருந்தனர். கணபதிப்பிள்ளை குடும்பம் வன்னிப் பிரதேசத்தில் வறுமைப்பட்டிருந்த ஏழைக் குடும்பங்களின் வகைமாதிரியாக அமைகிறது. வாழ்வின் சந்தோசங்களைத் தொலைத்துவிட்டு வறுமைக்கு எதிரான போராட்டத்தையே வாழ்க்கையாகக் கொண்டதாக அக்குடும்பம் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

“இந்நாவலில் பாவிகள் கூட்டம்” என்னும் அத்தியாயம் கணபதி குடும்பத்தின் வறுமை நிலையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

விவசாயியான கணபதிப்பிள்ளை தனக்கிருந்த சொற்பமான வயல் நிலத்தைக்கூட விளைவிக்க முடியாத நிலையில் இருந்தார். மழை பொழிந்தது வயல் நிலம் பதப்பட்டிருந்ததும் அவரால் வயலை உழு முடியவில்லை. வயல் நிலத்தையும் தனது குடும்பத்தின் நிலையையும் எண்ணிப் பிரமை பிடித்தவர்போல் இருந்தார். றக்ரர்கார் நடேசுவிடம் ஒடினார். கடனுக்கு உழுவதற்கு நடேசுவால் உடன்பட முடியவில்லை. “அதுக்கு நான் என்ன செய்ய காசைத் தந்திட்டுக் காத்திருக்கினாம். நீங்கள் வேறை மிகினைப் பாருங்கோ”³⁶ என்று தன் இயலாமையை வெளிப்படுத்தினார் நடேசு. வயல் உழுவதற்குரிய பணத்தை கடனாகவேனும் பெற்றுவிட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் கந்தசாமி முதலாளியிடம் சென்றார். வழியிலே சந்தித்த கம விதானை கந்ததயா பங்குவேலி அமைக்காது பற்றிக் கடிந்து கூறினார். “மற்றப் பங்காளர் நெருக்கினம் கெதியாய் அடை பிறகு கோடேற வேண்டி வரும்”³⁷ என்று கணபதிப்பிள்ளையைப் பயமுறுத்தினார். உழுவதற்கு கடன் கேட்டுக் கொடுத்து கந்தசாமி முதலாளி “விசரா எங்களைப்போல பெரியளவில் செய்ய வேண்டியவைகளுக்குத்தான் மிகின் அவசியம் நீங்கள் மாடுகளால் செய்தால் என்ன? ஊர் சரியாய் கெட்டுச்சோம்பேறிப் பட்டிட்டுது.”³⁸ என்று கூறினார். உழுவதற்குக் கடன் கேட்டு வந்த கணபதியிடம் அவரது வயலின் ஒரு பகுதியையே குத்தகைக்குப் பெற்றுக்கொண்டு இருந்து ரூபா தருவதாக ஒப்புக்கொண்டார். நூறு ரூபாவை மட்டும் கொடுத்தார். கணபதி வயல் உழுவதற்குரிய பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டபோது உழுவமிகின் கிடைக்கவில்லை. தொழிலாளியான தாமரைக்கண் டுவின் மாடுகளின் உதவியுடன் வயல் உழுப்பட்டது.

வயல் விளைந்தது. பயிர் நோய் கண்டபோது கணபதி மீண்டும் கந்தசாமி முதலாளியிடம் ஓடினார் வயலைக் குத்தகைக்குப் பெற்றுக்கொண்டபோது பிடிகாசாய் வைத்திருந்த நூறு ரூபாவைக் கேட்டு நின்றார். “அறுவடைமுடிச்சோனைதான் மிச்சக்காச தாற எண்டனான் இப்ப வந்து கரைச்சல் கொடாத”³⁹..... கூறிய கந்தசாமி, நூறு ரூபாவைக் கடனாகக் கொடுத்து அதனை நெல்லாகத் தரும்படி கட்டளையிட்டார்.

கணபதியின் வயலுக்கு இன்னும் ஒரு முறை தண்ணீர்போதும் என்ற நிலை ஏற்பட்ட போது குளத்தில் இருந்த நீர்மட்டம் குறையத் தொடங்கியது. குளத்தில் இருந்த நீரையும் பணம் படைத்தவர்கள் பங்கிட்டுக் கொள்ள முயற்சி செய்தார்கள். கணபதி மீண்டும் ஒரு தடவை போராட வேண்டியநிலை ஏற்பட்டது. கம விதானை கந்தையாவிடம் ஓடினார். பின்னர் சியாமன் மாரசிங்கத்திடம் ஓடினார். தனக்கு ஒரு முறை தண்ணீர் வழங்கப்படாமல் தினசகாயம் வாத்தியாருக்கு இரண்டாவது தண்ணீர் வழங்கப்படுவது பற்றி முறையிட்டார். அது கேட்ட சியாமன் மாரசிங்கம் “அது பார் கணபதி அவை பத்தாயிரம் பதினையாயிரம் எண்டு நாட்டின் விவசாய அபிவிருத்திக்காக முதலிட்டுக் கமம் செய்யிறவை. நீங்கள் ஒரு ஏக்கர் ரெண்டு ஏக்கர். பெரிய நட்டம் வராமல் காப்பது ஒரு தேசிய சேவை”⁴⁰ என்று நாட்டின் தேசிய பொருளாதாரம் பற்றி விளக்கம் அளித்தார்.

கணபதி, வயலை விளைவிப்பதன் மூலம் குடும்பத்தின் வறுமை போக்கிவிடலாம் என்று போராட்டம் நடத்தினார். மறுபுறம் அவரது குடும்பத்தினர் அன்றாட வாழ்க்கைக்கே போராட்டம் வேண்டியிருந்தது.

தனது விருப்பப்படி திருமணம் செய்து பின்னர் வாழாவெட்டியாகப் பிறந்த வீட்டிலேயே தங்கி வாழும் மூத்தமகள் செங்கமலம் சகாய வேலையிற் கிடக்கும் மூன்று இறாத்தல் மாவுக்காக மாடாக உழைத்தாள், மானியவிலையில் சங்கக் கடையில் வழங்கப்பட்ட பொருட்களைப் பெற்று அறா விலைக்கு விற்று வேறு தேவைகளைப்பூர்த்தி செய்து கொண்டனர். அடர்ந்த காட்டின் மத்தியில் யானை, பன்றி முதலிய விலங்குகளுக்கு மத்தியில் இரவும், பகலும் வேட்டைத் தொழிலில் ஈடுபட்டு உழைத்தார் கணபதி.⁴¹

கணபதி குடும்பத்தின் வறுமைக்கும் பணம் படைத்த வர்க்கத்தினரே காரணர்களாய் இருந்தனர். முதலாளி கந்தசாமி, சியாமன் மாரசிங்கம் ஆகியோர் கணபதி குடும்பத்தின் உழைப்பைச் சரண்டினர். அவர்களது வயல் நிலத்திற்கு நீர் கிடைக்காமல் தடுத்தனர். கம விதானை கந்தையா, குளமேற்பார்வையாளர், ஓவசியர், அரசு அதிபர் முதலியோர் இந்த முயற்சிக்குத் துணைபோயினர்.⁴²

யோகாரா

இக்குறுநாவல் கணவனை இமந்து, வறுமையின் பிடியிற் சிக்கி அவஸ்ரும் அபஸையான யொகாரா என்னும் பெண்ணின் வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கின்றது. அரசாங்கம் இலவசமாக சூப்பன் புள்ளிகளுக்கு வழங்கும் அரிசியையும் உதவுதொகையாக வழங்கும் பதினெந்து ரூபாவையும் நம்பி யொகாராவின் குடும்பம் வாழ்கிறது. அவளது சூப்பனுக்கு வாராந்தம் கிடைக்க வேண்டிய ஆறு சண்டு அரிசியில் ஒரு பகுதியை சங்கக்கடை மனேச்சர் கள்ள நிறுவையால் அபகரித்துக் கொள்கிறான்.⁴³ யொகாராவின் தாயாரின் மரணக் கிரியைகளுக்கு உதவுவதாகக் கூறி அவளது வாழ்க்கையின் ஆதாரமாயிருந்த சூப்பன் களையும் அடைவாகப் பெற்றுக்கொள்கிறார் பைத்துள் காஜியார். மூன்று சூப்பன் களுக்கும் அறுபது ரூபா கிடைத்தது. அறுபது ரூபாவுக்கும் மாதாமாதம் வட்டி கட்டிவிட வேண்டும். வட்டியும் அறுபது ரூபாவும் கொடுத்த பின்னர் தான் சூப்பன் களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அதுவரை சூப்பனுக்குக் கிடைக்கும் உணவுப் பொருட்களை பைத்துள் காஜியாரே பெற்றுக்கொள்வார். தனித்தனியே சூப்பன் களை எடுக்க முடியாது என்பது அடைவ ஏற்பாட்டின் நிபந்தனையாக இருந்தது.⁴⁴

வறுமையைப் பயன்படுத்தி யொகாராவின் இளமையைப் பங்குபோட நினைத்தனர். சங்கக்கடை மனேச்சர் ஹமீட்டும் சலிக்கீன் காக்காவும். யொகாராவின் வறுமையையும் தனிமையையும் சுட்டிக்காட்டிய சலிக்கீன் காக்கா “யொகாரா நீ ஏன் தனிய இரிக்கிறாய். நீ ஒம் எண்டு சொல்லு ஒன்ன நான் வைச்சுக்கொள்ளுறன். உன்றை குடும்பத்தையும் பார்க்கிறன்” என்று தன் ஆசையை வெளிப்படுத்துகிறான்.⁴⁵ யொகாரா தனது விருப்பத்திற்கு இணங்கமாட்டாள் என்பதறிந்ததும் அவளது மகள் வல்கிசைத் தனது ஆசை வலையில் வீழ்த்தி இன்பம் அனுபவிக்கிறான். சங்கக்கடை மனேச்சர் ஹமீட் தனது விருப்பத்தைப் பறக்கணித்த யொகாராவைப் பழிவாங்க எண்ணுகிறான். யொகாராவின் மகள் வல்கிசுக்கும் சலிக்கீன் காக்காவுக்கும் இடையில் இருந்த கள்ள உறவை, யொகாராவுக்கும் சலிக்கீன் காக்காவுக்கும் இடையிலான உறவு என்ற தவறான விளக்கத்துடன் அதனை வெளிப்படுத்த முயற்சி செய்கிறான். மகளின் எதிர்கால வாழ்வு கருதி யொகாரா அப்பழியைத்தானே ஏற்றுக்கொள்கிறாள்.⁴⁶

அக்கினிக் குஞ்சு

அக்கினிக் குஞ்சு குறுநாவல் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை, ஆயுத மோதல்கள் என்பன ஆரம்பமாகிய காலகட்டத்தைச் சித்திரிக்கிறது.

இந்நாவலில் வறுமை, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு, சாதியம் போன்ற பல விடயங்கள் பேசப்படுகின்றன.⁴⁷

இந்நாவலின் முக்கியமான பாத்திரங்களுள் ஒன்றாக மாணிக்கம் என்னும் சிறுவன் இடம்பெறுகின்றான். குடும்பத்தின் ஆறு பிள்ளைகளுள் முத்தவன் அவன். மிகவும் வறிய குடும்பம். கூலி வேலை செய்யும் தகப்பன் இராச வாயில்லாப் பூச்சி, மாடு மாதிரி வேலை செய்துவிட்டுக் கொடுப்பதை வாங்கி வந்து கொடுப்பான். அவனும் நோய்வாயப்பட்டு வைத்தியசாலையில் இறந்துவிடுகிறான். அவனது உடல் அரச செலவில் அடக்கம் செய்யப்படுகிறது.

குடும்பாரத்தைப் பன்னிரண்டு வயதுச் சிறுவனான மாணிக்கம் சுமக்கிறான். சின்னராசாவின் தோட்டத்தில் வேலை செய்து அவன் கொடுக்கும் கூலியையும் உதவிகளையும் பெற்றுத் தன் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுகிறான். தனது பிஞ்ச மகன் படும் துண்பத்தையும் வறுமையின் கொடுமையையும் தாங்கிக்கொள்ள முடியாத தாய் ஏனைய பிள்ளைகளைக் கிணற்றிலே தள்ளித் தானும் வீழ்ந்து தற்கொலை செய்து கொள்கிறாள்.

சிறுவன் மாணிக்கத்தின் குடும்பம் வன்னிப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ஏழைக்குடும்பங்களின் வகைமாதிரியாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது சின்னராசாவுக்கும் அவனது நண்பன் செல்வத்துக்கும் இடையில் நிகழ்ந்த பின்வரும் உரையாடல் புலப்படுத்துகிறது.

“உனக்குத் தெரியாது செல்வம் எனக்குத் தெரியும். இந்தக் கிராமத்தில் எத்தனையோ குடும்பங்கள் ஒரு வேளை கஞ்சிக்கே வழியின்றித் தவிப்பது”. ஐந்தாறு பிள்ளைகள். தகப்பன் கூலியாக இருப்பான். கிடைக்கும் கூலி ஒரு வேளைக்கே போதாமல் இருக்கும்.....⁴⁸

“கொடிது கொடிது இளமையில் வறுமை” எனப்படுவதுபோல மாணிக்கம் என்னும் சிறுவன் அனுயவித்த வறுமைத்துன்பம் இந்நாவலில் மனதை உருக்கும் வகையிற் சித்திரிக்கபட்டுள்ளது. செல்வத்திற்கும் சிறுவன் மாணிக்கத்திற்கும் இடையே நடைபெறும் உரையாடல் இதற்கு நல்லதொரு உதாரணமாக அமைகிறது.

“தம்பி என்ன சாப்பிட்டாய்?”

“ஓன்றுமில்லை

“மத்தியானம்?”

“ஒன்றுமில்லை”
 “காலமை”
 “ஒன்றுமில்லை”
 “ஏன் சாப்பிடவில்லை?”
 “இருந்தால்தானே சாப்பிடுவதற்கு?”⁴⁹

இதுபோலவே மாணிக்கத்தின் தந்தை இராசவின் மரணம், அவனது உடல் அரச செலவில் புதைக்கப்படல், அன்பளிப்பாகக் கிடைத்த பழைய சாரத்தை மூன்றாகக் கிழித்து மூன்று பேர் உடுத்துதல், மூன்று மைஸ்கள் நடந்து சென்று பழஞ்சோறு பெற்று வந்து மாணிக்கம் தன் சகோதரங்களுக்கும் கொடுத்து உண்ணுதல், தாயும் பிள்ளைகளும் மரணத்தைத் தழுவிக் கொள் னும் முறை என்பன வறுமையின் கொடுமையைக் காட்டும் சம்பவங்களாக இந்நாவலில் இடம்பெறுகின்றன.⁵⁰

யாழ்ப்பாணக்கிராமம் ஒன்று

இக்குறு நாவல் இந்திய இராணுவம் யாழ்ப்பாணத்தைவிட்டு வெளியேறியமை, அதனைத் தொடர்ந்து இலங்கை இராணுவம் கோட்டைக்குள் நிலை கொண்டமை, கோட்டை விடுதலைப் போராளிகளால் முற்றுகையிடப்பட்டமை, கோட்டைக்குள் இருந்த இராணுவம் பின்னர் தப்பியோடுத் தீவ்ப்பகுதிகளில் நிலை கொண்டமை. அங்கிருந்து யாழ்ப்பாணப் பகுதியை நோக்கி ஏறிகணைக்களையும், விமானக்குண்டுகளையும் வீசியமை முதலிய சம்பவங்களின் சூழ்நிலையில் யாழ்ப்பாணக் கரையோரக் கிராமமான கொட்டைக் கிராமம் பட்ட அவஸங்களைச் சித்திரிக்கிறது. அக்கிராமமே தன் கதையைக் கூறுவதாக அமைகிறது.

இந்நாவலின் முக்கிய கதைப் பொருளாக இராணுவ நடவடிக்கைகளும் அதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகளும் இடம்பெறுகின்றன. அவற்றுள் ஒன்றாக மீனவ சமூகத்தைச் சேர்ந்த சின்னப்பு குடும்பத்தின் வறுமையும் சித்திரிக்கப்படுகிறது.

மீன்பிடித்தொழில் செய்து வந்த சின்னப்பு தன் கடன் உழைப்பால் நல்லதொரு கலவீட்டை அமைத்துக் கொண்டு ஓரளவு வசதியாகத் தனது குடும்பத்துடன் வாழ்கிறான். கோட்டைக்குள் இருந்த இராணுவத்தைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியில் ஏவப்பட்ட ஏறிகணை ஒன்று அவனது வீட்டைத் தரைமட்டமாக்குகிறது. கடல் வலயச் சட்டத்தினால் மீன்பிடித்தொழிலையும்

செய்ய முடியவில்லை. வறுமையில் வாடியிருந்த சின்னப்பு, வீடு தகர்க்கப்பட்ட சம்பவத்தால் மனமொடிந்து போகிறான். கல்வீடில் வசதியாக வாழ்ந்த குடும்பம் ஜேர்மன் குடியரசு வழங்கிய உதவியுடன் அமைக்கப்பட்ட ஒலைக் குடிசையில் வாழ்கிறது. வறுமையின் கொடுமையைச் சுகிக்க முடியாத சின்னப்பு தனது மனைவியின் சொல்லையும் மீறி மீன்பிடிக்கச் செல்கிறான். வலைவீசி மீன்பிடித்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் தீவுப்பகுதியிலிருந்து ஏவப்பட்ட எரிகணையால் உடல் சிதறிப் பலியாகிறான். சின்னப்புவின் மனைவி செல்லம்மா பிள்ளைகளுடன் வறுமைத் துண்பத்தை அனுபவித்துக்கொண்டு வாழ்கிறான். ஒரு நேரக் கருஞ்சியுடன் வாழும் அயலவர்களிடம் உதவி கோரவும் முடியாமல் பிள்ளைகளுக்கு உணவு கொடுக்கவும் முடியாமல் தவிக்கிறான்.⁵¹

அக்கினிக்குஞ்சு நாவலில் சிறுவன் மாணிக்கம், குடும்பத்தின் சமையை ஏற்றுக்கொண்டு உழைப்பதுபோல “யாழ்ப்பாணக் கிராமம் ஒன்று” நாவலில் சின்னப்புவின் மகன் தவம் குடும்பப் பாரத்தை ஏற்று உழைக்கிறான். பாடசாலை செல்லும் நேரம் தவிர மாலை நேரங்களில் தேர்ந்தெடுப்பதையில் வேலை செய்து அதன் மூலம் கிடைக்கும் மிச்சமான பலகாரங்களைக் கொண்டுவந்து தன் சேகோதரர்களின் பசியை ஆற்றுகிறான்.⁵² அவனது தாய் செல்லம்மா ஆசீர்வாதம் என்னும் பரோபகாரியின் உதவியுடன் சைக்கிள் ஒன்றைப் பெற்றுக்கொடுக்கிறான். கல்வியை இழக்க நேரிட்டே என்னும் மனக்கவலையுடன் அந்தச் சைக்கிளைப் பயன்படுத்தித் தென்மராட்சிப் பிரதேசம் வரை சென்று விற்கு கட்டி வந்து விற்று குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுகிறான்.⁵³

யாழ்ப்பாணத்தில் இராணுவ நடவடிக்கைகளும் எதிர் நடவடிக்கைகளும் அதிகரித்திருந்த காலங்களில் யாழ்ப்பாண மக்கள் அனைவருமே இழப்புக்களைச் சந்தித்தனர். உயிரிழப்புகள், உடைமைகளின் இழப்புகள், கல்வி இழப்பு என்பவற்றிற்கு மேலாக பொருளாதார இழப்பு அவர்களை மிகவும் பாதித்தது. குறிப்பாகச் சிறுதொழில் செய்தோர், விவசாயிகள், மீனவர்கள் கூலித்தொழிலாளர்கள் ஆகியோர் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டனர்.

இச்சந்தரப்பங்களில் இம்மக்களுக்கு விற்கு கட்டிவந்து விற்கும் தொழில் மிகவும் கைகொடுத்தது. உயிர்களைத் தம் உடல்களிலே தக்கவைத்துக் கொள்ள இத்தொழில் பெரிதும் உதவியது.

இந்தத் தொழிலால் சின்னப்புவின் மகன் தவழும் தன் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுகிறான். தான்பட்ட கஸ்டங்களுக்கு மத்தியிலும் தனது சேகோதரங்களுக்கு உதவ முடிந்ததையிட்டு தவம் மனநிறைவு கொள்கிறான்.⁵⁴

வறுமையின் பிடியிலே சிக்கித்தவித்த இன்னொரு குடும்பமும் இந்நாவலில் இடம்பெறுகிறது. தவத்தின் நண்பன் மாணிக்கமும் சைக்கிளில் விறகு கட்டிவந்து வியாபாரம் செய்கிறான். மாணிக்கமும் தவத்தைப்போலவே கல்வியை இழந்து தனது குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுகிறான்.⁵⁴

‘ஒரு மைய வட்டங்கள்’ என்னும் நாவலில் ஜயரத்ன முதலாளியின் மகன் சிறிசேன சோமாவதி என்னும் பெண்ணின் வறுமையைப் பயன்படுத்தி அவளைத் தவறான முறையில் அடைய முயல்கிறான்.⁵⁵ மாலினி என்னும் பெண்ணைத் திருமணம் செய்வதாகக் கூறித் தாய்மை அடையச் செய்கிறான்.⁵⁶ ஒ அந்த அழகிய பழைய உலகம்’ நாவலில் மயிலம்மை வறுமையில் அல்லறும் பெண்ணாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். யானை அடித்ததால் கால்கள் இரண்டும் வழங்காத கணவனுடன் வாழ்கிறாள் மயிலம்மை. கூலி வேலையையும் சமையல் வேலையும் செய்து படுக்கையிற் கிடக்கும் கணவனைக் காப்பாற்றுகிறாள்.⁵⁷ மயிலம்மையின் வறுமை விதானை செலவச்சந்திரன் மனதிலே விரசத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அவளுடன் தவறாக நடந்து கொள்ள முயற்சி செய்கிறான். அவனது ஆசைக்கு இணங்க மறுத்த மயிலம்மை இறுதியில் கணவன் இறந்தபின் கனகவடிவேலரின் மனிதாபிமான ஆதரவும் கிடைக்காமற்போகவே செலவச்சந்திரனின் விருப்பத்திற்குப் பலியாகிறாள்.⁵⁸ ‘இந்த நாடு உருப்படாது’ நாவலில் பாலாவிக் கிராமத்து மக்கள் நடத்திய குடமுருட்டி ஆற்று நீருக்கான போராட்டம், வறுமை நிறைந்த அன்றாட வாழ்க்கைப்போராட்டத்தின் மத்தியிலேயே நிகழ்ந்தது. வேளாண்மை செய்து வசதியாக வாழ்ந்த பாலாவிக்கிராம மக்கள் குடமுருட்டி ஆற்றுநீர் தடைப்பட்டதைத் தொடர்ந்து வறுமையில் வாடினார்கள்.

பலர் வேளாண்மை செய்வதைக் கைவிட்டார்கள். மகிழ்புரம் கிராமத்து வயல்களிற் கூலி வேலைக்குப் போனார்கள். அவர்களின் வயல்கள் காடு பற்றின. கோரையும் தொட்டாற் சுருங்கியும் பற்றிப் படர்ந்தன.⁵⁹ பலர் கிராமத்திலிருந்து வெளியேறி வேறு கிராமங்களிற் பிழைப்புக்காகக் குடியேறினார்கள். பலருடைய காணிகள் பணம் படைத்தவர்களிடம் ஸ்டுவேக்கப்பட்டன. காலப்போக்கில் அந்தக் காணிகளின் உரிமையை இழந்துவிடும் நிலையே ஏற்பட்டிருந்தது.⁶⁰

மரணங்கள் மலிந்த பூரி நாவல் அழகம்மா என்னும் ஏழைப்பெண் படும் அவளங்களை இரண்டு அத்தியாயங்களிற் சித்திரிக்கிறது. மீன்பிடித்தொழில் செய்து வந்த அவளது கணவன் கோட்டையிலிருந்து ஏவ்பட்ட ஏறிக்கண்யால் மரணமடைகிறான். செல்லம்மா தன் பிள்ளைகளுடன் ஒலைக் குடிசையில் வாழ்கிறாள். அவளது வறுமைநிலைக்குப் பலர் உதவ முன்வந்தனர். ஆனால் அதற்குப் பிரதியுபகாரமாக அவளது இளமையையும் அழகையும்

எதிர்பார்த்தனர்.⁶² தரகர் செல்லையா அவளைத் தன் வைப்பாட்டியாக வைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறார்.⁶³ அழகம்மா தன் ஆசையை மறுதலித்ததால் ஆத்திரமுற்ற தரகர் செல்லையா அழகம் மாவையும் ஓராசியனையும் தொடர்புபடுத்தி ஊருக்குள் கடைபரப்பி விடுகிறார். அதனால் ஓராசியனுக்கும் செல்லையாவக்குமிடையே கைகலப்பு ஏற்படுகிறது. அழகம்மா தற்கொலை செய்ய முயற்சி செய்கிறாள்.⁶⁴

சீதனம்

சீதனம் என்பது யாழ்ப்பாணச்சமூகத்தின் தனித்துவமான அம்சம். ஒரு குடும்பத்தில் மூத்தபிள்ளை பெண்பிள்ளையாகப் பிறந்துவிட்டால் அக்குடும்பம் குழந்தை கிடைத்த சந்தோசத்தையே இழந்துவிடும். சிறிது காலம் சோகத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும். அடுத்தடுத்து இரண்டு, மூன்று பெண்பிள்ளைகள் பிறந்துவிட்டால் அக்குடும்பத்தில் பெற்றார் தம் வாழ்வின் சந்தோசங்களையே இழந்து விடுவர். பெண்பிள்ளைகளுக்குச் சீதனம் சேர்ப்பதற்காக கடுமையாக உழைப்பர்.

பெற்றார் மட்டுமன்றிக் குடும்பத்தின் ஆண் பிள்ளைகளும் தமது பெண் சகோதரங்களுக்காகக் கடுமையாக உழைக்க வேண்டியிருந்தது. பல இளைஞர்கள் உள்ளுரிலும் கொழும்பிலும் உழைத்து மாய்ந்தார்கள். தமது இளமைக் கணவகளையும் சந்தோசங்களையும் இழந்து மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலும் மேற்குலக நாடுகளிலும் உழைத்தார்கள். அதேவேளை தந்தை அல்லது ஆண் சகோதரங்கள் பொறுப்பற்றவர்களாக இருந்தால் அக்குடும்பங்களில் உள்ள பெண்பிள்ளைகளும் தமது ஏனைய சகோதரிகளின் நல்வாழ்வுக்காகத் தமது சகங்களைத் தியாகம் செய்து உழைத்தார்கள்.

செங்கை ஆழியானின் அக்கினி, கிடுகுவேலி, காற்றில் கலக்கும் பெருமுச்சக்கள் ஆகிய நாவல்களில் சீதனம் முக்கிய இடம்வகிக்கிறது.

அக்கினி

அக்கினி நாவலில் மாணிக்கவாசகரின் மகள் கலாவதியின் திருமணம் சீதனத்தால் தடைப்படுகிறது. தேந்ர்கடையின் சொற்ப வருமானத்துடன் வாழும் மாணிக்கவாசகர் குடும்பம். அவரது மனைவி, முப்பது வயதையும் தாண்டிவிட்ட மகள் கலாவதி. இருபது வயதுடைய மகள் கவிதா. மகன் கந்தசாமி, என ஐந்து அங்கத்தவர்களைக் கொண்டது. எப்படியாவது கலாவதியின் திருமணத்தை ஒப்பேற்றவிட வேண்டும் என்று தவிக்கிறாள்

கலாவதியின் தாய். இருபது வயதிலே பேசத்தொடந்கிய திருமணப்பேச்ச பன்னிரண்டு வருடங்களாக இழுபடுகிறது. கடை வியாபாரம் செய்யும் மாப்பிள்ளை ஒன்று பொருத்தமாக அமைந்தபோது சீதனமாக பதினெண்யாயிரம் கொடுக்க முடியாத நிலையில் கலாவிதியின் திருமணம் எட்டாக்கனியாகவே அமைந்து விடுகிறது.⁶⁵

மழைக்காலம்

மழைக்காலம் நாவலில் சிறுவயது முதலே தேவியுடன் மழுகிக் காதலித்த மைத்துணன் தியாகு பின்னர் தனது தாயின் வற்புறுத்தலை மீற முடியாமல் மனம் மாறி சீதனத்துடன் வேறு திருமணம் செய்து கொள்கிறான். தேவியின் வாழ்க்கைப் பாதையே மாறிலிடுகிறது. காதலில் தனக்கு ஏற்பட்ட தோல்வியைத் தனது குடும்பத்தின் வறுமையையும் போக்குவதற்காகக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறான். தமிழர் திருமண மரபுகளையும் மீறி ஒப்பந்த மனைவியாக ஜேர்மன் நாடு சென்று மைக்கேல் என்னும் இளைஞருக்கு மனைவியாகித் தனது குடும்பத்தின் வறுமையைப் போக்கி பொருளாதார நிலையை உயர்த்துகிறான்.⁶⁶

கிடுகுவேலி

கிடுகுவேலி நாவலில் சண்முகம் நிர்மலா உறவு விரிசலுக்குச் சீதனம் காரணமாக அமைகிறது. வசதியான குடும்பத்திலே பிறந்த நிர்மலாவைச் சீதனத்துடன் திருமணம் செய்த சண்முகம் சீதனப்பணத்தில் ஒரு தங்கையின் திருமணத்தை நடத்தி வைக்கிறான். ஏனைய தங்கைகளின் திருமணத்திற்காகச் சிரமப்பட நேர்கிறது. திருமணம் செய்துகொண்ட ஒரு சில மாதங்களிலேயே தங்கையரின் திருமணத்திற்குப் பணம் தேடுவதற்கென வெளிநாடு செல்கிறான். இந்நிகழ்வ சண்முகம் நிர்மலா குடும்ப உறவில் விரிசலை ஏற்படுத்துகிறது. நிர்மலாவின் மனவனர்வகைளையும் புறந்தள்ளி விட்டு ஐந்து வருடங்கள் வெளிநாட்டில் உழைத்த சண்முகம் தாய்நாடு திரும்புகிறான். ஏனைய தங்கைகளின் திருமணங்களையும் ஒப்பேற்றியின் நிர்மலாவடன் இன்பமாக வாழக்கூடிய சூழ்நிலை அவனுக்கு ஏற்பட்டபோது அவள் தன் உயிரையே இழக்க நேர்கிறது. இராணுவ நடவடிக்கை அவளது உயிரைப் பறித்துக் கொண்டது.⁶⁷

காற்றில் கலக்கும் பெருமுச்சக்கள்

காற்றில் கலக்கும் பெருமுச்சக்கள் நாவலில் சீதனம் என் னும் விரச்சினையை எதிர்கொள்ளும் பெண்களாக மனோரஞ்சிதத்தின் நன்பி ராஜி. ராஜியின் காதலன் சிவாவின் சகோதரிகள் ஆகியோர் இடம்பெறுகின்றனர்.

இந்நாவலின் முக்கிய பாத்திரங்களுள் ஒன் ராகிய ராஜி தனது அக்காமாரின் திருமணம் தடைப்பட்டமைக்குச் காரணம் சீதனம் என்பதை உணர்ந்து கொண்டபோது சமூகத்தின் மீது வெறுப்புக்கொள்கிறாள். அவளது உள்ளத்து உணர்வுகள் அவளது வார்த்தைகளில் வெளிவருகின்றன. “கொழுத்த சீதனத்திற்காக ஆண்களை வளர்க்கின்ற பேய்கள் வாழும் நாடு”⁶⁸ என்று சமூகத்தைச் சபிக்கின்றாள். “ஆடு கத்தினாற் கூடப்பருவத்திற்கு அழைத்துச் செல்கின்ற சமூகம் கிழிடாகின்ற குமருகளைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை”⁶⁹ என்று தன் மன அவசத்தை வெளிப்படுத்துகிறாள். சமூகத்தைப் பழிவாங்குவதாக எண்ணிக்கொண்டு முறை தவறிய இன்ப வாழ்வை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறாள். திருமணம் செய்யாமலேயே தனது காதலனுடன் உடலின்பத்தை அனுபவிக்கிறாள்.⁷⁰

இந்நாவலின் பிரதான பாத்திரமாகிய மனோரஞ்சிதமும் திருமணமாகாத முதிர் கண்ணியாகவே வாழ்கிறாள். ஆயினும் அவளது திருமணத்திற்குச் சீதனம் தடையாக அமையவில்லை. அவளது காதலன் இரவீந்திரன் எவ்வித எதிர்பார்ப்பும் இன்றி அவளைத் திருமணம் செய்யத் தயாராக இருந்தான். ஆனால் அவனது பெற்றாரும் சகோதரனும், பட்டதாரி ஆசிரியையான அவளது உழைப்பைச் சரண்டுவதிலேயே கருத்தாயிருந்தனர். அதனால் அவளது திருமணம் தடைப்பட்டுப்போனது⁷¹ மனோரஞ்சிதம் தனது மாமனார் திருமணம் பற்றிப் பேசும்போதெல்லாம் சீதனத்தை விமர்சனம் செய்கிறாள். சீதனத்தின் சமுதாய விளைவுகளை விளக்குகிறாள்.” சீதன முறையை ஓழிக்க முதலில் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். பின்னர் அதை நடைமுறைப்படுத்துவதில் உள்ள சிக்கல்களைத் தீர்க்க வேண்டும்⁷² என்று கூறுகின்றாள்.

இந்நாவலில் மனோரஞ்சிதத்தின் மாமனார். சீதன முறையின் தீய விளைவுகளைப் புரிந்து கொண்டவராக உள்ளார். அது நீக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலும் உடன்பாடுடையவராகவே இருக்கிறார். ஆனால் அவரால் தனது மகன் சுப்பிரமணியத்திற்குச் சீதனம் பெறாமல் திருமணம் செய்து வைக்க முடியவில்லை. காரணம் அவரது பெண் பிள்ளைகளுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்க வேண்டும் என்பதே ஆகும்.⁷³

சீதனம் என்பது ஒரு பொருளாதார நடைமுறையே. பெற்றார் தம்மிடம் உள்ள வளங்களைத் தம் பிள்ளைகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கும் முறையாகவே அது ஆரம்பத்தில் இருந்திருத்தல் வேண்டும். சமூகத்தில் ஆண்கள் மட்டுமே உழைப்பவர்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டபோது இம்முறையில் மாற்றம் நிகழ்ந்திருத்தல் வேண்டும். இருப்பதைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தல் என்ற நிலை மாறி இவ்வளவு என்று கேட்டுப்பெறும் நிலை பிற்காலத்திலே தோன்றியது.

எது எப்படியிருப்பினும் சீதனம் சமூகத்தில் எதிர்மறை விளைவுகள் பலவற்றை ஏற்படுத்தியது என்பது உண்மை. பெண்கள் திருமண வயதைத் தாண்டி முதிர் கண்ணியராக வாழ்தல், மன்னோயாளிகளாக மாறுதல், கண்ணித்தாய்மார் உருவாதல், பெற்றார் தம் நிம்மதியை இழுத்தல், வாழ்நாள் முழுவதும் மாடாய் உழைத்தல், பெண்கள் தமது திருமணத்திற்காகக்கூட தாமே உழைத்தல், தற்கொலைகள், சீதனத்தை நோக்கிய கொலைகள் எனப் பல பாதகமான விளைவுகளைச் சீதனம் ஏற்படுத்தி வந்துள்ளதை நாம் எமது சமூக வரலாற்றிலே அவதானிக்கலாம்.

கரண்டலும் சமூக ஊழல்களும்

முதலாளித்துவத்தின் அடிப்படை சுயநலமே. உற்பத்திக் கருவிகளையும், உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களையும், உற்பத்தியில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்களையும் உற்புத்திப் பொருட்களின் விநியோக மார்க்கங்களையும் தனது ஆதிக்கத்தினுள் வைத்துக் கொண்டு எவ்வளவு அதிகமான செல்வத்தை ஈட்ட முடியுமோ அந்தளவுக்கு அதனைப் பெருக்குவதே முதலாளித்துவத்தின் குறிக்கோளாகும். சமூகத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்படுவதற்கு மேற்கூறித்த அம்சமே காரணியாகிறது. முதலாளி வர்க்கத்தினரும் மேல்நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் வசதியான வாழ்க்கையை அனுபவிக்க கீழ் நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் அடிமட்ட மக்களும் வாழ்க்கை வசதிகளுக்காகவும் அடிப்படைத் தேவைகளுக்காகவும் போராட வேண்டி ஏற்பட்டு விடுகிறது.

இன்றிலையில் ஊழல் சமூகத்தில் முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்குகிறது. ஆடம்பரமான, வசதியான வாழ்க்கையை அவாவுதல், வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகளைக்கூடப் பூர்த்திசெய்ய முடியாததால் ஏற்பட்ட ஏக்கம், பேராசை என்பன மனிதன் ஊழல் நடவடிக்கைகளில் ஈடப்படுவதற்குரிய காரணிகளாக அமைகின்றன எனலாம். அரசு அலுவகங்கள், நிறுவனங்கள் முதலியவற்றிலே பணிபுரியும் உயர் அதிகாரிகள் தொடக்கம் சிற்றாழியர்கள் வரை ஊழல் ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகிறது.

அரசாங்கத்திடமிருந்து மக்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய நிவாரணங்கள், மானியங்கள் முதலியவற்றைச் சுருட்டிக்கொள்ளல், அரசாங்கம் நிறைவேற்ற முயற்சி செய்யும் நிர்மாணப் பணிகள், புனர் நிர்மாணப் பணிகள், திருத்த வேலைகள் என்பவற்றிற் கான ஒதுக்கீடுகளில் ஒரு பகுதியைத் தமதாக்கிக்கொள்ளல், பல்வேறு முயற்சிகள், துண்பங்கள் என்பவற்றின் மத்தியில் மக்கள் தேடிக்கொண்ட பணம், பொன், பொருள் முதலியவற்றை கடன், ஈடு, வட்டி என்னும் முறைகளின் மூலம் தமதாக்கிக்கொள்ளல் என்பன சரண்டல், ஊழல் நடவடிக்கைகளுள் அடங்கும் அம்சங்களாக உள்ளன.

காட்டாறு

காட்டாறு நாவல் வன்னிப் பிரதேச விவசாய மக்களின் வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கிறது. சியாமன், மாரசிங்கம், ஓப்பந்தகாரர் கந்தசாமி ஆகியோர் பெருமளவு நிலத்தையுடையவர்களாகவும் பணம் படைத்தவர்களாகவும் விளங்குகின்றனர். தம்மிடம் இருந்த செல்வம், செல்வாக்கு என்பவற்றின் பலத்துடன் அப்பிரதேச ஏழை விவசாய மக்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றனர். கம விதானை கந்தையா, ஓவசியர், ரி.ஓ கமலராசா, முதலியோர் கந்தசாமி, மாரசிங்கம் ஆகியோருக்கு உடன்தையாகச் செயற்படுகின்றனர். அரச அதிபர், காரியாதிகாரி முதலியோரும் அப்பிரதேச மக்கள் மீது நடத்தப்பட்ட சரண்டல் நடவடிக்கைகளுக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் உதவி புரிகின்றனர். இவர்களைவிட தினசகாயம் வாத்தியார், கிராமத்தின் அரச வைத்தியர், மூலைக்கடை நடராசா, மில்காரக் கோணான் முதலியோரும் ஏழை விவசாயிகளின் பொருளாதாரத்தைச் சரண்டுகின்றனர்.

விவசாயிகள் தமக்கென ஓரளவு நிலங்களைப் பெற்றிருந்தார்கள். ஆனால் அந்திலத்தின் பயிர் செய்து தம் பசியைப்போக்கும் வசதியை இழந்திருந்தார்கள். காரணம் அவர்களது பொருளாதார நிலையாகும். விளைநிலங்களில் முதலீடு செய்வது என்பது அவர்களுக்கு எட்டாக்கனியாகவே இருந்தது. காட்டாறு நாவலில் கணபதி தனது வயலை உழவிப்பதற்கு உழவு மெசின்காரரிடம் நடையாய் நடக்கவேண்டியிருந்தது. கடற்த வருடம் உழவு செய்த சுவியே கொடுக்கப்படாத நிலையில் நடப்பு வருட உழவுக்காக நீண்ட காலம் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. கடைசியில் அந்த முயற்சியும் தோல்வியிலேயே முடிந்தது.⁷⁴

கணபதியின் கையறு நிலையைப் பயன்படுத்தி முதலாளி கந்தசாமி, சியாமன் மாரசிங்கம் முதலியோரும் திச்சகாயம் மாஸ்டரும் அவர்களின் நிலங்களையும், உழைப்பையும் குத்தகை, கடன், ஈடு என்ற பெயர்களில் சரண்டனர்.⁷⁵

கந்தசாமி முதலாளியிடம் ஏற்கனவே கடன்பட்டிருந்த கணபதி மீண்டும் பணத்திற்காகப் போய் நிற்கிறார். தனது கமத்தின் ஒரு பகுதியை அவரிடம் குத்தகைக் குவிட்டு அதன் மூலம் பெறும் பணத்தில் தனது ஏனைய வயல்நிலங்களை விடைப்பது என்பது அவரது திட்டமாக இருந்தது. ஆனால் கந்தசாமி முதலியார் ‘தவித்த முயல் அடிப்பது’ போலச்செயற்படுகிறார்.

“உந்தக் காரைப்பிடிக் கமத்துக்கோ

ஜநாறு தராயினம் கணபதி. உன்றை

தரை கொஞ்சம் உவர்த்தரை கண்டியோ....”

என்று கூறிய கந்தசாமி ஓர் ஏக்கர் கமத்துக்கு இருபது ரூபா தருவதாக ஒப்புக் கொண்டு நூறு ரூபாவைக் கொடுக்கிறார். மிகுதி நூறு ரூபாவும் நெல்விளைந்த பின் னர்தான் என்பது அவர் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம்.⁷⁶ கணபதியைப்போலவே சின்னையா, ஜோசேப், சாந்தாம்பிள்ளை முதலிய விவசாயிகளும் தமது வயல்களை மாரசினுக்கம், தினசகாயம் மாஸ்டர் ஆகியோரிடம் குத்தகைக்கு விட்டிருந்தனர்.⁷⁷

தினசகாயம் மாஸ்டர் பல வழிகளில் விவசாயிகளின் நிலங்களைத் தமதாக்கிக் கொள்கிறார்.⁷⁸ முனியாண்டி, மாயாண்டி முதலிய இந்திய வம்சாவழியினர் வெட்டிய காணிகளை, இந்தியாக்காரருக்கு ‘பேமிற்’ பெற முடியாது என்ற நிலையைப் பயன்படுத்தி மலிவ விலையிலேயே தனதாக்கிக் கொள்ள முயற்சி செய்கிறார்.⁷⁹ விவசாயிகளின் நிலங்களைத் தமதாக்கிக் கொள்ளப் புதிய வழிகளையும் தினசகாயம் மாஸ்டர் கையாள்கிறார். சண்முகம் என்னும் விவசாயி வெட்டித்திருத்திய நிலத்திற்கு ஆசைப்பட்ட அவர், காணி ஒவசியரின் உதவியுடன் தீட்டம் தீட்டி அது அரசாங்கத்திற்குரிய ‘ரிசவேசன்’ காணி என்று கூறிப் பொலிசாரின் உதவியுடன் சண்முகத்தைக் கலைத்துவிடுகிறார். இரவோடிரவாகக் தென்னாங்கன்றுகளை நாட்டி வைத்து அடுத்த நாள் காலை டி.ஆர்.ஓ.வைக் கூட்டிவந்து காட்டி, வெகு காலத்திற்கு முன்னரேயே வெட்டப்பட்ட காணி என்ற உறுதியையும் சிபார்சையும் பெற்று அதனைத் தனதாக்கிக் கொள்கிறார்.⁸⁰

ஒரு புறம் விவசாயிகளின் நிலங்களைச் சுரண்டிய இவர்கள் மறுபுறம் அவர்களது மனித வலுவையும் சுரண்டினார்கள். கந்தசாமி முதலாளி, சந்தனம் என்னும் இளைஞனை “வஞ்சகம் இல்லாத வேலைக்காரன்” என்னும் கெளாவ நாமத்துடன் பெருமைப்படுத்தி அவனது கடின உழைப்பை உணவுக்கும் மிகக் குறைந்த சம்பளத்திற்கும் பெற்றுக் கொள்கிறார்.⁸¹ ரி.ஓ.கமலராசா சியாமன் மாரசினுக்கத்துடன் இணைந்து செயற்படுகிறார். கடலாஞ்சிக் கிராமத்தின்

கிராமசபைத் தலைவர், இனக்க சபைத்தலைவர், விவசாயப் பெருக்கக் குழுத்தலைவர், முதலிய பதவிகளை வகிக்கின்ற மாரசிங்கம் ரி.ஓ. கமலராசாவை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்கிறார். கிராமத்தில் இருக்கின்ற அரசாங்க நீர்ப்பம்பியின் ஒவசியர் செய்த ஊழலைப் பயன்படுத்தித் தனக்கும் மசல் வழங்கும்படி வற்புறுத்துகிறார். கமலராசாவும் அதற்கு உடன்படுகிறார்.⁸²

கிராமத்தின் வீதி திருத்த வேலைகளின்போது குறைந்த செலவில் செய்யக்கூடிய வேலைகளுக்குக் கூடியதொகை நிரணயித்துப்பணம் பெற்று மிகுதியைச் சுருட்டிக் கொள்ளல், திருத்த வேலைகள் அவசியமில்லாத வீதிகளுக்கு நிதி ஒதுக்கி அதற்குரிய மூலப்பொருட்களை வேறு வீதிகளுக்குப் பயன்படுத்திப் பணம் பெறுதல், பழைய குளங்களைச் சீராக்கம் செய்துவிட்டுப் புதிய குளம் அமைத்ததாகக் காட்டி பெருந்தொகைப் பணத்தைப் பெறுதல் எனப் பல ஊழல்நடவடிக்கைகளுக்குக் கமலராசா உடன்தையாகச் செயற்படுகிறார்.⁸³

விவசாயிகளின் வயலுக்கு நீர் கிடைக்காமற் செய்வதில் பயிர்ச்செய்கைக் குழுத்தலைவர், குளமேற்பார்வை ஒவசியர், கமவிதானை, காரியாதிகாரி, அரசுஅதிபர் முதலியோர் இணைந்தே செயற்படுகின்றனர். கணபதியின் வயல் விளைந்து இறுதிக் கட்டத்தில் நீரின் ரி வாடியபோது பயிர்ச்செய்கைக் குழுத்தலைவர் “நீ ஆரைக் கேட்டு விதைச்சனி அவரிட்டைப் போய்க்கேள்” என்று கூறுகிறார். குளமேற்பார்வை ஒவசியர் “நானென்னப்பா செய்யிறது. பயிர்ச்செய்கைக் கூட்டம் இல்லாமல் விதைச்சனி. வயலுக்குத் தண்ணிதர எனக்கு அதிகாரம் இல்லை” என்று கையை விரிக்கிறார். காரியாதிகாரி கணபதி வயல் விதைத்தபோது “குளத்துத் தண்ணி கேட்கமாட்டேன்” என்று கடிதம் எழுதிக் கொடுத்ததை ஞாபகப்படுத்துகிறார். அரசாங்க அதிபர் “நிப்போட் இல்லாமல் எதுவும் செய்ய முடியாது” என்ற சட்ட விதிகளை எடுத்துக் காட்டுகிறார். கந்தசாமியின் வயலுக்கு இரவிரவாகத் தண்ணீர் பாய்ந்ததை எடுத்துக்காட்டிக் கணபதி நியாயம் கேட்டபோது குளமேற்பார்வை ஒவசியர் தண்ணீர் தரமுடியாது என்று உறுதியாகக் கூறிக் கணபதியின் வேண்டுகோளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கிறார்.⁸⁴ இறுதியில் கணபதியின் பயிர்கள் பன்றிகளுக்கு இரையாகின.

இவர்கள் தவிரக் கிராம சேவகர் கிராமத்தின் அரச வைத்தியர் முதலியோர் தத்தமது வழிகளில் மக்களின் பொருளாதாரத்தைச் சரண்டுகின்றனர். கிராம வைத்தியர் அரசாங்கம் வழங்கிய இலவச மருந்துகளை மக்களுக்கு வழங்குவதற்கு ஜம்பது சதத்திலிருந்து ஜந்து

ரூபாவரை பெறுகிறார். காசு இல்லாத வேளைகளில் முட்டை, மரக்கறி முதலிய பொருட்களைப் பெறுகிறார். “தமிழ்ப்பகுதிகளுக்கு நல்ல மருந்துகள் வருவதில்லை என்று முதலைக்கண்ணீர் வடித்த வண்ணம் வருகிற மருந்துகளிற் பெரும்பகுதியைச் சேகரித்து தனியார் மருந்துகம் அமைப்பதற்குத் திட்டமிடுகிறார். வீடு. காணி என்று சொத்துக்களைத் தேடிக்கொள்கிறார்.⁸⁵

கிராமசேவகர் வரதசுந்தரர் இலஞ்சம் பெறுவதில் விற்பன்னராகத் திகழ்கிறார். காணி விண்ணப்பம் ஒன்றைச் சிபார்சு செய்வதற்கு கோழிச்சேவல், முட்டைகள், காய்கறிகள் முதலியவற்றை இலஞ்சமாகப் பெறுகிறார். அடாத்தாக வெட்டிய காணி, காட்டுக் காணி, கூப்பன் என்பவற்றிற்கு இரண்டு ரூபா பணம் அல்லது ஒரு புசல் நெல் என்பவற்றைப் பெறுகிறார். மக்கள் மத்தியில் ஏற்படும் பினக்குக்களைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு சாராயப் போத்தல்கள், நெய்ப்போத்தல்கள், ஆட்டுக்கடாய்கள் என்பவற்றைப் பெறுகிறார்.⁸⁶

தினசகாயம் மாஸ்டர், அவரது மனைவி தனம், கோபால் மாஸ்டர் ஆகியோர் அப்பிரதேச மக்களின் கல்வியைச் சுரண்டுகின்றனர். பின்னைகளை அறிவுரீதியாகவும், பண்புரீதியாகவும் வளர்த்துகின்றனர். அவர்கள் சர்வசாதாரணமாகவே இதனைச் செய்கின்றனர்.

1. பாடசாலைக்கு உரிய நேரத்திற்குச் சமூகந்தராமை.
2. கற்பித்தற் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடாமை.
3. பாடசாலை வளவினுள்ளும் வெளியேயும் தமது சொந்த வேலைகளுக்கு மாணவர்களைப் பயன்படுத்துதல்.
4. உரிய நேரத்திற்கு முதலேயே பாடசாலையை மூடுதல்.
5. பாடசாலை நாள் களைத் தமது சொந்தத் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்துதல். என இவர்களது கல்விச் சுரண்டல் நடவடிக்கைகளை வகைப்படுத்தலாம்.

ஒன்பதரை மணிக்குப் பாடசாலைக்கு வந்த அவர்கள் எட்டுமணிக்குப் பாடசாலை ஆரம்பமாகியதாகப் பதிவு செய்கின்றனர். பன்னிரண்டு மணிக்குப் பாடசாலையை மூடி இரண்டு முப்பதுக்கு மூடியதாக ஒப்பமிடுகின்றனர். கோபால் மாஸ்டர் இறைச்சி சமைப்பதற்காக மாணவிகளைப் பாடசாலை விடுதிக்கு அனுப்புகிறார். தினசகாயம் மாஸ்டர் வகுப்பு நேரத்தில் மாணவர்களிடம் அவர்களது பெற்றார் பெற்ற கடன்களுக்குரிய வட்டிக்கணக்குப் பற்றிப்பேசுகிறார். ஆசிரியை தனம் தனது வீட்டில்

கிணற்றடியிற் போடப்பட்டிருந்த பாத்திரங்களைக் கழுவவதற் காக மாணவிகளை ஏவுகிறாள். மாணவர்களைக் காட்டிற்கு விறகு வெட்டுவதற்காக அனுப்புகிறாள்.⁸⁷ கோபால் மாஸ்டரும், தினசகாயம் மாஸ்டரும் அப்பிரதேசத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்குத் தாழே பொறுப்பு என்னும் அதிகாரத்தில் கூட்டுறவுக் கடையில் மக்களுக்கு வழங்கவதற்கென அனுப்பப்பட்ட ‘லக்ஸியிரே’ மல்லி முதலிய பொருட்களைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள்.⁸⁸

இவ்வளவு அநியாயங்களையும் செய்த இவர்கள் அப்பிரதேச மாணவர்களை “உதுகள் மக்குகள், படிச்சென்ன உத்தியோகமே பார்க்கப் போகுதுகள்? கையொப்பம் வைக்கத்தெரிஞ்சால் போதும்”, “இதுகள் மோட்டுப் பிள்ளையன், படிப்பித்தாலும் ஏறாது. மாடுமேய்க்கத்தான் சரி” எனத் தமக்குத் தாழே சூரிக்கொள்கின்றனர்.⁸⁹

கொத்தியின் காதல்

1995ம் ஆண்டு சிரித்திரன் சஞ்சிகையில் தொடராக வெளிவந்து அதே ஆண்டு மாணிக்கம் பிரசரமாக நூல்வடிவம் பெற்ற இந்நீணைம் 1970களில் யாழ்ப்பாண சமூகத்திலே இடம்பெற்ற சமூக ஊழல்களை எடுத்துக் கூறுகிறது. ஊழல்களை மனிதர்கள் மீது நேரடியாகச் சுமத்தாமல் பேய்களின் உலகம் ஒன்றையும் படைத்து உருவகித்துக் காட்டுகிறார் நாவலாசிரியர்.

நாவலின் கதை நிகழ் களமாக கொக்குவில் மயானம், கோம்பையன் மணல் மயானம், நவாலி வெளி மயானம் என்பன அமைகின்றன. நாவலின் பாத்திரங்களாக சடலை, மாடன், கொத்தி எருமைப்பல்லன், சோனிப்புட்டு, எரிமாடன், பெரியகொத்தி, ஊத்தை குடியன், முனிசியா, தரகர் ஆடுகால், பெட்டிசமாமுனி, நச்சக் குறளன் முதலியன் இடம்பெறுகின்றன.

கொத்தியின் காதல் கதை நிகழ்களத்தில் அரசு வைத்தியசாலையின் சிற்றாழியர் தொடக்கம் அரசியல் வாதிகள் வரை பலரும் செய்யும் சமூக ஊழல்கள் விபரிக்கப்படுகின்றன.

சடலை மாடன் எரிகாயம் பட்டு வைத்தியசாலை சென்றபோது முன்னுரிமை பெறுவதற்காகச் சிற்றாழியருக்கு ஏழு ரூபா இலஞ்சமாக வழங்கப்படுகிறது. மருந்து கட்டும் இடத்தில் ஜம்பது சதம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஊசி போடும்போது மரக்கறி முட்டைகள் முதலியன் கொடுக்கப்படுகின்றன. அரசு வைத்தியசாலையில் இலவசமாக வழங்கப்பட வேண்டிய மருந்து வகைகள் அப்போதிக்கரியின் மருமகனின் மருந்தகத்தில் பணத்திற்கு விற்பனை

செய்யப்படுகின்றன.⁹⁰ மக்களுக்குச் சேவை செய்வதற்கென மக்களாலே தெரிவு செய்யப்பட்ட பாரானுமன்ற உறுப்பினர்கள் தம் சொந்த நலன்களையும் பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகளையுமே கவனித்துக் கொண்டனர் என்பதை வெளிப்படுத்தும் வகையில் கொத்தியின் காதல் நாவலில் முழிசுழியன் கெம்.பி.ஒப்பேய்லிடுமென்ற் என்னும் பாத்திரம் படைக்கப்பட்டுள்ளது. கட்சி ஆதரவாளருக்குக் காசு கொடுக்காது மறுத்துப் பேசிய கிராம சேவகரை தன்னீர் இல்லாக் காட்டுக்கு மாற்றுவதற்குத் திட்டமிடப்படுகிறது. கட்சி ஆதரவாளருக்குக் காணி வழங்க மறுத்த காணி ஓவசியரை வேலையிலிருந்து நீக்க முடிவு செய்யப்படுகிறது. கெம்.பி முழிசுழியனின் வீட்டுத்தேவைக்கென ‘லக்பிரே’ வழங்க மறுத்த சங்கக்கடை மனேச்சர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்குத் திட்டமிடப்படுகிறது.⁹¹

இவை தவிரப் பாரானுமன்றப் பிரதிநிதி என்ற வகையிலே தனது பிரதேசத் திற் கான் அபிவிருத் திக்கென ஒதுக்கப்பட்ட நிதியை கெம்.பி.பகல்முழிசுழியன் தனது சொந்த முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படுத்த முயல்கிறது.

பாரானுமன்ற உறுப்பினர் என்ற வகையிலே பகல் முழிசுழியன் நிதி தொடர்பாகச் செய்யும் ஊழல்களைப் பின்வருமாறு அட்டவணைப்படுத்தலாம்.

1. நல்ல நிலையில் இருக்கும் கச்சேரிக் கட்டடத்தை இடித்துக் கட்டடத் திட்டமிடுதல்.
2. கடற்கரையில் கடற்காட்சியைப் பார்த்து இரசிப்பவர்களுக்கென அணைக்கட்டு ஒன்றைக் கட்டத்திட்டமிடுதல்.
3. கடற்கரையிலே மீனவர் குடியேற்றத் திட்டம் ஒன்றை உருவாக்கி அதன் மூலம் விலைபோகாமல் இருக்கும் தனது காணியை விற்பதற்குத் திட்டமிடுதல்.
4. இத்திட்டங்கள் யாவற்றையும் பொறியியலாளனாகப் பட்டம் பெற்று வரவிருக்கும் தனது மகளின் உழைப்பை அடிப்படையாகக்கொண்டு திட்டமிடுதல்.
5. சங்கக்கடை மனேச்சர் பதவி ஒன்றை வழங்குவதற்கு இரண்டாயிரம் ரூபாவரை இலஞ்சம் பெறுதல்.⁹²

1970களின் முற்பகுதி இலங்கையின் அரசியல், பொருளாதார வரலாற்றில் முக்கியமான காலகட்டமாகும். சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சி ஆட்சியிலிருந்த அக்காலத்தில் உணவுப் பொருட்களின்மீது இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டிருந்தன. உள்ளூர் உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்வதில் அதிக அக்கறை செலுத்தப்பட்டது. இவற்றின் காரணமாகக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பங்கும், பணியும் அதிகரித்திருந்தது. உணவுப் பொருட்களைப் பங்கீட்டு அடிப்படையில் விநியோகிக்க வேண்டியது அவசியமாகியது. வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழ் வாழ்ந்த மக்களுக்கு இலவசமாகவும் மானிய விலையிலும் வழங்கப்பட்டன. இப்பணியினைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நிறைவேற்றின.

இக்கால கட்டத்திலே கூட்டுறவுச் சங்கக் கிளைகளிலே முகாமையாளர்களாக வேலை செய்ததவர்களுக்குச் சமூகத்தில் மதிப்பு அதிகரித்திருந்தது. அவர்களைத் தமது நண்பராக்கிக் கொண்டவர்கள் தமக்குத் தேவையான பொருட்களைத் தவறான வழியிற் பெற்றுக்கொண்டனர். முகாமையாளர்கள் தமது கிளைகளுக்கு வரும் உணவுப் பொருட்களில் ஒரு பகுதியைத் தமது நண்பர்களுக்கு வழங்கிப் பணமாக்கிக் கொண்டார்கள். அல்லது வேறு உதவிகளைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

எறிமாடன் அன் நட்புப்போய்கருங்குழி என்பவற்றின் உரையால் மூலம் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச்சங்க ஊழல்கள் கொத்தியின் காதல் நாவலில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. “சங்கக் கடை மனேச்சர் வேலை எண்டால் ஒரு வரியத்தில் வீடு கட்டிடலாம்”⁹³ என்று கருங்குழி எறிமாடனுக்குக் கூறுவது இதனை நன்கு புலப்படுகிறது. பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க ஊழல்கள் தொடர்பாகக் கொத்தியின் காதல் நாவலில் இடம்பெறும் விடயங்களைப் பின்வருமாறு அட்டவணைப்படுத்தலாம்.

1. ஸக்ஸ்பிரே, ரின்பால் போன்ற பொருட்களை ஏற்றி வரும்போது வழியிலேயே இறக்கி விடுதல்.
2. ஊழல்கள் தொடர்பாக மேலிடங்களில் முறைப்பாடு செய்யக் கூடியவர்களுக்கு விசேடமாக ஏதாவது வழங்கிச் சமாளிப்பது.
3. மாத இறுதியில் அல்லது வருட இறுதியில் கணக்கெடுப்பின் போது பொருட்கள் குறைந்து அல்லது கணக்கில் பிழைகள் காணப்படும் எனும் சூழல் ஏற்படும்போது சங்கக்கடையின் கூரையைப் பிரித்துவிட்டுக் களவு போய்விட்டதாகக் காட்டுதல்.⁹⁴

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

இவை தவிரப் பொருட்களிலே கலப்படம் செய்தல் பொலிஸார், வாகனச் சாரதிகளிடம் குற்றங்கள் காணப்படாமலேயே அபராதம் விதிக்க முற்படுதல், அல்லது இலஞ்சம் பெறுதல் முதலிய ஊழல்களும் இந்நாவலில் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.⁹⁵

இந்த நாடு உருப்பாது

‘இந்தநாடு உருப்பாது’ எனும் நாவல் கிளிநோச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள கண்டாவளைக் கிராமத்தைக் களமாகக்கொண்டு எழுதப்பட்டது. இக்கிராமம் கனகராயன் ஆற்றினால் விவசாய வளம் பெற்றது. கனகராயன் ஆற்றினை இடைமறித்து இரண்ணமுக்குளம் உருவாக்கப்பட்டபோது கண்டாவளை வயல்கள் நீரின்றி வாடின. இந்திலையில் இக்கிராம மக்கள் தம் வயல்களுக்கு நீர் பெறவும் தமது கஸ்டங்களைப் போக்கிக்கொள்ளவும் மேற்கொண்ட பகீரப்பிரயத்தனங்களும் அதன்போது பெற்ற அனுபவங்களும் இறுதியில் அவர்களுக்குச் சாதகமாகக் கிடைத்த தீர்வும் இந்நாவலில் வருணிக்கப்படுகின்றன.

கடமையிலே பொறுப்புணர்வும் சமூக நோக்கும்கொண்ட உதவி அரசாங்க அதிபர் சற்குணம், விவசாய முதலாளி மயில்வாகனம், பாராஞ்சுமன்ற உறுப்பினர் வாசீகர், ஆஞ்சங்கட்சி அமைப்பாளர் தவபாலன், அரசாங்க அதிபர் ஜயசேகர, சமூகசேவை அதிகாரி சாந்தா, விவசாயி நடேசு முதலியோர் இந்நாவலின் பிரதான பாத்திரங்களாக அமைகின்றனர். கிராமசேவகர், காட்டத்திகாரி, பஸ்நடத்துநர், அரச அலுவலக எழுதுவினைகளுர், குடிகாரன் மசக்குட்டி நடேசுவின் மகள் மலர், அவரின் தங்கை மகன் சின்னத்துரை முதலியோர் ஏனைய பாத்திரங்கள்.

இந்நாவலிற் சமூக ஊழல்களும் சரண்டலும் பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றன. மயில்வாகனம், தவபாலன், கிராமசேவகர், காட்டத்திகாரி, பஸ்நடத்துநர், எழுதுவினைகளுர் ஆகியோர் ஊழல் முயற்சிகளில் ஈடுபடுபவர்களாக உள்ளனர்.

மயில்வாகனம், முதலாளி வர்க்கத்தின் பிரிதிநிதியாக விளங்குகிறார். காட்டுப்பிரதேசங்களில் களவாக மரங்களை வெட்டி விற்றுப் பணம் சம்பாதிக்கிறார். தனது முயற்சிகளுக்கு அரச அதிகாரிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார். மகிழ்புரம் கிராமத்தின் கிராமசேவகர், காட்டத்திகாரி முதலியோர் இவரது முயற்சிகளுக்கு உதவகின்றனர்.⁹⁶ தான் களவாக வெட்டிய மரங்களுக்கு கிராமசேவகர், காட்டத்திகாரி முதலியோரிடம் முறைதவறிய

அனுமதி பெற்ற பின்பு நேர்மையான அரசாங்க அதிபராகிய சுற்குணம் அனுமதி வழங்க மறுத்தபோது ஆளுங்கட்சி அமைப்பாளர் தவபாலனின் உதவியுடன் கள்ள மரங்களுக்கு அனுமதிபெற முயற்சி செய்கிறார்.⁹⁷ பாலாவிக் கிராம மக்கள் தமது வயல்களுக்கு நீர் கிடைக்காமல் வாழ்க்கைப் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருந்த வேளையில் மயில்வாகனம் கழிவாற்றிலே கால்நடை களுக்கென விடப்பட்ட நீரைப்பயன்படுத்தி மின்காய்த் தோட்டம் செய்ய முயற்சிக்கிறார். ஏழைகளைக் கொண்டு காடு வெட்டி அக்காணிகளைத் தனதாக்கிக் கொண்டு அவர்களைக் கொண்டே விவசாயம் செய்து பணம் சேர்க்கிறார்.⁹⁸

1958ஆம் ஆண்டுக்கு முன் மயில்வாகனம் மாத்தளையில் சுருட்டுக்கடை, பலசரக்குக்கடை, மருந்துக்கடை என்பனவற்றிற்குச் சொந்தக்காரராக இருந்தவர். 1958இல் இடம்பெற்ற இனக்கலவரத்துடன் வன்னிக்கு வந்து நிலம் பெற்றுக்கமம் செய்து வட்டிக்குப் பணம் கொடுத்து வாங்கி. விவசாயக் கடன் வழங்கி, அரா வட்டியுடன் விளைச்சலையும் பெற்றுப் பணத்தைப் பெருக்கிக்கொள்கிறார். கிராம சபைத்தலைவர். பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர். மரண விசாரணை அதிகாரி எனப் பல பதவிகளையும் தம்வசமாக்கிக் கொண்டு ஏழை மக்களின் உழைப்பைச் சரண்டுவதில் ஈடுபடுகிறார்.

பாலாவிக் கிராம மக்களுக்குக் குடமுருட்டி ஆற்று நீர் கிடைப்பது சாத்தியமில்லை என்றிருந்த சூழலை மயில்வாகனம் நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்கிறார். விவசாயிகளின் நிலங்களைத் தனதாக்கிக்கொள்ள முயற்சி செய்கிறார்.⁹⁹ அக்கிராமத்திற்கு அமைச்சர் வந்து மக்களின் தண்ணீர்ப் பிரச்சினை பற்றி ஆராய்ந்தபோது அவர்களுக்கு நீர் வழங்கப்படாமல் இருப்பதற்குரிய ஆலோசனைகளை வழங்குகிறார். குஞ்சராசா என்னும் இளைஞர் மீது போடப்பட்ட பொய் வழக்கு ஒன்றிலிருந்து அவனை விடுவிப்பதற்காக தவபாலன், நூறுரூபா செலவாகும் என்று கூறியபோது அப்பணத்தை வழங்குவதற்கு அவர்களது காணி ஒன்றையும் பெற்றுக்கொள்வதற்கான ஒப்பந்தம் ஒன்றைச் செய்து கொள்கிறார். இருதியில் பாலாவிக் கிராம மக்களுக்கு குடமுருட்டி ஆற்றின் வலது கரையிற் குடியேற்றக் காணிகள் வழங்கப்பட்டபோது பாலாவிக் கிராமம் முழுவதையும் தனதாக்கிக் கொள்கிறார்.¹⁰⁰ பொறியியலாளர் பகீரதனுக்கு தனது பணத்தில் இருபது ஏக்கர் காணி வாங்கித் தருவதாகக் கூறிப் பாலாவிக் கிராம மக்களிடம் அபகரித்துக்கொண்ட காணிகளுக்கு அரசு செலவில் குழாய்க்கிணறு அமைப்பதற்கு வசதி செய்து கொள்கிறார்.¹⁰¹

நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர் பகீரதன் தனது அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி மயில்வாகனத்திற்கு உதவி செய்கிறார். அரசாங்கத்தின் குழாய்க் கிணற்றுத் திட்டத்தையும் பயன்படுத்தி மயில்வாகனத்திற்கு பாலாவிக் கிராமத்தில் குழாய்க்கிணறு அமைத்துத் தருவதாகக் கூறி அதற்குப் பதிலாக இருபது ஏக்கர் காணியை இலஞ்சமாகப்பெற முயற்சி செய்கிறார்.¹⁰² இவர்கள் தவிர இளையழூர் உதவி அரசாங்க அதிபர் சண்டையிட்ட இருவரது பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்காக இலஞ்சமாக முன்னாறு ரூபா பெறுகிறார்.¹⁰³

அடிக்குறிப்புக்கள்

1. சிவத்தம்பி, கா, தமிழில் இலக்கிய வரலாறு, பக். 11.
2. மேலது, பக். 15.
3. சுப்பிரமணியம், நா. ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் பக். 1-2.
4. மௌகுரு, சி. சித்திரலோகா, மௌன. நூ. மான் ஏம்.ஏ. இருபதாம் நாற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம், பக் - 37.
5. வீராசாமி, தா. வே. தமிழில் சமூக நாவல்கள், பக், 18.
6. இராமலிங்கம், மா. நாவல் வளம், பக், 72.
7. சிவத்தம்பி, கா. நாவலும் வாழ்க்கையும், பக், 58.
8. சிவத்தம்பி, கா., இலக்கியமும் கருத்துறினையும் பக் - 36.
9. செங்கைஆழியான், நானும் எனது நாவல்களும் பக், 27.
10. மேலது, பக் - 62.
11. நம்புதிப்பாட், இ.எம்.எஸ், இந்தியவரலாறு ஒரு மார்க்கியக் கண்ணோட்டம், தமிழாக்கம் பி.ஆர் பரமேஸ்வரன், பக் - 12 - 14.
12. கேசவன், கோ, மண்ணும் மனித உறவுகளும், பக் - 160.
13. வெகுஜனன், சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும் பக் - 23.
14. கேசவன், கோ. மண்ணும் மனித உறவுகளும், பக் - 161.

15. க.கைலாசபதியின் பழந்தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும், கோ.கேசவனின் மன்றைம் மனித உறவுகளும் ஆகிய நூல்களில் இது பற்றிக்கூறப்படுகிறது.
16. மேலது, பக். 1
17. சிவத்தம்பி, கா. தமிழிலக்கியத்தில் வறுமையும் சாதியமும், பக் - 26.
18. புறநானூறு பாடல் - 141.
19. புறநானூறு பாடல் - 198.
20. சக்திமுற்றப்புலவர், தனிப்பாடற்றிரட்டு.
21. பெரும்பாணாற்றுப்படை - வரி 25.
22. கைலாசபதி, க. ஒப்பியல் இலக்கியம், பக் - 128.
23. திருவள்ளுவர், திருக்குறள், பக், 622, 627, 632.
24. மணிமேகலை, பாத்திரமரபு சூறிய காதை வரி 40 - 45.
25. கைலாசபதி, க. அடியும் முடியும், பக், 260.
26. இரகுநாதன், ம., ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களில் சமுதாயச் சிக்கல்கள், பக்- 200,212.
27. செங்கை ஆழியான், இரவின் முடிவு பக் 120.
28. மேலது, பக் - 155.
29. மேலது, பக் - 158.
30. மேலது, பக் - 1 - 6 .
31. மேலது, பக் 4.
32. மேலது, பக் 3 - 6 .
33. மேலது, பக் 35,48,78.
34. மேலது, பக்
35. மேலது, பக் - 5.

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

36.	செங்கை ஆழியான், காட்டாறு, பக். 166.	பக்கவுரி	12
37.	மேலது,	பக், 166.	13
38.	மேலது,	பக், 167.	14
39.	மேலது,	பக், 175.	15
40.	மேலது,	பக், 178.	16
41.	மேலது,	பக், 16 - 23, 31 - 36.	17
42.	மேலது,	பக் 75 - 77.	18
43.	செங்கை ஆழியான், அக்கினிக் குஞ்சு, பக், 19.	பக்கவுரி	19
44.	மேலது,	பக் 6 - 7.	20
45.	மேலது,	பக் 21 - 31.	21
46.	மேலது,	பக், 28, 32.	22
47.	செங்கை ஆழியான், நானும் எனது நாவல்களும், பக், 100.	பக்கவுரி	23
48.	செங்கை ஆழியான் அக்கினி, பக், 55.	பக்கவுரி	24
49.	மேலது,	பக், 52	25
50.	மேலது,	பக், 56, 59, 61, 66.	26
51.	செங்கை ஆழியான், சாம்பவி, பக், 43.	பக்கவுரி	27
52.	மேலது,	பக், 45.	28
53.	மேலது,	பக், 45 - 47.	29
54.	மேலது,	பக், 50.	30
55.	மேலது,	பக், 50.	31
56.	செங்கை ஆழியான் ஒரு மைய வட்டங்கள், பக். 13.	பக்கவுரி	32
57.	மேலது,	பக், 28.	33
58.	செங்கை ஆழியான் ஓ. அந்த ஆழகிய பழைய உலகம், பக், 18.	பக்கவுரி	34

59.	மேலது,	பக், 64 - 65.	கந்தையா முருகதாசன்
60.	செங்கை ஆழியான் நாவல்கள், பக், 28.	கந்தையா முருகதாசன்	83
61.	மேலது,	பக், 44.	கந்தையா முருகதாசன்
62.	செங்கை ஆழியான், போரே நீ போ, பக். 65.	கந்தையா முருகதாசன்	83
63.	மேலது,	பக், 96.	கந்தையா முருகதாசன்
64.	மேலது,	பக், 92	கந்தையா முருகதாசன்
65.	செங்கை ஆழியான், அக்கினி, பக், 11.	கந்தையா முருகதாசன்	84
66.	செங்கை ஆழியான், மழைக்காலம், பக், 44 - 47.	கந்தையா முருகதாசன்	84
67.	செங்கை ஆழியான், கிடிகுவேலி, பக், 41 - 45.	கந்தையா முருகதாசன்	84
68.	செங்கை ஆழியான், காற்றில் கலக்கும் பெருமுச்சக்கள், பக்.	கந்தையா முருகதாசன்	84
69.	மேலது,	பக், 88 - 89	கந்தையா முருகதாசன்
70.	மேலது, நப்புக்குப்பாடு	பக், 20 - 21.	கந்தையா முருகதாசன்
71.	மேலது,	பக், 29.	கந்தையா முருகதாசன்
72.	மேலது,	பக், 75 - 76.	கந்தையா முருகதாசன்
73.	மேலது,	பக், 76.	கந்தையா முருகதாசன்
74.	செங்கை ஆழியான், காட்டாறு, பக். 154 - 156.	கந்தையா முருகதாசன்	85
75.	மேலது,	பக், 175.	கந்தையா முருகதாசன்
76.	மேலது,	பக், 167.	கந்தையா முருகதாசன்
77.	மேலது,	பக், 155.	கந்தையா முருகதாசன்
78.	மேலது,	பக், 93.	கந்தையா முருகதாசன்
79.	மேலது,	பக், 54.	கந்தையா முருகதாசன்
80.	மேலது,	பக், 147 - 148.	கந்தையா முருகதாசன்
81.	மேலது,	பக், 13.	கந்தையா முருகதாசன்

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

82.	மேலது,	பக். 18.
83.	மேலது,	பக். 82 - 91.
84.	மேலது,	பக். 76.
85.	மேலது,	பக். 89.
86.	மேலது,	பக். 100.
87.	மேலது,	பக். 55 - 57.
88.	மேலது,	பக். 56.
89.	மேலது,	பக். 57.
90.	செங்கை ஆழியான், கொத்தியின் காதல், பக் - 8 - 11.	
91.	மேலது,	பக். 34 - 35.
92.	மேலது,	பக். 32 - 38.
93.	மேலது,	பக். 40.
94.	மேலது,	பக். 39 - 41.
95.	மேலது,	பக். 59 - 97.
96.	செங்கை ஆழியான், இந்தநாடு உருப்படாது, பக். 33.	

நூல்களில் உள்ள ராமாயண காலதாலை காய்ப்பாலி தேவி
நூல்வீசுவில் வருமானம் கூறுவதோடு ஒரே நூல்களில் காலதாலை தேவி
வாசியால் வருமானம் கூறுவதோடு ஒரே நூல்வீசுவில் காலதாலை தேவி
நூல்வீசுவில் வருமானம் கூறுவதோடு ஒரே நூல்வீசுவில் காலதாலை தேவி

.81.கப

குதூபி .88

.18 - 28.கப

குதூபி .88

.12.கப

குதூபி .48

.18.கப

குதூபி .28

.001.கப

குதூபி .28

.12 - 28.கப

இயல் மூன்று

செங்கை ஆழ்யாண்ண் நாவல்கள்ல் சாத்யம்

.11 - 8 - கப. சொக்காக ஸபிடிகாவி. ராப்பிடூ. கண்டகி .08

அறிமுகம்

“பிறப்பினடியாகத் தோன்றிய உறுப்பினர்களையும் ஒரு பெயரையும் கொண்ட அகமணக்குழுவோ அல்லது அகமணக்குழுக்களின் தொகுதியோ சாதி எனப்படும்.¹ பலாத்காரமாக, பண்பாட்டு ரீதியில் மதியை மாற்றுவதன் மூலம் அந்தந்த அரசு முறைகளினால் சாதிய முறை ஆனால் வர்த்தகங்களுக்குச் சேவை செய்ய ஆண்டாண்டு காலங்களாக நிலைநிறுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது.² இத்தகைய சாதியமைப்பு முறையும் தீண்டாமையும் மக்களை அடிநிலையிலே தாழ்த்தி அமுக்கிச் சகல துறைகளிலும் தலை தூக்க முடியாதபடி இருந்து வந்துள்ள போக்கைத் தமிழர் வாழ்வில் காணமுடியும்.³ சாதி என்பது இந்துக்களுக்கே உரிய ஒரு கட்டமைப்பு ஆகும் உலகில் வேறெந்தச் சமுதாயங்களிலும் இத்தகைய கட்டிறுக்கமான சமூக அமைப்பைக் காணமுடியாது.

இது தொடர்பாகச் சமூகவியல் ஆய்வாளர் ஒருவர் பின்வருமாறு கூறுவது நோக்கத்தக்கது. “உலகில் உள்ள மக்கள் அனைவரும் வெவ்வேறு மதங்களில் பிறக்கும் போது ஒவ்வொரு இந்தியனும் பிறப்பாலும் திருமணத்தாலும் முடிவு செய்யப்படுகின்ற ஒரு சாதியினுள் பிறக்கின்றான். ஒருவன் தன் மதத்தை மாற்றிக் கொள்ளலாம் யாரும் தன் சாதியை மாற்றிக் கொள்ளமுடியாது”⁴ பேராசிரியர் க.கைலாசபதி சாதிமுறை பற்றிக் கூறும்போது பின்வருமாறு கூறுகிறார். “இந்திய சமுதாயம் பல்வேறு சாதிகளின் வளைப்பின்னலாகவே இயங்கி வந்தது. ஏனெனில் தொடக்கத்திலே வைத்தேக்

நெறியின் அடிப்படையிலே நால்வருணப் பாகுபாடு நிலவியபோது அது ஒரு இந்து மத நிறுவனமாய் இருந்தது. காலப்போக்கில் பெருகிக்கொண்டுபோன சாதி தருமமானது இந்திய நிறுவனமாயிருந்தது.”⁵

சாதியமெப்பானது இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் தமிழர் சமூகத்தைப் பல்வேறு கூறுகளாகப் பாகுபடுத்தியிருக்கிறது. பிராமணர், வேளாளர், கோவியர், தனுக்காரர், சாண்டார், முக்குவர், (யாழ்ப்பாணத்தில் முக்கியர்) கைக்கோளர், கரையார், திமிலர், அம்பட்டர், வண்ணார், பறையர், பள்ளர், நளவர், துரும்பர், சக்கிலியர் எனப் பல்வேறு பிரிவுகள் உள்ளன. இந்தியாவின் சாதிக் கட்டமைப்புப் பற்றி ஆராய்ந்தவர்கள் சாதிக்குள் சாதி பார்க்கும் வழமைகள் யாவும் உள்ளடங்கலாக 3570 சாதிப்பிரிவுகள் உள்ளன என்று கூறியுள்ளனர்.⁶

சாதி என்பது தீண்டாமையுடன் சம்பந்தப்பட்டது. சமுதாயத்தில் ஒரு பகுதி மக்களுக்குத்தீண்டத்தகாதவர்கள் என்று முத்திரை குத்துவதன்மூலம் அவர்களுக்கென அடையாளங்களும் சாதிப் பெயர்களும் இடப்பட்டு, கடமைகளும் கட்டுப்பாடுகளும் விதிக்கப்பட்டுச் சமுதாய மேல்நிலையில் உள்ளோர் அவர்களை பொருளாதார நலன் களுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கென வகுக்கப்பட்ட ஒரு நெறிமுறை இது எனலாம். எனவே சாதியமைப்பானது சமுதாய வளர்ச்சிப் போக்கில் இயல்பான தொன்றல்ல என்பது புலனாகிறது. வரலாற்றுப் பொருள் முதல்வாத நோக்கில் சமூகத்தை ஆராயும் சமூகவியலாளர்கள்: “மனித சமூகத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கில் ஏற்பட்ட வர்க்கப் பிரிவினைகள் காரணமாகவே சாதியம் தோற்றும் பெற்றது” என்று கூறுகின்றனர்.⁷

சாதி அமைப்பில் சாதிப்பெயர்கள் முத்திரைகளாகப் பயன்பட்டதுபோல சாதியை அமுல்செய்வதற்குப் பல நடைமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டன.

1. அகமண முறைமை (ஒவ்வொரு குழுவினரும் தமது குழுவினருள்ளேயே திருமணம் செய்தல்).
2. சமய நடைமுறைகளின்போது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விதிகள்.
3. சமூகச்சடங்குகளின்போது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய, சட்டத்திட்டங்கள், கடமைக் கூறுகள்.
4. பொது இடங்களில் நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறைமைகள்.

5. உயர் சாதியினரைக் காணும் போது நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறைகள் (தலையிலிருந்து தலைப்பாகையை எடுத்தல், மடித்துக் கட்டியிருந்து வேட்டியை அவிழ்த்து விடுதல், மரியாதைப் பெயர்களை விளித்து உயர்த்தப்பட்ட சாதியினரை நயினார், நாச்சியார் என அழைத்தல்).

6. விதிக்கப்பட்ட ஆடை. அணிகளைப் பயன்படுத்துதல்.

7. பிள்ளைகளுக்குப் பெயரிடுதல். எனப்பலவற்றை இது தொடர்பாகக் காட்டலாம்.⁸

எழுத்தமிழரின் சாதிமுறை பற்றிக் கருத்துக் கூறிய கலாநிதி. ம.இரகுநாதன் எழுத்தின் தமிழ்பேசும் மக்களை, எழுத்தமிழர், மலையகத் தமிழர், தமிழ்பேசும் மூஸ்லிம்கள் என வகுத்து நோக்கியுள்ளார். மலையகத் தமிழர் இந்தியாவிலிருந்து அழைத்து வரப்பட்டிருந்தாலும் ஒரே வயங்களில் வாழவேண்டிய நிலை, மீளமுடியாத வறுமை, எல்லோருமே கள்ளத்தோணிகள் என ஒதுக்கப்பட்ட பரிதாபநிலை என்பவற்றால் சாதி உணர்வுகளை இறுக்கமாகப் பேணமுடியாத நிலையில் இருந்ததனால் தீண்டாமை அவர்கள் மத்தியில் சமுதாயச் சிக்கலாக உருவாகவில்லை என்று கூறியுள்ளார். அதேவேளை மூஸ்லிம்கள், சாதி வேற்றுமை ஆழமாக வேறுன்றியிருந்த இந்து சமூகத்தவர் மத்தியில் வாழ்ந்ததனால் சாதி பற்றிய கொள்கைகளின் தாக்கம் அவர்களிடையே உள்ளது எனவும் எழுத்தமிழர்களிடையே தீண்டத்தகாத வர்கள் என ஒதுக்கப்பட்டவர்களை மூஸ்லிம்களும் தீண்டத்தகாதவராகவே கருதினர் எனவும் கூறியுள்ளார்.⁹ பேராசிரியர் கா.சிவத்தமிழி சாதி முறைகளின் அடிப்படையில் எழுத்தமிழர்களை

1. மட்டக்களப்புச் சமூகம்

2. யாழ்ப்பாணச் சமூகம் என இரு முக்கியமான குழுக்களாக இனங்காண் கிறார்.¹⁰ யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் சாதியமைப்பு மிக இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்தார்களது. யாழ்ப்பாண சமூகத்தின் சாதியமைப்பினை 1. உயர்த்தப்பட்ட சாதியினர் 2. தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் என இரு வகைப்படுத்தி நோக்கலாம். உயர்த்தப்பட்ட சாதியினருள் பிராமணர், வேளாளர் முதலியோர் அடங்குவர். தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினருள் கோவியர், பள்ளர், நளவர், சாண்டார், சிவியர் பறையர், அம்பட்டர், துரும்பர் முதலியோர் அடங்குவர்.

யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பிராமணர் அதிகார மேல்நிலை பெறவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் பிராமணர்கள் நிலவடைமையாளர்களாக இல்லாதிருந்தமையும் இவர்கள் புரோகிதத் தொழிலையே செய்து வந்தமையும் இவர்களது சமூக மேலாண்மை குறைந்தமைக்குக் காரணமாயிருந்தது எனலாம்.¹¹

யாழ்ப்பாணச் சமூக அமைப்பில் நிலவடைமையாளராக இருந்த வேளாளரே சமூக மேலாண்மை பெற்றிருந்தனர். தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர், வேளாளரின் விவசாய வாழ்க்கையிலும், சமூக வாழ்க்கையிலும் அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்யவர்களாக வாழ்ந்தனர். இவர்களுள் கோவியர் சமூகத்தவரின் சமூகநிலை வித்தியாசமாக இருந்தது. அவர்கள் வேளாளரின் வயலகளில் வேலை செய்யவர்களாக இருந்தனர். உயர்த்தப்பட்ட சாதியினரின் வீடுகளுள்ளே செல்லவும் அவர்களைத் தொட்டுச் சேவகம் செய்யவும் இவர்கள் உரிமை பெற்றிருந்தனர். ஏனையோருள் நளவர், பள்ளர், பறையர், அம்பட்டர், வண்ணார் முதலியோர் பஞ்சமர் என அழகக்கப்பட்டனர். இவர்கள் உயர்த்தப்பட்ட சாதியினரின் வீடுகளுக்கு புறம்பாகவே வைக்கப்பட்டனர்.¹² யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கு வெளியே வன்னிப் பிரதேசங்களில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு போன்று தீண்டாமை இறுக்கமாக இருக்கவில்லை. மூல்லைத்தீவுப் பிரதேசத்தில் வேளாளரைவிட கரையார் சமூகத்தினர் சமூக முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தனர்.¹³

எழுத்தமிழர் சமூகத்திலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தொடர்ந்தும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கவில்லை. காலப்போக்கில் அவர்களிடையே விழிப்புணர்வ ஏற்பட்டது. தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினரிடையேயும் உயர்த்தப்பட்ட சாதியினரிடையேயும் தீண்டாமைக்கெதிரான சிந்தனை உடையவர்கள் தோன்றினர். தீண்டாமைக்கெதிரான நிறுவனங்கள் உருப்பெற்றன. போராட்டங்கள் முனைப்புப் பெற்றன.

1910இல் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவன் ஒருவன் உயர்த்தப்பட்ட மாணவர்களுடன் கல்வி கற்கும் நிலை ஏற்பட்டது. 1915 - 1918 காலப்பகுதியில் சன்னாகம் வி.எம்.கந்தையா என்பவரால் வெளியிடப்பட்ட “ஆதித்திராவிடன்” பத்திரிகை, 1920 - 1924 காலப்பகுதியில் வெளியிடந்த “மேல் நோக்கம்” என்னும் பத்திரிகை, இதே காலப்பகுதியில் ஈழகேசரிப் பொன்னையாவால் வெளியிடப்பட்ட “முன்னேற்றம்”. பத்திரிகை யோவல்போல் என் பவர் வெளியிட்ட ஐன்தர்மபோதினி என்பன சாதி எதிர்ப்புக் கருத்துக்களைச் சமூகத்திலே பரப்பின.

1927இல் ஒடுக்கப்பட்ட தமிழர் ஊழியர் சங்கம், உருவாகியது. 1924இல் 'யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரஸ்' எனும் அமைப்பு உருவாகியது. 1931இல் சங்கானை மயானத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரின் பிரேதத்தை ஏரிப்பதற்கு ஆங்கிலேயப் பொலிசார் உதவியுடன் உரிமை பெறப்பட்டது. 1933இல் ஏ.வி.தம்பையா என்பவரின் முயற்சியால் மரவரிமுறை பெறப்பட்டது. இதனால் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தவர் சுய வருமானம் பெற வழி பிறந்தது. 1937இல் உருவாகிய ஸங்கா சமசமாசக்கட்சி தீண்டாமைக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்தது. 1941இல் சன்மார்க்க ஐக்கிய வாலிபர் சங்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து அதுபோன்ற சங்கங்கள் பல தோன்றின. 1942இல் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை உருவாகியது. இவை யாவும் தீண்டாமை ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டங்களுக்கு உந்துசக்திகளாக விளங்கின.

1966 - 1968 காலப்பகுதிகளில் தீண்டாமை எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் பல நடைபெற்றன. உரும்பிராய், சங்கானை, சாவகச்சேரி, கொடிகாமம், மந்துவில், மட்டுவில், அச்சவேலி, நிச்சாமம், மாவிட்டபுரம், நெல்லியடி, யாக்கரு, அல்வாய் போன்ற இடங்களில் தேநீர்க்கடைப்பிரவேசம், ஆலயப்பிரவேசம் என்பன நிகழ்ந்தன. அவற்றுள்ளே பல வெற்றி பெற்றன. சில தோல்வியில் முடிந்தன. இதன்போது நடைபெற்ற கலவரங்களில் உயிரிழப்புக்களும் சொத்திழப்புக்களும் ஏற்பட்டன.¹⁴

ஸழத்தில் சாதியம் தொடர்பான நாவல்கள்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஈழத்தில் சாதிப்பிரச்சினையை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாவல்கள் பல எழுதப்பட்டன. இக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட சாதியம் தொடர்பான நாவல்களாக நீலகண்டன் ஒரு சாதிவேளாளன் (1925), சந்தரவுதனா அல்லது தீண்டாமைக்குச் சாவமணி (1937), செல்வி. சேரோஜா அல்லது தீண்டாமைக்குச் சவுக்கடி (1938) ஆகிய நாவல்கள் அமைந்தன. இந்நாவல்கள் சாதியத்தைச் சமூக சமரச உணர்வுடனும் சீர்திருத்த மனோபாவத்துடனும் நோக்கி எழுதப்பட்டனவே.¹⁵

1956 ஆம் ஆண்டில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றமும் பொதுவுடைமைக் கருத்துக்கள் செல்வாக்குப் பெற்றமையும் மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தின. உரிமைப்போராட்ட உணர்வுகள் எழுந்தன. இத்தகைய சூழ்நிலையில் முற்போக்கு இலக்கியச் சிந்தனையுடன் நாவல் இலக்கியம் ஆக்கும் முயற்சிகள் இடம்பெற்றன. சாதிப்பிரச்சினையும் இந்த அடிப்படையில் நாவல்களிற் கையாளப்பட்டது. அந்த வகையில் சாதியம் தொடர்பான நாவல்கள் பல தோற்றம் பெற்றன.

இளங்கீரனின் ‘தென்றலும் புயலும்’ (1956), செ. கணேசலிங்கனின் ‘நீண்ட பயணம்’ (1965), ‘போர்க் கோலம்’ (1969), ‘சடங்கு’ (1965), தெணியானின் ‘விடிவை நோக்கி’ (1973) ‘பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்’ (1989). செ.யோகநாதனின் ‘காவியத்தின் மறுபக்கம்’ (1977), தி.குானசேகரனின் ‘குருதிமலை’ (1960), ‘புதிய சுவடுகள்’ (1977), எஸ்.அகஸ்தியரின் ‘ஏரிநெற்ருப்பில் இரட்டைப் பாதை இல்லை’ (1992)¹⁶, டானியலின் ‘பஞ்சமர்’ முதற் பாகம் (1972), ‘பஞ்சமர்’ இரண்டாம் பாகம் (1982), ‘போராளிகள் காத்திருக்கின்றனர்’ (1975), ‘கோவிந்தன்’ (1982), கானல் (1984), ‘பஞ்சகோணங்கள்’ (1993) என்பனவும் அவரது குறுநாவல்களும் இவ்வகையிலே குறிப்பிடத்தக்கவை.¹⁷

செங்கை ஆழியான் நாவல்களில் சாதியம்

ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கிய வரலாற்றில் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் அதிக நாவல்களை எழுதியவராக விளங்கும் செங்கை ஆழியானது பல நாவல்களில் சாதியம் தொடர்பான விடயங்கள் இடம்பெறுகின்றன. ஆயினும் 1975இல் வெளிவந்த, “பிரளயம்”, 1984 இல் வெளிவந்த ‘அக்கினிக்குஞ்சு’, 1991ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த ‘அக்கினி’ ஆகியன சாதிப்பிரச்சினையைக் கருப்பொருளாகக்கொண்டு எழுதப்பட்டவையாகும்.

பிரளயம்

‘பிரளயம்’ நாவல் யாழ்ப்பாணக் கிராமம் ஒன்றிலே நிகழ்ந்து வந்த சாதியத்தின் மாற்றத்தை அதன் இயல்பான நடப்பியலுடன் சித்திரிக்கிறது. நீண்டகாலமாக உயர் சாதியினருக்குக் குடிமைத்தொழில் செய்து வந்த சலவைத் தொழிலாளி குடும்பம் ஒன்று கல்வி. பிறதொழில் முயற்சிகள் என்பவற்றால் அக்குடிமை நிலையிலிருந்து விலகிப் புதிய வாழ்க்கை முறைக்குள் அடியெடுத்து வைப்பதற்கு எடுக்கும் முயற்சிகள் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. இம்மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதில் இளைய தலைமுறை முனைந்து நிற்பதும் முதிய தலைமுறை பாரம்பரியச் சிந்தனையோட்டத்திலிருந்து விடுபட முடியாமல் தினரூவதும் இந்நாவலில் சுவைபட எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது.¹⁸

பிரளயம் நாவல் பற்றி அதன் முன்னுரையிலே கருத்துக் கூறிய கலாநிதி. நா.சப்பிரமணியம் ‘சமுதாய வரலாற்று நோக்கில் நாவல் படைக்கும் முயற்சியில் இருவகை அனுகுமுறைகள் காணப்பட்டன. ஒருவகை இப் பிரச்சினையை வர்க்கப் போராட்ட வரலாறாக நோக்குதல், இன்னொரு வகை இதனைச் சமுதாயத்தின் சிந்தனை மாற்றத்தின் வரலாறாக நோக்குதல்

இவற்றில் இரண்டாவது வகை அனுகுமுறையை மேற்கொண்டோரில் ஒருவர் செங்கை ஆழியான். அவரது இந்த நாவல் இவ்வகை அனுகு முறைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ள தரமான ஆக்கமாகும். தாழ்த்தப்பட்டோர், உயர்த்தப்பட்டோர் இரு சாராரிடமும் நிகழும் சிந்தனை மாற்றங்கள் இயல்பாகவே சமுதாய மாற்றத்திற்கு இட்டுச்செல்லும் என்பதை இந்நாவல் “ணர்த்தியள்ளது” என்று கூறியுள்ளார்.¹⁹

இந் நாவலின் பிரதான பாத்திரம் சலவைத் தொழிலாளியான வேவுப்பிள்ளை. அவரது மனைவி பொன்னு, மகன்மார் இராசு, கனகசபை, மகன்மார் ராணி, சுபத்திரா, கண்மணி ஆகியோர் கொண்ட குடும்பம் அவருடையது. வறுமையின் கொடுமைக்குள் அகப்படாத, ஓரளவு வசதி கொண்ட குடும்பம். கல்லாலே கட்டப்பட்டு, ஒலையால் வேயப்பட்ட தலைவாசல், மண் சுவர் எழுப்பப்பட்டுச் சண்ணாம் பினால் வெள்ளை அடிக்கப்பட்ட சுவர்களைக் கொண்ட இரண்டறைகளும் விறாந்தையும் கொண்ட வீடு என்பன அவர்களுக்கே உரியதாயிருந்தது. சொற்பமான சேமிப்புடன் கூடிய பொருளாதாரமும் அவர்களுக்கிருந்தது.²⁰

சாதியின் பெயரால் தாம் அனுபவிக்கும் அவமானங்களிலிருந்து விடுபட வேண்டுமாயின் தாம் கல்வி கற்று உயர்வதும் தொழிலில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதும் அவசியம் என்று வேவுப்பிள்ளையின் மகன் ராணி கருதுகிறாள். மகன் கனகசபையும் அதே நோக்கத்துடன் கல்வி கற்கிறான். கடன்பட்டாவது ‘கார்’ ஒன்று வாங்கி வாடகைக்கு ஒட்ட வேண்டும் என்று பிடிவாதத்துடன் செயற்படுகிறான் மூத்த மகன் இராசு. பின்னைகளின் விருப்பங்களை அனுசரித்து, அவர்களது உணர்வுகளைப் புரிந்துகொண்டு நடக்கிறார் தந்தை வேவுப்பிள்ளை. தாய் பொன்னு மாற்றங்களை எதிர்ப்பவளாக விளங்குகிறாள்.²¹

இவர்களது முன் னேற்றங்களைச் சுகிக்க முடியாதவர்களாக உயர்த்தப்பட்ட சாதியினர் செயற்படுகின்றனர். பொது இடங்களிற் சாதியின் பெயரைச் சொல்லி “வண்ணாரப் பின்னையளுக்கு வந்த கெவரைப்பார்”²² என்று அவமானப்படுத்துகின்றனர். கலட்டி அம்மன் கோவில் திருவிழாவின்போது தோரணம் கட்ட முயன்ற இராசு உயர்த்தப்பட்ட சாதி இளைஞர்களால் தாக்கப்படுகிறான். இராசவுக்குச் சொந்தமான காரின் ‘ரயர்’ கத்தியால் குத்திச் சேதப்படுத்தப்படுகிறது.²³ உயர்த்தப்பட்ட சாதியினானான வாமதேவன் வேவுப்பிள்ளையின் மகன் சுபத்திராவைத் திருமணம் செய்வதாக ஏமாற்றிக் கர்ப்பமடையச் செய்கிறான்.²⁴ கலியாணம், குடும்ப வாழ்க்கை என்ற சிந்தனைகள் இல்லாமல் கல்வியில் உயர்வுதையே இலட்சியமாகக் கொண்டு கல்வி கற்ற ராணி மைத்துணன் சின்னத்தம்பிக்கு வாழ்க்கைப்படுவதன் மூலம்

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

தனது இலட்சியம் பாழாகிவிடுமோ என அஞ்சகிறாள். ராணி அன்றி வேறொரு பெண் தனக்கு மனைவியாக முடியாது என என்னும் சின்னத்தம்பி ராணியின் உயர்கள்வி அவளைத் தன்னிடமிருந்து பிரித்துவிடுமோ என ஏங்குகிறான். ஆயினும் அவளது படிப்பு முடியும் வரை காத்திருக்க முடிவு செய்கிறான்.²⁵

சுபத்திராவின் கர்ப்பத்திற்குக் காரணமான வாமதேவனுக்கு அவனது தகப்பன் கந்தையா வேறு திருமணம் செய்ய ஏற்பாடு செய்கிறார். நியாயம் கேட்கச் சென்ற வேவுப்பிள்ளை; “கட்டாடி உன்றை மோள்தான் என்றை பிள்ளையைப் பழுதாக்கிப் போட்டாள். போகேக்கையும் வரேக்கையும் பல்லைக்காட்டிக் குலுக்கித் தஞக்கி அவனை மயக்கிப் பழுதாக்கிப் போட்டாள்..... நல்ல குமரியளைப் பெத்து வைச்சிருக்கிறாய்? நல்ல வெள்ளாள மாப்பிளையளைப் பிடிக்கச் சொல்லி வைச்சிருக்கிறியே?”²⁶ என்று கந்தையரால் அவமானப்படுத்தப்படுகிறார். இறுதியில் வாமதேவனின் அண்ணன் மகாவிங்கம் சுபத்திராவுக்கு வாழ்வு கொடுக்கிறான்.²⁷

யாழ்ப்பாணத்தின் சாதியக் கட்டமைப்பிலே வேளாளருக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குமிடையிலான உறவு நிலைகளிற் சில வரையறைகள் இருந்தன. கோவியர் எனப்பட்டோர் வேளாளர்களின் விடுகளினுள்ளே சென்று சமையல் முதலிய வேலைகளைச் செய்யும் உரிமை பெற்றிருந்தனர். வண்ணார் வெள்ளை கட்டும் நேரங்கள் தவிர ஏனைய நேரங்களில் வீட்டுக்கு வெளியிலேயே நிறுத்தப்பட்டனர். அது போலவே ஏனைய சாதியினரும் வீட்டுக்குப் புறம்பாகவே வைக்கப்பட்டனர். நிலவரிமையைப் பொறுத்தவரையில் அம்பட்டர். வண்ணார் சமூகத்தினருக்கு ஓரளவு நிலம் வழங்கப்பட்டிருந்தது. கோவியர் உரிமைகள் பல பெற்றிருந்தாலும் நிலவரிமை அவர்களுக்கு மறுக்கப்பட்டிருந்தது.²⁸

இவ்வாறு நிலவரிமையை ஓரளவு பெற்றிருந்த ‘வண்ணார்’ சமூகத்தைச் சேர்ந்த வேவுப்பிள்ளையின் குடும்பத்தினர் அடிப்படைத் தேவைகளை ஓரளவு பூர்த்தி செய்து கொண்டிருந்த நிலையில் உயர்கள்வி பெறுதல், தொழிலை மாற்றிக் கொள்ளல் என் பவற்றின் மூலம் சமூகத்தில் தாம் உயர்நிலை பெற்றுவிடலாம் என என்னுகின்றனர். தமது பிரச்சினைகளுக்கு எல்லாம் அதுவே தீர்வு என்று கருதிக் கொண்டிருந்தனர். இது யதார்த்தமான ஒரு நிலைதான். ஆனால் “நாவல் சமூகத்தின் பல்வேறு கூறுகளையும் சிற்திரித்தல் வேண்டும்” என்ற நாவல் இலக்கியப்பண்பு இந்நாவலில் முழுமை பெறவில்லை என்றுதான் கூற வேண்டும். கல்வியிலும், பொருளாதார நிலையிலும் ஏனைய சமூகத்தினர் எத்தகைய நிலையில் வாழ்ந்தனர். அவர்கள் எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகள் எவை? அப்பிரச்சினைகளுக்கு அவர்கள் எவ்வாறு முகம்

கொடுத்தனர் எனப்பல்வேறு விடயங்களும் இந்நாவலில் இடம்பெற்றிருக்கும் மாயின் நாவல் மேலும் சிறப்புற்றிருக்கும்.

வேவுப்பிள்ளை குடும்பம் கல்வியில் உயர்வு பெறுவது பற்றியும் தொழிலில் மாற்றம் செய்வது மற்றியும் சிந்திக்கின்றது. இத்தகைய ஒரு நிலை ஏற்படுவதற்கு இயல்பான சமூக மாற்றமோ, சிந்தனை மாற்றங்களோ மட்டும் காரணம் அல்ல. இதன் பின்னணியில் நீண்டகால வரலாற்றுப் பின்னணி ஒன்று உண்டு.

கல்வி என்பது தமிழர் சமுதாயத்தில் முற்காலத்தில் எல்லோருக்கும் எளிதில் கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கவில்லை. சமுகத்தின் உயர் நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே கல்வி பெறும் வாய்ப்பு இருந்தது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அது கண்டிப்பாக மறுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அந்நியர் இந்த நாட்டை ஆட்சி செய்தபோது நிலைமை மாறியது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் கல்விக்கான நம்பிக்கை ஒளிக்கீற்றுக்கள் தென்பட்டன. 1910ஆம் ஆண்டு தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தின் முதல் மாணவன் வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் அனுமதிக்கப்பட்டான். ஆர். ஜேக்கப் என்னும் இம்மாணவன் பிற்காலத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தவரின் உயர்வுக்காக உழைத்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இம்மாணவன் அனுமதிக்கப்பட்ட போது உயர்த்தப்பட்ட சாதியினர் போராட்டம் நடத்தினர். கல்லூரி அதிபரின் மனவுதி காரணமாகப் போராட்டம் தோல்வியில் முடிந்தது. இக்காலப் பகுதியில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் பதின்மூன்று பாடசாலைகள் தேக்கிரையாகக் கப்பட்டன.²⁹ இக்காலப் பகுதியிலேயே தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆசிரியர் கலாசாலைகளில் அனுமதிக்கப்பட்டனர். சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையின் முயற்சியில் வசாவிளான், கரவெட்டி, மந்துவில் ஆகிய இடங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்து மாணவர்களுக்கான பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டன. இவை மகாசபைப் பாடசாலைகள் என அழைக்கப்பட்டன.³⁰

செங்கை ஆழியான் பிரளையம் நாவல் காட்டும் சமூகப் பகைப்புலத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தவர் கல்வி பெறும் வாய்ப்புக்கள் அதிகரித்திருந்தன. உயர்த்தப்பட்ட சாதியினரான கந்தையரின் மகள் மனோகரியும் சலவைத் தொழிலாளியான வேவுப்பிள்ளையின் மகள் ராணியும் ஒரே வகுப்பில் சம ஆசனங்களில், சமபோசனச் சூழிலில் கல்வி பெறும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தவரும் பல்கலைக்கழகக் கல்வி பெறுவதற்காக ஏனையோருடன் போட்டியிடும் வாய்ப்பு இருந்தது. உயர்கல்விக்காக வெளிநாட்டுப் புலமைப்பரிசில் பெறும் வாய்ப்புகளுக்காகவும் முயற்சி செய்ய முடிந்தது.³¹

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

சாதிய அடக்குமுறையின் மற்றொரு வடிவம் வழிபாட்டுரிமை மறுப்பு ஆகும். யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் ஆகம முறைப்படி அமைந்த ஆலயங்கள் யாவும் வேளாளரின் ஆதிக்கத்திலேயே இருந்து வந்தன. அந்த ஆலயங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கெனத் திருவிழா நாள்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. தமக்கென ஒதுக்கப்பட்ட திருவிழாவுக்கான செலவுத் தொகையை வழங்கிவிட்டு வெளிமுற்றத்தில் நின்று வணங்குவதற்குரிய உரிமை மட்டும் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தது; அதேசமயம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களது சமய நடைமுறைகள் சிறுதெய்வ வழிபாடாகவே இருந்து வந்தன. வைரவர், காளி, ஐயனார், அண்ணமார், பெரியதம்பிரான் முதலிய தெய்வங்களை அவர்கள் மரங்களின் அடியிலும் ஒலைக் கொட்டில்களிலும் வைத்து வழிபட்டனர்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தமது உரிமைகளுக்காகப் போராட்டம் நடத்திய காலங்களில் வழிபாட்டுரிமை மறுப்புக்கெதிராகவும் போராட்டனர். 1940களில் நிறுவப்பட்ட சிறுபாண்மைத் தமிழர் மகாசபை, 1964இல் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பிளவுபட்டபோது உருவான சீனச்சார்புப் பொதுவடைமைக் கட்சி என்பவற்றின் பங்களிப்புக்கள் இப்போராட்டங்களுக்குப் பெரிதும் உதவின. முன்னர் குறிப்பிட்டது போல ஆலயப் பிரவேசப் போராட்டங்கள் பல நடத்தப்பட்டன. வெற்றிகளும் கிடைத்தன. அப்போராட்டங்களின் போது ஏற்பட்ட இழப்புக்களும், கிடைத்த வெற்றிகளும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலும், உயர்த்தப்பட்ட சாதியினரிடையேயும் மனமாற்றங்களையும் சிந்தனை மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தின என்னாம். இவற்றின் விளைவாகப் பல ஆலயங்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகத் திறந்து விடப்பட்டன.

வழிபாட்டுரிமைப் பேராட்டம் முழுமையாக வெற்றிபெறாத ஒரு சூழலை பிரளையம் நாவல் சித்திரிக்கின்றது. கலட்டி அம்மன் கோவில் ஆறாந்திருவிழாவில் வேலுப்பிள்ளையின் மகன் இராச தலைப்பாகை கட்டியபடி கோயிலுக்குள் தோரணம் கட்டுகிறான். இதனைக் கண்ட உயர்த்தப்பட்ட சாதியினர் கொதித்தெழுகின்றனர். கந்தையரின் மகன் தங்கராச, இராசவுக்கு அடித்து விடுகிறான். சம்பவத்தை அறிந்த, வேலுப்பிள்ளையின் சமூகத்தவர் திரண்டு வந்து நியாயம் கேட்கின்றனர். இச்சம்பவத்தை வருணிக்கும் நாவலாசிரியர் “விதானையார் பக்கத்தில் பழையவர்களும் புதியவர்களும் கொதித்தனர். வேலுப்பிள்ளை பக்கத்தில் புதியவர்கள் மட்டும் கொதித்தனர்.”³² என்று வருணிக்கின்றார். இந்த வருணனையானது தாழ்த்தப்பட்டவர் சமூகத்தில் ஏற்பட்டிருந்த மனவெழுச்சியினையும் போர்க்குண்டத்தையும் காட்டுகிறது.

இருபகுதியினரிடையேயும் நடந்த வாக்குவாதத்தின் ஒரு கட்டத்திலே சமாதான விரும்பியாகிய வேலூப்பிள்ளை “நடந்தது போகட்டும் சமாதானமாகப் போவோம் திருவிழாவக்குச் சோடிக்க விடுங்கோ”³³ என்று கேட்கிறார். “இனி உங்களுக்குத் திருவிழாவோ உது சரிவராது”³⁴ என்று விதானையார் சாதிய ஆதிக்கத்தை மீண்டும் நிலைநிறுத்த முயற்சிக்கிறார். சாதிப் பெயரை இழுத்துப் பேசிய தங்கராசாவை தாக்குவதற்குச் சின்னத்தமில் வெகுண்டெழுந்தபோது விபரிதமாகப் போகக்கூடிய சூழ்நிலையை உணர்ந்து கொண்ட விதானையார் “இந்த வருசம் மட்டும் செய்யுங்கோ” என்று நிலைமையைச் சமாளிக்க முயல்கிறார்.

இச்சம்பவங்கள் இரண்டு விடயங்களை எமக்குக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. ஒன்று தீண்டாமைக் கெதிராகப் போராடுவதிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கொண்டிருந்த மனவறுதி மற்றையது உயர்த்தப்பட்ட சாதியினரிடையே ஏற்பட்டிருந்த தளர்ச்சி.

அக்கினி

1960களில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற தீண்டாமைக்கெதிரான போராட்டங்கள், சிந்தனை மாற்றங்கள், மனமாற்றங்கள் என்பவற்றால் தீண்டாமையின் இறுக்கம் தளர்ந்தது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஏனையவர்களைப்போல பல உரிமைகளும் பெற்று வாழ முடிந்தது. 1980களில் தமிழர் உரிமைகளுக்கான போராட்டம் ஆயுத ரீதியாகவும் நிறுவன ரீதியாகவும் முனைப்புப் பெற்றபோது தீண்டாமையின் பிடி மேலும் தளர்ந்தது. சாதி அடக்குமுறையின் வெளிப்பாடுகள் குறைந்திருந்தன. ஆனால் அடிப்படையில் அது வேறுன்றி நீறுபூத்த நெருப்பாகக் கிடந்தது.³⁵

அக்கினி நாவலில் இரண்டு விடயங்கள் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன. ஒன்று இன விடுதலைக்கான போராட்ட முனைப்புக்கள். மற்றையது சாதியம் தொடர்பான விடயங்கள். அக்கினி நாவலுக்கு முன்னுரை எழுதிய சந்தரம் டிவகலாலா என்பவர், “80 களில் ஆரம்பத்தில் தொழிலுக்காகப் பிற நாடுகளுக்கு எம் இளைஞர்கள் சென்ற தன்மை, போராட்டம் தொடங்கியதன் பின் எம் மன்னில் எம்கண், முன்னிலையில் ஏற்பட்ட அநர்த்தங்கள் இவற்றைப் படம் பிடித்ததுக் காட்டும் இலக்கியப் படைப்பே ‘அக்கினி’ நாவல்”³⁷ என்று கூறுகின்றார். செங்கை ஆழியான “நானும் எனது நாவல்களும்” எனும் நாவில் சாதிப்பிரச்சினைகளை மையமாகக் கொண்டு நான் இரண்டு நாவல்களை எழுதியுள்ளேன். ஒன்று “பிரளைம்” மற்றையது 1987இல் எழுநாடு வாரமஞ்சரியில் வந்த “அக்கினி”³⁸ என்று கூறியுள்ளார்.

பொருளாதார நிலையில் தாழ்ந்திருக்கும் மாணிக்கவாசகர் குடும்பம் மற்றும் பெரிய வீட்டுப் பொன்னம்மா குடும்பம், சூலிவேலை செய்து வாழ்க்கை நடத்தும் கந்தையா குடும்பம், வெளிநாட்டு வருமானத்தில் வசதியாக வாழும். தாழ்த்துப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த சப்பர் குடும்பம் என்பன் அக்கினி நாவலின் பகைப்புலத்தில் இடம்பெறுகின்றன. தேநீர்க்கடை மூலம் கிடைக்கும் சொற்ப வருமானத்தில் வாழ்ந்து வருகிறது மாணிக்கவாசகர் குடும்பம். முப்பது வயதாகியும் திருமண பந்தம் ஏற்படாமல் வாழும் கலாவதி. தரப்படுத்தவின் விளைவாகப் பல்கலைக்கழகம் செல்லும் வாய்ப்பை இழந்து விரக்தியுடன் வாழும் மகன் கந்தசாமி, இளைய மகன் கவிதா, நிரந்தர நோயாளியான மனைவி என ஐந்து அங்கத்தவர்களைக் கொண்டது அவரது குடும்பம்.

கந்தசாமியின் நண்பனான், தாழ்த்துப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த கனகசபை வெளிநாட்டிலிருந்து வந்திருந்தபோது மாணிக்கவாசகர் குடும்பத்தினர் அவனைத் தமது குடும்பத்தில் உள்ள ஒருவனைப்போல நடத்துகின்றனர்.

கந்தசாமியை வெளிநாட்டிக்கு அனுப்புவதற்கு உதவி செய்யுமாறு கனகசபையிடம் மாணிக்கவாசகர் கேட்கிறார். பின்னர் நடந்த குண்டுவீச்சு ஒன்றில் மாணிக்கவாசகர் இறந்துவிடுகிறார். தந்தையை இழந்து தவிக்கும் நண்பனுக்கு உதவ முன்வருகிறான் கனகசபை. வெளிநாடு செல்வதற்காகக் கொழும்பு சென்று கொண்டிருந்தபோது ஆணையிறவில் கந்தசாமி இராணுவத்தால் கைது செய்யப்படுகிறான். பூஸா சிறையில் சித்திரவதைகளை அனுபவித்து விடுதலை பெற்ற கந்தசாமி ஊரில் நடந்த விமானக்குண்டு வீச்சால் ஏற்பட்ட உயிரிழப்புக்களைக் கண்டு மனம் பொறுக்க முடியாமல் இயக்கச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகிறான். கனகசபையும் பின்னர் இயக்கத்தில் இணைந்து கொள்கிறான்.

மாணிக்கவாசகரின் மகன் கலாவதிக்கும் சங்கக்கடை மனேச்சர் தில்லைநாதனுக்கும் திருமணம் நிச்சயமாகிறது. அவர்கள் நெருங்கிப் பழகுகிறார்கள். மீண்டும் நடைபெற்ற விமானக் குண்டுவீச்சு ஒன்றில் தில்லைநாதனும் கொல்லப்படுகிறான். விதவையான கலாவதி தனது வயிற்றில் வளரும் கருவை விடுதலை வேள்விக்கான அக்கினி என வருணித்துச் சபதம் செய்கிறாள்.

வெளிநாட்டு உழைப்பில் கல்வீடு, ரீ.வி., டெக், மோட்டார் சைக்கிள் என வாழ்க்கை வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொண்ட கனகசபை தனது குடும்பம் பெற்றுக்கொண்ட பொருளாதார உயர்வின் மூலம் தம்மீது விதிக்கப்பட்டிருந்த

சாதியத்தின் இழிநிலைகள் நீங்கிவிடும் என எண்ணுகிறான். சமூகத்தில் தமது மதிப்பும் அந்தஸ்தும் காலப்போக்கில் உயர்த்தப்பட்ட சாதியினருக்கு இணையாக அமையும் என்று கருதுகின்றான். ஆனால் அவனது தம்பி சிவபாலன் காதல் விவகாரத்தில் உயர்த்தப்பட்ட சாதியினரால் தாக்கப்பட்டபோது யாழ்ப்பாணச் சமூகத்திலிருந்து சாதி யத்தின் வேர்களைப் பிரித்தெடுக்க முடியாது என்ற முடிவுக்கு வருகிறான்.

கல்வியில் உயர்வு பெறுதல், தொழிலை மாற்றிக் கொள்ளல் ஆகியவற்றின் மூலம் தமது சமூக அந்தஸ்தை உயர்த்திக் கொள்ளும் முயற்சியில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தவர் முயற்சி செய்வதனைப் “பிரளயம்” நாவல் சித்திரிக்கிறது. இவ்வாறான சமுதாய மாற்றத்தின் மற்றொரு பக்கத்தை “அக்கனி” நாவல் காட்டுகின்றது.

1970 களில் மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலே வேலை வாய்ப்புக்கள் பெறும் சந்தர்ப்பங்கள் அதிகரித்திருந்தன. 1970 களின் பிற்பகுதியிலும் எண்பதுக்களிலும் இடம்பெற்ற இனவன்முறைகளால் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தவர் மேற்குலக நாடுகளில் புகவிடம் பெறும் சந்தர்ப்பங்கள் அதிகரித்தன. இவற்றினால் யாழ்ப்பாண மக்களின் பொருளாதார நிலை உயர்ந்தது. அவர்களது வீட்டு வாழ்க்கையிலும் சமூக வாழ்க்கையிலும் பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. இம் மாற்றங்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலும் ஏற்பட்டன. தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்து இளைஞர்களும் மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் தொழில் வாய்ப்புக்களைப் பெற்றனர். மேற்குலக நாடுகளில் புகவிடம் பெற்றனர். இவற்றின் மூலம் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்திலும் ஒரு சாராரின் பொருளாதார நிலை மேம்பட்டது. வசதிகளுடன் கூடிய கல்வீகள், சுற்றுமதில், பெடக், ரீ.வி. மோட்டார் வாகனங்கள் என அவர்களின் பொருளாதார வாழ்வு உயர்ந்தது. இப்பொருளாதார உயர்வுகள் அவர்களது சமூக வாழ்விலும் சில மாறுதல்களை ஏற்படுத்தின.

பிரளயம் நாவலில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தவரான வேவுய்பிள்ளையின் மகன் இராசு கலட்டி அம்மன் கோவில் திருவிழாவில் தலைப்பாகையுடன் நின்று தோரணம் கட்டுவதற்காகப் போராட வேண்டியிருந்தது. அக்கினி நாவலில் கள்ளிறக்கும் தொழிலாளர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த கனகசபை ஆலய நிர்வாக சபைக்கூட்டத்திலே கலந்து கொண்டு தேர்கட்டும் நிதிக்காக ஜயாயிரம் ரூபா நன்கொடை வழங்குகிறான்.

கனகசபை வெளிநாட்டிலிருந்து வந்து நின்றபோது அவனை இனங்கண்டு கொண்ட மாணிக்கவாசகர் “எட நம்மட சப்பன்ர பொடி

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

கனாகுவே³⁹ என்று சொல்ல நினைத்துப் பின்னர் “தம்பி கனகசபையே?” என வினாவகிறார். அதேசமயம் முன்னர் “ஓம் ஐயா என்று பதில் கூறும் கனகசபை ஓம் அண்ணே”⁴⁰ என்று கூறுகிறான். மாணிக்கவாசகர் வீட்டுக்குக் கனகசபை வந்தபோது அவனை வீட்டின் நடு மண்டபத்தில் கதிரையில் அமரசெய்து எவர்கில்வர் பாத்திரத்தில் தேநீர் வழங்குகின்றனர். மாணிக்கவாசகர் கனகசபையிடம் தனது மகனை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்ப உதவும்படி வேண்டுகிறார். மாணிக்கவாசகர் இறந்த பின் அவரது சிரார்த்த தினத்தில் கனகசபையுடன் சமபந்தியில் உணவு உண்கிறான் கந்தசாமி. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உயர்த்தப்பட்ட சாதியினரின் வீடுகளில் குடிமை வேலை செய்த நிலை மாறி உயர்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த கந்தையர் கனகசபை வீட்டில் கூவிவேலை செய்கிறார். கனகசபை கொடுத்த அன்பளிப்புப்பொருளை மனவிருப்புடன் பெற்றுக் கொள்கிறார். கனகசபை வீட்டார் வழங்கிய தேநீரையும் அவர் அருந்துகிறார். பெரிய வீட்டுப் பொன்னம்மா கனகசபை வீடு தேடி வந்து வட்டிக்குக் கடன் பெற்றுப் பின்னர் வட்டியை வீடுதேடிவந்து கொடுத்துச்செல்கிறாள்.

பிராயம் நாவலில் உயர்த்தப்பட்ட சாதியினரான கந்தையரின் மகன், வாமதேவன் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்துப் பெண்ணான சுபத்திராவைத் திருமணம் செய்வதாகக் கூறி ஏமாற்றிக் கர்ப்பமடையச் செய்கிறான். அக்கினி நாவலில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த சிவபாலன் உயர்த்தப்பட்ட சமூகத்துப் பெண் ஞூடன் கல்வி நிலையங்களிலும் பொது இடங்களிலும் பழகிக்காதலிக்கிறான்.

‘அக்கினி’ நாவலில் நாவலாசிரியர் சாதியம் பற்றிய ஒர் ஆய்வை நிகழ்த்தியுள்ளார் எனலாம். சனசுமக நிலையத்தில் உரையாற்றிய பொதுவடைமைக் கட்சிப் பேச்சாளர், மற்றும் சின்னத்துரை, கந்தசாமி ஆகியோர் பொதுவடைமை சார்ந்த கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தனர். கனகசபை இது தொடர்பாகக் குழப்பங்களுக்கு உட்பட்டுத் தெளிவு பெறுகிறான். “சாதி வேறுபாடு அழிந்துவிடவில்லை அது நாறிக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. சாதிப்பாசியை ஒரு வெயில் உணர்த்தி விடாது. அடிமை, குடிமை, ஒழிப்புக்கள் எல்லாம் சமூக அந்தஸ்தை ஏற்படுத்தவில்லை”⁴¹ என்று பேச்சாளர் கூறுகிறார். இதற்குப் பதிலளித்துக் கூறிய கனகசபை “அந்தஸ்தை என்பது அவர்களாற் தரப்படுவதில்லை. பணத்தையும் படிப்பையும் தேடிக்கொண்டால் நீங்கள் குறிப்பிடுகின்ற அந்தஸ்தைக் கிடைத்து விடும்” நான் எனக்குரிய அந்தஸ்தை இந்தச் சமூகத்தில் தேடிக்கொண்டிருக்கிறன். எங்களைச் சமூகத்தின் கீழ்மட்டத்தில் போட்டு நசக்கிய வறுமையை நான் பணத்தைத் தேடியதன் மூலம் வெற்றி கண்டிருக்கிறன். என தம்பி ஏ.எல் படிக்கிறான்.

நிச்சயமாக யூனிவேசின்றிக்குப் போய் பொடாக்டராக வருவான். நீங்கள் சொல்கிற அந்தஸ்து அப்போது தானாக வந்துவிடும்” என்று கூறுகின்றான்.⁴²

சின்னத்துரையும் கந்தசாமியும் கனகசபையின் கருத்துக்களுக்கு மாறாகச் சிந்திக்கின்றனர். “தனிமனித உயர்வ சமூகத்தின் உயர்வாகாது”⁴³ என்று கூறும் சின்னத்துரை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வழங்கப்படும் அந்தஸ்து, கெளரவும் என்பவற்றுக்கு எல்லை உண்டு என்பதை உணர்த்த முயல்கிறான்.

சாதியம் தொடர்பாகக் கனகசபை கொண்டிருந்த கருத்துக்கள் உணர்ச்சிகளுக்கும் குழப்பங்களுக்கும் உட்பட்டனவாக உள்ளன. பெரிய வீட்டுப் பொன்னம்மா, தனது தாயிடம் கடனாகப்பெற்ற பணத்தைக்கொடுக்க வந்தபோது “கோத்தையை ஒருக்காக் கூப்பிடா பொடி” என்று கூறிய போது கந்தசாமி பணத்திற்கு அப்பால் சாதியம் தொடர்பாகச் சில தடைகள் உள்ளன என்று எண்ணுகிறான். அதன் பின்னரும் தமது பொருளாதார உயர்வே சாதியத்தின் இழிவுகளை நீக்கப் பயன்படும் என்று கருதுகிறான். தனது தமிழ் சிவபாலன் காதல் விவகாரத்திலே உயர்த்தப்பட்ட சாதியினரால் தாக்கப்பட்டபோது “பிரிக்க முடியாதவாறு யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தோடு ஒட்டிவிட்ட சாதிப்பாகுபாடு என்னதான் நேரிட்டாலும் ஆழியும் என்று என்னால் நம்பமுடியவில்லை.”⁴⁴ என்று கந்தசாமிக்குக் கூறுகிறான்.

செங்கை ஆழியானின் மற்றெல்லான ‘அக்கினிக் குஞ்சி’வும் சாதியம் தொடர்பான விடயங்கள் இடம்பெறுகின்றன. இந்நாவலில் செல்வம் என்னும் இளைஞர் இராணுவத்தின் கெடுபிடிகளாலே பாதிக்கப்படுகிறான். அவர்களாற் கைதுசெய்யப்பட்டுச் சிந்திரவதைக்கு உட்படுகிறான். சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டபின் நரேந்திரன் என்னும் இயக்க உறுப்பினரின் வழிகாட்டலில் இயக்க நடவடிக்கைகளிலே ஈடுபடுகிறான். மீண்டும் இராணுவத்தால் தேடப்படும் நபராகிறான். வீட்டிலிருந்து தப்பியோடி, பின்தங்கிய கிராமம் ஒன்றில் விவசாயம் செய்து வாழும் சின்னராச என்னும் நண்பனுடன் இருக்கிறான்.

அங்கு செல்வத்துக்கும் சின்னராசவுக்கு மிடையே நடைபெற்ற உரையாடல் ஒன்றில் சாதியம் பற்றிய விடயம் இடம்பெறுகிறது. செல்வம் இந்நாட்டில் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இன ஒடுக்குமுறைகள் பற்றிக் கருத்துக் கூறியபோது அதைச் செவிமடுத்த சின்னராச தமிழரிடையே உள்ள சாதி ஒடுக்குமுறை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறான். “சிங்களவர் நம்மை அடக்குகிறார்கள். என்று கூக்குரலிடுகிறோம். ஆனால் அந்தச் சமூக அந்தி

செங்கை ஆழியான நாவல்கள்

நம்மிடம் இல்லையா? சாதியின் பெயரால் நாம் எத்தனை மக்களை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம்? அவர்களைப் பாமராய், விலங்குகளாய் நடத்தி வருகிறோம். அவர்களுக்குரிய சமூக உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே”⁴⁵ என்று கூறுகின்றான். இதைக் கேட்ட செல்வம் பின்வருமாறு கூறுகிறான். “சின்னராச் நீ நினைப்பது போன்று இன்று சாதிக்கொடுமையில்லை. முப்பது நாப்பது வருடந்களுக்கு முன்னர் இருந்த சமூக அமைப்பையும் இன்றுள்ள நிலைமையையும் புரியாமல் பேசகிறாய் ...”⁴⁶

செல்வம், நகர்ப்புறங்களில் உள்ள சமூக நிலைமையைக் கொண்டே இவ்வாறு தவறான கருத்துறிலைக்குட்பட்டவனாக இருக்கிறான் என்பதைப் புரிந்துகொண்ட சின்னராச் சாதியத்தின் சமகால யதார்த்த நிலைமை விளக்க முற்படுகிறான். நகர்ப்புறங்களில் சாதியம் தொடர்பாக ஏற்பட்டுள்ள நெகிழ்ச்சித் தன்மைகளுக்கு மத்தியில் பொருளாதார ரீதியிலே தம்மை உயர்த்திக் கொண்ட தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் உயர்த்தப்பட்ட சாதியினரைப் போலத் தாழம் நடந்து கொள்வதையும் தமது குலத்தவர்கள் பற்றி அவர்கள் சிந்திப்பதில்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறான்.⁴⁷

சின்னராசவுடன் தொடர்ந்தும் தங்கியிருந்தால் இராணுவத்தால் அல்லது பொலிசாரால் தனக்கு ஆபத்து நேரக்கூடும் என்பதை உணர்ந்த செல்வம் மற்றொரு கிராமத்தில் ஆசிரியராகப் பணிபுரியும் மதிவாணன் என்னும் நண்பனிடம் சென்று அங்கு தங்குகிறான். அப்போது சாதியம் தொடர்பாகச் சின்னராச குறிப்பிட்ட நிலைமை அங்கிருப்பதைக் காண்கிறான்.

அக்கிராமத்தில் ஆஸயம் ஒன்றின் திருவிழா கொடர்பாக ஏற்பட்ட பிரச்சினையை மதிவாணன் எடுத்து கூறியபோது “இப்பவும் இப்படிச் சாதிப் பிரச்சினையா? என்று செல்வம் ஆச்சரியப்படுகிறான். கிராமத்தில் இருந்த சாதி வேற்றுமையை மதிவாணன் பின்வருமாறு விளக்கிக்கூறுகிறான். “இப்படிப்பட்ட கிராமங்களில் அதன் விஷ்வரூபத்தைக் காணலாம். கோயில்களுக்குப் போவது தேநீர்க் கடைகளில் சமமான இடமின்மை, பள்ளிக்கூடங்களில் அனுமதியின்மை, கிடைத்தாலும் பிரிவினை காட்டல். கிணறுகளில் தண்ணீர் அள்ளத்தடை. இப்படி எத்தனையோ அறியாயங்கள் இக்கிராமத்தில் நடக்கின்றன. ஒரு பகுதியினருக்குள்ள உரிமைகள் இன்னொரு பகுதியினருக்கு மறுக்கப்படுகின்றன.....”⁴⁸

செல்வம் தங்கியிருந்த கிராமத்தில் ஏறத்தாழ எழுபத்தைந்து வீதமானவர்களாக வாழ்ந்த கோவியர், பள்ளர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அடிமை, குடிமை முறைகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

இருபத்தைந்து வீதமான உயர்த்தப்பட்ட சாதியினரிடம் தொண்ணாறு வீதமான நிலங்கள் இருந்தன. கலட்டிக் காணிகளைக் கூடத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாங்க முடியாதிருந்தது. அடிமை, குடிமை சாதியினர் தொடர்ந்தும் அடிமை குடிமைகளாகவே வாழவேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்படுகின்றனர்.⁵⁰

இத்தகைய சூழலில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்து இளைகுர்களிடம் விழிப்புணர்வு ஏற்படுகிறது. அவர்கள் ஒன்று சூடி அடிமை, குடிமை வேலைகள் செய்வதில்லை என்று முடிவு செய்கின்றனர். இளைய தலைமுறையினரின் வேண்டுகோள்களையும் மீறி அடிமை, குடிமை வேலைகளுக்குப் போனவர்கள் தனிமைப்படுத்தப்படுகின்றனர். சூலி வேலைகளுக்கும் குடிமை வேலைகளுக்கும் ஆள்கள் கிடைக்காத காரணத்தால் உயர்த்தப்பட்ட சாதியினரின் பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படுகிறது. இறுதியில் அடிமை, குடிமை என்ற கட்டிறுக்கம் தளர்த்தப்பட்டுக் ‘சூலிக்கு வேலை’ என்னும் முறையை ஏற்படுத்தப்படுகிறது.⁵¹

சாதியம் தொடர்பாக இப்படியொரு சமூக மாற்றம் ஏற்பட்டபொழுது சாதி வெறியானது அக்கிராமத்தில் மற்றொரு வடிவத்தில் கிளம்புகிறது. அவ்வுரின் கோவில் திருவிழா ஒன்றிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தேரின் வடத்தைப் பற்றிக் தேரிமுக்க முயல்கின்றனர். இதனைச் சகிக்க முடியாத சாதி வெறியர்கள் கலகத்தில் ஈடுபடுகின்றனர். பள்ளர் சமூகத்தவரின் குடிசைகளுக்குத் தீ வைக்கப்படுகிறது. இந்து போன உயர்த்தப்பட்ட சாதிப்பிரமுகர் ஒருவரின் உடலைத்தகனம் செய்வதற்கென மயானத்தில் அடுக்கப்பட்டிருந்த கட்டைகள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களால் தீழுட்டி எரிக்கப்படுகிறது. இறுதியில் இப்போராட்டத்தில் தலைமை தாங்கிய இராசையா என்னும் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்து இளைகள் களிறக்குவதற்காக மரத்தில் ஏறியபோது மரம் தறிக்கப்பட்டு மரத்துடன் வீழ்ந்து இறக்கிறான். இராசையாவின் மரணத்தினால் ஊரே கொதிப்படைந்து நிற்கிறது.⁵²

செங்கை ஆழியான் சாதியம் தொடர்பான நாவல்களில் சாதி ஏற்றத்தாழ்வினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு கல்வி வசதி, செல்வ வசதி, தொழில் மாற்ற வசதி ஆகிய மூன்றும் கிடைக்குமாயின் அவர்களது சமூக அந்தஸ்துத தானே கிடைத்துவிடும் என்னும் கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆனால் சமூக அந்தஸ்து ஏற்படுவதால் சாதியத்தின் அடிப்படைகள் மாறிவிடா என்பதும் சமூக மாற்றம் தானாகவே ஏற்பட்டுவிடாது என்பதும் பேராட்டங்களும் சிந்தனை மாற்றங்களும், மனமாற்றங்களும் இணைந்தே சமூக மாற்றம் ஏற்படும் என்பதும் அவரது நாவல்களினாடாகவே புலப்படுகின்றது.

பிரளையம் நாவலில் ஓராவு பொருளாதார வசதி பெற்றிருந்த வேலுப்பிள்ளை குடும்பம் கல்வியாலும் தொழில் மாற்றத்தாலும் தனது அந்தஸ்தை உயர்த்திக்-கொள்ள முயற்சி செய்த அதேவேளை சாதியத்திற்கெதிரான போராட்டங்களையும் நடத்தவேண்டியிருந்தது. கோயில் திருவிழாவின்போது வேலுப்பிள்ளையின் மகன் இராச கோயிலின் உள்ளே சென்று தோறணம் கட்டியபோது தாக்கப்படுகிறான். அதனைத் தொடர்ந்து விதானையார் தலைமையில் உயர்த்தப்பட்ட சாதியினரும் வேலுப்பிள்ளை தலைமையில் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரால் வாக்குவாதத்தில் ஈடுபடுகின்றனர். விதானையாரின் மகன் வாமதேவனால் வேலுப்பிள்ளையின் மகன் சுபத்திரா கர்ப்பவதியாக்கப்பட்டபோது நியாயம் கேட்கச் சென்ற வேலுப்பிள்ளை அவமானப்பட நேருகிறது.

‘அக்கினி’ நாவலில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்து இளைஞரான கனகசபை வெளிநாடு சென்று செல்வம் சேர்த்துத் தன்து சமூக அந்தஸ்தை உயர்த்திக் கொள்கிறான். ஆயினும் அவனது தமிழ் சிவபாலன் உயர்த்தப்பட்ட சாதிப் பெண்ணைக் காதலித்ததால் உயர்த்தப்பட்ட சாதியினரால் தாக்கப்பட்டு அவமானப்படுத்தப்பட்டபோது கனகசபை சாதியம் தொடர்பாகத் தான் கொண்டிருந்த கருத்தையே மாற்றிக் கொள்கிறான்.

‘அக்கினிக்குஞ்சு’ நாவலில் சாதியத்தின் அடையாளங்கள் மாறாத கிராமம் ஒன்று காட்டப்படுகிறது. உயர்த்தப்பட்ட சாதியினர் குடிமை முறையைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதில் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளும் அதற்கெதிராகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நடத்தும் போராட்டங்களும் கொலைகளும் இந்நாவலில் இடம்பெறுகின்றன.

ஆகவே மேலே நோக்கியவற்றிலிருந்து சமூக மாற்றத்தால் மட்டும் சாதியத்தின் அடிப்படைகள் மாறிவிடா என்பது புலப்படுகிறது. மனித மனங்களில் ஏற்படும் சிந்தனை மாற்றங்களும் மனமாற்றங்களும் போராட்டங்களுமே மாற்றங்களை ஏற்படுத்தக் கூட்டுறவு என்பது புலனாகிறது.

அடிக்குறிப்புக்கள்

1. சுப்பிரமணியம். நா. ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம், பக். 77.
2. சாதியும் வர்க்கமும் (தொகுப்பு), பக். 150.
3. வெகுஜனன், சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும், பக். 17.
4. சாதியும் வர்க்கமும் (தொகுப்பு), பக். 149.
5. திருநாவுக்கரசு, செ. டானியல் எழுத்துக்கள், பக். 47.
6. வெகுஜனன், இராவணன் சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும், பக். 11.
7. மேலது; பக். 2 - 15.
8. இரகுநாதன், ம. ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களில் சமுதாயச் சிக்கல்கள், பக். 22.
9. மேலது; பக் 19 - 20.
10. சிவத்தம்பி, கா. யாழ்ப்பாண சமூகத்தை விளங்கிக் கொள்ளல், பக். 07.
11. இரகுநாதன், ம. மேலது; பக். 21.
12. மேலது; பக். 22.
13. மேலது; பக். 23.
14. வெகுஜனன், சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும், பக். 49 - 130.
15. சுப்பிரமணியம், ந. ஈழத்துத்தமிழ் நாவல் இலக்கியம், பக். 78.
16. இரகுநாதன், ம. ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களில் சமுதாயச் சிக்கல்கள், பக். 77 - 96.
17. திருநாவுக்கரசு, செ. டானியல் எழுத்துக்கள், பக். 45.

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

18. செங்கை ஆழியான் காட்டாறு, அணிந்துரை வித்தியானந்தன், சு. பக் vii.
19. செங்கை ஆழியான் பிரளயம், முன்னுரை, சுப்பிரமணியம், நா.
20. செங்கை ஆழியான், செங்கை ஆழியான் நாவல்கள், (தொகுப்பு) பக். 170.
21. மேலது; பக். 118.
22. மேலது; பக். 144.
23. மேலது; பக். 176.
24. மேலது; பக். 206.
25. மேலது; பக். 150.
26. மேலது; பக். 201.
27. மேலது; பக். 218.
28. இரகுநாதன், ம. ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களில் சமுதாயச் சிக்கல்கள், பக். 22 -23.
29. வெகுஜனன், இராவணா சாதியமும், அதற்கெதிரான போராட்டங்களும், பக்.36.
30. மேலது; பக். 78.
31. செங்கை ஆழியான் நாவல்கள் (தொகுப்பு), பக். 125, 183.
32. மேலது; பக். 143.
33. மேலது; பக். 143.
34. மேலது; பக். 144.
35. மேலது; பக். 39.

36. செங்கை ஆழியான், அக்கினி, முன்னுரை சுந்தரம் டிவகலாலா
37. மேலது; முன்னுரை.
38. செங்கை ஆழியான், நானும் எனது நாவல்களும், பக். 40.
39. செங்கை ஆழியான், அக்கினி. பக். 4.
40. மேலது; பக். 5.
41. மேலது; பக். 37.
42. மேலது; பக். 37 - 39.
43. மேலது; பக். 87.
44. மேலது; பக். 107.
45. செங்கை ஆழியான், அக்கினிக்குஞ்ச, பக். 53.
46. மேலது; பக். 55.
47. மேலது; பக். 53 - 54.
48. மேலது; பக். 72.
49. மேலது; பக். 72.
50. மேலது; பக். 75.
51. மேலது; பக். 76 - 77.
52. மேலது; பக். 75 - 80.

இயல் நான்கு

செங்கை ஆழ்யான் நாவல்களில் புலம்பெயர்வுசார் சக்கல்கள்

புலம்பெயர்வு

புலம்பெயர்வு என்பது தமிழக்குப் புதிய விடயம் அல்ல. சிலப்பதிகாரத்திலே கண்ணகி கோவலன் ஆகியோரது பெற்றோர் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகையில் “பதியெழு அறியாப் பழங்குடி”¹ என்று கூறப்படுகிறது. தமிழர் வரலாற்றிலே புலம்பெயர்வு என்பது போற்றப்படாத விடயமாக இருந்தது என்பதனை இவ்வடிகள் சுட்டுகின்றன.² எமது கிராமங்களில் இன்றும் ஒருவனைத் தாழ்த்திப் பேசும் போது ‘வந்தேறு குடிகள்’ என்று கூறுவதனை அவதாணிக்கலாம். இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் கள்ளத்தோணிகள் என்று அழைக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையில் தொடர்ச்சியாக நடந்து வந்த அரசியல் பிரச்சினைகளும், இன வன்முறைகளும் ஆயுத நடவடிக்கைகளும் ஈழத்தமிழரைப் பொறுத்தவரை புலம்பெயர்வைத் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக ஆக்கின. 1956களின் பின் இலங்கையில் தொடர்ந்தும் வாழ்வதால் தமது வாழ்வில் முன்னேற்றம் என்பது சாத்தியப்படாது என்பதை உணர்ந்து கொண்டபோது புத்திஜீவிகளின் புலம்பெயர்வு மேற்குலக நாடுகளை நோக்கி நிகழ்ந்தது.³

1960களில் உடல் உழைப்பையே மூலதனமாகக் கொண்ட உழைப்பாளிகள் புலம்பெயர்த் தொடங்கினர். இவர்களது புலம்பெயர்வு பெரும்பாலும் மத்தியகிழக்கு நாடுகளை நோக்கியதாக இருந்தது.⁴ 1970களிலும் அதன் பின்னரும் ஈழத்தில் தமிழ் மக்கள் தமது

சொந்தப்பிரதேசங்களிலே வாழ முடியாது என்ற நிலை உருவாகியது. இளைஞர்களின் பாதுகாப்புக் கேள்விக்குறியாகியது. இதனால் பெருந்தொகையான தமிழ் இளைஞர்கள் புகலிடம் தேடி மேற்குலக நாடுகளை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். பல நாடுகள் புகலிடம் வழங்கின. இவ்வாறு சென்றவர்கள். பின் னர் தம் உறவினர்களை அங்கே அழைத்துக்கொள்வதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இளைஞர்கள் தமக்கெண் மணப்பெண்களையும் அழைத்துக்கொள்ளமுடிந்தது.

இவ்வாறு புலம்பெயர்ந்து சென்றவர்களிலே சிலர் ஈழத்திலே ஏற்கனவே இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டவர்களாக இருந்தனர். இவர்கள் தாம் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலும் இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். இவர்களது படைப்புக்கள் புலம்பெயர் இலக்கியங்களாகப் பரிணமித்தன.

புலம்பெயர் இலக்கியம் தமிழுக்கு புதிய பரிமாணங்களைத் தந்திருக்கிறது. முன்னர் நாங்கள் அதுவரை அறியாத களங்களை எமக்கு காட்டியிருக்கிறது. அந்தவகையில் அதனுடைய அனுபவங்களும் அதுகாலவரை அறியப்பாதவையாக இருந்தன.⁴

புலம்பெயர் இலக்கியம் என்ற வகையில் அந்நாடுகளில் கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாவல்கள் என்பன வெளிவந்துள்ளன. சமார் இருபத்தைந்து சிறு சஞ்சிகைகள் புலம்பெயர் தமிழர் மத்தியில் வெளிவருகின்றன. தனிநபர் முயற்சிகளாக மட்டுமன்றி இலக்கியக் குழுக்களின் முயற்சிகளாகவும் அவை அமைந்திருக்கின்றன. இவை தவிர நாடக முயற்சிகளும் புலம்பெயர் தமிழர்கள் மத்தியில் இடம் பெறுகின்றன. கவிதைகள், சிறுகதைகள் என்பன தொகுதிகளாகவும் வெளியிடப்படுகின்றன.⁵

இவ்வாறு வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் புலம்பெயர் இலக்கியங்களில் தாய் நாடு என்ற உணர்வு. அதன் இயற்கை அழுகுகள், உறவினர்களின் பிரிவுத்துயரம், தாம் குடியேறிய நாடுகளில் ஏற்படுகின்ற நெருக்கடிகள், எதிர்ப்புணர்வுகள், நிறவேற்றுமை தோற்றுவித்த மன அவலங்கள், அந்நியர் மீதான வெறுப்பு. தனிமைத்துயரம். இயந்திரக்தியான வாழ்க்கை என்பன பாடுபொருள்களாக அமைந்தன.⁶ கலாநிதி கி.விசாகரூபன் தனது புலம்பெயர் கவிதை.... என்னும் நூலில் புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் கொண்டிருந்த உள்ளடக்கத்தை பிரயாண அவலம். வசதிகளாற்ற தங்குமிடம், வீசாச்சிக்கல், நிறவெறி, இயந்திரமயமான வாழ்வு, அந்நிய மனோபாவும், அகதி உணர்வு. தாயகம் பற்றிய ஏக்கம், தகுதிக்கேற்ற தொழிலின்மை, புதிய பண்பாட்டுச்சூழல். பெண் நிலைவாதக்கருத்துக்கள், சீதனக்கொடுமை, பாலியல். உலகுதழுவிய

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

பார்வை, அரசியல் விமர்சனம், புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் பன்மொழியறிவு. என வகைப்படுத்திக் காட்டியுள்ளார்.⁷

செங்கை ஆழியானின் சில நாவல்களிலும் புலம்பெயர்வு தொடர்பான சிக்கல்கள் இடம் பெறுகின்றன. ஈழத்தமிழ் மக்களின் மேற்குலகநாடுகள் நோக்கிய புலம்பெயர்வு தாய்நாட்டில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களையும், சிக்கல்களையும் இந்நாவல்கள் சித்தரிக்கின்றன. இவ்வகையில் கிடுகுவேலி, யாககுண்டம், கொழும் பு லொட்ஜ், மழைக்காலம் ஆகிய நாவல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன.

கிடுகுவேலி

‘கிடுகுவேலி’ நாவலில் சண்முகம் என்னும் இளைஞர் குவைத் நோக்கிப் புலம்பெயர்கிறான். இலங்கையில் ‘எலக்ரிக்கல் போர்மணாகத்’ தொழில்புரிந்த சண்முகம் குவைத் நோக்கி புலம்பெயர வேண்டி ஏற்பட்டதன் சமூகப்பின்னனை நோக்கத்தக்கது.

யாழ்ப்பாண சமூகத்தைப் பொறுத்தவரை இளைஞர்களின் குடும்பப் பொறுப்பு மிகவும் அதிகமானது. சகோதரிகளின் வாழ்வை நிர்ணயிப்பதில் இவர்களது உழைப்பு மிகவும் வேண்டப்பட்டது. ஓர் இளைஞருக்கு இரண்டு, மூன்று சகோதரிகள் அமைந்துவிடின் அவனது வாழ்க்கை சமைதாங்கியின் கதையாகவே அமைந்து விடும்.

இந்த நிலையிலே பெற்றார் தம் பெண்பிள்ளைகளின் திருமணத்திற்குரிய மூலதனமாக தமது ஆண் பிள்ளைகளை நம் பியிருந்தனர். தனது சகோதரிகளுக்கு திருமணம் செய்து வைத்து, தானும் இல்லற வாழ்வில் புகுவதாயின் ஓர் இளைஞர் தனது இளமை வாழ்வின் ஒருபகுதியை இழக்க வேண்டியிருந்தது.

யாழ்ப்பாணத்து இளைஞர்கள் இப்பிரச்சினையிலிருந்து விடுபடுவதற்கு இரண்டு வழிகள் இருந்தன. ஒன்று அதிக சம்பளத்தைத் தரக்கூடிய வேலைவாய்ப்புக்களை நாடி மத்தியகிழக்கு நாடுகளுக்கோ, மேற்கு நாடுகளுக்கோ புலம்பெயர்தல், மற்றையது கூடியளவு சீதனம் பெற்றுத் திருமணம் செய்துகொள்வது. சில சமயங்களில் இவை இரண்டையும் செய்யக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களும் இருந்தன. கிடுகுவேலி நாவலின் பிரதான பாத்திரமான சண்முகத்தின் வாழ்க்கையில் இவை இரண்டுமே நிகழ்ந்தன.

ஒரு இலட்சம் ரூபா ‘டொனேசனுடன்’ நிர்மலாவைவத் திருமணம் செய்து கொள்கிறான் சண்முகம். திருமணம் நடைபெற்ற உடனேயே தனது தங்கை ஒருத்தியின் திருமணத்தை நிறைவேற்றிய சண்முகம் ஏனைய தங்கைமாரின் திருமணத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பைத்தேட முயற் சி செய்கிறான். குவைத்நாட்டின் வேலைவாய்ப்பு அவனுக்கு கிடைக்கிறது. இந்த நிகழ்வு சண்முகம் - நிர்மலா குடும்ப உறவின் விரிசலுக்கு அடித்தளமாகிறது.

சண்முகம் சீதனம் பெற்று திருமணம் செய்துகொண்டதற்கு அவனது குடும்பத்தின் பொருளாதார நிலை காரணமாயிருந்தது. ஆனால் நிர்மலாவைப் பொறுத்த வரையில் திருமணம் அவர்களது குடும்பத்தின் அந்தஸ்ததைப் போன்றும் ஒரு கருவியாகவும் அமைந்தது.

வசதி படைத்த பெற்றார் தமது பெண் பிள்ளைகளுக்குத் திருமணம் செய்துவைக்க முற்பட்ட போது இரண்டு விடயங்களிலே கருத்தாயிருந்தனர். ஒன்று தமது பிள்ளையின் எதிர்காலம் பொருளாதார வாழ்வை உறுதி செய்வது, மற்றையது தமது சமூக அந்தஸ்தை உயர்த்திக்கொள்வது. இவ்விரண்டு நோக்கங்களையும் நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்காக அதிகசம் பள்ளத்தைத் தரக்கூடிய உயர் உத்தியோகங்களில் உள்ள ஆண்மக்களைத் தமது பெண்பிள்ளைகளுக்குத் திருமணம் செய்துவைப்பதில் அவர்கள் அதிக அக்கறை செலுத்தினர். வறுமைப்பட்ட குடும்பங்களிலிருந்து வரன் களைப் பெறுவது இவர்களுக்கு வசதியாகவும் இருந்தது. இந்த வகையிலேயே சண்முகம் - நிர்மலாவின் திருமணமும் நிகழ்ந்தது.

திருமணம் நிகழ்ந்து மூன்று மாதங்களே கழிந்த நிலையில் சண்முகம் வெளிநாடு புறப்படத்தயாரானான். இந்நிலையில் சண்முகம் நிர்மலா குடும்பதற்கில் சிக்கல் ஆரம்பமாகிறது. நிர்மலா அவனது வெளிநாட்டுப்பயணத்தை அறவே நிராகரிக்கின்றாள். தங்கள் திருமணம் நடைபெற்றதும், தனது பெற்றார் ஒரு இலட்சம் ரூபாவை டொனேசனாக வழங்கியதும் தமது நல்வாழ்க்கைக்காலே என்று வாதாடுகிறாள். தங்கைமார் பற்றி அக்கறை கொண்டிருந்த அவனிடம் தன்னைப்பற்றிய கரிசனை இல்லை என்று குற்றம் சுமத்துகிறாள். சண்முகத்தினது தம்பி பூாலனை வெளிநாடு அனுப்பலாமே என்று ஆலோசனை கூறுகிறாள். மூன்று மாதங்கள் மட்டுமே வாழ்ந்த தமது தாம்பத்திய வாழ்வின் நிலையை எடுத்துக்கூறுகிறாள்.⁸

அவனது விருப்பங்களையும் கோரிக்கைகளையும் புறக்கணித்துக் குவைத் சென்று ஜந்து வருடங்கள் உழைத்த சண்முகம் நாடு திரும்பிய போது

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

நிர்மலா அவனை வரவேற்பதற்காக விமானநிலையம் செல்வதைத் தவிர்க்கின்றாள். யாழ்ப்பாணம் வந்திறங்கிய சண்முகம் நேரே தாய் வீடு செல்கிறான். அதனை அறிந்த நிர்மலா அங்கே சென்று “இனியாவது என் புருஷனை என் நூடன் வாழ விடுங்கள் என்று கூறுகிறாள்”⁹ வீடு வந்து சேர்ந்தபின் தன் கணவனுடன் நெருங்குவதைத் தவிர்க்கிறாள். அவன் உடலின்போதே வேட்கையுடன் அவளை அணுகிய போதெல்லாம் பக்ஞுவமாக விலகிக்கொள்கிறாள். ஆனால் ஒரு மனைவி என்ற வகையில் அவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய ஏனைய கடமைகள் எல்லாவற்றையும் அக்கறையுடன் செய்கிறாள். தனது உள்ளத்து உணர்ச்சிகள் எல்லாவற்றையும் அடக்கிக் கொண்டு பழிவாங்குவது போல நடந்து கொள்கிறாள். தானும் சண்முகமும் இணைந்து கொள்வதாயின் “சண்முகம் தனது தாய்வீட்டுக்கு போவதில்லை” என்று சத்தியம் செய்து தரவேண்டும் என்று நிபந்தனை விதிக்கிறாள்.¹⁰ அதற்கு அவன் மறுத்த போது “நீங்கள் கலியாணம் செய்திருக்கக் கூடாது. கடைசிவரை உங்கள் சகோதரிகளைக் கரை சேர்த்துவிட்டுக் கலியாணம் செய்திருக்க வேண்டும்.”¹¹ என்று கூறுகிறாள்.

குடும்பம் என்ற வகையில் சண்முகத்திற்கு எவ்வளவுதான் பொறுப்புக்கள் இருந்தாலும் மனைவி என்ற வகையில் நிர்மலாவின் மனவணர்வகளைச் சண்முகம் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்றால் கூற வேண்டும். நிர்மலா வசதியான குடும்பத்திலே பிறந்தவள். இனிய கனவுகளுடன் திருமண பந்தத்தில் நுழைந்தவள். அதனால் இல்லறத்தின் இனிய சுகங்களை முழுமொழிய அனுபவிக்காத நிலையில் மூன்றே மாதங்களில் அவன் வெளிநாடு செல்ல முற்பட்டதை அவளால் ஏற்றுக் கொள்ளவும் முடியவில்லை. தாங்கிக்கொள்ளவும் முடியவில்லை.

சண்முகத்திற்கும் நிர்மலாவிற்கும் இடையிலான உறவுநிலை இவ்வாறிக்க நிர்மலாவுக்கும் சண்முகத்தின் பிறந்த வீட்டுக்கும் இடையிலான உறவின் விரிசல் இதைவிட அதிகமாயிருந்தது. சண்முகத்தின் தங்கை செல்வம் அவனது தந்தை இருவரையும் தவிர வேற்றாருவரும் சண்முகம் - நிர்மலாவின் சந்தோசமான வாழ்வுபற்றிச் சிந்திப்பவராக இருக்கவில்லை. ஒரு குடும்பஸ்தனின் உழைப்பைத் தாங்கள் பயன்படுத்துகிறோம் என்பதை அவர்கள் எள்ளளவேண்டும் நினைக்கவில்லை. வீடு கட்டியதிலும் சரி வீட்டுப்பொருட்கள் வாங்கியதிலும் சரி தமது வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ள எண்ணியதிலும் சரி அவர்கள் தமது இயலாவுக்கு அதிகமாகவே சிந்தித்தார்கள்; செயற்பட்டார்கள். மற்றொரு பெண்ணுடைய வாழ்க்கை அதனுள் கரைந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி அவர்கள் கவலைப்படவில்லை.

இத்தகைய பேராட்டங்களின் மத்தியிலும் சண்முகம் எஞ்சியிருந்த பணத்தைக் கொண்டும் கடனாகப் பெற்ற பணத்தைக் கொண்டும் தனது இரண்டாவது தங்கை கிரியின் திருமணத்தை நிறைவேற்றுகிறான். அத்துடன் சவுதியில் வேலை செய்து நாடு திரும்பியிருந்த முருகானந்தம் அவனது தாயார் ஆகியோரது வேண்டுகோளைத் தவிர்க்க முடியாமல் தனது அடுத்த தங்கை செல்வத்தை முருகானந்தத்திற்கு சீதனம் என்ற சுமையில்லாமல் திருமணம் செய்து வைக்கிறான். சண்முகத்தின் பொறுப்புக்கள் நீங்கின. நிர்மலாவின் மனமும் சாந்தியடைந்தது. மனைவி நிர்மலாவட்டஞும் மகனுடனும் இன்பமாக வாழக்கூடிய சூழ்நிலை சண்முகத்திற்கு ஏற்பட்டது. ஆனால் சண்முகம் - நிர்மலாவின் பிரிவ நிரந்தரமாகவே அமையும் வண்ணம் அசம்பாவிதம் ஒன்று நிகழ்ந்திருந்தது. சீரிவந்த துப்பாக்கிக் குண்டு சண்முகத்தின் உயிரைக் கொண்டு சென்றது.¹²

கொழும்பு லொட்டு

‘கொழும்பு லொட்டு’ நாவலிலும் கணவன் மனைவி உறவுநிலைச்சிக்கல் இடம்பெறுகின்றது. ‘கிடுகுவேலி’ நாவலில் சண்முகம் - நிர்மலா தம்பதிகளின் சிக்கல் போலக் ‘கொழும்பு லொட்டு’ நாவலில் துரைரத்தினம் - புஸ்பா தம்பதிகளில் சிக்கல் இடம்பெறுகிறது கிடுகுவேலி நாவல் சண்முகம் குவைத் நாட்டில் எலெக்ரிக்கல் போர்மனாக வேலைசெய்கிறான். கொழும்பு லொட்டு நாவலில் துரைரத்தினம் கூலியாளாக வேலைசெய்கிறான். சண்முகம் ஜந்து வருடங்களாக அந்நிய நாட்டில் ஒழுக்க நெறி பிறழாதவனாக வாழ்கிறான் அவனது மனைவி நிர்மலாவும் கணவனைப் பிரிந்து வாழ்ந்தாலும் குடும்பப் பெண்ணுக்குரிய பண்புகள் தவறாமல் வாழ்கிறாள். துரைரத்தினம் தனது மனைவியை மறந்து சிங்களப்பெண் ஒருத்தியுடன் பாலியல் தொடர்பு வைத்து வாழ்கிறான்.¹³ தாய்நாடு திரும்பியவுடன் சண்முகம் உறவுகளுக்கும் கடமைகளுக்கும் இடையில் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டே மனைவி பிள்ளையுடன் மகிழ்ச்சியாக வாழத்துடுக்கிறான். துரைரத்தினம் தான் மனைவிக்குச் செய்த துரோகத்தையும் நியாயப்படுத்துகிறான். பணம் அனுப்பி வைப்பதுடன் தனது உறவை மட்டுப்படுத்திக்கொள்கிறான்.¹⁴ கிடுகுவேலி நாவலில் சண்முகத்தின் மனைவி நிர்மலா தனது கணவனுடன் முரண்பாடு கொண்டாலும் பொறுப்புள்ள ஒரு மனைவியினது கடமைகளிலிருந்து தவறாதவனாக வாழ்கிறார். ஆனால் கொழும்பு லொட்டு நாவலில் புஸ்பா தனது கணவன் நெறிபிறழ்ந்தை அறிந்து ஆவேசப்பட்டதுடன் தானும் நெறிபிறழ்ந்து வாழ்கிறாள்.¹⁵

யாககுண்டம்

புலம்பெயர்வைப் பின்னணியாகக்கொண்டு செங்கை ஆழியான் மற்றொரு நாவல் 'யாககுண்டம்' ஆகும் இந்நாவல் பின்னைகளின் புலம்பெயர்வு காரணமாக பெற்றார் - பின்னைகளிடையே ஏற்படுகின்ற உறவின் விரிசல்களையும் மனப் போராட்டங்களையும் சித்திரிக்கின்றது.

கதைப்பின்னணியைப் பொறுத்த வரையில் கிடிகுவேலி நாவல் முற்றுப்பெறும் இடத்தில் யாககுண்டம் கதை ஆரம்பிக்கிறது. 1983 இல் யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியில் இடம்பெற்ற கண்ணி வெடித்தாக்குதலைத் தொடர்ந்து இளைஞர்களது ஆயுதரீதியான போராட்டங்களும், இராணுவத்தினது எதிர் நடவடிக்கைகளும் அதிகரித்தன. தமிழ்மக்களின் உயிருக்கும் உடைமைகளுக்கும் அதிக இழப்புக்கள் ஏற்பட்டன. யாழ்ப்பாண இளைஞர்களது பாதுகாப்பும் கேள்விக்குறியாக்கியது.

இந்த நிலையில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தென்னிந்தியாவை நோக்கிக் கடல்மார்க்கமாகப் புலம்பெயர்ந்தனர், கடலவைகளுக்கு இரையாகியவர்கள் தவிர ஏனையோர் தமிழகத்தில் அகதிமுகாம்களிலே தஞ்சமடைந்தனர். அதேசமயம் முன்னர் கூறப்பட்டதுபோல மேற்குலக நாடுகளிலும் தமிழ்மக்கள் புகலிடம் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகரித்தன. ஆரம்பத்தில் வசதி படைத்தோரும் பின்னர் சாதாரண மக்களும் இச்சந்தரப்பத்தைப்பயன்படுத்தி மேற்குலக நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்தனர். அந்நாடுகளில் அவர்களுக்கு உதவுதொகைப்பணமும் ஏனைய வசதிகளும் வழங்கப்பட்டன. பின்னர் வேலைசெய்யும் உரிமையும் வதிவிட உரிமையும் வழங்கப்பட்டன. காலப்போக்கில் புலம்பெயர்தல் என்பது 'புகலிடம் பெறுதல்' எனும் நிலையிலிருந்து மாறி பொருளாதார நலன் கருதிய ஒரு விடயமாக மாறியது.

இவ்வாறு புலம்பெயர்ந்தவர்கள் தமது தாய்நாட்டில் வாழ்ந்த உறவுகளுக்கென அனுப்பி வைத்த பணம் யாழ்ப்பாண சமூகக்கட்டமைப்பில் பல மாறுதல்களை ஏற்படுத்தியது. யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் வறுமைக்கோட்டுக்கு கீழ்வாழ்ந்த மக்கள் வாழ்க்கையையும் அது பாதித்தது. அக்குடும்பங்களில் வாழ்ந்த இளைஞர்களும் புலம்பெயர்ந்து மேற்குலக நாடுகளுக்குச் செல்வதனால் ஏற்படக்கூடிய வாழ்க்கை வசதிகளைக் கனவு கண்டனர். தமிழ்டிடம் சொற்பமாக இருந்த நிலங்கள், நகைகள் என்பவற்றை விற்றும் கடன்பட்டும் மேற்குலக நாடுகளுக்கு செல்ல முயன்றனர். பலர் வெற்றி கண்டனர். அதன் தொடர்ச்சியாகப் பல குடும்பங்கள் முன்னேற்றம் கண்டன.

அதே சமயம் யாழ்ப்பாணத்தின் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தவர் மத்தியில் இத்தகைய புலம்பெயர்வு ஒரு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது என்று கூறலாம். 1960களிலும் 1970களிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற தீண்டாமைக் கெதிரான போராட்டங்களும், சிந்தனை மாற்றங்களும், மனமாற்றங்களும் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தவர் மத்தியில் தாம் கல்வியில் உயர்வு பெறவேண்டும், தமது பரம்பரைத் தொழில் களை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்னும் எண்ணங்களை அதிகரிக்கச் செய்திருந்தன. இந்த எண்ணங்களைப் பூர்த்திசெய்து கொள்வதற்குப் புலம்பெயர்வு தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தவருக்கு பெரிதும் உதவியது. அச்சமூகத்து இளைஞர்கள் பலர். நாம் இலங்கையில் வாழுமிடயாதவர்கள் என்னும் முத்திரையுடன் புகவிடம் கோரி மேற்குலக நாடுகளுக்குச் சென்றனர். மிகக்குமையாக உழைத்தனர். அவர்கள் அனுப்பிய பணத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த அவர்களது உறவினர்கள் பொருளாதார நிலையிலே தம்மை உயர்த்திக் கொண்டனர். ஒலைக்குடிசைகள், கல்வீடுகளாகவும், மாடி வீடுகளாகவும் மாறின. சுற்றுமதில்கள், டெக், ரி.வி, மோட்டார் வாகனங்கள் என வசதியான வாழ்க்கையை அவர்களும் ஏற்படுத்திக்கொண்டனர். செங்கை ஆழியான் கருதியது போல சாதியத்தின் இயல்பான மாற்றங்களுக்குப் புலம்பெயர்வு உதவியது எனலாம்.

புலம்பெயர்வின் மூலம் கிடைத்த பணவரவினால் யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் ஏற்பட்ட நன்மைகள் இவ்வாறிருக்க வேறு பலதாக்கங்களும் விளைவுகளும் இதனால் ஏற்பட்டன. இத்தகைய தாக்கங்கள் விளைவுகள் என்பவற்றை ‘யாக்குண்டம்’ நாவல் சித்திரிக்கின்றது.

01. மேற்குலக நாடுகளுக்கு புலம்பெயர்ந்த தமது பிள்ளைகள் அனுப்பிவைத்த பணத்தின் மூலம் தேடிக்கொண்ட வீடு, வளவு, மற்றும் சொத்துக்களைப் பாதுகாப்பதே தமது தலையாய பொறுப்பு என்ற எண்ணத்தில் எந்தவொரு பின்னையும் தம்முடுகில் இல்லாத நிலையில் அயலவர், உறவினர்களை மட்டும் நம்பி வாழும் பெற்றார்.
02. தமிழ்னைகள் அனுப்பிவைத்த பணத்தில் வசதியான வீடு ஆடம்பரமான பாவனைப் பொருட்கள் எனவாழ்க்கையை மகிழ்ச்சியாக அனுபவிப்பதிலேயே கருத்தாக இருக்கும். உறவுகள்.
03. பின்னைகளைப் படிக்க வைக்கவும் பின்னர் வெளிநாடு அனுப்பவும் எனத் தமது சொத்துக்களை அடகு வைத்தும் பின்னர் விற்றும் அவர்களை நல்ல நிலைக்கு ஆக்கிய பின் அப்பின்னைகள் மூலம் அவற்றை மீட்க முடியாமல் மண்ணின் மீது கொண்ட பற்றினால் ஏங்கித் தவிக்கும் பெற்றாரின் நிலை.

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

04. புலம்பெயர்ந்து சென்ற பிள்ளைகளின் மங்கல காரியங்களில் தாம் கலந்து கொள்ள முடியவில்லையே எனவும் பேரப்பிள்ளைகளைக் கொஞ்சி மகிழுவும் 01. அவர்களைத் தம் மதிமீது வைத்து வளர்க்கும் பாக்கியம் தமக்குக் கிடைக்கவில்லையே எனவும் தவிக்கும் தாய்மாரின் ஏக்கங்கள்.
05. வெளிநாட்டு பணவரவால் ஏற்பட்ட வசதியான வாழ்க்கை மீது கொண்ட மோகத்தால் தமது சொந்த மண்ணில் தம்மை விரும்பும், உத்தியோகம் பார்க்கும் ஆடவர்களையே புறக்கணிக்கும் பெண்களின் மனோபாவும்.
06. சொந்த நாட்டின் மீது கொண்ட பற்றினால் வெளிநாட்டு மோகம் ஏற்படாமல் மனதில் உறுதியும் முயற்சியும் உள்ள ஒருவன் இந்த மண்ணிலிருந்து உழைப்பதன் மூலம் வசதியான வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளலாம், என்ற உறுதிப்பாடு கொண்ட இளைஞர்கள் உருவாக்கியமை¹⁶ என இவ்விளைவுகள் தாக்கங்களை அட்டவணைப்படுத்தலாம்.

யாக்குண்டம் நாவலிலே, மேலே கூறப்பட்ட முதல் மூன்று நிலைகளுக்கும் முறையே பொன்னரப்பா, இரத்தினம், சரவணமுத்தர் ஆகிய பாத்திரங்கள் உதாரணங்களாக அமைகின்றன. அடுத்து வரும் மூன்று நிலைகளுக்கும் முறையே இராசம்மா, மல்லிகா, கனகரத்தினம் ஆகியோரை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். இல்லப்பாத்திரங்களை வகைமாதிரியாகக் கொண்டு நாவலாசிரியர் யாழ்ப்பாண சமூகத்தின் ஒரு காலகட்ட வரலாற்றின் நடப்பியலைச் சித்திரிக்கின்றார்.

பொன்னரப்பாவுக்கு நான்கு ஆண் பிள்ளைகள். நான்கு பேரும் ஒருவர் வின் ஒருவராக வெளிநாடு சென்றார்கள். அவர்கள் உழைத்து அனுப்பிய பணத்தில் மாளிகை மாதிரி வீடு ஒன்றைக் கட்டி விட்டு ஆடம்பரமாகக் குடிபுகுந்தபின் வீட்டைப் பூட்டித்திறப்பை மடியிலே சொருகிக்கொண்டு போட்டிக்கோ வாங்கில் காவல்காரனாகப்படுத்துக் கொண்டார்.¹⁷ “பெடியங்களினர் வீடு கவனமாகப் பாதுகாத்துக் கொடுத்துவிட்டால் எனது கடமை முடிந்தது. மூன்று பிள்ளையங்கும் வெளிநாட்டில் நல்லா இருக்கிறார்கள் காச அனுப்புகிறார்கள் கெதுமில வந்திருவான் கள்.....” என்ற எண்ணத்தில் அவரது வாழ்நாள் கழிகிறது.¹⁸ ஆயினும் மனைவியை இழந்திருந்த அவரைத் தனிமை வாட்டுகிறது. தமது மகன் களுக்கு மணப்பெண்களை அனுப்பி வைத்துத் தந்தைக்குரிய கடமைகளையும் நிறைவேற்றுகிறார். மகன் சிவபாலனுக்கு அவரது நண்பர் சரவணமுத்தரின்

மகனைத் திருமணம் செய்து வைக்கிறார். ஆயினும் அவரது மனம் தனிமையில் வாடுகிறது. “அனாதை போல இங்கு இருந்து கொண்டு இந்த வயதில் ஒரிடத் திலிருந்து வாங்கிச் சாப்பிட கொடுத்து வைக்கவில்லை. மருமக்கள்மாரினர் கைகளால் வாங்கிச் சாப்பிட முடியவில்லை ஒருமகள் இருந்திருந்தால் அதாவது என்னோட இருந்திருக்கும்.....” என்று மனம் வருந்துகிறார்.¹⁹ இறுதியில் தனது மரண அறிவித்தலைத் தானே எழுதி வைத்துவிட்டு அநாதையாகவே இறந்து போகிறார். அயலவர்களும் சரவணமுத்தரும் அவரது மரணக்கிரியைகளை நிகழ்த்துகின்றனர். பொன்னரப்பாவக்கு கொள்ளி வைக்கும் சந்தர்ப்பம் சம்பந்தி சரவணமுத்தருக்கு கிடைக்கிறது.²⁰ பொன்னரப்பாவின் மரணச் செய்தியறிந்த அவரது பிள்ளைகள் தமது தந்தையின் மரணத்திற்கு தாழே அனுதாபம் தெரிவித்துத் தந்தியடிக்கிறார்கள். “ஜயாவின் செத்த வீட்டை வடிவாகச் செய்துவிடுங்கள். இறுதி ஊர்வலத்தை ‘வீடியோ’ பிடித்து எங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கவும். நாங்கள் பார்த்து மகிழ்கிறோம்.” என்றும் அறிவிக்கிறார்கள்.²¹

கச்சேரியிலே கிளாக்கர் உத்தியோகம் பார்த்த சரவணமுத்தர். தமது உழைப்பையும் வியர்வையையும் அர்ப்பணித்துக் கட்டிய வீட்டை மகன் சந்திரனின் மருத்துவப் படிப்புக்காக விற்றுவிட்டு வெறுங்காணி ஒன்றில் சிறிய வீடு ஒன்றைக் கட்டி அதில் வாழ்கிறார். வேலையின்றித்திரிந்த முத்த மகன் பார்த்தீபனைச் சவுதிக்கு அனுப்புவதற்காகக் கொத்தியடி வயலை விற்கிறார். பின்னர் தனது மூன்று ஆண் பிள்ளைகளும் வெளிநாட்டில் இருந்தும் அவரால், அவரது விருப்பத்திற்குரிய கொத்தியடி வயலை மீட்க முடியவில்லை. அதன் மீதான அவரது ஏக்கம் வாழ்வின் இறுதிவரை அவனை வாட்டுகிறது. அது மட்டுமன்றி வாயிலே புற்றுநோய் ஏற்பட்டு அவர் வருந்தியபோது கூட இலண்டனில் புற்றுநோய் வைத்திய நிபுணனாகப் பணிபுரிந்த அவரது மகன் சந்திரன் எவ்விதத்திலும் அவருக்கு உதவ முன்வரவில்லை. முத்த மகன் பார்த்தீபன் கட்டாரில் வாழ்ந்து வருகிறான், இளைய மகன் பிரான்சில் வேலை பார்க்கிறான். இரண்டு பெண் பிள்ளைகள் மனம் முடித்துக் கண்டாவில் வசிக்கின்றனர். ஆயினும் சரவணமுத்தரின் மரணக்கிரியைகளிலே பங்கு கொள்வதற்கு எவருமே வரவில்லை. மண்மீடுபுக்காகப் புறப்பட்டு விட்ட கடைசி மகனும் இல்லாத நிலையில் கடைசி மகள் சக்ஸோ மட்டும் இறுதி கடமைகளைச் செய்யமுடிந்தது.²²

பிள்ளைகளின் புலம்பெயர்வினால் துயரடைந்து தவிக்கும் பாத்திரமாக மாக்குண்டம் நாவலில் இடம்பெறும் இராசசம்மா பாத்திரம் அமைகிறது. எட்டுப் பிள்ளைகளைப்பெற்ற அவனுக்கு ஒரு பிள்ளைக்குக்கூட அருகில் இருந்து திருமணம் செய்து வைக்க முடியவில்லையே என்ற ஏக்கம். படங்களைப்

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

பார்த்துத் திருப்பதியடைவதைத் தவிர வேறு மார்க்கம் இருக்கவில்லை. பேரப்பிள்ளைகளை ஆசைத்தீர்க் கட்டிஅணைத்துக் கொஞ்சி மகிழ் முடியவில்லையே என்ற தவிப்பு. நிலபுலங்களையும் வீட்டையும் இழந்தது பற்றிய கவலை அவனுக்கில்லை. “கைகளில் தூக்கி மார்பில் உதைக்கத் தன்னருகில் பேரப்பிள்ளைகள் இல்லையே என்பததான் அவளது ஆதங்கமாக இருந்தது.”²³ மூன்றாவது மகனான எஞ்சினியர் மோகன் தங்கை மல்லிகாவைத் திருமணத்தின் நிமிர்த்தம் அழைக்கப் போகிறான் என்பதை அறிந்ததும் இராசம்மா சீற்றம் கொள்கிறாள். “இனி ஒரு பிள்ளைகளையும் வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பமாட்டன் அதுகளை இங்கதான் தங்க வைச்சிருப்பன்” என்று உறுதி கொள்கிறாள்.²⁴ அவ்வாறு தான் நினைப்பது சயநலத்தின் அடிப்படை என்பதைக்கூட அவள் மனம் அறிய முடியாதபடி பிள்ளைப்பாசம் அதனை மறைக்கிறது.

யாழ்பாணசமூகத்தில் பெண் பிள்ளைகளுக்கும் தாய்மாருக்கும் இடையிலான உறவின் பிணைப்பு மிகவும் இருக்கமானது. பெண் பிள்ளைகளை வளர்த்துத்திருமணம் செய்து கொடுப்பது பேரப்பிள்ளைகளை வளர்ப்பது பேரப்பிள்ளைகளின் திருமணங்களைக் கண்டுகளிப்பது என அந்த உறவின் பிணைப்புத் தொடரும். தமது பெண் பிள்ளைகள் திருமணத்தின் நிமிர்த்தம் மேற்குலக நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்து சென்றபோது யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த தாய்மாருக்கு இந்த நிலைமை ஒரு மனோரீதியான பிரச்சினையாகவே மாறியது. இத்தகைய ஒருநிலையை யாககுண்டம் நாவலில் இராசம்மா எனும் பாத்திரம் எதிர்கொள்கிறது.

புலம் பெயர்வின் விளைவாக மேற்கு நாடுகளிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்தவருக்கு கிடைத்த பண வரவ யாழ்ப்பாணத்து இளம் பெண்களின் மனோபாவங்களில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. இத்தகை ஒருபாத்திரமாக யாககுண்டம் நாவலில் வரும் மல்லிகா விளங்குகிறாள். அவளது மனம் ஆடம்பரமான, வசதியான வாழ்க்கையை விரும்புகிறது. சமகாலத்தில் தாய்நாட்டில் இருந்த யுத்தகூழல் அவளை வெறுப்படையச் செய்கிறது. இதனால் ஆசிரியராகப் பணிப்பிந்து கொண்டிருந்த மைத்துனர் கனகரத்தினம் அவள் மீது கொண்டிருந்த காதலையே அவள் மறுதலிக்கிறாள் “உங்களுக்கென்னம்மா விசரா அவர் ஒரு ரெயின் ரீச்சர் என்ற அண்ணன் இருக்கிற ஸ்ரேர்றசுக்கு அப்படியொரு எண்ணத்தை மனதில் வைச்சிருக்க வேண்டாம் சொல்லிப் போட்டன்” என்று கனகரத்தினத்தை அவனுக்கு திருமணம் செய்து வைப்பதில் அக்கறை கொண்டிருந்த தாய் இராசம்மாவக்கு மல்லிகா உறுதியாகக் கூறுகிறாள்.²⁵

புலம் பெயர் வடன் தொடர்புடைய புதியதொரு பகைப் புலத்தை யாக்குண்டம் நாவலின் பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம் விபரிக்கின்றது. அமைதிப்படை என்ற போர்வையில் யாழ்ப்பாணத்திலும் வன்னிப் பெருநிலப் பரப்பிலும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்த இந்திய இராணுவம் 1990 ஆம் ஆண்டில் இலங்கையைவிட்டு வெளியேறியது. அதன்பின் யாழ்ப்பாணத்திலும் வன்னிப் பெருநிலப் பரப்புக்களிலும் ஆயுத மோதல் கள் நிகழ்ந்தன. கொழும்புக்கும் யாழ்ப்பாணத்துக்குமான போக்குவரத்துத் தரை வழியிலும் கடல்மார்க்கத்திலும் தடைப்பட்டது. இதனால் யாழ்ப்பாணத்திற்கும் கொழும்புக்குமிடையிலான கைத்தொழில், விவசாய, வர்த்தக முயற்சிகள் அருகிப்போயின, வெளியிடங்களுக்கான தொலைபேசித் தொடர்புகள் முழுமையாக அற்றுப்போயின. தபாற் சேவை, வங்கிச் சேவை, என் பனநீண்டகால இடைவெளியிலே மிகவும் தாமதமாகவே பயன்தருவனவாக அமைந்திருந்தன. இதனால் தமிழ் மக்கள் பெரியதொரு பொருளாதார நெருக்கடியை எதிர்கொண்டனர். இங்கிருந்து புலம் பெயர்ந்து மேற்குலக நாடுகளிலிருந்த உறவுகள் அனுப்பிய பணத்திலேயே முழுமையும் தங்கியிருக்க வேண்டிய நிலை தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்டது. அப்பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் யாழ்ப்பாண மக்கள் தடைகள் பல தாண்டி மிகுந்த சிரமங்களின் மத்தியில் கொழும்பு செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் தமது தேவைகளைப்பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்காக கொழும்பு நோக்கிப் படையெடுத்தனர். அவ்வாறு சென்றவர்களுக்குக் கொழும்பில் ஓரளவு பாதுகாப்பும் ஏனைய வசதிகளையும் வழங்குவனவாகக் கொழும்பில் இயங்கிவந்த தனியார் விடுதிகள் அமைந்தன. அத்தகைய ஒரு தங்குவிடுதியை யாக்குண்டம் நாவலின் பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம் காட்டுகிறது.

ஆயிரக்கணக்கிலே பணத்தை பிரயாண முகவர்களிடம் கொடுத்து விட்டு வெளிநாடு செல்ல வழி பார்த்திருப்பவர்கள், முகம் தெரியாத மணமகன் களிடம் செலவதற்கும், கணவன் மாரிடம் செலவதற்கும் காத்திருக்கும் பெண்கள், வெளிநாட்டிலே வேலைசெய்யும் கணவன்மாரிடம் தொலைபேசியில் கதைப்பதற்காக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்து தங்கியிருக்கும் பெண்கள், வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு இடையில் திருமிய வந்த நடைப்பினங்களாகத் திரிபவர்கள், வீடுகளையும் நகைகளையும் விற்றுப் பிள்ளைகளை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்ப வந்திருக்கும் பெற்றார், தொலைபேசி அழைப்பு வந்தபோது கதைத்துவிட்டு உலகத்து இன் பமெல்லாம் கிடைத்துவிட்டது போலத்திருப்பியுடன் வருநோவார், கண்களில் கண்ணீர் மல்க விம்மியபடி வருநோவார், வெளிநாட்டு உடுப்பு, ரி.வி. டெக் என்று தமது மனைவியர் கொண்ட மோகத்தைத்தீர்த்து வைப்பதற்காக திருமணம் முடித்த சொற்ப

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

காலத்திலேயே வெளிநாடு செல்ல வந்திருக்கும் இளைஞர்கள் எனப் பல வகைப்பட்ட பாத்திரங்களை இவ்வத்தியாயம் வகைமாதிரியாகக் காட்டுகிறது.²⁶

கொழும்பு ஸௌட்ஜ்

‘யாக்குண்டம்’ நாவலிலே சித்திரிக்கப்பட்ட, “கொழும்பின் தனியார் தங்குகிடுதியின் சூழல் ‘கொழும்பு ஸௌட்ஜ்’ நாவலில் கதை நிகழ் களமாக அமைகிறது. யாக்குண்டம் நாவலில் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட விடயங்கள் கொழும்பு ஸௌட்ஜ் நாவலில் விரிவாக வருணிக்கப்படுகின்றன. குறிப்பிட்ட ஒரு பிரதேசத்திற் குறிப்பிட்ட காலத்திலே வந்து தங்கியிருந்து தமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டு மீணும் பருவகாலம் பறவைகள் போல தனியார் விடுதி ஒன்றில் சொற்பகாலம் தங்கியிருந்து மீணும் யாழ்ப்பாண மக்களின் புதியதொரு வாழ்க்கை கோலத்தை ‘கொழும்பு ஸௌட்ஜ்’ நாவல் சித்திரிக்கிறது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கும் பெருநிலப் பரப்புக்குமிடையிலான ஆணையிறவுப்பாதை அடைக்கப்பட்ட நிலையில் கிளாலிக் கடலேரியூடாக யாழ்ப்பாண மக்கள் இரவு வேளைகளிலே பயணம் செய்து பல்வேறு துண்பங்களையும் அனுபவித்துக் கொழும்பு வந்து ‘ஸௌட்ஜ்களில்’ பல்வேறு ஏக்கங்களோடும் கனவகளோடும் வாழ்ந்த சூழலை இந்நாவல் சித்திரிக்கின்றது. நமது பாரம்பரியமான பண்பாட்டு மரபுகளும் இறுக்கங்களும் கட்டுப்பாடுகளும் தளர்ந்து போகும் நிலை இந்நாவலில் விபரிக்கப்படுகிறது.²⁷

மகளை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புவதற்கு வந்துநிற்கும் இரத்தினத்தார் குடும்பம், கனடாவிலிருந்து மகன் “ஸ்பொன்சர் பண்ணியிருப்பதால் பயணப்பட வந்திருக்கும் தருமர்சுடும்பம், மனமகளாகக் கனடாவுக்கு விமானம் ஏறுவதற்குத் தாய் தந்தையருடனும் அண்ணன் சகிர்தன் ஆகியோருடன் வந்து தங்கியிருக்கும் சகிகலா, ஜேர்மனியிலிருந்து வரப்போகும் மாப்பிள்ளையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் மஸர், அவளது தாய், தந்தையர், மாப்பிள்ளையின் பெற்றார், கட்டாரில் வேலை செய்யும் கணவன் துரைரத்தினத்துடன் தொலைபேசியில் கதைப்பதற்கு வந்திருக்கும் புஸ்பா, மகனோடு தொலைபேசியிலே கதைத்து அவனை அனுப்புவதற்காகப் பட்ட கடன் களுக்காகப் பணம் பெற வந்திருக்கும் பாக் கியமும் புருஷனும், பிள்ளைகளோடு முறைவைத்துப் பேசிப்பணம் கறக்க வந்திருக்கும் வைரமுத்தர் முதலியோர் இந்நாவலில் பாத்திரங்களாக அமைந்திருக்கின்றனர்.

இவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு வகையான சிக்கல், அனவ யாவும் புலம் பெயர்வுடன் சம்பந்தப்பட்டவை. இந்நாவலில் பெண்

மாந்தர்களினுடோகச் சித்தரிக்கப்படும் சிக்கல்களை “நியதிகள் மாறிப்போன திருமண நடைமுறைகளும் பெண்கள் எதிர்கொண்ட துண் பங்களும்” என்றவகையில் நோக்குதல் பொருந்தும்.

இலங்கையில் இருந்து புலம்பெயர்ந்து மேற்குலக நாடுகளுக்குச் சென்ற யாழ்ப்பாண இளைஞர் தமக்கென ஓர் இல்லற பந்தத்தைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டபோது மணப்பெண்களை இலங்கையிலிருந்தே பெறவேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டது. கண்டா, இங்கிலாந்து, அவஸ்ரேலியா, முதலிய நாடுகளுக்குச் சென்று அந்நாடுகளின் வதிவிட உரிமை பெற்ற இளைஞர்கள் தாய்நாடு வந்து திரும்பும் வாய்ப்பை பெற்றனர். இங்கு வந்த அவர்கள் தமக்குரிய வாழ்க்கைக்குத் துணைகளைத் தெரிவுசெய்தனர். பதிவுத்திருமணம்செய்த பின்னர் அந்த நாடுகளுக்குத் திரும்பச் சென்று விசாபெற்று தமது மனைவிமாரை அழைத்துக் கொண்டனர். உலகின் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் செல்லும் உரிமை இருந்தும் தாய்நாட்டுக்கு வரும் உரிமையில்லாதிருந்த இளைஞர்களின் அயல் நாடுகளான இந்தியா, மலேசியா திங்கப்பூர் முதலிய நாடுகளுக்கு மணப்பெண்களை அழைத்துத் திருமணம் செய்து கொண்டனர். பின்னர் விசா மூலம் தாம் வாழ்ந்த நாடுகளுக்கு அழைத்துக் கொண்டனர். தாம் வசித்த நாடு தவிர வேறெந்த நாட்டுக்கும் செல்லும் உரிமை இல்லாதிருந்த இளைஞர்கள் பிரயாண முகவர்கள் - ஏஜெண்ட் - மூலம் பெருந் - தொகையான பணம் செலவு செய்து தமக்குரிய மணப்பெண்களை அழைத்துக் கொண்டனர்.

‘கொழும்பு லொட்டு’ நாவலில் மேலே குறிப்பிட்ட மூன்று வகையான திருமண முறைகளின் நியித்தமும் வந்திருந்த பெண்கள் அந்த விடுதியிலே தங்கியிருக்கின்றனர். சீலா கண்டாவக்குச் செல்ல வந்திருக்கிறாள், திருநெல்வேலியில் அவர்கள் வீடு மற்றும் சொத்துக்கள் எல்லாம் விமானக்குண்டு வீச்சில் அழிந்துபோனவின் வெளிநாடு சென்ற தமையனின் உழைப்பை மட்டும் நம்பி வாழ்ந்து பின்னர் தமையனது ஏற்பாட்டின்படி மணப்பெண்ணாகக் கண்டா செல்ல வந்திருக்கிறாள். லொட்ஜில் தங்கியிருக்கும் போது தனது எதிர்காலக் கணவனுடன் தொலைபேசியிலே கதைத்து இன்பக் கனவகளுடன் கண்டா புறப்படுகிறாள். பிரயாணம் வெற்றிகரமாகவே முடிகிறது.²⁸

திருமணத்திற்காக பிரயாண முகவர்களின் ஏற்பாட்டிலே களவாகப் பயணிக்கும் பெண்கள் அனுபவிக்கும் துண்பங்கள் பல. சிங்கப்பூர், மலேசியா, கொங்கொங், தாய்லாந்து முதலிய நாடுகளில் இடைத்தங்கல் செய்யும் சூழ்நிலை ஏற்படும்போது பிரயாணமுகவர்கள் இந்த இளம் பெண்களை தமது

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

உடலின்பத் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வதும் உண்டு. அந்நிய நாட்டிலே கதியற்றவர்களாகப் பிரயாண முகவர்களையே முழுமையாக நம்பி வேறு வழியின்றி அவர்களுக்குச் சோரம் போன பெண்களும் உண்டு. பலாத்காரமாகப் பெண்கள் கெடுக்கப்பட்ட சம்பவங்களும் உண்டு. அவர்களுடன் போராடி மரணித்தவர்களும் உண்டு. அவர்களது மாய வலையிலே சிக்காமல் போராட்டங்களின் மத்தியிலே தாய்நாடு திரும்பியவர்களும் உண்டு இந்த நாவலில் சசிகலாவின் பிரயாணம் எவ்வித நெருக்கடிகளும் இல்லாமல் நடைபெறுவதாகக் காட்டப்படுகிறது.²⁹

வேற்று நாடுகளில் வாழ்ந்த இளைஞர்களுக்கு ஒரு புறம் தனிமை துண்பத்தைக் கொடுத்தது. அந்நிய தேசம், அந்நியமுகங்கள், இயந்திர கதியான உழைப்பு, நீண்ட காலமாக இரத்த உறவுகளையும் நண்பர்களையும் பிரிந்திருக்கும் தவிப்பு, சொந்த மண்ணில் பண்பாடுகள் நடைமுறைகள் என்பவற்றிலிருந்து விலகி வாழ்வதால் ஏற்படுகின்ற விரக்தி, மனச்சலிப்பு என்பன அவர்களது வாழ்வில் நிறைந்திருந்தது. மறுபுறம் இயற்கையின் தேவை அவர்களை வாட்டியது தமது உடல் இன்பத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்காக இவர்களிற் சிலர் அந்தந்த நாடுகளிலேயே வடிகால்களைத் தேடிக்கொண்டனர். மேற்குலக நாடுகளில் வாழ்ந்தவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்புக்கள் அதிகமாகவே இருந்தன. ஒரு சிலர் அந்தந்த நாட்டுப் பெண்களையே மனந்து கொண்டனர். மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலே வேலை செய்து கொண்டிருந்த இளைஞர்களுக்கு அந்தநாடுகளிலே பணிப்பெண்களாக வேலை செய்துகொண்டிருந்த இலங்கைப் பெண்கள் இது விடயத்திலே பயன்பட்டனர். காலப்போக்கில் இந்த இளைஞர்கள் தமக்கென ஒரு துணை தேவை என உணர்ந்து கொண்டபோது தமிழ்ப் பண்பாட்டோடு கூடிய பெண்களை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வரவழைத்து திருமணம் செய்து கொண்டனர்.

இவ்வாறான இளைஞர்களுக்கு வாழ்க்கைத் துணையாகச் சென்ற யாழ்ப்பாணப் பெண்கள் அங்கு துண்பங்களையும் மனவேதனைகளையும் சந்திக்க நேரிட்டது. சிலர் அவமானம் தாங்காது அத்தகைய துண்பச்சிறையை உடைத்துக் கொண்டு சுவரில் எறிந்த பந்துபோல தாய்நாடு திருப்பினர். இன்னும் சில பெண்கள் தமது தலைவிதியை நொந்து கொண்டு தமது பிறந்த வீட்டின் பொருளாதார விடிவைக் கருத்திற் கொண்டு வாழும் தலைப்பட்டனர்.

கொழும்பு லொட்ஜ் நாவலில் இத்தகைய ஒர் சிக்கலை எதிர்நோக்கிய பெண்ணாக மஸர் சித்திரிக்கப்படுகிறான். மஸர் ஜேர்மனியிலிருந்து வரவிருக்கும் மாப்பிள்ளையை எதிர்பார்த்துத் தாய் தற்கையாருடன் லொட்ஜில்

தங்கியிருக்கிறாள். கந்தரோடையில் வீடு சேதமடைந்ததைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெயர்ந்து தங்கியிருந்தவர்கள் இவர்கள். தரப்படுத்தலால் பல்கலைக்கழகம் சென்று படிக்கும் வாய்ப்பை இழந்தவள் மலர். வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளையை மணம் செய்யும் விருப்பம் என்னவும் இல்லாதிருந்தும் குடும்பத்தின் வறுமை, தாய் தந்தையரின் வற்புறுத்தல் என்பன காரணமாகப் புறப்பட்டவள் லொட்ஜில் தங்கியிருந்த நாட்களில் இருதிவரை அந்தத்திருமண்த்தை வெறுத்தாள். வரவிருந்த மாப்பிள்ளையின் நடத்தைகள் பற்றி அறிந்து கொண்டபோது தனது தாய் தந்தையருக்கும் தெரியும் வண்ணம் உறுதிப்படுத்தித் தனக்கு ஏற்படவிருந்த பயங்கரமான நிலையிலிருந்து தபித்துக் கொள்கிறாள்.³⁰ இருதியில் லொட்ஜில் தங்கியிருந்த சுகிரதனின் நட்புக் காதலாக மாறுகிறது. இருவருக்கும் திருமணம் செய்து கொள்ளும் முடிவுடன் யாழ்ப்பாணம் திரும்புகின்றனர்.

இதே பிரச்சினையை சிறிது வேறுபட்ட நிலையில் எதிர்கொள்பவளாக புஸ்பா எனும் பெண் இந்நாவலில் சித்திரிக்கப்படுகிறாள். இவள் யாழ்ப்பாணம் சுதுமலையைச் சேர்ந்தவள். திருமணம் செய்து மூன்றே மாதங்களில் இவளது கணவன் துரைரத்தினம் தனது தங்கைமாருக்காக உழைப்பதன் நிமிர்த்தம் கட்டார் செல்கிறான். பல மாதங்களாகத் தன்னுடன் கடிதத் தொடர்பையும் நிறுத்திக்கொண்ட கணவனுடன் தொலைபேசியிலே கதைப்பதற்காகப் பக்கத்து வீட்டு பரமேசவின் மகன் பரமலிங்கத்துடன் கொழும்பு வந்து லொட்ஜில் தங்கியிருக்கிறாள்.

புஸ்பாவின் நிலையை நன்கு அறிந்திருந்து கொண்டு அவளது உடலின்ப உணர்வுகளைத் தூண்டிவிட முயல்கிறான் பரமலிங்கம். அவனது நோக்கத்தைப் புரிந்திருந்தும் புரியாது போல நடந்து கொண்ட புஸ்பா கணவனுடன் கதைப்பதன் மூலம் தன்னை அமைதிப்படுத்திக்கொள்ள முயல்கிறான். துரைரத்தினத்துடன் தொலைபேசித் தொடர்பு கிடைத்தபோது, அவன் ஏற்கனவே அறிந்து கொண்டதுபோல கட்டாரில் இன்னொருத்தியுடன் அவனுக்கு உறவு இருப்பது அவன் மூலமாகவே உறுதிப்படுகிறது. கணவன் தன்மீது அன்போ அக்கறையோ கொண்டிருக்கவில்லை என்பதையும் அறிந்து கொள்கிறாள். புஸ்பா மனந்தளர்ந்து நின்ற அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திய பரமலிங்கம் அவளைத் தனது அறைக்கு அழைத்துச் செல்கிறான். அவளை ஆறுதல்படுத்துவதுபோல அணைத்து அவளது இன்ப உணர்வுகளைத் தூண்டி உறவு கொள்கிறான்.³¹

யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் வாழும் பெற்றார் வசதியான வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ளவும் தமது பெண் பின்னைகளுக்கு நல்ல உத்தியோகம்

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

பார்க்கும் மாப்பிள்ளைகளை எடுக்கவும் உரிய ஒரு வழியாகத் தமது ஆண் பிள்ளைகளை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பும் முயற்சியில் முனைப்பாக செயற்படுவர். தம்மிடம் உள்ள சொத்துக்களை விற்றோ அடகு வைத்தோ தமது பையன்களை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புவதற்குப் பக்ரபிரயத்தனம் செய்வர். இம்முயற்சிகள் சில சமயம் தோல்வியில் முடிவடைவதும் உண்டு.

இத்தகைய ஒரு சிக்கலை கொழும்பு வொட்டி நாவலில் இரத்தினத்தார் குடும்பம் எதிர்கொள்கிறது. தனது மகளின் திருமணத்திற்கென சேர்த்து வைத்திருந்த பணத்தை - பிரயாண ஏஜன்டிடம் கட்டிவிட்டு வொட்டில் காவலிருக்கிறார்கள். ‘உடன் வருக’ எனத்திகதியிட்டு கடிதம் அனுப்பிய ஏஜன்ட் ராஜன் தவணைக்கு மேல் தவணை சொல்லி அவர்களை ஏமாற்றுகிறான். பின்னர் இரத்தினத்தாரின் மகன் விமானம் ஏறுகிறான். ஆயினும் போலிக் கடவுச்சீட்டுப் பயணப்படுத்தியதாக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு இலங்கைக்குத் திருப்பியனுப்பப்படுகிறான். இழப்பினைத் தாங்க முடியாது தத்தளித்தார் இரத்தினத்தாருக்கு வொட்டில் தங்கியிருந்த பாலசுப்பிரமணியத்தாரின் முயற்சியால் செலவு தொகை போக மிகுதிப்பணம் கிடைக்கிறது. பிச்சை வேண்டாம் நாயைப்பிடி என்பது போல அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் திருப்புகின்றனர்.³²

மஹாக்காலம்

புலம்பெயர்வு தொடர்பான பிரச்சினையைப் புதியதொரு முறையில் மழைக்காலம் நாவல் சித்திரிக்கிறது. தனது திருமணத்திற்குச் சீதனம் தடைச்சுவராக நின்றபோது வெறுப்பும் விரக்தியும் கொண்ட தேவி என்னும் பெண் ஜேர்மனியில் நீண்டகாலமாக வாழ்ந்த யாழ்ப்பாண இளைஞர் ஒருவனுக்கு ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒப்பந்த மனைவியாகச் சென்று அவனுடன் வாழ்ந்து ஒப்பந்த காலம் முடிந்ததும் தனது பிள்ளையுடன் தாய் நாடு திரும்பிய கடையை இந்நாவல் விபரிக்கின்றது.

யாழ்ப்பாணக் கிராமம் ஒன்றில் ஏழ்மையின் சுவடுகள் பதித்திருந்த குடும்பம் ஒன்றிற் பிறந்த தேவி இரண்டு தங்கைகளுடன் கூடப் பிறந்தவள். வறுமையின் அலைகளுக்குள் சிக்கித் தவித்துக் கொண்டிருந்த சூழ்நிலையில் அவளது தந்தை செல்லையாவால் தனது பெண்பிள்ளைகளின் திருமணம் பற்றிச் சிந்திக்கவும் முடியவில்லை. ஆனால் தேவியின் பருவ ஏழிலும் நற்பண்புகளும் அவளுக்கு காதல் என்னும் பிணைப்பை ஏற்படுத்துகிறது. அவளது தந்தையின் சகோதரி மகன் அவளை விரும்புகிறான் “நீ எனக்கு கிடைப்பாய் என்றால் உனக்காக எவ்வளவு காலமும் காத்திருப்பேன்”

“உன்னைத் தவிர வேறெந்தவாரு பெண்ணையும் ஏற்றுத்தும் பாரேன் நீதான் எனக்கு வருங்கால மனைவி” என்று வாக்குறுதியளிக்கிறான்.³³ ஆனால் பின்னர் தாயின் சொல்லை மீற முடியாமல், வீடு, வளவு, நகை, நட்டு, டெடானேசன் என்று சீதனம் பெற்றுக்கொண்டு வேறு திருமணம் செய்துகொள்கிறான்.³⁴

இச்சந்தர்ப்பத்திலேதான் “மேற்கு ஜேர்மனியில் வாழும் இலங்கை இளைஞனுக்கு மணப்பெண் தேவை. சீதனம் எதிர்பார்க்கப்பட மாட்டாது. சாதி, சமயம் பார்க்கப்பட மாட்டாது” என்ற விளம்பரம் பத்திரிகை ஒன்றில் வெளிவந்தது.³⁵ தேவி அதற்கு விண்ணப்பம் செய்கிறாள். தாய் தந்தை, சகோதரிகளின் எதிர்ப்பையும் மீறி ஒப்பந்த மனைவியாக ஜேர்மனி சென்று. மைக்கேல் என்பவனுக்கு வாழ்க்கைத் துணைவியாகிறாள். மேற்கு நாட்டு நாகரிகக் கோலங்களுக்கு முகங் கொடுப்பதில் ஆரம்பத்தில் சிரமப்பட்ட அவள் காலப்போக்கில் மைக்கேலுடன் ஒட்டிக்கொள்கிறாள் அவனது அன்பில் தினைக்கிறாள். அவளிடமிருந்து ‘செக்ஸ்’ என்ற ஒன்றை மட்டும் அதிகம் எதிர்பார்த்த மைக்கேல் அவனுக்கு வேண்டிய அனைத்தையும் செய்து கொடுக்கிறான் எந்த அளவுக்கு அவளை மகிழ்ச்சியாக வைத்திருக்க முடியுமோ அந்தளவுக்கு அவள் மீது அன்பு செலுத்துகிறான். தேவியின் குடும்பத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக வேண்டியளவு பணம் வழங்குகிறான். அந்த உதவியில் தேவி தன் தங்கைகளுக்கு வசதியான வாழ்க்கையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறாள். குடும்பத்தின் வறுமையைப் போக்குகிறாள்.

மைக்கேலுடன் வாழ்ந்த காலத்தின்போது அவனது விருப்பமின்மையையும் மீறி ஓர் ஆண் குழந்தையையும் பெறுகிறாள். ஒப்பந்த காலம் முடியும் தருணத்தில் ஒப்பந்தம் காலவதியாவதை மைக்கேலுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறாள். தாய் நாட்டையும் உறவுகளையும் பார்க்கும் ஆவல் கொண்டு விட்டாள் என்று கருதிய மைக்கல் அவள் தாய் நாடு செல்வதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறான். மைக்கேலுடனான பிரிவை நிரந்தரமான பிரிவாகவே எண்ணி விடைபெற்ற தேவி தாய்நாடு திரும்புகிறாள். தாய், தந்தை, சகோதரிகளின் அன்பு மழையில் நனைந்த போதும் பிரிவுத்துயர் அவளை வாட்டுகிறது.

நிறைந்த சீதனத்துடன் திருமணம் செய்து பின்னர் மனைவியைப் பிரிந்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவனாகிய, தேவியின் மைத்துணன் தியாகு தேவியைத் தேடி வருகிறான். அவனது கோலமும் நிலையும் அவளை வருத்துகிறது. அவள் மனம் சலனமடையத் தொடங்குகிறது. மைக்கேல் ஆழமாகப் பதிநிதிருந்த மனதில் தியாகுவின் பரிதாப நிலை நெருட்டலை ஏற்படுத்துகிறது.³⁷ தியாகுவின்

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

திருமண வாழ்க்கை குலைந்து போனதற்குத் அவன் தன் னைப்பற்றிய நினைவுகளுடன் இருந்ததும், வாழ்ந்ததுமே காரணம் என அறிந்தபோது தேவி மேலும் குழும்புகிறாள்.

ஒரு புறம் மைக்கேல் பற்றிய நினைவுகள். மறுபுறம் தியாகு பற்றிய சலனங்கள் எனத் தேவி தவித்துக் கொண்டிருந்தாள். அந்த வேளையிலேதான் ஒரு நாள் மழை பெய்துகொண்டிருந்த வேளையில் மைக்கேல் அங்கு வந்து சேர்ந்தான்.³⁸

மழைக்காலம் நாவலில் கருப்பொருளாகிய ஒப்பந்தத் திருமணம் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரை வித்தியாசமான ஒர் அம்சம் ஆகும். மேற்குலக நாடுகளின் வாழ்க்கைக் கோலம் ஒன்றை யாழ்ப்பாண சமூகத்திலே பொருத்திப் பார்த்திருக்கிறார் ஆசிரியர். புனைக்கதை என்ற நிலையில் நாவலாசிரியரின் சிந்தனைச் சுதந்திரத்தில் அதற்கும் இடம் உண்டு. சமகாலத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கும் விடயத்தை மட்டும் தான் ஒரு நாவலாசிரியர் தன் நாவலில் சித்திரிக்க வேண்டுமென்பதில்லை.

செங்கை ஆழியான் மழைக்காலம் நாவலில் கருப்பொருளை உண்மைச் சம்பவம் என்றே குறிப்பிடுகிறார். அவர் தான் எழுதிய ‘நானும் எனது நாவல்களும்’ எனும் நாவில் “எனது மழைக்காலம் நாவல் வெளிநாட்டுப் பண்யத்தின் நோக்கத்திற்குப் புதிய விளக்கம் தருகிறது”³⁹ என்று சூறியதுடன் “ஜேர்மன் இளைஞர்களுக்கு யாழ்ப்பாணத்துப் பெண்கள் மணமக்களாகத் தேவை என்ற ஒரு விளம்பரம் வந்தது. பலர் விண்ணப்பித்தனர் நேர்முக பரீட்சையின்போது அவருக்கு திடுக்கிடும் ஒரு தகவல் தரப்பட்டது. ஜந்தான்டு ஒப்பந்த மனைவியாக வாழுவேண்டும் என்பது தான் அந்தத் தகவல் எனக்குத் தெரிந்த ஒரு பெண் சென்றாள். ஒப்பந்த மனைவியாக சென்ற அவள் அந்த இளைஞரைத் தன் அன்பாலும் பண்பாலும் கவர்ந்து இன்று சந்தோசமாக வாழ்ந்து வருகிறாள். அவருடைய கதையை மழைக்காலமாக்கினேன்”⁴⁰ என்று விளக்கமாகக் கூறுகிறார்.

எது எப்படி இருப்பினும் ‘ஒப்பந்தத்திருமணம்’ எனும் கரு யாழ்ப்பாண சமூகத்தின் பிரச் சினைகளுடன் பொருத்தமான வகையிலே பின்னினைக்கப்பட்டுள்ளது என்று சூறவாம் யாழ்ப்பாண மக்கள் மேற்குலக நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்தமைக்குப் பல காரணிகள் இருந்தன. மழைக்காலம் நாவலில் சீதனம் எனும் அம்சத்தை நாவலாசிரியர் பொருத்திக் காட்டுகிறார்.

“யாழ்ப்பாணத்துச் சீதனக் கொடுமையால் ஆரம்பத்திலேயே பாதிக்கப்பட்ட ஒருத்தி தன் சகோதரிகளுக்காக விமானம் ஏறுகிறாள்

அவனைக் காதலித்து விட்டு திருமணம் செய்வதற்குச் சீதனம் கேட்கும் இன்றைய இளைஞரினில் ஏற்பட்ட விரக்தி துணிச்சலான ஒருமுடிவினை எடுக்க அவனைத் தூண்டுகிறது”⁴¹ என்று நாவலாசிரியர் குறிப்பிடுவது இதனைத் தெளிவபடுத்துகிறது. மீளுமுடியாத பிரச்சினை ஒன்றில் சிக்கித் தவிக்கும் ஒருவர் அதிலிருந்து மீஞ்வதற்குரிய ஒரு வழி கிடைக்கும்போது அதன் விளைவுகளைக் கருத்திலே கொள்ளாது அவ்வழியைப் பின்பற்றுவது மனித இயல்பாகும். இதனையே மழைக்காலம் நாவலில் தேவி செய்கிறாள். ஆனால் தேவி ஜேர்மனியில் மைக்கேலூடன் வாழ்ந்த வாழ்க்கை பண்புள்ள வாழ்க்கை, அவன் அவனை மிகவும் நேசித்தாள். அவனுக்குத் தேவையான யாவற்றையும் செய்து கொடுத்தாள். நல்லதோரு வாழ்க்கைக்குத் துணைவியாக விளங்கினாள். மேற்குலக நாடுகளிற்கேயுரிய இயந்திரக்கதியான வாழ்க்கை முறையிற் சலிப்படைந்திருந்த மைக்கேவின் மனதுக்கு மருந்து தடவவது போல அன்பையும் அரவனைப்பையும் அவன் வழங்கினாள். அவனைத்திருப்திப் படுத்தினாள். வாழ்வின் மீதான பிடிப்பை அவனிடம் ஏற்படுத்தினாள். இறுதியில் ஒப்பந்தம் அர்த்தமற்றுப் போனது.⁴²

ஆடிக்குறிப்புக்கள்

1. இளங்கோவடிகள், சிலப்பதிகாரம் மங்களவாழ்த்துப்பாடல் வரி ॥ 15.
2. சிவத்தம்பி. கா ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்தடம் பார்வையும் விமர்சனங்களும்.
3. மேலது: பக. 127.
4. மேலது: பக. 136.
5. சித்திரலேகா.மேளா இலங்கைத் தமிழரின் புலம்பெயர் இலக்கியம் - பக. 1-2
6. மேலது: பக. 1
7. விசாகரூபன்.கி புலம்பெயர் கவிதை உருவும் உள்ளடக்கம், உணர்த்தும்முறை, பக - 14-93
8. செங்கை ஆழியான் கிடுகுவேலி, பக. 03
9. மேலது: பக. 21

செங்கை ஆழியான நாவல்கள்

10. மேலது; பக். 27
11. மேலது; பக். 28
12. மேலது; பக். 76
13. செங்கை ஆழியான், கொழும்பு லொட்டி பக். 49
14. மேலது; பக். 49
15. மேலது; பக். 51, 56
16. செங்கை ஆழியான் யாக்குண்டம், பக். 1 - 127.
17. மேலது; பக். 29
18. மேலது; பக். 29
19. மேலது; பக். 34, 35
20. மேலது; பக். 36, 37
21. மேலது; பக். 28, 29
22. மேலது; பக். 122
23. மேலது; பக். 22
24. மேலது; பக். 26
25. மேலது; பக். 36
26. மேலது; பக். 103, 109
27. செங்கை ஆழியான், கொழும்பு லொட்டி - முன்னுரை
28. மேலது; பக். 67
29. மேலது; பக். 71
30. மேலது; பக். 58, 59
31. மேலது; பக். 45-56
32. மேலது; பக். 60-65

33.	செங்கை ஆழியான்	மதைமுக்காலம் பக். 19-24	பக்கம் 1
34.	மேலது:	பக். 24	பக்கம் 2
35.	மேலது:	பக். 37	பக்கம் 3
36.	மேலது:	பக். 03	பக்கம் 4
37.	மேலது:	பக். 73	பக்கம் 5
38.	மேலது:	பக். 87 - 90	பக்கம் 6
39.	மேலது:	பக். 30, 36	பக்கம் 7
40.	செங்கை ஆழியான் நானும் எனது நாவல்களும்	பக். 72	பக்கம் 8
41.	மேலது:	பக். 73	பக்கம் 9
42.	மேலது:	பக். 72	பக்கம் 10

வாய்மை வாய்மை

நிதிகள் ஆக வாய்மையை போல ஏது கொடுக்க வேண்டுமென
உருவிற்கும் கால்களை கிடைக்க வேண்டுமென்று வாய்மையை
உருவிற்க வேண்டும் என்றும் கீழ்க்கண்ட வாய்மை கால்களை
உருவிற்க, வாய்மை கீழ்க்கண்ட வாய்மை கால்களை ஆகும் என்று வாய்மை கால்களை உருவிற்க வேண்டுமென்று வாய்மை கால்களை
உருவிற்கும் கால்களை உருவிற்க வேண்டுமென்று வாய்மை கால்களை

இயல் ஜங்கு

செங்கை ஆழ்யானன் வரலாற்று
நாவல்கள்

மனிதனின் கடந்தகால வாழ்க்கை ஆராய்யுடிவிவதை வரலாறு என்று
கூறலாம். மனிதன் தன் வாழ்வில் கடைப்பிடித்த வாழ்வியல் அம்சங்கள், அவற்றை
நிர்ணயித்த காரணிகள், மனிதகுல முன்னேற்றத்திற்குத், தடையாயிருந்த
விடயங்கள், போன்றவற்றை ஆய்வுசெய்வது, தனி மனிதனதும்
சமுதாயத்தினதும் இயக்கங்கள், முரண்பாடுகள், தவறுகள், சாதனைகள்
முதலியவற்றை விளக்குவது என்பன வரலாறு எனும் அம்சத்தினுள் அடங்கும்.¹
அரசியல் என்பதும் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட ஓர் அம்சமே இதனுள் அரசியல்,
சமூகப் பொருளாதார நடவடிக்கைகள், சமயம், பண்பாடு முதலிய பல துறைகள்
அடங்கும். எனினும் அரசியல் நடவடிக்கைகள் சார்ந்த வரலாறே வரலாறு
என்பதன் மையப்பொருளாக வந்துள்ளது. அரசியல் நடவடிக்கைகளின்
ஊட்டர்களே தனி நபரதும் குழுக்களதும் சாதனைகள், இயக்கங்கள்,
முரண்பாடுகள் என்பன பிரதி பலிக்கின்றன. வரலாற்று நால்கள் என்று
கெள்ளப்பட்ட நால்கள் யாவும் அரசியல் சார்ந்த வரலாறுகளாகவே உள்ளன.²

வரலாற்று நாவல்கள்

கடந்த கால நிகழ்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரலாற்று
மாந்தர் சிலரை நாவல் மாந்தராக்கி அக்காலச் சூழல், கலை இலக்கியம், பழக்க
வழக்கங்கள், உணவு, உறைவிடம் போன்ற வாழ்வியல் அம்சங்கள்
முதலியனவற்றை வெளிப்படுத்துவனவாக எழுதப்படுவது வரலாற்று நாவல்
ஆகும்.³

வரலாற்று நாவல் என்பது ஒரு கதைப் பின்னலையோ ஒரு பாத்திரப் படைப்பையோ தெளிவுபடுத்தத்தக்க வகையில் வரலாற்றுச் செய்திகளை மையமாகக் கொண்டு வகைப்படுத்தி உரைப்பதாகும்.⁴ வரலாற்று நாவலின் கதை வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை உள்ளடக்கியதாகக் கிறப்பாகப் போர், அரசியல், பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மற்றும் மக்கள் வாழ்வைப் பாதித்த நிகழ்ச்சிகள் என்பவற்றை உள்ளடக்கியதாக இருத்தல் வேண்டும்.⁵ எடுத்துக்கொண்ட காலப்பகுதியின் வரலாற்றுச் சூழ்நிலைகளையும் இயக்கப் போக்குகளையும் பிரதிபலித்துக் கால உணர்வினை ஏற்படுத்துதல், அரசியல், சமூகம், பொருளாதாரம், பண்பாடு, சமயம் என்பன சார்ந்த சூழ்நிலைகளையும் அவை மக்கள் வாழ்வில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களையும் அக்கால மக்களின் நம்பிக்கைகள், தொழில்முறைகள், வாழ்வு பற்றிய கருத்தோட்டங்கள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், உடைகள், உணவு வகைகள் பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சிகள், வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள், அபிலாசைகள் முதலியவற்றைச் செல்வனே உணர்ந்து அவற்றை வரலாற்றுக்கு முரணாகாத வகையில் அமைத்து வரலாற்று நாவல்கள் எழுதப்படல் வேண்டும்.⁶

தமிழில் வரலாற்று நாவல்கள்

தமிழில் வரலாற்று நாவல்கள் தோன்றுவதற்கு வ.வே.ச. ஐயரே காரணர் என்று ஆய்வாளர் கிலர் கருதுவர். மேலைநாட்டு நாவல்களை வாசித்ததனால் ஏற்பட்ட அருட்டுணர்வினாலும் சமகால இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் தாக்கத்தினாலும் அந்திய மோகத்தை அகற்றிச் சுதேசப்பற்றை மக்கள் மத்தியில் வளர்ப்பதற்கு முன் ணோர்களின் பெருமைகளையும் சாதனைகளையும் மக்களுக்கு உணர்த்துவதே பொருத்தம் என்று கருதிய, வ.வே.ச. ஐயர் எழுதிய வரலாற்றுச் சிறுகதைகளே இதற்குக் காரணம் என்று அவர் கூறுவர்.⁷ ஆயினும் தமிழில் நாவல் இலக்கியம் பற்றி ஆய்வுசெய்த மா. இராமலிங்கம், இரா. தண்டாயுதம் போன்றோர் கல்கியே தமிழ் வரலாற்று நாவலின் தந்தை என்று குறிப்பிடுவர்.⁸ ஆயினும் 1942இல் கல்கியின் முதலாவது வரலாற்று நாவல் வெளிவருவதற்கு முன் னரேயே இலங்கை திருக்கோணமலை தி. த. சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் மோகனாங்கி நாவல் 1895இல் வெளிவந்துவிட்டது. இதனாலேயே “தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டு வரலாறும் வளர்ச்சியும்” என்னும் நூலை எழுதியோர் மோகனாங்கியே தமிழின் முதல் வரலாற்று நாவல் என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.⁹ கல்கியின் வரலாற்று நாவல் வெளிவருவதற்கு முன் னர் மோகனாங்கி நாவல் மட்டுமன்றி எஸ். கட்கலிங்கம் பிள்ளை எழுதிய மங்கம்மாள் (1903), ஆர். பி. குழந்தைசாமிப்பிள்ளை எழுதிய சுத்தியவல்லி (1910), சி.வை. சின்னப்பபிள்ளையின் விஜயசீலம் (1916) முதலிய வரலாறு சார்ந்த நாவல்களும்

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

வெளிவந்து விட்டன என்பதும் சூறிப்பிடத்தக்கது.¹⁰ ஆயினும் கல்கி வரலாற்று நாவல்கள் எழுதத் தொடங்கிய பின்னரேயே தமிழில் வரலாற்று நாவல் செல்வாக்குப் பெற்றதொடங்கியது. பிற்காலத்தில் வரலாற்று நாவல்கள் எழுதிப் புகழ்பெற்ற பலருக்குக் கல்கியின் நாவல்களே முன்னோடிகளாய் அமைந்தன.¹¹

சழத்தில் வரலாற்று நாவல்கள்

1885இல் திருகோணமலை தி. த. சரவணமுத்துப்பிள்ளையால் எழுதப்பட்ட ‘மோகனாங்கி’ எனும் நாவல் கல்கியின் வரலாற்று நாவல் வெளிவருவதற்கு முன்னரே வரலாற்றுப் பண்புகளுடன் கூடிய நாவலாக வெளிவந்தது. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவின் திருச்சிராப்பள்ளியில் ஆட்சிசெய்த சொக்கநாத நாயக்கன், தஞ்சாவூரில் ஆட்சி செய்த விஜயராகவ நாயக்க மன்னன் ஆகியோரின் ஆட்சிக்காலப் பகுதியை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. இந்த நாவல் விஜயராகவ நாயக்கனின் மகள் மோகனாங்கிக்கும் சொக்கநாத நாயக்க மன்னனுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற காதல். அது காரணமாக மன்னர், இருவருக்கும் இடையே நடைபெற்ற போார் என்பவற்றை பேசுகிறது. இந்நாவல் ஈழத்தவரால் எழுதப்பட்டாலும் தமிழ்நாட்டைச் சளமாகக்கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளதால் ஈழத்துக் தமிழ் நாவல் என்று வரையறுக்க முடியாது என்றும் கூறுவர்.¹² இது தவிர ஈழத்தைச் சேர்ந்த சி.வை. சின்னப்பவின்னை எழுதிய விஜயசீலம் என்னும் நாவலும் ஈழத்தின் வரலாற்று நாவல் என்று ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.¹³

செங்கை ஆழியானின் வரலாற்று நாவல்கள்

செங்கை ஆழியான், நந்திக்கடல், நாகநாட்டு இளவரசி, பீலிவளை, சித்திரா பெளர்ணமி, கடற்கோட்டை, கந்தவேள் கோட்டம், குவேனி, ஈழராஜா எல்லாளன் முதலிய வரலாற்று நாவல்களை எழுதியுள்ளார். இவற்றுள் நந்திக்கடல், சித்திரா பெளர்ணமி, கடற்கோட்டை, கந்தவேள் கோட்டம், குவேனி, ஈழராஜா எல்லாளன் முதலிய நாவல்கள் நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளன.

வரலாற்று நாவல்களை எழுதுவதற்குரிய மன உந்துதல்களை வழங்கக்கூடிய சூழல் செங்கை ஆழியானது இளமைத் காலத்திலேயே இருந்தது. சிறு வயதிலேயே அவரது தாயார் புராண, இதிகாசக் கதைகளைக் கூறி அவரது மனதில் வரலாற்று உணர்வ ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்.¹⁴ அவர் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் சிரேஷ்ட தாராதர வகுப்பில் கல்வி கற்கும் போது அவரது ஆசிரியர்கள் கதைகள் கூறி வாசிக்கும் பழக்கத்தைத் தூண்டியுள்ளனர்.¹⁵ பல்கலைக்கழகப் புதுமுக வகுப்பில் கல்வி கற்ற காலத்தில்

வரலாற்றுப் பாடத்தை கற்பித்த ஆசிரியர் திரு.கணேசரத்தினாம், திரு.ழீனிவாசன், எஸ்.பி. குமாரசாமி முதலியோர் ஐரோப்பிய வரலாற்றையும் இலங்கை வரலாற்றையும் கற்பித்த போது வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் அவர் மனதில் பதிந்தன. பின்னர் கல்கியின் நாவல்களை அவர் வாசித்தபோது மேலும் ஊக்கம் கிடைத்தது.¹⁶

வரலாற்று நாவல்கள் என்ற வகையில் செங்கை ஆழியான் எழுதிய ‘நந்திக்கடல்’ நாவல் அவர் ஆக்க இலக்கியத் துறையில் நுழைந்த காலத்தில் எழுதப்பட்டது. 1957 காலப்பகுதியில் கணச்செல்வி சஞ்சிகை நடத்திய நாவல் போட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டது. அப்போட்டியில் நடுவர்களது பாராட்டைப் பெற்றது. பின்னர் விவேகி சஞ்சிகையில் தொடராக வெளிவந்தது. 1969 ஆம் ஆண்டு நாவலாக வெளிவந்தது. நாகநாட்டு இளவரசி ஈழகேசரிப் பத்திரிகையில் 1961 - 1962 காலப்பகுதியில் தொடராக வெளிவந்தது. பீவிவளை நாவல் 1962 - 1963 காலப்பகுதியில் தினகரன் பரிசப்போட்டிக்கென எழுதப்பட்டது. இந்நாவல் பிரசரிக்கப்படவில்லை என்பதோடு பிரதியும் தவறிப் போய்விட்டது. சித்திரா பெளர்ணமி 1964இல் ஈழநாடு பத்திரிகையில் தொடராக வெளிவந்தது. கடற்கோட்டை நாவல் ஈழநாடு வாரமலரில் 1984இல் தொடராக வெளிவந்தது. 1985இல் நூலுருப் பெற்றது. கந்தவேள் கோட்டம் நாவல் ஈழநாடு வாரமலரில் 1985 - 1986 காலப்பகுதியில் தொடராக வெளிவந்தது. 1991இல் நூலுருப் பெற்றது. ஈழராஜா எல்லாளன் நாவல் 2003 ஆம் ஆண்டு சங்குநாதம் என்னும் இதழில் தொடராக வெளிவந்தது. 2004இல் கமலம் பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக நால் வடிவம் பெற்றது.

கந்தவேள் கோட்டம்

கந்தவேள் கோட்டம் செங்கை ஆழியானின் ஜந்தாவது வரலாற்று நாவலாகும். நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிலின் வரலாற்றை மூலக்கருவாகக் கொண்டு ஜந்து நூற்றாண்டுகாலத்திற்குரிய யாழ்ப்பாண வரலாற்றை இந்நாவல் கூறுகிறது. செங்கை ஆழியான் க. சுணராசா என்னும் தனது இயற்பெயரில் 1987 ஆம் ஆண்டு ‘நல்லைநகர்நால்’ எனும் நாலை வெளியிட்டிருந்தார். அந்தாலில் அது எழுதப்பட்டமைக்குரிய கருதுகோள் கள் என ஆறு விடயங்களை எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்.¹⁷ அந்த ஆறு விடயங்களையும் கந்தவேள் கோட்டம் நாவலின் அத்தியாயங்களை வகுப்பதற்கு ஆசிரியர் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

கி.பி. 948 இல் உத்தர தேசம் எனவும் நாகதீபம் எனவும் அழைக்கப்பட்ட வட பகுதியைச் சோழப்பிரதிநிதியாக இருந்து பரிபாலித்து வந்த புவனேகபாகு

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

என்னும் அமைச்சர் முதன் முதலாக நல்லூரில் கந்தனாலயம் அமைத்த செய்தியை இந்நாவல் கூறுகிறது.¹⁸ இச்செய்தி இன்று வரை ஆய்வுக்குரிய ஒன்றாகவே இருந்து வருகிறது.

புவனேகபாகு என்பவர் பற்றிய செய்தி யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, எஸ் ஜோன் என்பவர் எழுதிய யாழ்ப்பாண சரித்திரம் ஆகிய நால் களில் இடம் பெறுகின்றன.²¹ யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் 1882 ஆம் ஆண்டு தயாரிக்கப்பட்ட சைவசமயக் கோயில்கள் பற்றிய புதிவேட்டிலும் நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயிலின் பிரதம குருக்களாயிருந்த சப்பையர் என்பவர் 1811இல் ஆங்கில ஆட்சியாளருக்கு எழுதிய முறைப்பாடு ஒன்றிலும் நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயிலைக் கட்டியவர் புவனேகன் கோ எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் என க. குணராசா தனது ஈழத்தவர் வரலாறு என்னும் நாலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.²²

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் வரலாற்றில் மூன்று புவனேகபாகுகள் ஒவ்வொரு வகையில் சம்பந்தப்பட்டிப்பதாகக் கலாநிதி க. குணராசா கருதுகிறார். முதலாமவர் கி.பி. 944இல் இலங்கை மீது படையெடுத்து வெற்றி கொண்ட, பாரந்தகச் சோழனின் பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்டவனாக இருக்கலாம் என்று அவர் கருதுகிறார்.²³ இரண்டாவது புவனேகபாகு கி.பி. 1242இல் உத்தரதேசத்து மன்னாக இருந்த விஜய காலிங்க ஆரியச்சக்கரவர்த்தியின் மந்திரியாக இருந்தவர் எனவும் மூன்றாவது புவனேகபாகு கி.பி. 1450 - 1467 வரை யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சி செய்த தென் னிலங்கை இளவரசன் சம்புமல் குமாரையா என்றும் அவர் குறிப்பிடுகிறார்.²⁴ இது பற்றி மேலும் கருத்துக் கூறும் கலாநிதி க. குணராசா இம் மூவருள்ளும் முதலாவது கந்தனாலயத்தை அமைப்பித்தவன் கி.பி. 1248இல் யாழ்ப்பாண அரசின் மந்திரியாகவிருந்த புவனேகபாகு என்று துணியலாம் எனவும் கந்தனாலயம் முதன் முதலில் அழிக்கப்பட்டதற்கும் பின்னர் புதிதாகக் கட்டப்பட்டதற்கும் சம்புமல் குமாரையா என்னும் புவனேகபாகுவே காரணன் எனவும் அவனே நல்லூர்க் கட்டியத்தில் ஸ்ரீசங்கபோதி புவனேகபாகு எனக் குறிப்பிடப்படுகிறான் எனவும் அவர் கூறுகிறார்.²⁵

'நல்லை நகர் நால்' என்பதில் நல்லூரில் கந்தனாலயம் கட்டப்பட்டது ஈழத்தில் சோழராட்சி நிலைபெற்றிருந்த காலமாகிய கி.பி. 948 என்று கூறியதன் படியே கந்தவேள் கோட்டத்திலும் விபரித்த செங்கை ஆழியான் தனது ஈழத்தவர் வரலாறு என்னும் நாலில் அது 1242 இல் விஜயகாலிங்க ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் ஆட்சிக் காலத்தில் மந்திரியாயிருந்த புவனேகபாகுவால் கட்டப்பட்டது என்ற முடிவுக்கு வந்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.²⁶

“யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் ஆதிக்கம் தென்னிலங்கையெங்கும் பரவியிருந்த காலத்தில் கி.பி. 1236 இல் ஜெயவீரசிங்கையாரியன் சார்பில் திறைபெறச் சென்ற தூதுவரைத் தென்னிலங்கை மன்னன் அழகக்கோணார் தூக்கிலிட்டுக் கொன்றான். இச் செயலுக்குப் பழிவாங்கும் முகமாக ஜெயவீரசிங்கையாரியன் ஒரே சமயத்தில் கம்பளை இராச்சியத்தையும் கோட்டை இராச்சியத்தையும் தாக்கினான். தனது வெற்றியைச் சிலாசாசனத்திலே பொறித்து மீண்டான்” எனும் செய்தி கந்தவேள்கோட்டம் நாவலில் இடம்பெறுகிறது.³²

கந்தவேள்கோட்டம் நாவலில் இடம்பெறும் மற்றொரு வரலாற்றுச் செய்தி கோட்டை மன்னன் ஆறாம் பராக்கிரமபாகுவின் யாழ்ப்பாணம் மீதான படையெடுப்பும் வெற்றியும் ஆகும். கி.பி. 1415இல் கோட்டை அரசனான ஆறாம் பராக்கிரமபாகு இலங்கை முழுவதும் ஆதிக்கம் செலுத்த ஆசை கொண்டான். கண்டி இராச்சியம், வன்னிச்சிற்றரசுகள் என்பவற்றை வென்றபின் அவனது கவனம் யாழ்ப்பாணத்தின் மீது திரும்பியது. அவனது வளர்ப்பு மகன் சம்புமல்குமரையாவின் தலைமையில் யாழ்ப்பாணம் மீதான படையெடுப்பு 1450இல் நிகழ்ந்தது. இப்போரில் யாழ்ப்பாணம் தென்னிலங்கையின் ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்டது. சம்புமல் குமரையாவிடம் தோல்விகண்ட கனககுரியசிங்கைஆரியன் தனது குடும்பத்துடன் தென்னிந்தியாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்தான். சம்புமல்குமரையா ஸ்ரீசங்கபோதி புனேகபாகு என்ற பெயரில் யாழ்ப்பாணத்தின் அரசனானான்.

ஆறாம் பராக்கிரமபாகு தனது மகள் வழிப் பேரனான செயவீரன் என்பவனைக் கோட்டை அரசனாக்கிவிட்டு இறந்தான். இதனையறிந்து சினமடைந்த சம்புமல் குமரையா விஜயபாகு என்பவனை யாழ்ப்பாணத்தில் இருத்திவிட்டுக் கோட்டை சென்றிருந்தவேளை கனககுரிய சிங்கையாரியன் தமிழகத்து அரசர்களின் உதவியுடன் யாழ்ப்பாணம் மீண்டு விஜயபாகுவைக் கொன்று யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான்.³⁴

இந்த வகையில் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் வரலாற்றில் கனககுரிய சிங்கையாரியன் காலம் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக விளங்குகிறது. 1215 - 1440 வரை ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் கட்டிக்காத்த யாழ்ப்பாண அரசின் சுதந்திரம் இவனது காலத்தில் தென்னிலங்கை மன்னர் வசமானமை, பின்னர் 1467இல் மீட்கப்பட்டமை என்பன இவனது காலத்தில் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் ஆகும்.

இந்நாவலில் புண்ணியழுமி என்னும் அத்தியாயத்தில் சங்கிலி செகராச்சேகரன் பற்றிய செய்தி இடம்பெறுகிறது.³⁵ 1478இல் யாழ்ப்பாண

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

அரசனாகிய சிங்கைப்பரராச சேகரனின் ஆசைநாயகியின் மகனாகிய சங்கிலி தனது மூத்த சேகோதரர்களாகிய (பெரியன்னை மக்கள்) சிங்கபாகு, பண்டாரம் ஆகிய இருவரையும் சூழ்சியால் கொலைசெய்து தந்தையையும் புறக்கணித்து யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் அரசனானான். இவன் யாழ்ப்பாண மண்ணில் அந்நியர் காலடி வைப்பதை மிகவும் முனைப்பாக எதிர்த்தான். போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தில் காலடி வைப்பதையும் அவர் தமிழத்தைப் பரப்புவதையும் தடுப்பதில் முழுக்கவனம் செலுத்தினான். 1542இல் மன்னாரில் மதம்மாறிய அறநாறு பேரையும் சிரச்சேதம் செய்தான். 1545இல் சீதாவாக்கை, மற்றும் கண்டி அரசர் கஞ்சன் இணைந்து போர்த்துக்கேயருக்கெதிராகச் செயற்பட்டான். 1552இல் விதியபண்டார் என்னும் மன்னான் போர்த்துக்கேயருடன் பகைத்துக்கொண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்தபோது அவனை ஆதரித்தான். 1553 இல் போர்த்துக்கேயத் தளபதி மார்ட்டின் அல்போன்சே செளாசா படையுடன் வந்தபோது பெரும்பொருள் அளித்து அவனைத் திருப்பியனுப்பினான். 1560இல் கொன்ஸந்தாந்தீனுதே பிரகன்சா என்பவன் படையெடுத்து வந்த போது அவனுடன் யுத்தம் செய்து இருதியில் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டான்.³⁶

புவிராச பண்டாரம், எதிர்மன்னகிங்கன், சங்கிலிகுமாரன் ஆகிய மூன்று யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் பற்றிய செய்திகளும் கந்தவேள் கோட்டம் நாவலில் இடம்பெறுகின்றன. இவர்களுள் புவிராசபண்டாரம் 1584 - 1591 வரை ஆட்சி செய்தவன். இவனும் போர்த்துக்கேயரை எதிர்ப்பதில் தீவிரமாகச் செயற்பட்டவன். 1590இல் மன்னார் மீது திட்டமிட்ட தாக்குதலை இவன் மேற்கொண்டான். 1991இல் போர்த்துக்கேயத் தளபதி பூர்த்தாடு கோவையிலிருந்து படையெடுத்து வந்தபோது கொல்லப்பட்டான்.³⁸

எதிர்மன்ன சிங்கன் என்பவன் 1591 இல் நடைபெற்ற யுத்தத்தில் போர்த்துக்கேயவீரன் ஒருவனால் காப்பாற்றப்பட்டு நிபந்தனைகளுடன் யாழ்ப்பாணத்தின் மன்னாக்கப்பட்டவன். இவன் போர்த்துக்கேயருக்கு எதிரியாக இருக்காவிடினும் இந்துக்களை ஆதரித்தான். போர்த்துக்கேய ருக்கு எதிராகப்போராடிய கண்டி மன்னர்களுக்கு உதவினான். கிறிஸ்தவமதம் பரப்புவதற்கு அனுமதி வழங்கிய போதும் தான் கிறிஸ்தவனாக மாறாதிருந்தான்.³⁹ சங்கிலிகுமாரன் என்னும் மன்னன் 1616இல் போர்த்துக்கேயத் தளபதி துவான்தேகுராஸ் என்பவனுடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தின்படி அரசனானான். இம்மன்னன் கொடுங்கோலனாய் விளங்கி குடிமக்களின் எதிர்ப்பைச் சம்பாதித்திருந்தான். 1620இல் பிலிப் ஓலிவோரா என்னும் போர்த்துக்கேயத் தளபதியின் படையெடுப்பின் போது கைது செய்யப்பட்டு கோவைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு அங்கே கொலை செய்யப்பட்டான்.⁴⁰

நந்திக்கடல்

நந்திக்கடல் நாவல் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் புகழ்பெற்ற மன்னாக விளங்கிய சங்கிலி செக்ராச்சேகரனின் VIII வரலாற்றைச் சித்திரிக்கிறது. 1467இல் கனகசூரிய சிங்கையாரியன் தென்னிலங்கை மன்னிடமிருந்து யாழ்ப்பாணத்தை மீட்டபின் அவன் மகன் சிங்கைப்பராச்சேகரன் 1478இல் மன்னானான். இவனுக்கு மனைவியர் மூவர் இவனது பட்டத்து இராணியாகச் சோழவம்சத்தைச் சேர்ந்த இராசலட்சுமியம்மாள் அமைந்தாள். இவளுக்குச் சிங்கபாகு, பண்டாரம் என்னும் இரு ஆண்பிள்ளைகள் இருந்தனர். பொன்பற்றியூர் வேளாண் மரபில் உள்ள அரச�ேகரியின் மகள் வள்ளியம்மை தேவியார் இரண்டாவது மனைவியாக அமைந்தாள். இவளுக்குப் பரதிருப்பிங்கன் என்னும் மகன் இருந்தான். இவ்விருவர் தவிர மணவக்குடியில் பிறந்த மங்கத்தம் மான் என்னும் பெண்ணை வைப்புப் பெண்ணாகவும் பரராச்சேகரன் கொண்டிருந்தான். இவளுக்குச் சங்கிலி என்னும் மகன் இருந்தான்.⁴¹ ஈழத்தவர் வரலாறு என்னும் நாலில் கலாநிதி க. குணராசா சிங்கைப்பராச்சேகரனுக்கு சிங்கபாகு, பண்டாரம் பரநிருப்பிங்கன், சங்கிலி என்னும் நான்கு ஆண்மக்களும் ஒரு பெண்ணுமாக ஐந்து பிள்ளைகள் இருந்தனர் என்று குறிப்பிடுகிறார்.⁴² செ. இராசநாயகமும் தனது நாலில் இக்கருத்தினையே கூறியுள்ளார்.⁴³

செங்கை ஆழியானின் வரலாற்று நாவல் களுள் நந்திக்கடல் கதையம் சத்திலே சிறந்து விளங்குகிறது எனலாம். இந்நாவல் சங்கிலி மன்னினின் வரலாற்றை வரலாற்று நாவலுக்குரிய பண்புகளுடன் தித்திரிக்கின்றது. சங்கிலியனது வரலாற்றை நாவலாசிரியர் அவனது வாழ்வில் சகட வோட்டம் ஓடிய இன்பமும் துண்பமும் காதலும் வீரமும் நட்பும் பாசுமும் நாட்டின் வரலாற்றை வழிநடத்திய கதையாகப் படைத்துள்ளார்.⁴⁴ சங்கிலிசெகராச்சேகரன் தொடர்பாகக் கிடைத்த வரலாற்றுச் சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவனது பிறப்பு. அரசகுடும்பத்தில் அவனுக்கிருந்த அங்கீகாரம் அரசியலில் அவனது நடவடிக்கைகள் என்பவற்றின் பின்னணியில் உள்ளியல் அடிப்படையில் கதையை ஆக்கியுள்ளார் நாவலாசிரியர். மன்னன் மகன் என்ற அந்தஸ்தைச் சங்கிலி பெற்றிருந்தாலும் அவனது பிறப்பு அவனுக்கு அழியாத அவமானச் சின்னமாகவே இருந்தது. அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சிலர் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தபோதெல்லாம் அவனை வைப்பாட்டி மகன் என்று சுட்டிப்பேசினர் பட்டத்து இராணியான இராசலட்சுமி தேவியார் சங்கிலியையும் அவனது தாயாரையும் இழிவாகவே கருதிவந்தாள். அவனது மகன்களான சிங்கபாகு, பண்டாரம் ஆகியோர் சங்கிலியனுடன் பழகுவதையே தவிர்த்து வந்தனர். அவன் மீது கோபம் வந்த வேளைகளில் வைப்பாட்டி மகன் என்று திட்டினர்.

இவை யாவும் சங்கிலியின் மனதில் வன்மத்தை ஊட்டி எனது இழிநிலையை மாற்றுவதற்கு ஒரே வழி ஆட்சியதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதுதான் என்று அவன் கருதினான். வன்னியன் ஒருவனின் உதவியுடன் இளவரசுப் பட்டங்கட்டியிருந்த சிங்கபாகுவை நஞ்சுட்டிக் கொன்றான். அவனை அடுத்து இளவரசுப்பட்டஞ் சூடிய வீரபண்டாரத்தையும் தென்னிலங்கையைச் சேர்ந்த ஒருவனின் உதவியுடன் கொன்றான்.

பரநிருபசிங்கன் காக்கை வன்னியன் மூலம் சங்கிலியனது சதிவேலைகள் பற்றி அறிந்து வந்து சூறிய போதிலும் சங்கிலியனது வீரத்திலும் மதிநுட்பத்திலும், ஆனாமையிலும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த பராராச்சேகரன் சங்கிலியனை அரசனாக்குவதன் மூலம் உள்வீட்டுக் கொலைகளுக்கு முடிவுகட்டலாம் என்ற எண்ணத்துடன் பரநிருபசிங்கனின் சம்மதத்தையும் பெற்றுச் சங்கிலியனை மன்னனாக்கி அரியணையில் அமர்த்தினான்.

சங்கிலியன் மன்னனானதும் அவனுக்கு எதிரிகளும் உருவாகினர். பரநிருப சிங்கனின் மனைவி மாதவிதேவியும் மகன் பராராச்சிங்கனும் சங்கிலியன் அரசனானதை ஏற்க மறுத்தனர். மாதவிதேவி சங்கிலியனிடமிருந்து ஆட்சியைப் பறிப்பதிலும் தனது மகனை அரசனாக்குவதிலும் பிடிவாதமாகச் செயற்பட்டாள். ஆரம்பத்தில் தனது மனைவியின் விருப்பத்திற்குச் செவிசாய்க்காத பரநிருபசிங்கன் சங்கிலியனின் சில நடவடிக்கைகளால் மனப் பாதிப்புற்றுச் சங்கிலியனுக்கெதிராகச் செயற்படத் தொடந்கினான்.

சங்கிலியனின் காதலியான உதயவல்லியும் பட்டத்து இராணியாகும் வாய்ப்புத் தனக்குக் கிடைக்காது என்பதை அறிந்தபோது சங்கிலியனுக்கு எதிரியானாள். உதயவல்லியின் தந்தை அப்பாமுதலி பரநிருபசிங்கனின் மகன் பராராச்சிங்கனை மன்னனாக்குவதற்கான சூழ்ச்சியில் ஈடுபடத் தொடந்கினார். பராராச்சிங்கன், அப்பாமுதலி, காக்கை வன்னியன் மூவரும் இணைந்து சங்கிலியனுக்கு எதிராகச் சதி செய்தனர்.

பராராச்சிங்கன் தானே அரசனாக வேண்டும் என்று எண்ணினான். அப்பாமுதலி பராராச்சிங்கனை அரசனாக்குவதன் மூலம் ஆட்சிப் பொறுப்பைத் தனது கைகளில் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று எண்ணினார். காக்கை வன்னியன் பராராச்சிங்கனை ஆட்சி பீடத்தில் ஏற்றுவதன் மூலம் வன்னியரின் ஆதிக்கத்தை யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தில் உருவாக்கலாம் என்று கருதினான். இவர்கள் பரநிருபசிங்கனையும் தம்பக்கம் ஆக்கிக் கொண்டனர். அதேசமயம் சங்கிலியனது வலதுகரமாக மெய்காப்பாளன் கனகராசன் செயற்பட்டான்.

தமது வலிமையாலோ தந்திரத்தாலோ சங்கிலியனை வீழ்த்த முடியாது என்று எண்ணிய அவர்கள் போர்த்துக்கேயரின் உதவியை நாடினர். அவர்களது சதி வேலைகளை உளவு பார்க்கச் சென்ற கனகராசன் கொல்லப்பட்டான். ஆயினும் வேறு ஒற்றர் மூலம் அவர்களது சதிவேலைகளை அறிந்து கொண்ட சங்கிலியன் பரராசசிங்கனைக் கைதுசெய்து சிறையிலடைத்தான். தந்தையின் உதவியுடன் சிறையிலிருந்து தப்பிய பரராசசிங்கன் போர்த்துக்கேயரிடம் சரணடைந்தான். இதே சமயம் போர்த்துக்கேயத் தளபதி பிறகன்சா தலைமையில் யாழ்ப்பாணத்தின் மீது படையெடுப்பு நிகழ்ந்தது. காக்கை வன்னியனும் அப்பாழுதலியும் அவர்களுக்கு உதவினர். போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தையும் நல்லூரையும் கைப்பற்றினர். தன் உறவினர்களுடன் கோப்பாய்க்குத் தப்பியோடிய சங்கிலியன் தலைமைறவாகிக் கடந்த காலத்தில் தான் செய்த கொலைகள் முதலியவற்றை எண்ணி மனமுடைந்து கழிவிரக்கப்பட்டவனாக வாழ்ந்தான்.

நந்திக்கடல் நாவலின் கதை இவ்வாறு அமைகிறது. நந்திக்கடல் நாவலைச் சராம்சப்படுத்தி நோக்கும்போது சங்கிலியன் அரசனான காலம், அவன் புரிந்ததாகக் கொள்ளப்படும் உள்வீட்டுக்கொலைகள், காக்கை வன்னியனின் யாழ்ப்பாண இராசசியத்தின் மீதான தலையீடு, அப்பாழுதலி மகளுக்கும் சங்கிலியனுக்கும் இடையிலான உறவு, பரராசசிங்கனுக்கும் சங்கிலியனுக்கும் இடையிலான அதிகாரப்போட்டி அப்பாழுதலி, பரராசசிங்கன், காக்கை வன்னியன் ஆகியோர் செய்த சதிகள், பிறகன்சாவின் படையெடுப்பு சங்கிலியனின் தோல்வி என்பன முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செய்திகளாக உள்ளன.

யாழ்ப்பாண இராசசியத்தில் நடைபெற்ற உள்வீட்டுக் கொலைகள் பற்றி யாழ்ப்பாண வைபவமாலை விபரிக்கின்றது. யாழ்ப்பாண இராசசியத்திற்கு வருகை தந்திருந்த சுபதிட்ட முனிவர் மன்னனிடம் “உன் பட்டத்துத்தேவி பெற்ற மூத்த மகன் விஷக் கடியாலிறப்பான். இளைய மகன் வாளால் வெட்டுண்டிறப்பான். உன் இரண்டாந் தேவியின் மகன் அரசியலாற்றி வருங்காலத்தில் உன் வைப்புப் பெண்ணின் மகன் அவனை வாய்ப்பேச்சால் மயக்கி அரசாட்சியைக் கவர்ந்துகொண்டு கொடுங்கோலாட்சி செய்யுங் காலத்தில் இராச்சியம் அந்நியர் கீழாகும்” என்று கூறியதாக அந்நால் கூறுகிறது.⁴⁹ பரராசசேகரனின் பட்டத்துராணியல்லாத ஒருத்திக்குப் பிறந்த சங்கிலி தனக்கேற்பட்ட வைப்பாட்டி மகன் என்ற வசையை நீக்க மூத்த சகோதரர்களை (பட்டத்து இராணியின் பிள்ளைகளை) அழித்து யாழ்ப்பாண இராசசியத்தின் அரியணையிலேறினான்” என ஈழத்தவர் வரலாறு என்னும் நூல் கூறுகிறது.⁵⁰ யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் என்னும் நூலும் இது பற்றிக் கூறுகிறது.⁵¹

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

பரராச்சேகரன் காலத்தில் நிகழ்ந்த உள்வீட்டுக் கொலைகளைச் சித்திரிப்பதில் செங்கை ஆழியான் நுட்பமாகச் சிந்தித்துள்ளார் என்பது தெரிகிறது. சிங்கபாகுவின் கொலை கடைநிகழ்காலத்திற்கு முன்னாலே நிகழ்ந்துவிட்டது. அது வன்னியர் செயலாகவே நாவலில் சித்திரிக்கப்படுகிறது. இளவரசன் வீரபண்டாரத்தின் கொலைநாவலின் தொடக்கத்தில் நிகழ்கிறது. வீரபண்டாரத்தைக் கொலை செய்த கொலையாளி இறந்து கிடந்த சம்பவத்தின்போது ஏற்பட்ட உரையாடலின் பின் சங்கிலியன் தன் நண்பன் கனகராசனைத் திரும்பிப்பார்ப்பது கனகராசன் மந்தகாசமான ஒரு புன்னகையுடன் குதிரையேறுவது போன்ற விவரணத்தைத் தவிர சங்கிலிக்கும் வீரபண்டாரத்தின் கொலைக்கும் எவ்வித தொடர்பும் இல்லை என்பது போலக் கதை நகர்கிறது.

நாவலின் இறுதிப்பகுதியிலேயே சங்கிலி தன்னை முழுமையாக வெளிப்படுத்துகிறான். ‘நான்’ ஒரு ‘துரோகி’ என்னும் அத்தியாயத்தில் தனது கடந்த கால வாழ்க்கையைக் கூறும்போது தமையன்மாரின் கொலைகளுக்குத் தானே காரணன் என்று கூறிக் கழிவிரக்கப்படுகிறான். பரராச்சேகரன் ஆட்சியிலும் அதன்பின் சங்கிலியனின் அரசசபையிலும் மந்திரியாயிருந்த அப்பாமுதலி, அவர் மகள் உதயவல்லி ஆகியோர் பற்றி நந்திக்கடல் நாவல் விபரிக்கின்றது. உதயவல்லியைக் காதலித்த சங்கிலியன் அவளையே பட்டத்து இராணியாக் குவதாக உறுதியளித்திருந்தான். இறுதியில் அரச பாரம்பரியத்தை மீற முடியாமல் அரசமாதேவியை மணஞ்செய்து அவளையே பட்டத்து இராணியாக்கினான். இதனால் உதயவல்லி ஏமாற்றமடைந்து சங்கிலியனுக்கு எதிரியானாள்.

போர்த்துக்கேயரது வரலாற்றுக் குறிப்புக்களிலும் சங்கிலியன் கொடியவனாகவும், கொலைகாரனாகவும் கொடுங்கோலனாகவும் காட்டப்பட்டுள்ளான். போர்த்துக்கேயர் சங்கிலியன் பற்றி இவ்வாறு குறிப்பிடுவதற்குரிய காரணிகளையும் வரலாற்றாசிரியர்கள் சிந்தித்துள்ளனர். சங்கிலியன் ஆளுமை மிக்கவனாகவும் நாட்டுப்பற்றும் தீர்க்கதறிசனமும் உடையவனாகவும் விளங்கினான். போர்த்துக்கேயரின் ஆக்கிரமிப்புக்குத் துணைபோன அவர்களது மதத்திற்கு எதிரான கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்தான். இவையே போர்த்துக்கேயர் சங்கிலியன் மீது வெறுப்பட்டவதற்குக் காரணிகளாய் இருந்தன என்பதை அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.⁵⁶

சங்கிலி செகராச்சேகரன் மக்கள் மனங்களில் என்றும் நினைவு கொள்ளப்படும் மன்னாக விளங்கியமையால் செங்கை ஆழியான் அவனை

சிறந்த வீரனாகவும், தேசப்பற்று மிக்கவனாகவும், மதிநுட்பம் வாய்ந்தவனாகவும் படைத்துள்ளார். சங்கிலியனது அரசியல் நடவடிக்கைகள் யாவற்றுக்கும் தாய் நாட்டின் மீது அவன் கொண்டிருந்த அளவற்ற பற்றும் நாட்டை அந்நியரிடமிருந்து காப்பாற்றுவதிலும் அதனைக் கட்டியெழுப்புவதிலும் அவன் கொண்டிருந்த ஆர்வமுமே காரணிகள் என்பது புலப்படும்படியாக சங்கிலியனது பாத்திரத்தையும் கடையையும் ஆசிரியர் அமைத்துள்ளார்.

கடற்கோட்டை

தென் னிலங்கையில் தமது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டிய போர்த்துக்கேயர், யாழ்ப்பாணத்தையும் தம்வசப்படுத்தப் பல முயற்சிகள் செய்தனர். முதல் முயற்சியாக 1542இல் பிரான்ஸில் சவேரியார் என்னும் மதகுருவை அனுப்பி மன்னாரில் அறுநாறு சதேசிகளை கிரிஸ்தவராக மதமாற்றம் செய்தனர். இதனைக் கேள்வியுற்ற சங்கிலிசெகராச்சேகரன் படையுடன் சென்று மதம் மாறியவர்களையும் மதகுருவையும் சிரச்சேதம் செய்வித்தான்.

இந்நிகழ்வுக்குப் பழிவாங்கும் முயற்சியாக 1543இல் மார்ட்டின் அல்போன்சோதே சௌகா தலைமையில் யாழ்ப்பாணத்தின் மீது படையெடுப்பு நிகழ்ந்தது. சங்கிலியனின் இராசதந்திர முயச்சியால் யுத்தம் தவிர்க்கப்பட்டது. போர்த்துக்கேயர் படைத்திரும்பியது. பின்னர் 1560 இல் கென்ஸந்தாந்தீனு தே பிறகன்சா தலைமையில் போர்த்துக்கேயர் படை யாழ்ப்பாணம் வந்தது. இந்த யுத்தத்தில் தோல்விகண்ட சங்கிலியன் சமாதான ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டான்.⁵⁷ மன்னார்த் தீவைப் போர்த்துக்கேயரிடம் விட்டுக்கொடுக்கவும் ஒப்புக் கொண்டான். பிறகன்சா மன்னாரில் ஒரு கோட்டையைக் கட்டிக்கொண்டான்.

மூன்றாவது தடவையாக 1591 இல் ஆந்திரே பூர்த்தாடு தலைமையில் போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தின் மீது படையெடுத்தனர். இப்படையெடுப்புடன் யாழ்ப்பாணத்தில் போர்த்துக்கேயர் ஆதிக்கம் அதிகரித்தது. இறுதியில் 1620இல் சங்கிலி குமாரன் என்பவன் யாழ்ப்பாண அரசனாக இருந்தபோது பிலிப் தே ஓலிவோரா தலைமையில் நடைபெற்ற படையெடுப்பின் போது சங்கிலிகுமாரன் போர்த்துக்கேயரால் கைது செய்யப்பட்டுக் கோவைக்கு அனுப்பப்பட்டான். அங்கு சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டான். யாழ்ப்பாணம் முழுமையாகப் போர்த்துக்கேயர் ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்டது.⁵⁸

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

கடற்கோட்டை நாவல் மன்னார்க் கோட்டை, ஊர்காவற்றுறைக் கடற்கோட்டை, யாழ்ப்பாணக் கோட்டை ஆகியவற்றின் சூழ்நிலையில் நிகழ்ந்த, போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆகியோரது படைநடவடிக்கைகளையும் அரசியல் நிகழ்வுகளையும் சித்திரிக்கின்றது.

1658 ஆம் ஆண்டு மாசி மாதம் 20 ஆம் திகதி போர்த்துக்கேயரின் ஆளுகையிலிருந்த மன்னார்க் கோட்டை ஒல்லாந்தரால் முற்றுகையிடப்பட்டது. கோட்டை ஒல்லாந்தர் வசமானது. பின்னர் ஒல்லாந்தர் யாழ்ப்பாணத்தைப் போர்த்துக்கேயரிடமிருந்து பறித்தெடுக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். திசை வீரசிங்கன், மற்றும் பணிக்கன் நாராயணன் ஆகிய சுதேசிகளின் உதவியுடன் தரைவழியாக யாழ்ப்பாணத்தினுள் நுழைந்த ஒல்லாந்தர்படை 1658 ஆணி மாதம் 22 ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணம் கோட்டையை முற்றுகையிட்டது. முற்றுகை தொடங்கி மூன்று மாதங்களின் பின் யுத்தம் மூண்டது. இறுதியில் போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தரிடம் சரணடைந்தனர். யுத்தம் முடிவுக்கு வந்தது. அதேசமயம் கடற்கோட்டை மீது கடல்வழியில் ஒல்லாந்தர் நடத்திய யுத்தத்தில் கடற்கோட்டையும் ஒல்லாந்தர் வசமானது. கடற்கோட்டை நாவலின் பிரதான கதையம்சமாக இவ் வரலாறு அமைகிறது.

பிரதான கதையம்சம் மேற்கூறியதாக அமைந்தாலும் அதனாடே மூன்று கிளைக் கதைகள் கடற்கோட்டை நாவலில் இடம்பெறுகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று திசைவீரசிங்கன் கதை மற்றையது பூத்தம் பி முதலியார் கதை, இன்னென்று போர்த்துக்கேயத்தளபதி கஸ்பார் பிகாரோவடையது.

திசைவீரசிங்கன் போர்த்துக்கேயர் ஆட்சியில் கச்சாய்ம் பிரதேசத்தின் முதலியாராகப் பதவிவகித்தவன். சுதந்திர உணர்வும் போர்க்குணமும் கொண்டவன், தற்றுணிவழிக்கவன். போர்த்துக்கேய ஆட்சியாளருக்கு வருடாவருடம் வன்னிக் காடுகளிலிருந்து யானைகளைப் பிடித்து வழங்கிவந்தவன்.

1957 ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் பதினேழாம் நாள் இராசவாசல் என அழைக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் நிகழ்ந்த விருந்து ஒன்றில் திசை வீரசிங்கன் போர்த்துக்கேயம் பெண் ஒருத்தியை மணப்பதில் தனக்கிருந்த ஆசையை வெளியிட்டான். அவனது கோரிக்கையாற் சினமுற்ற கோட்டைக் கமாண்டர் பசென்டா பின்னர் அதற்குச் சம்மதித்தான். ஒரு நாள் மணப்பெண் அனுப்புவதாக அறிவித்தான். கச்சாய்க் கிராமம் அலங்கரிக்கப்பட்டது. மணக்கோலத்தில் நின்ற திசைவீரசிங்கன், திரையிட்டு மூடப்பட்டு வந்த கோச் வண்டியில் உயர்சாதிப் பெண் நாய் ஒன்றே தனக்காக அனுப்பப்பட்டிருப்பதைக்

கண் டு கொதித் தெழுந்தான். போர்த்துக்கேய வீரர் இருவரை வாஞ்சுக்கிரையாக்கினான். வன்னிக் காட்டினுள் தலைமறைவானான். பின்னர் ஒல்லாந்தர் யாழ்ப்பாணத்தின் மீது படையெடுத்தபோது அவர்களது வெற்றிக்குத் துணைபுரிந்தான்.

போர்த்துக்கேயரை வெற்றிகொண்டதும் ஒல்லாந்தத் தளபதி கொழுசாரிவன் கேயனின் மனம் வேறுவகையிற் சிந்தித்தது. திசைவீரசிங்கனின் துணிச்சல், பழிவாங்கும் மனோபாவம், புத்திசாதுரியம் எல்லாவற்றையுங் கணக்கிட்டு அவன் தமக்கு எதிராகவும் செயற்படக் கூடியவன் என்று கருதினான். அவனை யாழ்ப்பாணம் இராசவாசல் முதலியாராக நியமிக்கவிருப்பதாகவும் பத்தேவியாவக்குச் செல்லவிருக்கும் கப்பலில் சென்று ஒல்லாந்த இராசப்பிரதிநிதியிடம் ஆசீர்வாதம் பெற்றுவரும்படியும் கூறிக்கப்பலில் அனுப்பினான்.

கப்பலில் சிறையில்லடைக்கப்பட்டிருந்த போர்த்துக்கேயத்தளபதி கப்பின் மூரின் உதவியுடன் தன்னிடமிருந்த கடிதத்தில் எழுதப்பட்டிருந்த செய்தியை அறிந்துகொண்டான். தான் பத்தேவியாவக்கு அனுப்பப்படுவது தூக்கிலிடப்படுவதற்கே என்பதை அறிந்தபோது மீண்டுமொருமுறை சினமடைந்தான். இன்னுமொரு போர்த்துக்கேயத் தளபதியாகிய கஸ்பார் பிகாரோவடன் கப்பலிலிருந்தது தப்பினான் பூநகரி கெளதாரி முனைப் பிரதேசத்திற் கரைசேர்ந்தான்.

தலைமறைவாக வாழ்ந்த திசைவீரசிங்கன் ஒரு நாள் பூத்தம் பி முதலியாரைச் சந்திப்பதற்காக யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த அவரது வீட்டுக்குச் சென்றிருந்தபோது அங்கிருந்த முதலியார் அந்திராசியால் இனங்காணப்பட்டுக் கைது செய்யப்பட்டான். தேசத்துரோகி என்று குற்றம் சமத்தப்பட்டு ஒல்லாந்தரால் கொல்லப்பட்டான்.

பூத்தம்பி கதை

பூத்தம்பி, அழகவல்லி கதை நாவலில் மிகச்சிறிய இடத்தையேன பிடித்துள்ளது. ஆயினும் மனதில் இடம்பெறும் கதையாக அமைகிறது. பூத்தம்பியின் அழைப்பின் பேரில் அவரது வீட்டுக்கு விருந்தாளியாகச் சென்ற முதலியார் அந்திராசி அழகவல்லியின் அழகில் மயங்கி அவஞ்டன் முறைதவறி பேசகிறார். அழகவல்லி அவரைப் பைத்தியக் காரன் என்று சினந்து கொண்டதுடன் அவரது சாதியையும் சுட்டிப் பேசகிறாள். இதனால்

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

ஆத்திரமடைந்து வெளியேறிய அந்திராசி வெளியே பூத்ததம் பி திசைவீரசிங்கனுடன் உரையாடிக் கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறார். திசைவீரசிங்கனை உடனே கைது செய்கிறார். தேசத்துரோசியாகிய திசை வீரசிங்கனுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்ததாக பூத்ததம் பி மீதும் குற்றம் சமத்தப்படுகிறது. தலை துண்டிக்கப்பட்டுக் கொலை செய்யப்படுகிறார்.

பூத்ததம் பி கதை யாழ்ப்பாண வைபவமாலையிலும் இடம்பெறுகிறது. இந்நாலில் அந்திராசி ஒல்லாந்த தேசாதிபதிக்கு நெருங்கிய நண்பனாயிருக்கிறான். பூத்ததம் பி வீட்டுக்கு விருந்தினாகச் சென்ற அவன் அழகவல்லியின் அழகில் மயங்கி முறைதவறிப் பேசியபோது அழகவல்லி துடைப்பத்தால் அடித்துத் தூரத்துகிறாள். இது விடயமாகப் படக்கமை கொண்டிருந்த அந்திராசி அரச தேவைக்கான மரங்களைப் பெறுவதற்காகக் கச்சாய்த் துறைமுகத்திற்குக் கட்டளை அனுப்ப வேண்டும் என்று கூறிப் பூத்ததம்பியிடம் வெற்றுக் கடதாசியில் ஒப்பம் பெற்று அதில் “கோட்டை பிடிக்க இன்ன இன்ன உதவி செய்வேன்” என்று பூத்ததம் பி எழுதுவதாக எழுதிப் பூத்ததம் பி மீது பொய்க்குற்றம் சமத்தித் தேசாதிபதியிடம் முறையிடுகிறான். இது விடயம் பொய்யானது என்று தெரிந்தும் தேசாதிபதி பூத்ததம்பியைக் கொலை செய்கிறான். பூத்ததம்பியின் மைத்துணன் கைலாய வன்னியன் கொழும்பு சென்று வழக்குத் தொடுத்தபோது அங்கிருந்து வந்த அழைப்பாணையின்படி தேசாதிபதியும் அந்திராசியும் கொழும்பு செல்கின்றனர். செல்லும்போது தேசாதிபதி கடலில் விழுந்தும் அந்திராசி யானை இடறியும் இறக்கின்றனர் என்பதாக அமைகிறது.⁵⁹

கஸ்பார் பிகாரோ

இந்நாவலில் இடம்பெறும் மற்றொரு கதை போர்த்துக்கேயத் தளபதி கஸ்பார் பிகாரோ பற்றியது. இவன் ஒல்லாந்தர் யாழ்ப்பாணம் கோட்டையைக் கைப்பற்றியபோது கைதுசெய்யப்படுகிறான். இவனின் மனைவி இசைப்பெல்லாவை ஒல்லாந்தத் தளபதி வன்கேயன் தன் னுடன் வைத்துக்கொள்கிறான். பின்னர் மனைவியாக்கிக் கொள்கிறான். கஸ்பார் பிகாரோ கைதியாகக் கப்பலில் பத்தேவியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டபோது திசைவீரசிங்கனுடன் கப்பலிலிருந்து தப்புகிறான். வன்கேயனைப் பழிவாங்கும் நோக்குடன் யாழ்ப்பாணம் வந்து கோட்டையில் வேலையாளாகப் பணிபுரிகிறான். தனது மனைவி இசைப்பெல்லா வன்கேயனுடன் சந்தோசமாக வாழ்கிறாள் என்பதை அறிந்தபோது சினமடைகிறான். வன்கேயன் கோட்டையில் இல்லாத சமயமறிந்து இசைப்பெல்லாவைச் சந்தித்து வஞ்சம்

தீர்த்துக்கொள்ள முயல்கிறான். தப்பியோடிய இசப்பெல்லா கிணற்றில் வீழ்ந்து இறக்கிறாள். பழிவாங்கும் வெறி அடங்காத பிகாரோ கோட்டையைக் கைப்பற்ற கைப்பற்றும் முயற்சியில் ஈடுபடுகிறான். அவனது முயற்சி பயனளிக்காமல் போகவே மரண தண்டனை பெறுகிறான்.

வன்கேயனால் பாதிக்கப்பட்ட கஸ்பார் பிகாரோ கோட்டையில் பணிபுரிந்த போர்த்துக்கேய வீரர்களின் உதவியுடன் கோட்டையைக் கைப்பற்ற முயச்சி செய்த சம்பவத்தைக் கடற்கோட்டை நாவல் விபரிக்கிறது. கோட்டையைக் கைப்பற்றி அதனை அழித்தபின் கப்பலில் ஏறிப் பத்தேவியாவக்குச் சென்று ஒல்லாந்தர் தம் மிடமிருந்து அபகரித்த செல்வங்களை அங்கிருந்து கவர்ந்து செல்வது என்பது கஸ்பார் பிகாரோவன் திட்டமாக இருந்தது. ஆனால் பிகாரோவின் திட்டம் நிறைவேறவில்லை. தென்னிலங்கையிலிருந்து கோட்டைக்கு வந்திருந்த சிங்கள முதலியாரின் வீரர்களின் செயலால் பிகாரோவின் முயற்சி தோல்விகண்டது. பிகாரோவும் அவனுக்கு உதவியவர்களும் கைது செய்யப்பட்டுப் பின்னர் கொல்லப்படுகின்றனர்.

யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அமைக்கப்பட்டமை, பின்னர் அது ஒல்லாந்தரால் திருத்தியமைக்கப்பட்டமை பற்றிய ஒருசில தகவல்களே கடற்கோட்டை நாவலில் இடம்பெறுகின்றன. ஆயினும் செங்கை ஆழியான் தனது இயற்பெயரில் எழுதிய ‘யாழ்.கோட்டை வரலாறு’ என்னும் நாவில் கோட்டை பற்றி விரிவாக எழுதியுள்ளார்.⁶⁵

‘1621 இல் யாழ்ப்பாணம் ஒல்லாந்தர் வசமானது. ஆயினும் தமிழ் மக்களது சுதந்திரப் போராட்டம் ஓயவில்லை. இதனால் நல்லூரை மையமாகக்கொண்டு ஆட்சி செய்வதில் உள்ள ஆபத்தை உணர்ந்த பிலிப் ஓலிவோரா பாதுகாப்பான இடம் ஒன்றில் கோட்டை ஒன்றை அமைக்க விரும் பினான். பண்ணைக் கரையைத் தெரிவு செய்தான். நல்லூரில் இடிக்கப்பட்ட ஆலயத்தின் கற்களை மனிதச் சங்கிலி மூலம் பண்ணைக் கரையிலே சேர்ப்பித்தான். மேலும் பல கோயில்கள் இடிக்கப்படலாம் என்று கருதிய யாழ்ப்பாணத் தலைவர்கள் தீவுகளிலிருந்து தாமே கற்களைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தனர். 1625 ஆம் ஆண்டு கோட்டை கட்டிமுடிக்கப்பட்டது’⁶⁶

கடற்கோட்டை நாவல் உருவாகுவதற்குச் செங்கை ஆழியானுக்கு இருவர் உந்துதலாக அமைந்துள்ளனர். ஒருவர் செங்கை ஆழியாளின் தாயார். இவர் கூறிய பூதத்தமிழ் கதை இந்நாவல் எழுதப்படுவதற்குத் தூண்டுதலாக

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

அமைந்துள்ளது. இன்னொருவர் ஈழநாடு வாரமலரின் ஆசிரியராக இருந்த சசிபாரதி. இவர் வரலாற்று நாவல் ஒன்று எழுதும் படி செங்கை ஆழியானைத் தூண்டிய அதேவேளை ஈழநாடு வாரமலரில் “கல்லும் சொல்லாதோ கதை” என்றும் தலையங்கத்தையும் பிரசரித்து அவரை ஊக்கப்படுத்தியுள்ளார்.⁶⁷

இந்நாவலை எழுதும் போது ஆசிரியர் வரலாற்று நாவலுக்குரிய பண்புகளைக் கவனத்திற் கொண்டதைவிட வரலாற்றினைக் கூறுவேண்டும் என்பதிலேயே அதிக கவனம் செலுத்தியுள்ளார் என்பது தெரிகிறது. யாழ்ப்பாண வரலாற்றில் போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர் ஆகிய அந்நியர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தியபோது இடம்பெற்ற சமூக, சமய, கலாசார, அரசியல், பொருளாதாரச் சூழ்நிலைகளைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்பதே அவரது நோக்கமாக இருந்திருக்கிறது. நாவலின் முடிவில் ‘கதை பிறந்த கதை’ என்னும் பகுதியில் “கடற்கோட்டை சரித்திர நாவலா? என்று ஆராய முயன்றால் அந்த வரம்புக்குள் அது அமையவில்லை என்பது என் கருத்து. நிகழ்வுகள், சம்பவங்கள், பாத்திரங்கள், களங்கள் என்பன கடற்கோட்டையில் கற்பணையானவையல்ல. வரலாற்று மெய்ம்மையை ஒழுங்குபடுத்திச் கோர்த்து ஒரு மாலையாக்கியிருக்கிறேன். அதனால்தான் இந்த நாவல் சரித்திர நாவலாக அல்லாது நாவலாக்கப்பட்ட சரித்திரமாக இருக்கிறது” என்று கூறுவது இதனைப் புலப்படுத்துகிறது.⁶⁸

குவேனி

குவேனி நாவல் இலங்கையின் வரலாற்றில் கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியின் வரலாற்றைச் சித்திரிக்கின்றது. சிங்கள இனத்தவரின் மூதாதையர் என்று கருதப்படும் விஜயனும் அவனது கூட்டத்தினரும் இலங்கை மண்ணில் கால் பதித்த காலத்தில் இடம்பெற்ற நிகழ்ச்சிகள் இந்நாவலில் விபரிக்கப்படுகின்றன.

கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் இலங்கையின் தாமிரபர்ணி ஆற்றுப்பகுதியில் ஏற்றதாழ முந்நாறு பேர் கொண்ட கூட்டம் ஒன்று வாழ்ந்து வந்தது. தாய்வழிச் சமுதாய மரபைக் கொண்ட அக்கூட்டத்திற்கு நகுலி என்ற பெண் தலைமை தாங்கினாள். வேட்டையாடுதல், தேன் சேகரித்தல், பிறநாட்டு வணிகர்களுடன் பண்டமாற்றில் ஈடுபடுதல் என்பன இக்கூட்டத்தவரின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளாக இருந்தன.

கூட்டத்தின் தலைவி நகுலி, அவளது மூத்த மகள் குவேனி, இளைய மகள் தீரிசூலி, நகுலியின் கணவன் கஞ்சேனன் என்பவர்களுடன் தாரதத்தன், சமுதா முதலியோர் இந்நாவலின் முக்கிய பாத்திரங்களாக அமைகின்றனர்.

நகுவி பெண்களின் தலைமையை விரும்பினாள். குவேனி ஆண்கள் தலைமை தாங்குவதே பொருத்தம் என்று கருதினாள். தாரதத்தன் அக்கூட்டத்தின் புத்திலீவியாக விளங்கினான். கஞ்சேனன் கூட்டத்தின் சட்டதிட்டங்களை மீறுபவனாக இருந்தான். நகுவியின் கணவனாக இருந்த அவன் பின் அவளது இளைய மகள் திரிசூலியுடன் உறவு வைத்துக்கொண்டான். கூட்டத்தின் ஏனைய ஆடவரை அவன் அடக்கி வைத்திருந்தான். தாரதத்தன் குவேனி மீது விருப்பம் கொண்டிருந்தான். குவேனி அதனை மறுதவித்தாள். சலதி என்னும் பெண் தாரதத்தனை விரும்பினாள்.

தாரதத்தன் தேசாந்திரம் சென்றிருந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கஞ்சேனன் நகுவியைக் கொன் றபின் திருசூலியையும் தனது கூட்டத்தாரையும் அழைத்துக்கொண்டு அக்கூட்டத்திலிருந்து பிரிந்து செல்கிறான். நகுவியின் உடல் ஈமத்தாழியில் அடக்கங் செய்யப்படுகிறது. கூட்டத்தின் தலைமைப் பொறுப்பைக் குவேனி ஏற்றுக்கொள்கிறாள். அதேசமயம் வடதிந்தியாவின் வாலா நாட்டு அரசன் தனது மகன் விஜயனும் அவனது தோழர்களும் செய்த சமூகவிரோதச் செயல்களுக்காக அவர்களையும் அவர்களது மனைவியரையும் பிள்ளைகளையும் நாடுகடத்துகிறான். விஜயனும் தோழர்களும் ஏறிவந்த கப்பல் இலங்கையில் தாமிரபருணிக் கரையிலும் அவர்களது மனைவியர் ஏறிவந்த கப்பல் வடபகுதி மகிஷ தீவே என்னும் இடத்திலும் கரை சேருகின்றன.

விஜயனையும் அவனது கூட்டத்தினரையும் குவேனி வரவேற்றாள். குவேனி விஜயன் மீது ஆசைகொண்டாள். விஜயனின் படைகளின் உதவியுடன் தனது எதிரியான கஞ்சேனனையும் அவனது கூட்டத்தாரையும் அழிக்க எண்ணினாள் குவேனி. அனுரதன் தலைமையில் சென்ற படை கஞ்சேனனையும் அவனது கூட்டத்தில் இருந்த ஏனைய ஆண்களையும் ஆண்பிள்ளைகளையும் ஒருவரும் எஞ்சாதபடி கொண்டது. எஞ்சியிருந்த இயக்கப் பெண்களை விஜயனது கூட்டத்தினர் மனந்து கொண்டனர்.

குவேனியின் செயலை விரும்பாத தாரதத்தனும் மற்றும் அறுபது பேரும் நாகதீபம் நோக்கிப் புறப்பட்டு இயக்கச்சியில் நிலைகொண்டனர். ஆறு ஆண்டுகளின் பின் விஜயன் பாண்டி நாட்டிலிருந்து இளவரசி ஒருத்தியை வரவழைத்துத் திருமணம் செய்துகொண்டான். தனது தோழர்களுக்கும் பாண்டியப் பெண்களை வரவழைத்துத் திருமணம் செய்து வைத்தான். விஜயனது செயலை ஏற்றுக்கொள்ளாத குவேனி தனது இரு பிள்ளைகளையும் அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டாள். அனுராதன் கஞ்சேனனைக் கொன்றவின்

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

எற்படுத்திய கிராமத்தில் குவேணி நுழைந்தபோது அவளை இனங்கண்டு கொண்டதிரிசூலியும் ஏனைய இயக்கப்பெண்களும் கல்லால் எறிந்து அவளைக் கொன்றனர்.

“கி.மு. 486 ஆம் ஆண்டு காஸ்பகுதியில் இலங்கையில் கொண்ட நதிக்கும் கதம்ப் நதிக்கும் இடைப்பட்ட பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த, “உள்ளார்ந்த மூக்கும் கரிய நிறமும் கொண்ட ஆதித்திராவிடர் கூட்டம்” என இயக்கர் கூட்டத்தை நாவலாசிரியர் அறிமுகம் செய்கிறார்.⁶⁹

இந்த இயக்க கூட்டம் தாய்வழிச் சமுதாய மரபைக் கொண்டிருந்தது. கூட்டத்தின் தலைமைப் பதவி பெண்ணுக்குரியதாயிருந்தது. இனவிருத்தி செய்யும் தகுதியுடைய பெண்ணே தலைமை தாங்கும் தகுதியுடையவள் என்று கருதப்பட்டது.⁷⁰

இயக்கர்களின் பொருளாதார முறைமை புராதன பொதுவடைமையாக விளங்கியது. எல்லோரும் இணைந்து உணவுதேடி எல்லோரும் சேர்ந்து பங்கிட்டு உண்டார்கள். தனிச்சொத்துரிமை அவர்களிடம் இருக்கவில்லை. மன் மீது அவர்கள் உரிமை பாராட்டவில்லை. பருத்தி நூலில் ஆடை செய்யும் நூட்பத்தை அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். வேட்டையாடுதலும் காய்கறிகளைச் சேகரித்து உண்ணுதலும் அவர்களது வழக்கமாகவிருந்தது.⁷¹

இயக்கர்களின் உறைவிடம் வட்டமான குடிசைகளாயிருந்தன. நடுவில் ஒரு குடிசையும் சுற்றிவரப் பல குடிசைகளுமாக அவை அமைந்திருந்தன. குடிசைகள் புற்களால் வேயப்பட்டிருந்தன. புற்களின் தண்டுகளால் மறைப்புக்களும் இடப்பட்டிருந்தன.⁷²

பண்டமாற்று முறையையும் இவர்கள் கொண்டிருந்தார்கள். கடல்வழி வர்த்தகர்களான ரோமர், அரேபியர் முதலியோரிடம் அகிற்கட்டைகள், மான், சிறுத்தை முதலியவற்றின் தோல்கள், கராம்பு, சாதிக்காய், மயிற்றோகைகள் முதலியவற்றைக் கொடுத்து வேல் முனைகள், அம்பு முதலியவற்றையும் தானியங்களையும் பெற்றார்கள். சமைத்த இறைச்சியும் தினைமாவும் இவர்களது பிரதான உணவாக இருந்தது. விதம் விதமான மட்பாத்திரங்களைப் பயன்படுத்தினர். தாம் தங்குமிடங்களில் தீக்கடைக்கோலின் உதவியுடன் நெருப்பை உண்டாக்கி உணவு தயாரித்தனர்.⁷³

தலைமயினர் அள்ளிக் கொண்டையாக்கி தாமரை மலரும் பறவைகளின் இறகுகளும் குடிக் கொண்டர்கள். சோகிகளையும் சங்குகளையும்

மாலைகளாக்கி அணிந்தனர். அரையில் பருத்தியாடையும் திறந்த மார்புமாகக் காட்சியளித்தனர்.⁷⁴

இறந்தவர்களை ஈமத்தாழியில் அடக்கம் செய்யும் முறை இவர்களிடம் இருந்தது. குழுவில் ஒருவர் இறந்துவிட்டால் அவரை அடக்கம் செய்வதற்கெனத் தாழி செய்தல், இறந்தவரது உடலைச் சுத்தம் செய்து தோல் படுக்கையில் படுத்துதல், அவர் பயன் படுத்திய பொருட்களையும் ஆயுதங்களையும், உணவு வகைகளையும் படைத்தல், ஈமத்தாழியின் உள்ளே இறந்தவரது உடலை அடக்குதல், படைக்கப்பட்ட பொருட்களையும் தாழியினுள் வைத்தல், தாழியின் வாய்ப்பக்கத்தை மட்கலத்தால் மூடுதல், தாழியைச் சுற்றி விலங்குகளின் இலத்திகள் வைக்கப்படல், குழுவின் தலைவி முதல் மண்ணைப் போடுதல் என்பன இவர்களது சவ அடக்க முறையாக இருந்தது.⁷⁵

இயக்கர்கள் ஆரம்பத்தில் கல்லாயுதங்களைப் பயன்படுத்தினர். பின்னர் தாமிரத்தினாலான ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தினர். அந்திய வியாபாரிகளுக்கு யானைத் தந்தம் ஆமையோடு முதலியவற்றைக் கொடுத்து ஈட்டி, வாள், வேல், அம்பு முதலியவற்றைப் பெற்று அவற்றைப் பயன்படுத்தினர்.⁷⁶

இவர்கள் ஆவிகளை வணங்குவதை வழக்கமாகச் கொண்டிருந்தனர். பின்னர் நாகர் களது வணக்க முறையான இலிங்க வழிபாட்டையும் கைக்கொண்டனர்.⁷⁷

யாழ். குடாநாடு, அதன் அயல் தீவுகள், வன்னிப் பிரதேசம் அடங்கிய பகுதிகளில் நாகரிகத்தில் முன்னேறிய நாகர்கள் வாழ்ந்தனர். ஒவ்வொரு பிரதேசத்திற்கும் ஒவ்வொரு நாக அரசன் தலைமை தாங்கினான். அவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கிய குரு பூசுகனாகவும் விளங்கினான்.⁷⁸ கதம்ப நதிக்கப்பால் நாகர்களது பட்டினம் ஒன்று இருந்தது. அது மாந்தை என அழைக்கப்பட்டது.

நாகர்கள் இலிங்க வழிபாட்டையும் நாக வழிபாட்டையும் கொண்டிருந்தனர். மரங்களின் கீழ் இலிங்க வடிவங்களையும் நாக வடிவங்களையும் அமைத்து வழிபட்டனர். அக்கினி, சூரியன், சந்திரன் ஆகியவற்றையும் வணங்கினர்.⁷⁹

இவர்களது உறைவிடங்கள் பண்யோலையால் வேயப்பட்டிருந்தது. வீட்டின் சுவரில் பிறை மாடங்களில் தேங்காய் நெய்யில் ஏரியும் சிட்டி

செங்கை அழியான் நாவல்கள்

விளக்குகளும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவர்களது வளவுகளிலே பயன்மிகு மூலிகைகள், தாவரங்கள் என்பன நிறைந்திருந்தன. தனிகிணறுகள் இருந்தன. வளவுகள், தடிகள் கொண்ட வேலிகளால் எல்லையிடப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் தனித்தனி அக்கினி குண்டங்கள் அமைந்திருந்தன.⁸¹

நாகர் குலத்தில் ஆணே தலைவனாக விளங்கினான். பெண்கள் பலவகை அணிகளை அணிந்து பதுமைகளாக விளங்கினர். ஆண் கள் பட்டுப்பீதாம்பரம் அணிந்து தலைமயியரை வாரிக்கொண்டை கட்டியிருந்தார்கள். காதுகளில் கடுக் கன் அணிந்திருந்தார்கள். மீசையை வளர்த்து முறுக்கியிருந்தனர்.⁸²

இவர்கள் விவசாயத்தைத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆறுகளை மறித்து அணைக்கட்டி விவசாயம் செய்தார்கள். விலங்குகளை வளர்த்தார்கள். காய்கறிகளையும் தானியங்களையும் தோட்டங்களிலே உற்பத்தி செய்தார்கள்.⁸³

நாகர் குலமக்களிடம் ஒரு தாரமணமும் பரத்தைமை ஒழுக்கமும் வழக்கத்திலிருந்தது. கற்பு என்னும் கோட்பாட்டையும் உருவாக்கியிருந்தார்கள். குடும்ப வாழ்வை இவர்கள் புனிதமானதாக மதித்தார்கள். ஆனால் பெண்ணும் இணைவது சந்ததிப் பெருக்கத்திற்கே என இவர்கள் நம்பினர்.⁸⁴ இவர்கள் எலு என்னும் மொழியைப் பேசினர். கற்பலகையிலும் பணையோலைகளிலும் தாமிரபரணித் தகடுகளிலும், மட்கலங்களிலும் ஏழுதும் வழக்கத்தையும் கொண்டிருந்தனர்.⁸⁵

செங்கை ஆழியானின் வரலாற்று நாவல்களுள் ‘குவேனி’ கதைப்பின்னல், பாத்திரப்படைப்பு, மொழிநடை என் பவற்றில் சிறந்து விளங்கிறது. வரலாற்று நாவலுக்குரிய பண்புகளை அதிகம் கொண்டுள்ளது.

விஜயனின் வருங்கை பற்றிக் கூறும் பாளி நால்கள் தரும் செய்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஈழத்தின் வரலாற்றுக் கட்டம் ஒன்றை நாவலாசிரியர் விபரிக்கின்றார். “விஜயனின் கதை ஜாதகக்கதைகளிலிருந்து புனையப்பட்ட ஐதீகம் மட்டுமே” என்பது வரலாற்றாசிரியர்கள் பலரதும் கருத்தாகும்.⁸⁶ ஆயினும் அத்தகைய கட்டுத்தகைத்தயின் ஊடே வரலாற்றுக் காலம் ஒன்றை ஊடுருவிப்பார்க்கும் பணியை நாவலாசிரியர் செய்துள்ளார் எனலாம்.

குவேனி நாவலில் ஈழத்தின் ஆதிக்குடிகள் பற்றிச் சித்திரிப்பு வரலாற்று ஆய்வுகளுக்குப் பொருந்துவதாகவே உள்ளது. முதன் முதலில் இலங்கை வந்த

புத்தர் இலங்கையின் மத்தியில் மகாவளிகங்கைக் கடையில் சூடியிருந்த இயக்கர்களை விரட்டியதாக மகாவம்சம் கூறுகிறது.⁸⁷ மகாவம்சத்தின் கூற்றிப்படி இலங்கையின் ஆதிக்குடிகளுள் இயக்கரும் அடங்குவர் என்பது தெளிவாகிறது.⁸⁸

கதமுபநதிக்கும் (அருவியாற்றுக்கும்) மகாவலி கங்கையின் கழிமுகத்தை இணைக்கும் கற்பனைக் கோட்டுக்கும் தெற்கே இவர்கள் அதிகம் வாழ்ந்தனர். பொன்பரிப்பு தாமிரபர்ணி, திரிசூடம், அரித்தகிரி, யக்குரகஸ், விந்தனை, மகியங்கணை கதிர்காமம் முதலியலை இயக்கர்களின் குடியிருப்புக்களாக இருந்தன.⁸⁹ தொலமியின் தேசப்படம் மற்றும் ஜாதகத் கதைகளிலிருந்தும் இதனை நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.⁹⁰

இரண்டாவது தடவையாகப் புத்தர் இலங்கை வந்தபோது வடபகுதி நாகதீபத்தில் மகோதரன், குலோதரன் என்னும் இரு நாகமன்னர்களது சண்டையைத் தீர்த்து வைத்ததாக மகா வம்சம் கூறுகிறது.⁹⁰ மணிமேகலை என்னும் காப்பியத்திலும் நாகநாடு, மணிபல்வலம் பற்றிய செய்திகள் உள்ளன.⁹¹ சவாமி ஞானப்பிரகாசரும் இப்பெயர்கள் நாகதீபத்தையே குறித்தன என்று கூறுகின்றார்.⁹² இலங்கையில் தெவிநுவர் நாகர் கோயில். தென்கிழக்கில் நாகதும், நயினாதீவு மணிபல்வலம், மகாவில்லாச்சி, நாகசதுக்கம், கரியாலை நாகபடுவான் முதலிய இடங்களில் நாகர் இன மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது தெரிகிறது.⁹³ கி.பி 5ம் நாற்றாண்டில் இலங்கை வந்த சீன யாத்திரிகள் பாகியானின் குறிப்புக்களிலும் நாகர்கள் பற்றிய செய்திகள் உள்ளன.⁹⁴

குவேனி நாவல் விபரிப்பத்தோல் ஈழத்தின் ஆதிக்குடிகள் இயக்கர்களும் நாகர்களுமே. இவர்களே, தமிழ் - சிங்கள மக்களின் மூதாதையர் என்பதும் பிற்காலத்தில் ஈழத்து ஆய்வாளர்களால் நிறுவப்பட்டுள்ளது. தொல்லியல் ஆய்வுகளை நாவலாசிரியர் கற்றுத் தேர்ந்து நாவலாக்கத்தின் போது யன்படுத்தியுள்ளார் என்பது தெரிகிறது.

சமூராஜா எவ்வளவன்

கி.பி. 178ஆம் ஆண்டின் மார்கழி மாதத்து வைகறைப்பொழுது ஒன்றில் ஈழசேனன், நாகருத்தன் என்னும் இரு தமிழ் வீரர்கள் அனுராதபுர அரசசபைக்குச் சென்று மன்னன் சூரத்தீசனிடம் தாம் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்த குதிரை வீரர்கள் என்று தம்மை அறிமுகம் செய்தனர். வடக்கில் உள்ள தமிழர் பிரதேசங்களை வெற்றி கொள்ள வேண்டும் என்னும் ஆசையிலிருந்த சூரத்தீசன் அவர்களிடம் குதிரைகள் பெறுவதற்கு

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

ஒப்புக்கொண்டான். குதிரைகளையும் அவற்றைச் செலுத்தி வருவதற்குரிய ஆள்களையும் கொண்டு வருவதாகக் கூறித் திரும்பிய தமிழ் வீரர்கள் நாகக்தீபத்திலும் எழவரிலும் படை திரட்டிச் சென்று அனுராதபுரத்தைக் கைப்பற்றினர். எழுசேனன் அனுராதபுரத்தின் மன்னானான். நாககுத்தன் எழவுரின் குறுநில மன்னானான். எழுசேனன் இருபத்திரண்டு வருடங்கள் அனுராதபுரத்தை ஆண்டான்.

கி.மு. 155இல் எழுசேனனின் இருபத்திரண்டாவது ஆட்சியாண்டில் சியகள் இளவரசன் அசேலன் அனுராதபுரத்துள் நுழைந்து ஆட்சியைத் கைப்பற்றினான். எழுசேனன் கொல்லப்பட்டான். அவனது மனைவியும் மகன் எல்லாளனும் அவன் தங்கையும் எழவுருக்குத் தப்பிச்சென்றனர்.

எழுசேனன் மகன் எல்லாளனும் நாககுத்தன் மகன் திக்கஜனும் சோழ நாட்டில் வளர்ந்து படைக்கலப் பயிற்சிகளும் பெற்றனர். அனுராதபுர மன்னனைப் பழுவாங்கும் நோக்குடன் தாய்நாடு திரும்பிப் படைத்திரட்டினர். அனுராதபுரத்தின் மீது போர் தொடுத்தனர். யுத்தத்தில் அனுராதபுர மன்னன் அசேலன் கொல்லப்பட்டான். எல்லாளன் அனுராதபுர மன்னானான். நீதி வழுவாது ஆட்சி செய்தான்.

எல்லாளன் நீதி வழுவாது ஆட்சி செய்தாலும் அவனுக்கு எதிரிகள் உருவாகினர். கல்யாணிச் சிற்றரசின் மன்னன் கல்யாணிதீசனின் தம்பியான அய்ய உத்தியன் எல்லாளனது ஆட்சியை வெறுத்தான். கல்யாணிதீசனின் மகன் மகாதேவியின் காதலை எல்லாளன் மறுதலித்ததால் மகாதேவியும் எல்லாளன் ஆட்சி நிலைக்கக்கூடாது என்று சுபித்தாள். பின்னர் சிற்றரசனான காக்கவண்ணதீசனின் மனைவியான மகாதேவி தன்மகன் தூட்டகாமினியைத் தமிழருக்கெதிரான உணர்வை ஊட்டி வளர்த்தாள். ஆனால் காக்கவண்ணதீசன் தமிழருக்கெதிராகப் போர் செய்யக் கூடாது எனத் தூட்டகாமினியிடம் வாக்குறுதி கேட்டான். தூட்டகாமினி அதனை மறுத்தான்.

தூட்டகாமினியால் ஏற்படக்கூடிய அபாயத்தை எல்லாளனின் மகன் தந்தைக்கு உணர்த்தினான். ஆரம்பத்தில் அதனை மறுத்த எல்லாளன் பின்னர் உணர்ந்து கொண்டான். அதேசமயம் தூட்டகாமினி ‘புனிதயுத்தம்’ என்ற பெயரில் எல்லாளனுக்கெதிராகப் போர் தொடுத்தான். போரில் எல்லாளன் வெற்றிபெற இருந்த சந்தர்ப்பத்தில் விகாரமகா தேவி எல்லாளனது கவனத்தைத் திசை திருப்பினாள். தூட்டகாமினியின் வேல் எல்லாளனின் மார்பில் நுழைந்தது.

எல்லாளனின் உடல் அரச மரியாதையுடன் தகனம் செய்யப்பட்டது. அந்த இடத்தில் எல்லாளனுக்கு நினைவுச் சின்னம் ஒன்று கட்டப்பட்டது. மக்கள் எல்லோரும் அதற்கு மரியாதை செலுத்த வேண்டும் என்று துட்டகாமினி கட்டளையிட்டான். துட்டகாமினி அனுராதபுரத்தின் மன்னனாக முடிசூடிக்கொண்டான்.

மகாவம்சம் - ஈழராஜா எல்லான் நாவல் வேறுபடுமிடங்கள்

சேனன், குத்திகன் பற்றிய செய்திகள், எல்லாளன் சோழநாட்டிலிருந்து வந்தமை பற்றிய செய்தி, எல்லாளன் துட்டகாமினியுடனான தனிச்சமரில் கொல்லப்பட்ட முறை ஆகிய சம்பவங்கள் தவிர ஏனையவற்றில் மகாவம்சத்திற்கும் நாவலுக்குமிடையே அதிக வேறுபாடுகள் இல்லை என்பது தெரிகிறது. சோழநாட்டிலிருந்து படையுடன் வந்த எல்லாளன் அசேலனிடமிருந்து அனுராதபுரத்தைக் கைப்பற்றி நாற்பத்துநான்கு ஆண்டுகள் ஆட்சிசெய்ததாக மகாவம்சம் கூறுகிறது.⁹⁷ ‘ஈழராஜா எல்லான்’ நாவல் எல்லாளன் இலங்கையின் வடபகுதியிலிருந்து படையெடுத்ததாக வருணிக்கிறது.⁹⁸

சேனன் குத்திகன் ஆகியோருக்கு நாவலாசிரியர் ஈழசேனன், நாககுத்தன் என்று பெயர் சூட்டியுள்ளார். நாவலாசிரியர் தனது ஈழத்தவர் வரலாறு என்னும் நூலில் தேவநம்பியதீசனது மதமாற்ற முயற்சிகளிலும் வல்லாதிக்கத்திலும் வெறுப்படைந்த சிற்றரசர்களில் சேனன் குத்திகன் இருவரும் அடங்குவர் என்று கூறியுள்ளார்.⁹⁹ தேவநம்பியதீசன் படைபலத்தைப் பெருக்குவதற்கு முயற்சிசெய்யாதிருந்ததன் காரணமாக அவனது மறைவின் பின் தமிழ்ச் சிற்றரசர்கள் அனுராதபுரத்தின் மீது படையெடுத்திருக்கலாம் என்று மற்றொரு வரலாற்று நூல் கூறுகிறது.¹⁰⁰

மகாவம்சத்தின் சூற்றினடிப்படையில் சிங்கள வரலாற்றாசிரியர்கள் சேனன், குத்திகன் ஆகியோர் தென்னிந்தியாவிலிருந்து படையெடுத்து வந்ததாக நிறுவ முயன்றனர். ஆனால் செங்கை ஆழியான், இவர்கள் வட இலங்கையிலிருந்து படையெடுத்தார்கள் எனவும் ஈழசேனனும் நாககுத்தனும் முறையே ஈழவூரிலும் நாகதீவிலும் ஆட்சி செய்தவர்கள் என விபரிக்கின்றார்.

“கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான தமிழ்நாட்டு வரலாற்று மூலங்களில் இலங்கையுடனான படையெடுப்புக்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் எதுவும் இல்லை. அத்தகைய ஒரு படையெடுப்பை இலங்கை மீது நடத்தக்கூடிய

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

பலமான அரசுகள் தமிழ்நாட்டில் இருந்ததாகவும் தெரியவில்லை” எனவும் ஆகவே அனுராதபுரத்தின் மீது படையெடுத்த தமிழர்கள் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்தார்களா என்பது ஆராய்ப்பட வேண்டிய விடயம்” என்று ஈழத்தவர் வரலாறு என்னும் நூல் கூறுகிறது.¹⁰¹ ஆனால் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் என்னும் நூல் “சேனன், குத்திகன் ஆகியோர் குதிரை வணிகர்களாகக் குறிப்பிடப்படுவதாலும் சங்க இலக்கியங்களில் பரதவர்கள் குதிரை வணிகர்களாகக் குறிப்பிடப்படுவதாலும் இவர்கள் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம்” எனவும், “அவர்களை ஒத்த தமிழ் நாட்டவர் அனுராதபுரம் பகுதியிலே காணப்பட்டதால் அவர்களின் உதவி கொண்டு அனுராதபுரத்தைக் கைப்பற்றியிருக்கலாம்” எனவும் கூறுகிறது.¹⁰²

புத்தர் இலங்கை வந்தபோது ஈழத்தில் இயக்கர்களும் நாகர்களும் இருந்ததாக மகாவும்சம் கூறுகிறது. விஜயன் குவேணி உறவு இதனை நிருபிக்கிறது.¹⁰³ இயக்கரும் நாகரும் இலங்கையின் ஆதிக்குடிகள் எனவும் அவர்கள் திராவிட மரபின் எனவும் பிற்காலத்தில் ஈழத்து வரலாற்றாசிரியர்கள் பலரும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.¹⁰⁴ அண்மைக் காலங்களில் அனுராதபுரம், கந்தரோடை, கோட்டை, பூநகரி முதலிய இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட புதைபொருள் ஆய்வுகள் இலங்கையின் ஆதிக்குடிகள் திராவிட மரபினர் என்பதை நிருபித்துள்ளன.¹⁰⁵ கலாநிதி ப. புஸ்பரட்னம் பூநகரிப் பிரதேசத்தில் மேற்கொண்ட புதைபொருள் ஆய்வின் பின் அப்பிரதேசத்தில் கிறிஸ்துவக்கு முற்பட்ட காலத்தில் செழிப்பான தமிழரசு ஒன்று நிலவியிருந்தமையை உறுதி செய்துள்ளார்.¹⁰⁶ பூநகரிப் பிரதேசத்திலே கண்டெடுக்கப்பட்ட ஒரு பிராமிச சாசனம் பற்றித் தமிழ் நாட்டின் முதன்மைச் சாசன வியலாளரான ஜராவதம் மகாதேவன் கருத்துக் கூறுகையில் “கி.மு. 2 ஆம் 3 ஆம் நாற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டில் இருந்ததை ஒத்ததமிழ் வேளிரின் ஆட்சி வடிலங்கையில் இருந்ததை இது உறுதிப்படுத்துகிறது” என்று கூறியுள்ளார்.¹⁰⁷ ஆகவே செங்கை ஆழியான் படைத்துள்ள ஈழசேனன் நாககுத்தன் பற்றியதகவல்களும் எல்லாளன் வடிலங்கையிலிருந்து படையெடுத்த செய்தியும் பொருத்தமாகவே உள்ளன எனலாம். ஆயினும் இவர்கள் பற்றிய தகவல்களைத் தரக்கூடிய சாசனங்கள் போன்ற ஆதாரங்கள் கிடைக்கும் போதுதான் இது விடயம் மேலும் உறுதிபெறும்.

எல்லாளன் துட்டகாமினி தனிச்சமர் பற்றிக் கூறுகையில் மகாவும்சம் “துட்டகாமினி கண்டுலன் என்னும் யானையைக் கொண்டு எல்லாளனது யானையை மோதியபோது துட்டகாமினி வீசிய வேல் எல்லாளனது மார்பிற் பாய்ந்தது. மன்னனும் யானையும் ஒரே சமயத்திற் சரிந்தனர்¹⁰⁸ என்று கூறுகிறது. செங்கை ஆழியான் தனது நாவலில் இச் சம்பவத்தை மாற்றியமைத்துள்ளார்.

துட்டகாமினி - எல்லாளர் தனிச்சமரின்போது எல்லாளருக்கே வெற்றி கிட்டும் என்றிருந்த சந்தர்ப்பத்தில் விகாரமகாதேவி எல்லாளர்து கவனத்தைத் திசைதிருப்ப துட்டகாமினியின் வேல் எல்லாளர்து மார்பில் பாய்ந்தது”¹⁰⁹ என இச்சம்பவம் நாவலில் அமைகிறது.

மகாவும்சத்தின் படி எல்லாளர் எழுபத்திரண்டு வயது முதியவன். துட்டகாமினி இளைஞர். ஆகவே எல்லாளர்து தோல் வி மகாவும்சத்தின்படியே நடந்திருத்தல் கூடும். ஆயினும் செங்கை ஆழியான் செய்த மாற்றத்தையும் நியாயப்படுத்த வழியுண்டு. விகாரமகாதேவி தமிழர்களை அழிப்பதில் தீவிரமாகச் செயற்பட்டவள். அதற்காகத்தன் மகனுடன் போர்க்களத்திற்கே புறப்பட்டவள். துட்டகாமினி மீது அளவில்லா வாஞ்சை உடையவள். ஏற்கனவே எல்லாளர்து படைத்தளபதி தித்தம்பனை வெல்ல முடியாதிருந்தபோது துட்டகாமினி தனது தாயைத் திருமணம் செய்து தருவதாக உறுதி கூறித் தித்தம்பனை மயக்கி வெற்றி கொண்டான் என்று மகாவும்சம் கூறுகிறது.¹¹⁰ எனவே இச்சண்டையின் போது விகார மகாதேவி தன்மகனின் உயிரைக் காப்பாற்றவும் தமிழருக்கெதிரான யுத்தத்தை முன்னெடுக்கவும் கருதி அவ்வாறு செய்திருக்கலாம் எனவும் கருத இடமுண்டு.

தமிழர் சிங்கவர் இனமோதல்

விகாரமகாதேவி, துட்டகாமினியைக் கருவற்றிருந்தபோது பெளத்த பிக்குகள், “பிறக்கப்போகும் புத்திரன் தமிழர்களை அழித்து இந்நாட்டினை ஒரே இராச்சியமாக்குவான் என்று கூறுகின்றனர்.”¹¹¹ துட்டகாமினியின் தந்தை காக்கவண்ணதீசன் துட்டகாமினியிடம் “தமிழருடன் போருக்குச் செல்லக் கூடாது” என்று வாக்குறுதி கேட்டதன் பின் துட்டகாமினி கைகளையும் கால்களையும் மடக்கியபடி கிடந்து” தாயே அந்தக் கரையில் கங்கைக் கரைக்கு அப்பால் தமிழர் இந்தப் பக்கம் கோதா சமுத்திரம் எப்படி நான் கால்களை நீட்டிப்படுக்க முடியும்”¹¹² என்று கூறுகிறான். விகாரமகாதேவி தனது மசக்கை விருப்பை வெளியிட்டபோது தமிழருக்கெதிரான உணர்வகளை வெளிப்படுத்துகிறாள். இவை யாவும் மகாவும்சம் இனவாதத்தை வெளிப்படுத்துவதையே காட்டி நிற்கின்றன.

எல்லாளர் துட்டகாமினி மோதலை மகாவும்சம் இனமோதலாகச் சித்திரித்தாலும் வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் இதனை வெளிநாட்டிலிருந்து வந்த ஒருவனுக்கும் உள்ளூர் சக்திகளைத் திரட்டிப் போராடிய ஒருவனுக்குமிடையில் நடைபெற்ற யுத்தமாகவே நோக்கியுள்ளனர்.¹¹³

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

எழுத்தமிழ் வரலாற்றாசிரியர்கள் இலங்கையின் வடபகுதியிலிருந்து படையெடுத்து அனுராதபுரத்தை கைப்பற்றி ஆட்சி செய்த மன்னனுக்கும் உள்ளூர் சக்திகளைத் திரட்டிப் போராடிய ஒருவனுக்குமிடையில் நடைபெற்ற யுத்தமாக நிறுவ முயன்றுள்ளனர்.

எல்லாளன் - துட்டகாமினி யுத்தம் இனமோதலாகக் கொள்ளப்பட முடியாதது என்பதே பொருத்தமாகும். சிற்றரசுகளிடையிலான நிலம்பிடிசன்னடையாகவே இது இருந்திருக்கும். தென் னிந்தியாவில் சங்க இலக்கியங்கள் காட்டும் யுத்தங்களை நாம் இதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம்.

அடிக்குறிப்புக்கள்

1. அருணாசலம், க. தமிழில் வரலாற்று நாவல்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், பக்.5.
2. மேலது, பக். 6.
3. பூவண்ணன், டாக்டர், கல்வியின் வரலாற்று நாவல்கள், பக். 05.
4. மேலது, பக். 06.
5. அருணாசலம், க, தமிழில் வரலாற்று நாவல்களின், தோற்றமும் வளர்ச்சியும், பக்.10.
6. அருணாசலம், க. தமிழில் வரலாற்று நாவல்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், பக்.11.
7. மேலது, பக். 31.
8. மேலது, பக். 48.
9. சந்தராஜன், பெ. கோ, சிவபாதசந்தரம், சோ, தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டு வளர்ச்சியும் வரலாறும், பக். 28 - 29.
10. அருணாசலம், க. தமிழில் வரலாற்று நாவல்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பக்.48.
11. மேலது, பக். 53 - 55.
12. சப்பிரமணியம், நா. எழுத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம், பக். 12.

13. அருணாசலம். க. தமிழில் வரலாற்று நாவலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், பக். 48.
14. செங்கை ஆழியான், கட்டுரையாளர் நேர்காணல்.
15. செங்கை ஆழியான், நானும் எனது நாவல்களும், பக். 12.
16. மேலது, பக். 12.
17. குணராசா, க. நல்லைநகர் நூல், முன்னுரை.
18. செங்கை ஆழியான், கந்தவேள் கோட்டம், பக். 01.
19. கைவாயமாலை, சா. வே. ஜம்புலிங்கம்பிள்ளை, பதிப்பு, மேற்கோள் செங்கை ஆழியான், ஈழத்தவர்ர் வரலாறு பக். 112.
20. குலசபாநாதன், நல்லூர்ர்க் கந்தசாமி கோயில், மேற்கோள் செங்கை ஆழியான், ஈழத்தவர்ர் வரலாறு, பக். 112.
21. யாழ்ப்பாணவைபவமாலை, குலசபாநாதன் பதிப்பு, பக். 25.
22. குணராசா, க. ஈழத்தவர் வரலாறு, பக். 117 – 118.
23. மேலது, பக். 115 – 116.
24. மேலது, பக். 118.
25. மேலது, பக். 12.
26. மேலது, பக். 119 – 120.
27. சிற்றம்பலம், சி. க. யாழ்ப்பாண இராச்சியம், பக். 200.
28. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, குலசபாநாதன் பதிப்பு, பக். 24.
29. சவாமி ஞானப்பிரகாசர், யாழ்ப்பாண வைபவவிமர்சனம், பக்.
30. இராஜநாயகம், செ. யாழ்ப்பாணச், சரித்திரம் பக். 46 – 126.
31. குணராசா, க. ஈழத்தவர் வரலாறு, பக். 67 – 92
32. செங்கை யாழியான், கந்தவேள் கோட்டம், பக். 4.
33. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, குலசபாநாதன், பதிப்பு, பக். 43,

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

34. இராசநாயகம், செ. யாழ்ப்பாணச், சரித்திரம், பக. 56.57.
35. செங்கை ஆழியான் கந்தவேள், கோட்டம், பக. 93-94.
36. குணராசா, க. ஈழத்தவர் வரலாறு, பக. 87 - 91.
37. இராஜநாயகம், செ. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் பக. 108.
38. சிற்றம்பலம். சி. க. யாழ்ப்பாண இராச்சியம், பக. 74.
39. இராசநாயகம், செ. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் பக் 111-112
40. மேலது பக. 74-75
41. மேலது பக - 123, 124
42. குணராசா, க. ஈழத்தவர் வரலாறு பக். 87
43. இராஜநாயகம், செ. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், பக. 74.
44. செங்கை ஆழியான், நானும் எனது நாவல்களும், பக - 13
45. இராஜநாயகம், செ யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், பக -74
46. குணராசா. கா ஈழத்தவர் வரலாறு பக் - 871
47. குணராசா யாழ்ப்பாண வைபவமாலை ஒரு மீன் வாசிப்பு, பக் - 41
48. கணபதிப்பிள்ளை.க, இலங்கை வாழ் தமிழர் வரலாறு பக், 86
49. யாழ்ப்பாண வைவமாலை, குலசபாநாதன் பதிப்பு பக். 55.
50. குணராசா.க ஈழத்தவர் வரலாறு பக் -88
51. இராஜநாயகம். செ, யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் பக் - 83
52. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, குலசபாநாதன் பதிப்பு, பக் -66
53. சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் யாழ்ப்பாண வைபவமலர் சனம் பக் -117
54. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, குலசபாநாதன் பதிப்பு பக் - 57-66
55. குணராசா, க ஈழத்தவர் வரலாறு பக் - 87
56. சிற்றம்பலம்.க, யாழ்ப்பாண இராச்சியம், பக்-67

57. கிருஷ்ணகுமார், திருமதி.சோ யாழ்ப்பாணம் மன் னரும் போர்த்துக்கேயரும், பக் - 109 மேற்கோள், ஈழத்தவர் வரலாறு, பக். 89.
58. குணராசா.க ஈழத்தவர் வரலாறு பக் 90-92
59. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, குலசபாநாதன் பதிப்பு பக்- 88-90
60. இராசநாயகம், செ. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் பக்-171
61. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை குலசபாநாதன் பதிப்பு பக். 66-72
62. வேவுப்பிள்ளை.க யாழ்ப்பாண வைபவ கெளமுதி பக்-56
63. குணராசா.க, யாழ்ப்பாண வைபவமாலை மீன் வாசிப்பு பக் - 101
64. சிற்றம்பலம் சி.க யாழ்ப்பாண இராச்சியம். பக்-101
65. குணராசா.க, கோட்டை வரலாறு கமலம் பதிப்பகம்.
66. மேலது, பக் 8-9.
67. செங்கை ஆழியான் கடற் கோட்டை பக். 114.
68. மேலது, பக். 113.
69. செங்கை ஆழியான் குவேனி - பக் 01.
70. மேலது, பக் - 4.
71. மேலது, பக் - 44.
72. மேலது, பக் - 44.
73. மேலது, பக் - 24.
74. மேலது, பக் - 95.
75. மேலது, பக் - 5 - 8.
76. மேலது, பக் - 2.
77. மேலது, பக் - 41-43.
78. மேலது, பக் - 42.

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

79. மேலது, பக் - 21.
80. மேலது, பக் - 21.
81. மேலது, பக் - 51, 52.
82. மேலது, பக் - 76.
83. மேலது, பக் - 54.
84. மேலது, பக் - 20.
85. மேலது, பக் - 11.
86. சிற்றம்பலம் சி.க யாழ்ப்பாண தொன்மை வரலாறு பக் 14.
87. குணராசா.க, மகாவம்சம் சூறும் இலங்கை வரலாறு பக் 10-12.
88. மேலது, பக் - 11
89. குணராசா.க ஈழத்தவர் வரலாறு, பக் 9.
90. குணராசா.க மகாவம்சம் சூறும் இலங்கை வரலாறு பக். 15-16.
91. மணிமேகலை உ.வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு காடை.11 வரி 21-26.
92. சவாமி ஞானப்பிரகாசர், யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம், 20-26.
93. தனபாக்கியம்.ஜி, இலங்கையில் தொல்லியல் ஆய்வுகளும் திராவிடர் கலாசாரமும் பக் - 245 மேற்கோள் ஈழத்தவர் வரலாறு, பக். 9.
94. சிற்றம்பலம், சிக், பண்ணைய ஈழத்தில் தமிழர் ஒரு பன்முகப்பார்வை, பக் - 7.
95. மேலது பக் - 12.
96. மேலது பக் - 12.
97. குணராசா.க, மகாவம்சம் இலங்கை வரலாறு பக் 82-83.
98. செங்கை ஆழியான், ஈழராஜா எல்லாளன், பக் 78-84.
99. குணராசா.க ஈழத்தவர் வரலாறு, பக் 30.
100. மேலது பக். 31.

101. மேலது பக். 32.
102. சிற்றம்பலம்.சி.க, யாழ்ப்பாணம் தொன்மை வரலாறு பக், 141.
103. குணராசா.க, மகாவம்சம் தரும் இலங்கை வரலாறு பக் 30-36.
104. செ. இராஜநாயகம், பேராசிரியர் பத்மநாதன் போராசிரியர். சி.க.
சிற்றம்பலம், கலாநிதி ப.புஸ்பரட்னம், கலாநிதி. க. குணராசா
முதலியோர் தமது நூல்களில் அதனை எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர்.
105. புஸ்பரட்னம்.ப, இலங்கையில் தமிழர் மன்னர்கள் ஆட்சி ஒரு நோக்கு.
மேற்கோள் ஈழத்தவர் வரலாறு க. குணராசா.
106. குணராசா.க ஈழத்தவர் வரலாறு, பக.32.
107. மேலது பக் - 33.
108. குணராசா மகாவம்சம் தரும் இலங்கைச் சரித்திரம் பக் 108.
109. செங்கை ஆழியான், ஈழராஜா எல்லாளன், பக் - 186.
110. குணராசா.க, மகாவம்சம் தரும் இலங்கைச்சரித்திரம் பக். 104.
111. மேலது பக் - 88.
112. மேலது பக் - 96.
113. இலங்கையில் இனத்துவமும் சமூக மாற்றமும் எனும் தொகுப்பு நூலில்
இடம்பெறுகின்ற துட்டகைமுனு “எல்லாளன் வரலாற்று நிகழ்வு” ஒரு
மதிப்பீடு என்னும் கட்டுரையில் இவ்விடயம் கூறப்பட்டுள்ளது.

நாவல்களை விட்டு வருகிறதோ அதை விட்டு வருகிறதோ என்று கூற விரும்புகிறேன். அதை விட்டு வருகிறதோ என்று கூற விரும்புகிறேன். அதை விட்டு வருகிறதோ என்று கூற விரும்புகிறேன். அதை விட்டு வருகிறதோ என்று கூற விரும்புகிறேன்.

நாவல்களை விட்டு வருகிறதோ என்று கூற விரும்புகிறேன். அதை விட்டு வருகிறதோ என்று கூற விரும்புகிறேன்.

இயல் ஆறு

செங்கை ஆழ்யான் நாவல்கள்

படைப்பாளுமை

கதைமாந்தர் படைப்பு

நாவல் இலக்கியத்தின் பல்வேறு சூறுகளில் கதை மாந்தர் படைப்பும் ஒன்றாகும். கதைக் கருவக்கும் கதைப் பொருளுக்கும் உயிரோட்டத்தை வழங்குவது கதை மாந்தர் படைப்பே ஆகும். நாவலாசிரியன் கதை மாந்தர்களைப் படைத்து அவர்களினுடைகவே கதையை நிகழ்த்திச் செல்கிறான். தான் ஒரு தொடர்பாளனாக மட்டும் நின்று விடுவிறான். நாவலின் கருப்பொருளும் கருப்பொருளின் தெளிவாகிய கதைப் பொருளும் கதைமாந்தரின் இயங்குகையினுடைகவே வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. தனிமனிதனுக்கும் சமூகத்திற்கும் இடையிலான ஊடாட்டங்கள் நாவல் சித்திரிப்பதால் நாவலில் கதை மாந்தர் படைப்பு முக்கியம் பெற்றதாக அமைகிறது.¹ மனிதனின் சிந்தனை மாற்றங்கள், அசாபாசங்கள், விருப்பு. வெறுப்புக்கள், மனவெழுச்சிகள், போராட்டங்கள், வெற்றிகள், தோல்விகள் என்பன சமூக வாழ்க்கையில் பல மாறுதல்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன. இம்மாற்றங்களை நாவல் இலக்கியம் சித்திரிக்கின்றது. இதனால் பல வகைப்பட்ட கதை மாந்தர்கள் நாவலிலக்கியத்தில் இடம்பெறுகிறார்கள். நாவல் இலக்கியத்தில் கதை மாந்தர் படைப்பகப்பட்டிருக்கும் தன்மையைப் பொறுத்தே நாவலின் வெற்றியும் அமைகிறது. ஆகவேதான் தற்கால நாவல்களில் கதை மாந்தர் படைப்புக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகின்றது.²

ஒரு நாவலுக்கு இன்றியமையாதவை இரண்டு. ஒன்று கதை. மற்றது கதை மாந்தர் படைப்பு. கதை இல்லாமல் நாவல் இல்லை என்பது போல கதை

மாந்தர் இல்லாமலும் நாவல் இல்லை.³ ஒரு நாவலில் கதை மாந்தர்கள் பொருத்தமான முறையில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு உரையாடல் மூலமாக உயிரும் உணர்வும் ஊட்டப்பட்டு சிறப்பான கட்டுக்கோப்புடன் கதை வழி நடத்தப்படுமானால் அந் நாவல் வெற்றி பெறும் நாவலாக அமையும்.⁴

நாவலாசிரியனது வாழ்க்கை நோக்கு, இலக்கியக்கோட்பாடு என்பவற்றிற்கு ஏற்பவே நாவலில் இடம்பெறும் கதை மாந்தர் அமைவர். சமூகத்திற்குத் தான் கூற எடுத்துக்கொண்ட செய்திகள், சமூகத்தில் தான் ஏற்படுத்த விரும்பும் மாற்றங்கள் என்பவற்றிற்கேற்ப கதை மாந்தர் நாவலாசிரியனால் உருவாக்கப்படுவர். சமூகத்திலிருந்து மாதிரிக்கு கதை மாந்தர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தனது நோக்கங்களுக்கு ஏற்றவர்களாக மாற்றும் செய்து நாவலில் இயங்க வைக்கின்றான் நாவலாசிரியன். இந்த வகையில் நாவலாசிரியர் கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் வித்தையைச் செய்கின்றான் எனலாம். உள்ளே நுழைந்த அவர்களைச் செயற்படுத்துவராக நாவலாசிரியன் விளங்குகிறான்.

நாவல்களில் கதை மாந்தர் படைப்புப் பற்றி ஆய்வுசெய்யும் போது பல ஆய்வுமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. அவற்றுள் முக்கியமானவை.

1. கதை மாந்தரின் பண்பு நலன் பற்றியது.
2. கதை மாந்தர் படைப்பு முறை.

இவற்றுள் முன்னையது அகநிலை ஆய்வு எனவும் பின்னையது புறநிலை ஆய்வு எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன.⁵ புறநிலை ஆய்வு கலைத்திறன், உத்திகள் என்பவற்றைக் குறிக்கும். புறநிலை ஆய்வில் பின்வரும் விடயங்கள் அடங்குகின்றன. ‘புறத் தோற்ற வருணனை, கதை மாந்தரின் அசைவியக்கங்கள் மற்றவரோடு நடந்து கொள்ளும் முறைமை, பேச்சு மொழி சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலை, கடந்தகால வாழ்வு, பெயரமைதி’⁶

செங்கை ஆழியான் தன் நாவல் களில் பல வகைப்பட்ட கதை மாந்தர்களையும் படைத்து உலாவவிட்டுள்ளார். அந்தக் கதை மாந்தர்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம். ‘பொருளாதார ரீதியில் ஒடுக்கப்படும் மாந்தர், சாதிய அடிப்படையில் பாதிக்கப்படும் மாந்தர். மத்திய தரவர்க்கத்து மாந்தர். முதலாளிகள் நிலவுடைமையாளர், தனிமனித சமூக நடைமுறைகளால் பாதிப்படும் பெண் மாந்தர்’.

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

மேற்குறித்த கதை மாந்தர்களைப் பண்பு நலன் அடிப்படையில் பின்வருமாறு நோக்குவது பொருத்தமாக அமையும். ‘இலட்சிய நோக்கம்-பொறுப்புணர்வு என்பவற்றைக் கொண்டிருக்கும் கதைமாந்தர். மனிதனேயமும் பெருந்தன்மையும் உடைய மாந்தர். கிராமியப் பண்புகளிலிருந்து விடுபடாத மாந்தர். முரண் நிலைப் பண்புடைய மாந்தர், ஒழுக்கப்பிறழ்வுக்கு உட்படும் மாந்தர்’

இலட்சிய நோக்கம் பொறுப்புணர்வும் உடைய மாந்தர்

மனிதருள் ஒரு சிலர் எப்படியும் வழலாம் என்ற கொள்கையுடன் வாழ்வராக உள்ளனர். இவர்களிடம் தன்நலநாட்டம் அதிகமாக இருக்கும். பிறர் நலன் களைக் கருத்திற் கொள்ளாதவர்களாகவும் இவர்கள் இருப்பர். இன்னொரு சாரார் வாழ்க்கையை அதன்போக்கிலேயே அனுபவித்து வாழுவர்.

இவர்கள் நன்மைகள் கிட்டியபோது மகிழ்ந்தும் தொல்லைகள், துண்பங்கள் ஏற்பட்டபோது துவண்டும் மன உளைச்சல்களுக்கு உட்பட்டும் வாழ்வர். மற்றொரு சாரார் இப்படித்தான் வாழுதல் வேண்டும் எனும் குறிக்கோள் உடையவர்களாக வாழ்வர். பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுத்து அவற்றுடன் போராடி வெற்றி கண்டு அவ்வெற்றியில் மகிழ்வு கொள்வர். வெற்றிகள் கிட்டாதபோதும் சகிப்புத்தன்மையுடன் இலட்சியத்தைக் கைவிடாது வாழ்வர். இத்தகைய மாந்தர் பொறுப்புணர்வு உடையவராகவும் விளங்குவர். இத்தகைய மாந்தர்களையும் ‘தமது சொந்த வாழ்க்கையில் இலட்சியமும் பொறுப்புணர்ச்சியும் கொண்டு வாழ்வர்கள். பொது நலன் கருதிய இலட்சியங்களையும் பொறுப்புணர்ச்சிகளையும் கொண்டு வாழ்வர்கள்’. என இரு வகையாக நோக்கலாம்.

செங்கை ஆழியான் நாவல்களில் இடம்பெறும் கதை மாந்தருள் காட்டாறு நாவலில் இடம்பெறும் சந்தனம் சிறந்ததொரு படைப்பு. யாழ்ப்பாணத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த குடும்பம் ஒன்றில் பிறந்த சந்தனம் சாதிய ஒடுக்குமுறைகளாலும் பொருளாதார ஒடுக்கு முறைகளாலும் பாதிக்கப்பட்டு, ஏனையவர்களைப் போலத் தானும் பணம், நிலம் என்பவற்றைத் தேடிக்கொள்ளவேண்டும் என்னும் ஆசையில் வன்னிக்கு வருகிறான். கடலாஞ்சிக் கிராமத்தில் கந்தசாமி முதலியாரிடம் வேலையாளானாகச் சேருகிறான். விசுவாசமான உழைப்பாளியாகவும் நேர்மையுள்ளவனாகவும் கந்தசாமியாரது வயலிலும் வீட்டிலும் வேலை செய்கிறான். அதேவேளை தனக்கிருந்த அரசியல், பொருளாதார அறிவைப் பயன்படுத்தி அக்கிராமத்தில் உள்ள பணம் படைத்தவர்களால், ஏழைமக்கள் சுரண்டப்படுவதை

இளைஞர்களுக்கும் முதியவர்களுக்கும் எடுத்துக் கூறுகிறான். சியாமன் மார்சிங்கம், முதலாளி சந்தசாமி, விதானையார் ஸ்ரீவரதசந்தார், ரி.ஓ.கமலராசா, தினசகாயம் மாஸ்டர், அரசாங்க வைத்தியர் முதலியோர் செய்யும் ஊழல்களை அம்பலப்படுத்துகிறான். இதனால் இளைஞர்களுக்கும் முதியவர்களும் விழிப்படைகின்றனர். சரண்டல்வாதிகளுக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்புகின்றனர். இதற்கெல்லாம் சந்தனமே காரணநாக விளங்குகிறான் என் பதை உணர்ந்து கொண்ட பணம் படைத்த வர்க்கக் கும் அவனை அவ்வூரிலிருந்து விரட்டியடிக்க முயற்சி செய்கிறது. சந்தசாமி முதலாளி அவனை வேலையிலிருந்து நீக்குகிறார். அவன் சயமாக உழைக்கும் நோக்குடன் காடுவெட்டியபோது விதானையார் மூலம் தடுக்க முயல்கின்றனர். தான் பாதிக்கப்பட்டால் ஊரில் உள்ள கனவான் களின் ஊழல்கள் வெளிப்படுத்தப்போவதாகச் சந்தனம் பயமுறுத்துகிறான். எந்த வகையிலும் அவனை விரட்ட முடியாது என்று கண்ட அவர்கள் அவனைக் கொலை செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றனர். அதிலிருந்தும் தப்பிய சந்தனம் துணிவுடன் எழுந்து நிற்கிறான்.⁷

சந்தனம் பாத்திரப்படைப்பு இரண்டு வழிகளில் சிறந்து விளங்குகிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் உடையார் பரம்பரையினரால் சாதியின் பெயரில் அவனது குடும்பம் பொருளாதார ஒடுக்குமுறைக்கு உட்பட்டபோது அதன் அடிப்படைகளைப் புரிந்துகொண்ட சந்தனம் அதற்கெதிராகக் குரலையெழுப்புகிறான். “வளவுக்கு வாடை கொடுக்கிறம். இனி எவரும் உடையார் வீட்டுக்குப் போகக்கூடாது. அப்படி வேலைசெய்தால் பழஞ்சோத்துக்குச் செய்யக் கூடாது கூலிக்கு வேலை செய்ய வேணும்”⁸ என்று கூறுகிறான். உடையார் காணியிலிருந்து அவனது குடும்பம் விரட்டப்பட்டபோது “அந்தக் காணியையும், பூரியையும் தேடிக்கொண்டுதான் நான் ஊருக்கு வருவன்”⁹ என்ற முடிவுடன் ஊரைவிட்டுப் பறப்பட்டு வன்னிக்கு வருகிறான். அங்கே சந்தனம் தனது சொந்த வாழ்க்கையில் இழைக்கப்பட்ட அநீதிக்கெதிராகக் கிளர்ந்தெழுகின்ற போர்க்குணம் கொண்ட ஒரு இலட்சியவாதியாக விளங்குகிறான்.

வன்னிக்கு வந்த அவன் தன் சொந்த வாழ்க்கையின் மட்டும் இலட்சியத்துடன் வாழவில்லை. அங்கே ஏழை மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகள் அவன் மனதைத் தாக்குகின்றன. பிரசாரத் தொனியில்லாமல் நடைமுறை வாழ்க்கை அனுபவங்களுடன் பொருத்தி அவற்றைக் கிராமமக்களுக்கு அவன் எடுத்துக்கூறுகிறான். இதனால் இளைஞர்களும் முதியவர்களிற் சிலரும் பணம்படைத்த வர்க்கத்தினருக்கு எதிராகச் செயற்படத் தொடங்குகின்றனர்.¹⁰ ஏழை விவசாயியான கணபதி தனது

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

வயலுக்கு நீர் கிடையாமல் பயிர்கள் வாடியபோது சாத்வீக வழியில் நீர் பெறுவதற்குச் செய்த முயற்சிகள் யாவும் வீணாகிப் போகவே இறுதியில் மனம் கொதித்தெழுந்து குளத்து நீரைத் திறந்து தானே தன் வயலுக்கு நீர் பாய்ச்சிகிறார். கமவிதானை கந்தையா, முதலாளி கந்தசாமி முதலியோர் அதனைத் தடுக்க முயன்றபோது போராளியாகவே மாறிவிடுகிறார். அவரது ஆவேசத்தைக் கண்டு கந்தசாமி முதலாளி ஒடியபோது அவரது றைவரிடம். “போடா போய்க் கந்தசாமியிட்டைச் சொல்லு இனி இந்தச் கணபதி ஒண்டுக்கும் பயப்பட மாட்டான் எண்டு. நான் எல்லா வீட்டுச் சோறும் சாப்பிட்டிட்டன் ஒரு வீட்டுச் சோத்தைத் தவிர மறியல் வீட்டுச் சோறு. அதைச்சாப்பிட இவன் வைச்சான் எண்டால் இவன் சரி இவங்கள் சரி”¹¹

என்று தன் ஆவேசத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்.

பாடசாலை மாணவியுடன் தவறாக நடந்துகொண்ட தினசகாயம் மாஸ்டருக்கு இளைஞர்கள் சிலர் அடிபோடுகிறார்கள்.¹² சியாமன் மாரசிங்கம் பயிர்ச் செய்கைக் குழுத்தலைவர் என்ற முறையில் காடுவெட்டாதவர் களுக்கும், காணி இல்லாதவர்களுக்கும் கடன் சிபார்சு பண்ண முற்பட்டபோது இளைஞர்கள் அந்த ஊழலை வெளிப்படுத்தி அம்முயற்சியைத் தடுக்கின்றனர்.¹³ கிராமத்தின் வைத்தியர் மீது வஞ்சம் பெற்றதாகப் பெட்டிஷம் எழுதப்பட்டுப் பின்னர் அவர் மூன்று ரூபா இலஞ்சம் வாங்கியதாகக் கைதுசெய்யப்படுகிறார்.¹⁴

இத்தகைய எதிர் நடவடிக்கைகள் யாவற்றுக்கும் சந்தனமே காரணனாக விளங்குகிறான். கிராமத்தில் தமக்கு எதிராக ஏற்பட்டுவருகின்ற எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளைக் கண்டு விழிப்படைந்த பணம் படைத்த வர்க்கம் சந்தனத்தை ஆசைகாட்டித் தம் வலைக்குள் வீழ்த்த முயற்சி செய்கின்றது. சியாமன் மாரசிங்கம், மில்க்காரக் கோணனைச் சந்தனத்திடம் தொனுப்புகிறார். சந்தனம் வெட்டிய காணிக்கு ‘பேமிற்’ பெற்றுத் தருவதாகவும் விவசாயக் கடன் எடுப்பதற்கு உதவுவதாகவும், பயிர்ச் செய்கைக் குழுவிலும் இணக்கசபையிலும் அங்கத்தவராக ஆக்குவதாகவும் ஆசைகாட்டித் தங்களது ஊழல்நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராகச் சந்தனம் செயற்படாமல் தடுப்பதற்கும் முயச்சிகளை மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.¹⁵ ஆயினும் சந்தனத்தின் இலட்சிய வேகத்தை அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை.

பிரான்யம் நாவலில் வரும் மகாவிங்கம் ஆசிரியனாகப் பணிபுரிகின்றான். ஆசிரியத்தொழிலுக்கே உரிய பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை, மனிதநேயம், பொதுநல் நாட்டம் முதலிய பண்புகளைக் கொண்டிருக்கின்றான். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மீது அன்பு செலுத்துபவனாகவும் அவர்களையும்

தமிழுடன் சமமாக மதிப்பவனாகவும் விளங்குகின்றான். அம்மக்களுக்கு தனது சமூகத்தவர்களால் அநீதி இழைக்கப்பட்ட போது அதற்கெதிராகக் குரல்கொடுக்கிறான். அம்மன் கோயில் ஆறாந்திருவிழாவில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அவமானப்படுத்தப்பட்ட போது மகாலிங்கம் “கோயில் ஊர்ச் சொத்து அதிலை திருவிழாச் செய்யிற்றதை மறிக்க நீங்கள் யார்?”¹⁶ என்று தனது சமூகத்தவரை நோக்கி வினா எழுப்புகிறான். சலவைத் தொழிலாளியான வேவுப்பிள்ளையின் மகன் கணக்சிங்கம் கல்வியில் உயர்வதற்கும், புலமைப்பரிசில் பெற்று வெளிநாடு செல்வதற்கும் உரிய ஆலோசனைகளையும் உதவிகளையும் வழங்குகிறான்.¹⁷ வேவுப்பிள்ளையின் மகள் சுபத்திரா தனது தமையனால் கர்ப்பவதியாக்கப்பட்டு அவமானப்படுத்தப்பட்டு நின்றபோது அவளைத் தனது மனவையாக ஏற்றுக்கொள்ள முன்வருகிறான்.¹⁸

‘அக்கினி’ நாவலில் இடம்பெறும் கந்தசாமி விடுதலை வேட்டகை கொண்ட ஒரு பாத்திரமாக வளர்த்தெடுக்கப்படுகிறான். நன்னன் கனகச்சபையின் உதவியுடன் வெளிநாடு செல்லப்பறுப்பட்ட கந்தசாமி ஆணையிறவுப் படைமுகாமில் இராணுவத்தால் கைதுசெய்யப்படுகிறான். பூசா சிறையில் சித்தரவதைகளை அனுபவிக்கிறான். சிறையில் தவம் எனும் போராளியின் மூலம் காலங்காலமாக ஈழத்திலே தமிழருக்கு எதிராக இழைக்கப்பட்டு வந்த அநீதிகளை உணர்ந்து கொள்கிறான். விடுதலைப் போராட்டத்தின்பால் ஈர்க்கப்படுகிறான். விடுதலையாகி வீடு திரும்பிய பின் ஊரிலே நடந்த விமானக்குண்டு வீச்சுக்காಗும் உயிரிழப்புக்காಗும் அவனது மனதைப் பாதிக்கின்றன. இயக்கத்துடன் இவனை நகது கொள்கிறான்.

கந்தசாமி சூழ்நிலையின் பாதிப்புக்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு பாத்திரமாக விளங்குகிறான். இரண்டு தடவைகள் க.பொ.த. சாதாரணதரப் பரீட்சையில் நல்ல பெறுபேறுகளைப் பெற்றும் அவனால் பல்கலைக்கழகக் கல்விபெறும் வாய்ப்பைப் பெற முடியவில்லை. கல்வியில் தமிழருக்கெதிராகப் பாகுபாடு காட்டப்படுகிறது என்பதை அவன் அறிந்து கொள்கிறான். அதன்பின் யாழ்ப்பாணத் தீவில் தோலகட்டி ஆச்சிரமத் தின் அருட் சகோதரர் இராணுவத்தால் கொல்லப்பட்டமை, விமானக்குண்டு வீச்சக்கள், ஏறிக்கணக்கள் என்பவற்றால் ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் என்ற பாகுபாடுகளித் தமிழ்மக்கள் கொல்லப்பட்டமை முதலிய செயல்கள் அவன் மனதை மிகவும் பாதிக்கின்றன. பின்னர் ஏற்பட்ட தந்தையின் அவசச் சாவு; பூசாவில் தான் அனுபவித்த சித்திரவதைகள்; தமக்கை கலாவதியின் கணவனான திலகநாதன் கொல்லப்பட்டமை என்பன அவனிடம் சுதந்திரம் என்னும் இலட்சிய வேகத்தை உருவாக்குகின்றன. “இந்த அநியாயங்களுக்கெல்லாம் பதில் சொல்லும் காலம் வரும்”¹⁹ என்று குழுமிய

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

அவன் போராளியாக மாறுகிறான். கந்தசாமியைப் போன்ற சுதந்திர இலட்சியம் கொண்ட கதை மாந்தர்கள், அக்கினிக் குஞ்சு, சாம்பவி முதலிய நாவல்களிலும் இடம்பெறுகின்றனர்.

செங்கை ஆழியனது நாவல்களில் இடம்பெறுகின்ற பெண் கதை மாந்தர்களில் காற்றில் கலக்கும் பெருமுச்சுக்கள் நாவலில் இடம்பெறும் மனோரஞ்சிதம் பிரளையம் நாவலில் இடம்பெறும் ராணி, மழையில் நனைந்து வெயிலில் காய்ந்து எனும் நாவலின் பார்வதி ஆசியோர் குடும்பத்தின் நலன்கள், ஒழுக்களெற்றி என்பவற்றில் பொறுப்புணர்வும் அக்கறையும் உடையவர்களாக விளங்குகின்றனர்.

மனோரஞ்சிதம் ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியை, திருமண வயதைத் தாண்டியும் தனது குடும்பத்துக்காக உழைக்கிறாள். அவளைப் படிக்கவைத்து ஆசிரியையாவதற்கு உதவிய அவளது அண்ணன் அதனைச் சாட்டாக வைத்து அவளது உழைப்பைச் சுரண்டுவதில் அக்கறையாபிருக்கிறான். பொறுப்பில்லாத தந்தை அவள் உழைக்கத் தொடங்கியதும் ஓய்வெடுத்துக்கொண்டு குடிகாரனாக வாழ்கிறார். பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வி கற்கும்போது அவளைக் காதலித்தவனாகிய இரவீந்திரன் எவ்வித சீதனமும் இல்லாமல் மனோரஞ்சிதத்தைத் திருமணம் செய்ய முன் வந்தபோதும் அவளது பெற்றாரும் அண்ணன் இராசதுரையும் அவளது உழைப்பை இழந்துவிட நேரும் என்பதால் அதனை மறுதவிக்கிறார்கள். பின்னர் வயது கடந்த நிலையில் அவர்கள் அவளுக்குத் திருமணம் பேச முற்பட்டபோது அவள் அதனை மறுக்கிறாள். தனது உழைப்பில் கட்டப்பட்ட வீட்டையும் தன்னிடமிருந்த பணத்தையும் கொடுத்து மாமன் மகன் சப்பிரமணியத்தைத் தன் தங்கை மல்லிகாவக்குத் திருமணம் செய்து வைக்க முன் வருகிறாள். மனோரஞ்சிதத்தின் நிலையறிந்து அவளைத் தன் னுடன் அழைத்துச் செல்வதற்காகத் தன் மனைவியுடன் இரவீந்திரன் அவளது வீடு தேடி வந்தபோது மனந்தடுமாறி அவனுடன் செல்வதற்கு முடிவசெய்த அவள் இறுதியில் தனது முடிவை மாற்றிக் கொள்கிறாள்.

யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் கல்வி கற்று உத்தியோகங்களைப் பெற்ற பெண்கள் குடும்பத்தின் பொருளாதார வாழ்வைத் தாங்கும் தூண்களாக விளங்குவதை இன்றும் காண முடிகிறது. அத்தகைய பெண்களின் வகைமாதிரியாக மனோரஞ்சிதம் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். அப்பொறுப்பிலிருந்து அவளால் என்றுமே மீள முடியவில்லை. அவளது திருமணத்திற்கு அண்ணனும் பெற்றாரும் தடையாக இருந்தார்கள் என்பது உண்மையே. ஆயினும், இரவீந்தரன் தான் திருமணம் செய்யமுன் அவளைத் தன்னுடன் வந்து விடும்படி

அழைத்தபோது அவளது மனமே அதற்குத் தடைபோட்டது. தனது பிரிவ அக்குமிப்பத்தின் எதிர்காலத்தைப் பாதிக்கும் என்று அவள் கருதுதினாள். குடும்பத்திற்காகத் தன்னை அவள் தியாகம் செய்தாள்.²⁰

பிரளையம் நாவலில் இடம் பெறும் ராணி பொறுப்புள்ள குடும்பப் பெண்ணாக விளங்குகிறாள். குடும்பத்தில் அவளது வகிபங்கு இரண்டு வகையில் அமைகிறது. ஒன்று வீட்டு நிர்வாகத்திற்குப் பொறுப்பாக இருந்து குடும்பத்தை நடத்திச் செல்வது. மற்றையது உயர்கல்வி பெறுவதன் மூலம் சமூகத்தில் தமது குடும்பத்தின் அந்தஸ்தை உயர்த்துவது. இந்த முயற்சிகளின்போது அவள் பல மனப்போராட்டங்களைச் சந்திக்க நேருகிறது. பெண்கள் கல்வி கற்பதை விரும்பாத அவளது தாய் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் அவள் கல்விகற்கும் முயற்சியைச் சாடுகிறாள். “என்ன படிப்பு வேண்டிக்கிடக்கு வயதும் பதினெட்டாச்சு, எங்கடை சாதியில் எங்க வீட்டைப்போல வேறு எங்கேனும் படிக்கின்மே”²¹ என்று கூறுகிறாள். மைத்துனன் சின்னத்தமிக்கும் அவனுக்கும் இடையிலான திருமணம் வலியுறுத்தப்பட்டபோது அதனால் தனது உயர்கல்வி பாதிக்கப்பட்டுவிடுமோ என்று மனதிற்குள் போராடுகிறாள். வீட்டுக்கு வெளியே பாடசாலையிலும் சமூகத்திலும் சாதியின் பெயரால் அவமானங்களைச் சந்திக்கிறாள்.

“உது எங்கடை கட்டாடியின்றை மகள்” என்று சாதியைச் சுட்டிப் பேசுகிறார்கள்.²² வீதியில்சென்று கொண்டிருந்தபோது வீதியோரம் நின்ற இளைஞர் “உதோ உது வண்ணாரப் பெட்டை உவயள் இப்ப கையில் பிடிக்கேலாது. படிப்பும் எடுப்பும் ... கொடிகட்டிப் பறக்கினம்”²³ என்று அவமானப்படுத்துகின்றான். இவையாகவும் அவளது மனதில் இலட்சிய வேட்கையையே உருவாக்குகின்றன. இறுதிவரை அவள் தன் இலட்சியத்தில் உறுதியாகவே இருக்கிறாள்.

கிடுகுவேலி நாவலில் வருகின்ற நிர்மலாவும் மீண்டும் ஒரு சீதை குறுநாவலில் வருகின்ற காயத்தீரியும் பெண்கள் என்ற வகையில் தமக்கிருக்கின்ற உரிமைகளை நிலை நிறுத்துவதில் கொள்கைப் பிடிப்புடன் உறுதியாக நிற்கும் கடை மாந்தர்களாக விளங்குகின்றனர்.

நிர்மலா, தனது கணவன் சண்முகம் திருமணம் செய்து மூன்றே மாதங்களில் தனது சகோதரங்களுக்காக வெளிநாடுசெல்ல முற்பட்டபோது அதனை கடுமையாக எதிர்க்கிறாள். அவளது எதிர்ப்பையும் மீறி அவன் வெளிநாடு சென்றபோது படிப்படியாக அவனுடனான தொடர்பைக் குறைத்துக்

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

கொள் கிறாள். சண் முகத் தினது பிறந்தவீட்டாருடனான தொடர்பை முழுமையாகத் துண்டிக் கிறாள். சண் முகம் வெளிநோட்டிலிருந்து நாடு திரும்பியபோது அவனை வரவேற்பதற்கு விமான நிலையம் செல்வதைத் தவிர்க்கிறாள். நாடு திரும்பிய சண்முகம் நேரே தாய் வீடு சென்றபோது அங்கே சென்று “இனியாவது என் புருஷனை என்னுடன் வாழ விடுகிறியா?”²⁴ என்று தனது ஆத்திரத்தை வெளிப்படுத்துகிறாள். சண் முகம் வீடு வந்த பின்னர் அவனுடன் ஒட்டி உறவாட மறுக்கிறாள். தாம் ஒன்றினைய வேண்டுமாயின் அவன் தாய்வீடு செல்வதை விடவேண்டும் என்று நிபந்தனை விதிக்கிறாள். தனது நிலைப்பாட்டில் இறுதிவரை அவன் உறுதியாகவே இருக்கிறாள்.

“மீண்டும் ஒரு சீதை” என்னும் குறுநாவலில் காயத்திரி மனதில் நிலைக்கும் ஒரு பாத்திரமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். காயத்திரியும் அவனது மைத்துனன் ராகவனும் ஒருவரை ஒருவர் விரும்புகின்றனர். திருமணமும் நிச்சயமாகிறது. மேற்படிப்புக்காக ராகவன் மேல்நாடு செல்கிறான். மேற்படிப்பு முடிந்து ராகவன் நாடு திரும்பியின் திருமணத்திற்கான ஆயத்தங்கள் நடைபெறுகின்றன. அவ்வேளையில் காயத்திரி தான் கொழும் பில் இராணுவத்தால் கைதுசெய்யப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டமை பற்றிக் கூறுகிறாள். இதனைக் கேள்விப்பட்டதும் ராகவன் அவன் இராணுவத்தால் கற்பழிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று ஐயறுகிறான். அவளை மருத்துவப் பரிசோதனைக்குட்பட்டு நிருபிக்குமாறு வற்புறுத்துகிறான். மருத்துவப் பரிசோதனைக்கு உட்பட்டுத் தனது கற்புத்தன்மையை நிருபித்த காயத்திரி அத்துடன் அவனது தொடர்பை முறித்துக் கொள்கிறாள். திருமணமும் தடைப்படுகிறது.²⁵

நிர்மலாவும் காயத்திரியும் சராசரிப் பெண் களிலிருந்து வேறுபட்டவர்களாக விளங்குகின்றனர். யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் காலங்காலமாக நிலவி வரும் ஆணாதிக்க நடைமுறைளைப் புறந்தள்ளுகின்றனர். ஆண்கள் எத்தகைய செயல்களைச் செய்தாலும் அவற்றை அனுசரித்துக் குடும்பத்தின் நலன்களை முன்னெடுக்க உதவியாய் இருக்க வேண்டும் என்னும் வழக்கத்தை இவர்கள் மீறி நடக்கிறார்கள். ஒரு மனிதனிடம் இயல்பாகவே இருக்கக் கூடிய சுதந்திர உணர்வும், சுயகெளரவழுமே இவர்களிடம் வெளிப்படுகின்றன. பெண் பிறவி என்ற நிலையில் எண்ணாமல் மாணிடப் பிறப்பு என்ற அடிப்படையிலே சிந்திக்கும் போது அவர்களது செயற்பாடுகள் நியாயமானவையாகவே தென்படும்.

சிடுகுவேலி நாவலின் நாயகனான சண் முகம் தான் பிறந்த வீட்டாரின் வழக்கையில் அதீத அக்கறைகொண்ட ஒருவனாக விளங்குகிறான். வசதியான

இடத்தில் சீதனம், பெடானேசன் என்பன பெற்றுத்திருமணம் செய்து கொண்ட அவனிடம் திருமணத்தின் பின்னரும் தனது சகோதரங்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவது பற்றிய சிந்தனையே மேலோங்கி நிற்கிறது. கதையின் ஆரம்பத்திலிருந்து மனைவி நிர்மலாவின் உணர்வுகளையும் சிந்தனைகளையும் பெரிதுபடுத்தாதவனாகவே வாழ்கிறான். மனைவி நிர்மலாவின் எதிர்ப்பையும் மீறி வெளிநாடு செல்கிறான். வெளிநாட்டில் பணிபுரிந்த காலத்திலும் மனைவியுடன் நெருக்கமான தொடர்பை வைத்திருப்பதில் அவன் அக்கறை காட்டவில்லை. பின்னர் நாடு திரும்பியபோதும் முதலில் தாயாரிடமே செல்கிறான். மனைவியின் கோரிக்கைகளிலும் நடத்தைகளிலும் உள்ள நியாயப்பாட்டை அவன் ஒரு சில கணங்கள் உணர்ந்து கொண்டபோதும் தனது பிறந்த வீட்டாருக்குச் செய்ய நினைத்த கடமைகளை அவனால் புறந்தள்ள முடியவில்லை. மனைவி பின்னள் எனும் பந்தத்துக்கும் பிறந்த வீடு என்ற சொந்தத்துக்கும் இடையே சிக்கித்தவிக்கும் ஒரு மனிதனாக அவன் போராடுகிறான். சகோதரிகளின் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதில் உறுதியாக நின்று அதில் வெற்றியும் பெறுகிறான்.²⁶

கனவுகள் கற்பனைகள் ஆசைகள் என்னும் நாவலில் இடம்பெறும் இரவீந்திரன் சராசரி இளைஞர்களிலிருந்து வேறுபட்டவனாக விளங்குகின்றான். பல்கலைக் கழகத்திலே தான் காதவித்த மனோரஞ்சிதத்திடம் சீதனம் எதிர்பார்க்காமலேயே அவனைத் திருமணம் செய்ய முன்வருகின்றான். மனோரஞ்சிதத்தின் குடும்பத்தினர் கேட்டதன்படி இரண்டு வருடங்கள் காத்திருக்கின்றான். இரண்டு வருடங்களின் பின்னர் திருமணம் சாத்தியமில்லை என உணர்ந்து கொண்டபோது மனோரஞ்சிதத்தைத் தன்னுடன் வந்து விடும்படி வற்புறுத்துகின்றான். அவன் அதற்கு உடன்படாமையால் பின்னர் தான் திருமணம் செய்து கொண்டாலும் நீண்ட நாட்களின் பின் மனோரஞ்சிதத்தின் துயர நிலையை அறிந்து தன் மனைவியுடன் வந்து அவனைத் தம்முடன் அழைத்துச் செல்ல முயற்சிக்கிறான். இவை யாவும் இரவீந்திரனின் குணவியஸ்புகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

மேலே குறிப்பிட்ட செயல்களில் முதல் மூன்றும் நடைமுறைச் சாத்தியமான விடயங்கள் தாம். எனினும் இரவீந்திரன் திருமணம் செய்துகொண்ட பின்னரும் மனோரஞ்சிதத்தைத் தன்னுடன் வந்து விடும்படி வற்புறுத்துவது. அழைத்துச் செல்ல முற்படுவது என்பன யாழ்ப்பாண சமூகத்தைப் பொறுத்தவரை யதார்த்தமற்ற ஒன்றாகவே உள்ளது எனலாம். ஓர் ஆண்மகனின் மனதில் அத்தகைய எண்ணங்களுக்கு இடமிருக்கக்

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

கூடுமாயினும் ஒரு யாழ்ப்பாணத்துப் பெண்ணின் மனம் அதற்கு இடங்கொடாது. ஆயினும் செங்கை ஆழியான் இப்பாத்திரங்களைப் படைத்திருக்கும் முறைமை வாசகர்களின் மனங்களில் அது அவ்வாறுதான் நிகழவேண்டும் என்ற மன உந்துதலை ஏற்படுத்துகிறது என்பதைனையும் மறுப்பதற்கில்லை.

பிரளையம் நாவலில் இடம்பெறும் இராச சலவைத்தொழிலாளர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவன். அக்கினி நாவலில் கனகசபை கள்ளிரக்கும் தொழிலாளர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவன். இவர்கள் தாம் பரம்பரைத்தொழிலிருந்து விடுபடுவதன் மூலம் சாதியின் பெயரால் அனுபவித்து வரும் அவமானங்களிலிருந்தும் துண்பங்களிலிருந்தும் விடுபடலாம் என்று கருதுகின்றனர்.

இராச கார் வாங்கி வாடகைக்கு ஓட்டுவதன் மூலம் புதிய மனிதனாக மாற முயற்சி செய்கிறான். அதற்காகத் குடும்பத்தினுள்ளும் வெளியிலும் எதிர்ப்புக்களைச் சந்திக்கின்றான். அவனது மனைவியின் தகப்பனார் சிவக்கொழுந்தர் அதனைக் கடுமையாக எதிர்க்கிறார். இராச தனது சீதனக் காணியையும் மனைவியின் நகைகளை விற்பதற்கு முடிவுசெய்தமையைச் சிவக்கொழுந்தர் ஒப்பவில்லை. இராசவினுடைய தந்தை வேலுப்பிள்ளை அவனது முயற்சியை ஆதரித்தாலும் அவரிடம் இருந்த ஆறாயிரம் ரூபாவையும் மகன் கேட்டபோது அவரும் அதனை மறுத்துரைக்கிறார். ஆனால் இராச தன் இலட்சியத்தில் உறுதியாக நின்றான். “எதோ மாமா என்னால் இனிமேல் உவங்கட அழுக்குத் துணிகளைத் தோய்க்க முடியாது. இவ்வளவு கேவலமாக நினைச்சிட்டாங்கள். நான் வேறு தொழில் செய்துதான் பிழைக்கப்போறன்”²⁷ என்று பிடிவாதமாக நின்று தன் முயற்சியில் வெற்றிபெறுகின்றான். பின்னர் அவனது காரின் ‘ரயர்’கள் அம்மன் கோவில் திருவிழாவின் போது உயர்த்தப்பட்ட சாதியினரால் குத்திக் கிழிக்கப்படுகிறது.²⁸

அக்கினி நாவலின் கனகசபை வெளிநாடு சென்று கடுமையாக உழைக்கின்றான். பொருளாதாரர் தியில் தனது குடும்பத்தை உயர்வு பெறச்செய்கிறான். வசதியான கல்வீடு, தளபாடங்கள், ரி.வி. டெக், மோட்டார் சைக்கிள் என வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்கிறான். தனது உறவினர்களான இளைஞர்களுக்கும் வெளிநாடு செல்வதற்கு உதவிசெய்கின்றான். பொருளாதார முன்னேற்றமும் கல்வியும் வசதியான வாழ்க்கையும் தமது குடும்பத்தின் சமூக அந்தஸ்தை உயர்த்தும் என்பதைக் கனகசபை உறுதியாக நம்புகிறான். “அந்தஸ்தை என்பது அவர்களால் தரப்படுவதில்லை. நாமாக எடுத்துக்கொள்வது என நான் நினைக்கிறேன். பணத்தாலும் படிப்பாலும்

உயர்ந்த நிலையை அடைந்த உயர் சாதியினர் இச்சமுகத்தில் நிலங்களையும் உத்தியோகங்களையும் தமதாக்கிக் கொண்டனர். அவற்றை அடைய மார்க்கமாற்றிருந்த நாங்கள் சமூக அந்தஸ்தில் தாழ்ந்திருந்தம், பண்த்தையும் படிப்பையும் தேடிக்கொண்டால் நீங்கள் குறிப்பிடுகின்ற சமூக அந்தஸ்து கிடைத்துவிடும்” எனக் கனகசபை கூறும் கருத்துக்கள் அவனது மனக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

பொருளாதார ரீதியில் தனது குடும்பத்தை உயர்வபெறச் செய்த கனகசபை தனது தமிழ் சிவபாலனை ‘டாக்டராக’ ஆக்க வேண்டும் என ஆசைப்படுகிறான். க.பொ.த. உயர்தரம் படிக்கின்ற காலத்தில் சிவபாலன் காலல் வயப்பட்டு அவமானப்பட்டு நின்றபோது, “அம்மா அவனிட்டைச் சொல்லுங்கோ எங்கட சாதியில் படிச்ச வரவேண்டும் எண்டதுக்காகத்தான் இவ்வளவு செலவழித்தும் படிப்பிக்கிறன். அவனுக்குப் படிப்புக்கு முந்திக் கலியாணம் தேவைப்பட்டால் நிச்சயமாகப் படிப்பை நிறுத்திவிட்டு வெளிநாட்டிற்குக் கூலிவேலைக்கு அனுப்பி விடுவன்”²⁹ என்று கூறுகின்றான். தமது சமூக அந்தஸ்து உயர் வேண்டும் என்பதற்காக உழைத்த கனகசபை தன் உழைப்பின் பயனைப் பிரயோகிப்பதிலும் கருத்தாக இருக்கிறான். உயர்த்தப்பட்ட சாதியினரான கந்தையர் அவனது வீட்டுக்கு கூலிவேலை செய்ய வந்தபோது மூக்குப் பேணியில் தேநீர் வழங்கி அவர்கள் அதனைக் குடித்தபோது மகிழ்ச்சி கொள்கிறான்.³⁰ மாணிக்கவாசகர் குடும்பத்தில் தனது நன்பனான கந்தசாமிக்கு வெளிநாடு செலவதற்கு உதவிசெய்ய முன்வருகிறான்.³¹ அம்மன் கோவில் சித்திரத்தேர் செய்வதற்கான நிதி சேகரிப்பின்போது உயர்த்தப்பட்ட சாதியினர் ஆச்சரியப்படும்படியாக ஜயாபிரம் ரூபா உதவியாக வழங்கி மகிழ்ச்சிரான்.³²

தமது சமூகத்திற்கு இழைக்கப்பட்ட அந்திகளுக்கெதிராக இலட்சியமும் பற்றறுதியும் கொண்டு உழைத்த கனகசபை விண்ணர் நாட்டின் சூழ்நிலைகளால் பாதிக்கப்படுகிறான். தமிழ்மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகள் அவனைத் தாக்குகின்றன. அவனும் இயக்கச் செயற்பாடுகளில் இணைந்து கொள்கிறான்.³³

கனவகள் கற்பனைகள் ஆசைகள் நாவலில் இடம்பெறும் சிவலிங்கம் வாழ்க்கையை இவ்வாறுதான் வாழவேண்டும் என்னும் உறுதியும் தனக்குத் தீங்கு செய்துவரையும் மன்னிக்கும் மனப்பக்குவழும், தன்னை மதிக்காதவர்கள் மீது அன்பு செலுத்தக்கூடிய மனப்பாங்கும் உடையவனாக விளங்குகின்றான். விசுவமுவில் தோட்டம் செய்தபோது பொருளாதார ரீதியில் துரோகம் செய்த நன்பனாகிய கனகரத்தினத்தின் மீதும் வன்மம் கொள்ளாமல் அவனை

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

மன்னித்து விடுகிறான். பொன் னமப்பரின் மகள் திலகம் அவன் மீது கொண்டிருந்த காதலை வெளிப்படுத்தியபோது அவள்மீது தனக்கு இருந்த ஈடுபாட்டையும் மறைத்துக் கொண்டு தனக்கு உதவிசெய்யும் குடும்பத்துக்குத் தான் நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்யக்கூடாது என்னும் என்னத்தில் அவளது விருப்பத்தைப் புறக்கணிக்கின்றான்.³⁵

கிடுகுவேலி நாவலின் நிர்மலா, மீண்டும் ஒரு சீதை நாவலின் காயத்திரி ஆகிய கதைமாந்தர் போலவே கனவுகள் கற்பனைகள் ஆசைகள், நாவலின் தவமணியும் சராசரிப் பெண் களிலிருந்து வேறுபட்ட ஒரு பெண் ணாக விளங்குகிறாள். பொறுப்புள்ள குடும்பப் பெண்ணாக விளங்கிய அவள் அவ்வூரின் பெரியமனிதரான பொன்னப்பரின் மகன் இராசவின்கத்தை விரும்புகின்றாள். இருவரும் நெருங்கிப் பழுகுகின்றனர். இராசவின்கத்தை நான் எதிர்கால வாழ்க்கைக் கற்பனை செய்து, கனவுகளுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த அவள் இராசவின்கமும் அவளது மாமியார் ரஞ்சிதமும் தனிமையில் உடலூறவ கொண்டிருந்த காட்சியைத் தனது கண்களால் நேரடியாகவே காணுகிறாள். அவளது கனவுகள், கற்பனைகள், எல்லாம் தகர்த்து விடுகின்றன. அத்தக் கணத்திலிருந்து இராசவின்கத்தை வெறுத்து ஒதுக்குகிறாள். நிச்சயிக்கப்பட்ட அவர்களது திருமணத்தையும் நிறுத்தும்படி பெற்றாரிடம் தூண்டுகிறாள். “அப்பு நான் உயிரோடை இருக்க வேண்டும் என்றால் இந்தக் கலியாணத்தை நிப்பாட்டுங்க”³⁶ என்று சூறுகிறாள். பின்னர் இராசவின்கம் தன் தவறுகளை உணர்ந்து அவளிடம் மன்றாடியபோதும் “நீங்கள் சரியான மிருகம். ஒருத்தியோடை திருப்திப்படுகிற சாதியல்ல. கண்ட கண்ட இடமெல்லாம் மேயிற சாதி...”³⁷ என்று அவளது வேண்டுதலை மறுதலிக்கின்றாள். ஆயினும் பின்னர் இராசவின்கம் தாக்கப்பட்டு உயிருக்குப் போராட்டுக் கொண்டிருந்தபோது அவள் மனம் மாறுகிறது.

நிர்மலா, காயத்திரி, தவமணி ஆகிய மூன்று கதை மாந்தர்களையும் பண்பு ரீதியில் ஒப்பிட்டு நோக்கலாம். நிர்மலா தனது கணவன் பிறந்த வீட்டாருக்காக மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகள் தனது வாழ்வைப் பாதித்ததால் கணவனுடன் உரிமைப் போராட்டம் நடத்துகிறாள். பிரச்சினைகள் தீர்ந்து அவர்கள் ஒன்றினைய இருந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவள் தன் கணவனை இழக்கிறாள். காயத்திரி தன் பெண்மையைச் சந்தேகித்த ராகவனை வெறுத்து ஒதுக்குகிறாள். ஒரு சந்தேகப் பிராணியுடன் தான் வாழ்க்கை நடத்த முடியாது என்று முடிவுசெய்து நடக்ககவிருந்த திருமணத்தையும் நிறுத்துகிறாள்.³⁸ காயத்திரி புதுமைப்பித்தன் எழுதிய அகலிகை என்னும் சிறுகதையில் இடம்பெறும் அகலிகை பாத்திரத்தை எமக்கு நினைவுபடுத்துகிறாள்.³⁹ தவமணி தனது கணவனாக வரவிருந்தவன்

தன்னுடன் பேசி நெருங்கிப் பழகியபின்னரும் திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்ட பின்னரும் இன்னொரு பெண்ணுடன் உறவுகொண்டிருந்ததை கண்டதும் அதனைப் பொறுக்க முடியாதவளாய்த் தவிக்கிறாள்.⁴⁰ ஆயினும் அவள் மனம் பின்னர் சராசரிப் பெண்களின் இயல்புகளுக்குள் கட்டுண்டு விடுகிறது.

முரண்நிலை மாந்தர்

நாவலில் இடம்பெறும் பல்வேறு மாந்தரிடையே வேறுபட்ட குணவியல்புகளை உடைய மாந்தர்களைப் படைத்து மோதல்களை உருவாக்கி முரண்விளைவுகள் தோன்றுமாறு செய்வது நாவலாக்க உத்திகளுள் ஒன்று ஆகும். ஒரே மாந்தரிடம் நன்மை தீமை இரண்டு பண்புகளையும் ஒரு சேர்ப்படைத்து ஒரு பாத்திரத்துக்குளேயே முரண்விளைவுகள் அமையுமாறு படைக்கப்படுவதும் உண்டு.⁴¹

செந்தை ஆழியானின் நாவல்களில் இரவின் முடிவு நாவலில் இடம்பெறும் பாக்கியலக்கசமி, இராசம்மாள், காட்டாறு நாவலின் வீரசிங்கன், முற்றத்து ஒற்றைப்பனை நாவலின் காசிநாதர் இந்த நாடு உருப்பாது நாவலில் இடம்பெறும் மசுக்குட்டி, காற்றில் கலக்கும் நாவலின் கல்லூரி அதிபர் மிஸ். கனகசபை ஆசிரியை, கனகம்மா, மீண்டும் ஒரு சீதை நாவலின் ராகவன் முதலியோர் முரண் நிலைப்பாத் தீரங்களுக்கு உதாரணங்களாக விளங்கின்றனர். இரவின் முடிவு நாவலின் பாக்கியலக்கசமி, வசதியான குடும்பத்தின் பிறந்தாலும் ஆடம்பர வாழ்வில் ஆசை கொண்டு வளர்ந்தவள். பணம் நிறைந்த வாழ்வு, கார், ஆடை அணிகள் என்ற கனவகளுடன் வாழ்ந்தவள். கணபதிப்பிள்ளை மாஸ்டருக்குக் கலியாணம் பேசப்பட்டு அது, சீதனத்தால் குழம் பியபின் விரத்தியுடன் வாழ்கிறாள். சுருட்டுத்தொழிலாளியான ஜயாத்துரையைக் கலியாணம் செய்யவேண்டிய நிலையே அவளுக்கு ஏற்படுகிறது. அதனால் வெறுப்படைந்த அவள் தனது ஆத்திரத்தை தன் கணவன் மீதே காட்டுகிறாள். கணவனைத் தனது விரோதியாகவே கருதுகிறாள். ஜயாத்துரை தனது வாழ்வைப் பாழாக்கி விட்டதாகக் குற்றம் சமத்துகிறாள். ஒரு நாள்கூட அவனை மகிழ்ச்சியாக வாழவிடவில்லை. குடும்பத்தின் கஸ்டநஸ்டந்கள் எதிலுமே பங்குகொள்ளாத பொறுப்பற் பொண்ணாக வாழ்கிறாள்.⁴² தனது மகள் மகேஸ்வரியின் நடத்தை பற்றிய வதந்தியை அறிந்த பின்னரே அவள் குடும்பத்தின் செயற்பாடுகளில் அக்கறை கொள்ளத் தொடந்குகிறாள்.⁴³

இராசம்மா, பாக்கியலக்கசமியின் அயல் வீட்டுக்காரி, பாக்கியலக்கசமியின் நடத்தைகளுக்கு உடந்தையாகயிருந்தவள். பிறருக்கு ஏற்படக்கூடிய

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

பாதிப்புக்களைக் கருதாமல் பொறுப்பற்ற வதந்திகளைப் பரப்புகிறாள். மகேஸ்வரியையும் மணியத்தையும் தொடர்புபடுத்தி வதந்தி பரப்பி மகேஸ்வரிக்கு அவப்பெயர் ஏற்படுத்துகிறாள். அது விடயத்தை அவனுக்குத் திருமணம் பேசப்பட்ட சின்னத்தம் பியிடம் சொல்லித் திருமணத்தைக் குழப்புகிறாள். ஜயாத்துரையின் மரணத்திற்கும் அவனே காரணமாகிறாள்.

காட்டாறு நாவலின் வீரசிங்கம் கணபதிப்பிள்ளையின் மகள் செங்கமலத்தைக் காதலித்துத் திருமணம் செய்து கொண்டவன். பின்னர் பிள்ளைகளுடன் அவளைத் தாய் வீட்டுக்குத் தூரத்திலிட்டு உதவாக்கரையாகத்திரிகிறான். சியாமன் மாரசிங்கத்தின் அடியாளாக வேலைசெய்கிறான். ஊரில் உள்ளவர்களுக்குத் தொல்லைகொடுக்கிறான். கடைத்தெருவில் சராயக்கடை நடராசாவைப் பயமுறுத்திச் சாராயம் குடிக்கிறான். தேநீர்க்கடைப் பையன் கப்பமாகச் சிகிரெட் கொடுக்க மறுத்தபோது கடையை உடைத்துச் சேதப்படுத்துகிறான். சந்தனத்தைப் பழிவாங்குவதற்கு சியாமன் மாரசிங்கம் முதலியோருக்கு உதவிசெய்கிறான்.⁴⁵

இந்த நாடு உருப்படாது நாவலில் இடம்பெறும் மசக்குட்டி அடாவடித் தனங்கள் செய்பவன். கிராமத்தில் அவனைக்கண்டு பயப்படாதவர்கள் இல்லை எனலாம். எந்த ஆயுதங்களையும் மனங் கூசாமல் பாவிக்கும் மனப்பாங்கு உடையவன். பெண் களுக்குத் தொல்லை கொடுப்பதையும் வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறான். ஆனாலும் அவனுள்ளும் ஒரு நல்ல மனிதன் ஓனிந்திருக்கிறான். ஏ.ஜி.ஏ. சற்குணம் அவனைப் பல தடவைகள் கைதுசெய்து தண்டனை வழங்கியிருந்த போதும் அவர் ஊர் மக்களுக்குச் செய்த சேவைகளை உணர்ந்து வைத்திருக்கின்றான். தனது மனதில் அவருக்கு ஓர் உயர்வான இடத்தை வழங்குகின்றான். சற்குணம் கூறிய அறிவுரைகளால் அவன் மனம் பண்படுகிறது. தன்னை விரும்பிய ஒரு அபவைப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து வாழ்கிறான்.⁴⁶ பின்னர் ஆளுங்கட்சி அமைப்பாளன் தவபாலன் சற்குணத்தை தாக்குவதற்கு அடியாட்களுடன் வந்து கலகம் செய்தபோது சற்குணத்திற்கு உதவியாக நிற்கிறான்.⁴⁷

‘காற்றில் கலக்கும் பெருமூச்சுக்கள்’ நாவலில் கல்லூரி அதிபர் மிஸ். கனகசபை ஆசிரியை, கனகம்மா ஆகியோர் முரண் நிலைப்பாத்திரங்களாக அமைகின்றனர். கல்லூரி அதிபர் மிஸ். கனகசபை திருமணமாகாத முதிர் கன்னியாக வாழ்கிறார். கல்லூரியில் ஒழுக்கம் தான் முக்கியம் என்று கூறிக்கொண்டு ஆசிரியைகளையும் மாணவர்களையும் மனிதனேயத்துடனோ புரிந்துணர்வடனோ அனுகாமல் பதவிக்குரிய அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்கிறார்.⁴⁸ தொழிலில் அர்ப்பணிப்பும் அக்கறையும் உடைய ஆசிரியை

மனோரஞ்சிதத்துடனேயே முரண்படுகிறார். மாணவி ஒருத்தி இளைஞர்களுக்குக் காதல் கடிதம் கொடுத்ததற்காக மாணவியைப் பாடசாலையிலிருந்து நீக்கிய அதேவேளை ஆசிரியை மனோரஞ்சிதத்தையும் கடிந்து கொள்கிறார். தன்னுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, தன்னை எதிர்த்தும் பேசிய மனோரஞ்சிதத்தை இடமாற்றம் செய்விக்கிறார்.⁴⁹

ஆசிரியை கனகம்மா மனப்பக்குவம் இல்லாத ஒரு பெண்ணாக விளங்குகிறாள். பிறரது இயலாமைகளையும், இன்னல்களையும் என்னிட நடக்கயாடுகிறாள். கல்லூரி அதிபர் கனகசபை பற்றிப் பேசும்போது திருமணமாகாமல் வாழும் மனோரஞ்சிதத்தின் முன்னாலேயே “கல்யாணமா கார்த்திகையா? - ஆன் மாரித்தனம். வடிகால் இல்லாமல் பொங்கித் தள்ளுது”⁵⁰ என்று திட்டுகிறாள். திருமணமாகாமல் மனக்கவலையுடன் இருக்கும் வேறு ஆசிரியைகள் இருக்கத்தக்கதாகவே “இனி ஒரு கல்யாணம். முப்பத்துமூன்று வயதாகுது. அந்த வயதில் எனக்கொரு குமர் வீட்டில்”⁵¹ என்று கூறுகிறாள்.

மீண்டும் ஒரு சீதை குறுநாவலில் இடம் பெறும் ராகவன் அகமுரண்பாடுள்ள ஒரு மனநோயாளியாக விளங்குகிறான். சிறுவயதிலேயே தனக்கு மனைவியாக நிச்சயிக்கப்பட்ட காயத்திரியுடன் பிற இளைஞர்கள் கதைப்பதையோ பழகுவதையோ அவன் வெறுக்கிறான். காயத்திரியுடன் உரையாடும்போது தனது நிறத்தையும் அவளது நிறத்தையும் ஒப்பிட்டு “நான் நல்லகருப்பு காயத்திரி, நீநல்ல சிவப்பு காற்றாதிய தணல் மாதிரி”⁵² என்று தனது தாழ்வுச்சிக்கலை வெளிப்படுத்துகிறான். ஒரு நாள் வீதியிலே வீடு விசாரித்த ஒரு இளைஞருக்குக் காயத்திரி வழிகாட்டியபோது “அவன் கேட்டால் காட்ட வேணுமே” என்று அவளைக் கடித்து கொள்கிறான். மற்றொரு நாள் ஒர் இளைஞர் அவளைப் பின் தொடர்ந்தபோது அவனை அடித்து ரகளை பண்ணுகிறான்.⁵³ “காயத்திரி : இஞ்சு பாரும், நீர் எனக்கு மட்டும் உரியவளாக இருக்க வேண்டும். உன்னோடு பிறர் கதைப்பதே எனக்குப் பொறுக்க முடியாமல் இருக்கு”⁵⁴ என்று தன் பலவீனத்தை வெளிப்படுத்துகிறான்.

பின்னர் காயத்திரி கொழும்பில் இராணுவத்தால் கைது செய்யப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டதை அறிந்தபோது அவள் கற்புடனிருப்பாளா? என்று சந்தேகம் கொள்கிறான். மருத்துவப் பரிசோதனைக்கு அவளை உட்படுத்த விரும்புகிறான்.

கிராமிய பண்புநிறை மாந்தர்

“கொக்கர் மாரிமுத்தர் மாம்பழும் போல இருப்பார். தளதளப்பும் பளபளப்பும் நிறைந்த தேகம். வெள்ளை வெளேர் என்ற வேட்டி சால்லை. புளி உருண்டை அளவில் சிறிய குடுமியும் இருந்தது”⁵⁶

‘முற்றத்து ஒற்றைப்பணை’ குறுநாவலின் பிரதான பாத் திரமான மாரிமுத்தர் பற்றிய வருணனையைப் பகுதி இது. இவ்வாறு அறிமுகம் செய்யப்படும் மாரிமுத்தர். நாவல் முழுவதும் கிராமிய மனிதராகவே காட்டப்படுகின்றார். பாரம்பரியக் கலையான பட்டம் கட்டி ஏற்றுவதில் அதீத ஆர்வமும் ஆற்றலும் கொண்டவராக விளங்குகிறார். அவர் அக்கலையைப் பேணுவதில் மிகுந்த பிடிவாதம் காட்டுகிறார். அவரது மனைவி பொன்னு, அயல் வீட்டுக்காரரான அவரது சம்மந்தி காசிநாதர் ஆகியோர் அவர் பட்டம் ஏற்றுவதற்காக வீட்டு முற்றத்தில் நிற்கும் நெடும்பணையைத் தறித்து விடும்படி வற்புறுத்துகின்றனர். மாரிமுத்தர் அதற்குச் சம்மதிக் கவில்லை. மாரிமுத்தர் பட்டம் ஏற்றியிருந்தவேளை காசிநாதர் அகனைக் களவாக அறுத்து வீழ்த்துவதற்கு முயற்சி செய்கிறார். அம் முயற்சியும் பயனற்றுப்போகிறது. கிராம சேவகர் உதவியுடன் முற்றத்து ஒற்றைப்பணையைத் தறிப்பதற்கு முயற்சி செய்கின்றனர். மாரிமுத்தர் அதற்கும் மசியவில்லை. பின்னர் மாரிமுத்தரைக் கொழும்புக்கு விமானத்தில் அனுப்பிவிட்டு அவர் திரும்புவதற்கிடையில் பணையைத் தறித்துவிடுவதென்று திட்டமிடுகின்றனர். விமானத்தில் வெடிகுண்டு கொண்டு சென்றதாக விமான நிலையத்தில் பரிசோதனைக்குட்பட்ட மாரிமுத்தர் மனம்மாறி வீடு திரும்பியபோது தான் பட்டம் கட்டும் பணை தறிக்கப்பட்டது கண்ட ஏக்கத்தில் உயிர் விடுகிறார்.

பட்டம் விடும் கலையின் நுட்பங்களை நிறைவாக அறிந்திருப்பதிலும்⁵⁷ அக்கலையைப் பேணுவதிலும் ஒரு கிராமிய மனிதனாகவே காட்சிதருகிறார் மாரிமுத்தர். இறுதியில் அக்கலைக்காகவே அவரது உயிர் பிரிகிறது.⁵⁸

மாரிமுத்தரின் விமானம் பயணம் தொடர்பான சித்திரிப்பில் அவரது அப்பாவித்தனமும் அறியாமையும் நிறைந்த கிராமியப் பண்பு புலப்படுகிறது. விமான நிலையத்தில் காத்திருக்கும்போது பயணத்தை என்னிப் பயங்கொள்வதிலும் விமானம் பறக்கும் போது தனது பட்டத்திற்கு அருகில் பறக்கும் என்று நினைத்து “உயரமாகப் போகும் படி சொல்ல வேண்டும் என்று என்னுவதிலும் விமானம் பறக்கும் போது எங்காவது மோதி விழுந்து விடுமோ, பழுதயட்டு நின்று விடுமோ, பெற்றோல் காணாவிட்டால் என்ன செய்வது? என்று அஞ்சவதிலும் அவர் அப்பாவித்தனமான ஒரு மனிதராகச் காட்சி தருகிறார்.”⁵⁹

அக்கினி நாவலில் மாணிக்கவாசகரின் தந்தை வேவுப்பிள்ளை பழைமையின் பிரதிநிதியாக விளங்குகிறார். தலையை வாரி இழுத்து எலுமிச்சம் பழும் அளவில் கொண்டையாகக் கட்டியிருக்கின்றார். பேரப்பிள்ளைகளுக்கு கதைகள் கூறி அவர்களை மகிழ்விக்கிறார். அதேவேளை யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த பழைமையின் சின்னங்கள், விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் ஏற்பட்ட புதிய மாற்றங்கள் என்பன பற்றியெல்லாம் ஆராய்ந்து அறிந்து பேரப்பிள்ளைகளுக்கு விளங்குகின்றார். யாழ்ப்பாணத்தின் பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களில் ஒன்றான மாட்டுவண்டிச் சவாரி பற்றி அவர்களுக்கு விளக்கிக் கூறுகிறார். பாரம்பரிய உணவு வகைகள் பற்றியும் அவை அருகிப்போனமை பற்றியும் எடுத்துக் கூறுகிறார்.⁶⁰

வேவுப்பிள்ளையர் பழைமையின் பிரதிநிதியாக விளங்கினாலும் புதிய மாற்றங்களைப் விளங்கிக் கொண்டவராகவும் இளைய தலைமுறையினரின் மனவுணர்வுகளைப் புரிந்து கொண்டவராகவும் அவர்களுக்கு வழிகாட்டும் பண்புடையவராகவும் விளங்குகின்றார்.⁶¹

இன்னுமொரு கிராமிய மனிதனை நாம் “ஓ! அந்த அழகிய பழைய உலகம்” நாவலில் சந்திக்கின்றோம். இப்பாத்திரத்தை அறிமுகம் செய்யும்போது நாவலாசிரியர் கிராமத்தின் மண்ணின் மணம் கமழும் வண்ணம் வருணிக்கின்றார். “அரையில் மண் காவி ஏறிய வேட்டியும் தோளில் சிறியதொரு துவாய்த் துண்டுமாக நின்றிருந்தான். தலையை வாரிக் கொண்டையாக முடிந்திருந்தான். ஆங்காங்கு நரை மயிர்களின் கோடுகள் தெரிந்தன. பல நாள்கள் சவரம் செய்யப்படாத முகத்தில் மயிர்கள் அறுவடை செய்யப்பட்ட வயலின் நெல்லின் அடிக்கட்டைகளாகக் குத்திட்டு நின்றன. அவனுடவின் முறுகிய திரட்சி கடும் உழைப்பின் ஆரோக்கியத்தைப் பற்றசாற்றியது.”⁶²

தோளில் ஒரு கோடரியும் வலது கரத்தில் ஒரு சரைக் குடுவையும் அரையில் சாயமேறிய வேட்டித்துண்டுமாக காடுகளுள் சென்று தேன் எடுப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தான் முத்தையா. ஒரு காரியத்திற்காகப் புறப்பட்டு விட்டால் பின்னர் திரும்பிப் போகக்கூடாது எனும் நம்பிக்கையைக் கொண்டிருக்கின்றான். காட்டின் வழித்தடங்கள் விலங்குகளின் போக்குகள் தேன் எடுக்கும் நுட்பங்கள் என் பவற்றை நன்கு அறிந்தவனாக விளங்குகின்றான்.⁶³

காவோலை நாவலில் இடம்பெறும் குஞ்சாச்சி கிராமியப் பண்புடைய பெண் பாத்திரமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். கனகவடிவேலரின் அயல் வீட்டுப்

செங்கை ஆழியான் நாவல்கள்

பெண்ணான இவள் பிறரை மதிக்கும் குணம் இல்லாதவளாகவும் பிறரைப்பற்றி அவதாறு கூறுவளாகவும் பிறரிடம் பொருத்தமற்ற முறையில் விதண்டாவாதம் செய்யவளாகவும் விளங்குகின்றாள்.

ஆடுகளை வளர்த்து விற்பது கடகங்கள் இளைத்து விற்பது என் பவற்றைத் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறாள். கள் ஞாச் சீவும் கந்தசாமியிடம் வாடிக்கையாகக் கள் ஞ வாங்கிக் குடிக்கிறாள். மகன் சுருளிக்குத்தரகர் திருமணம்பேசி வந்தபோது பெண் வீட்டார் பற்றிக் குறைகள் கூறி அவற்றைத் தட்டிக் கழிக்கிறாள். ஒரு தடவை “மணப்பெண்ணின் தகப்பனின் தாயின் தங்கச்சி குறைமாதப்பிள்ளை வாங்கி மருந்து குடித்துச் செத்தவள்” என்று கூறுகின்றாள். இன்னொரு தடவை “அந்தப் பகுதியில் சம்பந்தம் செய்தால் சபை சந்தியிலை அடுக்காயினாம்” என்று கூறுகின்றாள். மற்றொரு தடவை “அவள் நடேசனுக்குக் காயிதம் கொடுத்துக் கலவரப்பட்டவள்” என்று கூறுகின்றாள். கனகவடிவேலரின் மகன் அன்னத்தை ஆட்டக்காரி எனவும் அவளின் நடத்தைப் பிழையால் தான் புருஷன் பிரிந்து சென்றான் எனவும் கூறுகிறாள்”⁶⁴

ஓழுக்கப்பிறழ்வு சம்பந்தப்பட்ட கதை மாந்தர்

செங்கை ஆழியானின் நாவல்களில் இடம்பெறும் ஓழுக்கப்பிறழ்வு சம்பந்தப்பட்ட கதை மாந்தரைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தி நோக்கலாம்.

• வளிந்து பாலியல் சுரண்டலில் சடுபடுவோர்.

1. தியாமன் மாரசிங்கம் - காட்டாறு
2. செல்வச்சந்திரன் - ஒ அந்த அழகிய பழைய உலகம்
3. ஹமீம் - யொகாறா
4. சலிக்கீன் காக்கா - யொகாறா
5. சடலை சண்முகம் - வாடைக்காற்று
6. லீணா - ஜனம் பூமி

- வறுமை மற்றும் குழநிலைகளால் பாலியல் சுரண்டலுக்கு உட்படுவோர்.

1. மயிலம்மை - ஒ அந்த அழகிய பழைய உலகம்
 2. பாக்கியம் - கனவுகள் கற்பனைகள் ஆசைகள்
- ரமாற்றப்படுவோர்
1. சுபத்திரா - காட்டாறு
 2. மாலினி - ஒரு மைய வட்டங்கள்
 3. வல்கிசு - யொகாறா

- உணர்வுகளின் தாக்கத்தால் ஒழுக்கப்பிறுந்துக் கூடுவோர்

1. ரஞ்சிதம் - கனவுகள் கற்பனைகள் ஆசைகள்
2. புஸ்பா - கொழும்பு ஸொட்டி
3. ராஜி - காற்றில் கலக்கும் பெருமுச்சக்கள்

- பெண்களின் அறியாமையையும், உணர்வுகளையும் பயன்படுத்திப் பாலியல் சுரண்டலில் சடுபடுவோர்.

1. வாமதேவன் - பிரளையம்
2. சிறிசேனா - ஒரு மைய வட்டங்கள்
3. இராசவிங்கம் - கனவுகள் கற்பனைகள் ஆசைகள்

சியாமன் மாரசிங்கம் தனது கமத்தில் வேலை செய்த தொழிலாளியின் மனவையிடம் பலாத்காரம் செய்ய முயன்று விளக்குமாற்றால் அடிபடுகிறார்.⁶⁵ தொழிலாளி குங்கிலியத்தின் மகஞும் கைம்பெண் ஞூமாகிய செவ்வந்தி என்னும் பெண் மீது ஆசை கொண்டு அவளது கையைப்பிடித்து அவளிடம் அடிபடுகிறார்.⁶⁶ பின்னர் செவ்வந்தியைத் தனது தோட்டத்தில் வேலை செய்த முனியாண்டி என்னும் புத்திகுறைந்தவனுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்க

முயற்சி செய்கிறார். சந்தனத்திற்கும் செவ்வந்திக்கும் தொடர்பு இருப்பதை அறிந்த அவர் ஒரு நாள் சந்தனத்தைக் கொலை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து விட்டுச் செவ்வந்தியையும் கெடுத்து அவள் சாவக்கும் காரணமாகிறார்.⁶⁷ செல்வச்சந்திரன் தான் வேலை பார்த்த ஊரில் கணவனுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த செல்லம் மா என்னும் பெண் ஞாடன் உறவு வைத்திருக்கின்றான். மயிலம்மை என்னும் அபலைப் பெண்ணின் ஆதாரவற்ற தன் மையைப் பயன் படுத்தி அவளையும் தன் இச்சைக்கு இணங்க வைக்கிறான்.⁶⁸

யொகாறா குறுநாவலில் சங்கக்கடை மனேச்சர் ஹமீட், சலிக்கீன் காக்கா ஆகிய இருவரும் கணவனை இழந்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்த யொகாறா மீது இச்சை கொள்கின்றார்கள். அவளுடன் இன்பம் அனுபவிக்கத் துடிக்கின்றனர். அந்த முயற்சி நிறைவேறாதபோது சலிக்கீன் காக்கா யொகாறாவின் மகள் வல்கிசுவைத் தன் ஆசை வலையில் வீழ்த்தி இன்பம் அனுபவிக்கின்றான். ஹமீட் காக்கா யொகாறாவைப் பழிவாங்கவேண்டும் என்னும் முயற்சியில் ஊரார் முன் அவளை அவமானப்படுத்துகிறான்.⁶⁹

வாடைக்காற்று நாவலில் சுடலை சன்முகம் ஊருக்கு வெளியே உள்ள சுடலையில் காலத்தை வீணே கழிப்பவன். நல்ல தண்ணீர்க் கிணற்றுக்குத் தண்ணீர் எடுக்க வரும் பெண்களிடம் தவறாக நடப்பதில் இன்பம் காண்பவன். சுடலையில் வைரவர் போலவும் பேய் போலவும் நிர்வாணமாக நின்று ஆடிப் பெண்களைப் பயமுறுத்துகிறான். ஒரு நாள் மரியதாஸ் என்பவனின் மீன் வாடிக்குத் தீ வைத்து ஊரைக் கலவரப்படுத்திவிட்டுப் பிலோமினா என்னும் பெண்ணைக் கடத்திக் கற்பழித்துக் கொலை செய்கிறான்.⁷⁰

ஜன்மபூமி என்னும் நாவலில் வீணா என்பவன் பியசிறி என்னும் கிராம வாசிக்கும் பொருளாசை காட்டி அவனது மனைவியாக இருந்த நந்தா என்னும் பெண் ஞாடன் பலாத்காரமாக உறவு கொள்ள முயற்சி செய்கிறான்.⁷¹

இஅந்த ஆழகிய உலகம் நாவலின் மயிலம்மையும் கணவுகள் கற்பனைகள் ஆசைகள் நாவலின் பாக்கியமும் ஆண்வர்க்கத்தின் பாலியல் வக்கிரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களாக உள்ளனர். மயிலம்மை தானே உழைத்து, கால்கள் வழங்க முடியாத நிலையில் நோயாளியாகப் படுக்கையில் இருந்த கணவனைப் பராமரித்துக் கொண்டு வாழ்கிறாள். கிராமத்தின் புதிய விதானையார் செல்வச்சந்திரன் அவளுடன் தவறாக நடந்து கொள்ள முற்பட்டபோதும் மானத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் இலட்சியமாகக் கருதி வாழ்கிறாள். ஊரின் பெரிய கமக்காரரும் மயிலம்மையின் புருஷன் இருக்கும்போதே அவளுடன்

தவறாக நடந்து கொள்ள முயற்சி செய்கிறார். மயிலம்மையின் கணவன் இறந்தவின் தன்னுடன் வந்து இருக்கும் படி கேட்கிறார்.⁷² ஆயினும் இறுதியில் அவன் செல்வச்சந்திரனிடம் சோரம் போகிறாள்.

பிரளைம் நாவலின் சுபத்திரா ஒரு மைய வட்டங்கள் நாவலின் மாலினி யொகாரா குறுநாவலின் வல்கிசு ஆகிய பாத்திரங்கள் தமது அறியாமையாலும் உணர்வுகளாலும் ஆண்களின் காம இச்சைக்குப் பலியாகும் பெண்களாக விளங்குகின்றனர். சலவைத் தொழிலாளியின் மகளாகிய சுபத்திரா உயர்த்தப்பட்ட சாதி இளைஞனான வாமதேவன் என்பவனிடம் ஏமாந்து கர்ப்பவதியாகிறாள்.⁷³ யொகாரா குறுநாவலில் யொகாராவின் மகள் வல்கிசு சலிக்கீன் காக்காவின் ஆசை வலையில் தன்னை இழுக்கிறாள்.⁷⁴ ஒரு மைய வட்டங்கள் நாவலில் மாலினி தெயாதன் முதலாளியின் மகள் சிறிசேணாவிடம் ஏமாந்து கர்ப்பவதியாகிறாள். சிறிசேணா தன்னை ஏமாற்றிவிட்டதை அறிந்து தற்கொலை செய்து கொள்கிறாள்.⁷⁵

கொழும்பு பொட்டு, கணவுகள் கற்பனைகள் ஆசைகள் இரவின் முடிவு, ஆசைகள், காற்றில் கலக்கும் பெருமுச்சக்குள் ஆகிய நாவல்களில் இடம்பெறும் புஸ்பா, ரஞ்சிதம், ராஜி, சிவபாக்கியம் முதலியோர் உணர்வுகளின் தாக்கங்களால் ஒழுக்கப் பிறழ்வுக்கு உள்ளாகிறார்கள். புஸ்பா தனது கணவன் சவுதியில் வேறொரு பெண் னுடைன் வாழ்கிறான் என்பதையும் தன் மீது அவனுக்கு அன்போ, அக்கறையோ இல்லை என்பதையும் அறிந்தபோது எழுந்த உணர்வுகளின் தாக்கத்தினால் பரமலிங்கம் என்னும் இளைஞனுடன் உடலின் ப உறவு கொள்கிறாள்.⁷⁶ ரஞ்சிதம் கணவனுடன் வாழுந்துகொண்டிருந்த போதும் அந்த வாழ்க்கையில் திருப்தி காணாதுவாக இராகசிலிங்கம் என்னும் இளைஞனுடன் உறவு கொள்கிறாள்.⁷⁷ ராஜி சீதன நடைமுறையின் கொடுமையால் தானும் தனது மூத்த சகோதரிகளும் பாதிக்கப்பட்டதால் சமூகத்தின் மீது ஏற்பட்ட வெறுப்புணர்வில் சமூகத்தைப் பறிவாங்க வேண்டும் எனும் வேகக்தில் சமூகக் கட்டுப்பாடுகளை மீறுவாகத் தனது காதலனுடன் திருமணத்தின் முன் பாலியல் உறவை மேற்கொள்கிறாள்.⁷⁸ சிவபாக்கியலவழ்மி தனது கணவன் ஜயாத்துரை மீது கொண்ட வெறுப்பினால் கணபதிப்பின்னை மாஸ்டருடன் உறவுவைத்துக் கொள்கிறாள்.⁷⁹

மனித நேயம் மிக்க கதை மாந்தர்

ஓ! அந்த அழகிய பழைய உலகம் நாவலின் கணகவடிவேலர், சொழும்பு வொட்டிற் நாவலின் பாலசுப்பிரமணியத்தார். இந்த நாடு உருப்படாது நாவலின் ஏ.ஐ.ஏ. சற்குணம், கனவுகள், கற்பனைகள் ஆசைகள் நாவலின் பொன்னப்பர் ஒரு மைய வட்டங்களின் நாவலின் ஹயரத்தன முதலாளி ஆகியோர் மனிதநேயம் மிக்க பாத்திரங்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

கணகவடிவேலரின் மனிதநேயம் குறிப்பிட்ட ஒரு வட்டத் தினுள் அல்லாமல் மானிடம் தழுவியதாக இருக்கிறது. பொறியியலாளராக வேலை செய்து ஓய்வுபெற்ற அவர் நகர வாழ்க்கையை வெறுத்துப் பின்தங்கிய கிராமம் ஒன் றில் வந்து வாழ்கிறார். இயற்கையும் அழகும் நிரம் பிய கிராமிய வாழ்க்கையை அவர் விரும்புகிறார். ஆடம் பரமில்லாமல் எளிமையாக வாழ்கிறார். மனிதகுல முன் னேற்றமும் அறிவு வளர்ச்சியும் மனிதகுல அழிவுக்கே வித்திடுகின்றன என்று எண்ணுகின்றார். ஏனைய உயிரினங்கள் யாவும் இயற்கையிலிருந்து விலகி வாழாமல் இருக்க மனிதன் மட்டும் இயற்கையை மாற்றியமைத்து வாழ்கிறான் எனவும் ஒரு நாள் மனிதகுலம் தன் அறிவுக்கே தன்னைப் பலிகொடுக்கும் என்று கருதுகின்றார். பொறியியல் வளர்ச்சி, சமூக இணைப்பாகிப் போராட்டங்கள், பொறாமை, கோபம் என்பவற்றை உருவாக்கி விட்டன எனவும் இறுதியில் மனிதனைக் கவலைகள் சூழ்ந்து கொண்டன எனவும் கூறுகிறார். நாகரிகம் முன் னேற்றம் என்பது மனிதனின் புறவாழ்வில்தான் உள்ளது. அகவாழ்வில் அது ஏற்படவில்லை. மனிதன் காட்டுமிராண்டியாகவே வாழ்கிறான் என்றும் கூறுகிறார். இனக் கலவரங்கள் சொத்திழப்புக்கள், சுற்பழிப்புக்கள் என்பனவும் அணுகுண்டுப் பாவனையும் அழிவுக்கும் அவரது மனதைப் பாதிக்கின்றன.⁸⁰

கணகவடிவேலரின் சிந்தனைகள் எவையும் சொந்த நலன்கள் சம்பந்தப்பட்டவை அல்ல. அவர் எண்ணிய யாவும் யதார்த்தத்திற்குப் பொருத்தமற்றவையாக இருப்பினும் அவரது எண்ணங்கள் மனிதகுல நலன்கள் சார்ந்தனவாக உள்ளன என்பது புலனாகிறது. இன்றைய உலகில் மனிதன்படும் அவலங்கள், நோய்பினிகள், யுத்தங்கள், அழிவுகள் என்பவற்றை மனதிற்கொண்டு நோக்கும் எவருக்கும் அவரது சிந்தனைகளில் அடங்கியுள்ள மனிதநேயம் தெளிவாகும்.

அவர் சிந்தனைகளில் மட்டுமன்றி செயல்களிலும் மனிதநேயம் உடையவராகவே விளங்குகிறார். அவர் தங்கியிருந்த பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த ஏழைக்களின் குடிசைகள் யானைகளால் சேதப்படுத்தப்பட்ட போது

அவர்களது துயர்துடைக்கும் வகையில் பொருஞ்சுவி செய்கிறார். பெண்கள் மீது நல்ல அபிமானம் கொண்டிருந்த அவர் அக்கிராமத்தில் வாழ்ந்த ஏழைப் பெண்ணான மயிலம்மையின் அவல நிலை கண்டு அவருக்கு தன்னமற்ற உதவியும் ஆதரவும் வழங்குகின்றார்.⁸¹

கனவுகள் கற்பனைகள் ஆசைகள் நாவலில் இடம்பெறும் பொன்னப்பர், கிராமத்து மக்களின் நல்லபிமானத்தையும் நம்பிக்கையையும் பெற்ற ஒரு மனிதராக வாழ்கிறார். கிராமத்தில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளுக்கு பக்கச்சார்பின் றி நீதி வழங்குகின்றார். தனது மகன் இராசவின்கம் கிராமவாசியான சின்னப்புவின் காணிக்கு அருகில் முறையில்லாமல் காடுவெட்டியபோது அதனைத் தடுத்து நிறுத்திச் சின்னப்புவுக்கே அக்காடு கிடைக்கும்படி செய்கிறார். மனச்சாட்சிக்கும் தெய்வத்துக்கும் தான் பயப்பட வேண்டும். இருக்கும் வரை பிறருக்கு ஒத்தாசையாக இருக்க வேண்டும் என்னும் கொள்கை உடையவராக வாழ்கிறார். அக்கிராமத்திலே கல்வி கற்பித்த கந்தையா'வாத்தியாரின் நல்ல மனதிற்கும் சேவைக்கும் உபகாரமாக அவரது மகன் சிவவின்கத்துக்கு உதவிசெய்கிறார்.⁸²

ஏ. ஜி. ஏ. சற்குணம் மக்களால் விரும்பப்படும் ஓர் உதவி அரசாங்க அதிபராக விளங்குகிறார். நேர்மையும், கடமையுணர்வும், மக்களுக்குச் சேவை செய்யவேண்டும் என்னும் எண்ணமும் உடையவராக பணிபுரியும் அவர் மக்களின் நலன்களில் அக்கறை கொண்டு செயற்படுகிறார். மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு நியாயமான தீர்வுகளை வழங்குகின்றார். பாலாவிக்கிராம மக்களின் தண்ணீர்ப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்காகக் கடுமையாக உழைக்கிறார். நல்ல தீர்வையும் பெற்றுக் கொடுக்கிறார். ஊழல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் அரசு அதிகாரிகளுக்கும் அரசியல்வாதிகளுக்கும் ஒத்துழைப்புக் கொடுக்க மறுக்கிறார். மக்களுக்குத் தொல்லை தற்குகொண்டிருந்த மசுக்குட்டி என்பவனைத் தன் அன்பாலும் அறிவுரைகளாலும் திருத்தி மனிதனாக வாழச் செய்கிறார்.⁸³

நிறைவேரர்

1960களில் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் பிரவேசித்த செங்கை ஆழியான் இது காலவரை குறுநாவல்கள் உட்பட முப்பத்தொன்பது நாவல்களை எழுதியுள்ளார். இவற்றுள் முப்பத்தாறு நாவல்கள் நூலாக வெளிவந்துள்ளன. இவை தவிரப் புனைக்கதை சாராத படைப்புக்கள் சிலவற்றையும் ஆய்வு நால்களையும் இவர் எழுதியுள்ளார். பதினொரு சிறுக்கதைத் தொகுதிகளைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டுமூன்ஸார். புவியியற் பாடநூல்கள் பலவற்றையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இவ்வாறு பல துறைகளிலும் தனது பங்களிப்பைச் செய்துள்ள செங்கை ஆழியான் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் பலரது கணிப்பையும் பாராட்டுக்களையும் பெற்றுள்ளார்.

“எழுத்தின் இன்றைய படைப்பாளர்களுள் செங்கை ஆழியான் மிகவும் வெற்றிகரமானவர்” என்பார் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி.¹

“எழுத்து ஆக்க இலக்கியத்துறையில் கடந்த மூன்று தசாப்த காலங்களாகச் சிறுக்கதை நாவல் ஆகிய படைப்புக்கள் மூலம் தமது பெயரை நிலை பெறச் செய்தவர் செங்கை ஆழியான். அவரது கல்விப்புலமையும் உத்தியோகரீதியான அனுபவங்களும் இயற்கையாகவே அவரிடம் காணப்பட்ட கலை, இலக்கிய ஆர்வமும் இலக்கியத் துறையில் அவர் காட்டும் நிதானமும் அவரைச் சிறந்த இலக்கிய கர்த்தா என்ற வரிசையில் நிலை நிறுத்தியுள்ளன” என்பது பேராசிரியர் இ.பாலசுந்தரத்தின் கணிப்பாகும்.²

கடந்த கால் நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக ஈழத்தின் தமிழிலக்கியத் துறையில் தனது ஆளுமையின் சவுகிகளை ஆழமாகப்பதித்து நிற்கும் முதல் வரிசைப் படைப்பாளி செங்கை ஆழியான்” என்று கலாநிதி நா.கப்பிரமணியம் மதிப்பிட்டுள்ளார்.³

“உலக ரீதியாக உன்னதமான நாவல்களை எழுதக் கூடியவர் இருவர். ஒருவர் கே. டானியல் மற்றொருவர் செங்கை ஆழியான். இன்னும் கால் நூற்றாண்டுகளுக்கு மேல் எழுதக்கூடியவர். இயற்கையாகவே எழுதும் ஆற்றல் உடையவர் என்பது பேராசிரியர் செ. சிவஞானசுந்தரத்தின் கணிப்பு.”⁴

மேற்கூறிய கருத்துக்கள் யாவும் முறையே 1983, 1991..... 1988 காலப்பகுதிகளில் கூறப்பட்டனவ. இவ்வாறு பலராலும் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்ட செங்கை ஆழியான் இன்று வரை நாற்பத்தைந்து வருடங்களாக இலக்கிய உலகில். குறிப்பாக நாவல் இலக்கியத் துறையில் தனது முத்திரைகளைப்

பதித்துள்ளார். இவ்வாறு எழுத்துப் பணியைத் தமது வாழ்வின் அன்றாட பணிகளுள் ஒன்றாகக் கருதி நீண்டகாலமாக இலக்கிய உலகில் நிலைத்து நின்று பல படைப்புக்களைத் தந்த படைப்பாளிகள் ஈழத்தில் எவரும் இலர். இதனாலோதான் டொமினிக் ஜீவா செங்கை ஆழியான் பற்றிக் கூறுகையில் “இந்த மனிதனால் எப்படி? இப்படிச் செயல்பட முடிகிறது என விழிகள் அகல நான் வியப்பதுண்டு”⁵ என்கிறார்.

செங்கை ஆழியான் இவ்வாறு பஸரது பாராட்டுதல்களைப் பெறுவதற்கும் நாவல் இலக்கிய உலகில் நிலைத்து நிற்பதற்கும் உரிய பின்னணிகள் காரணிகள் யாவை? என ஆராய்தல் பொருத்தும். அவற்றுள் ஒன்று அவரது அசாத்தியமான உழைப்பு ஆகும்.

செங்கை ஆழியான் தனது படைப்பிலக்கியப் பணி பற்றிய தெளிவான சிந்தனையைக் கொண்டிருந்தார். “தான் எழுதுவது யாருக்காக? அவர்களின் மன வளர்ச்சி எத்தனைக்கூடும் என்பன பற்றிய தெளிவு அவரிடம் இருந்தது.⁶ யாருக்காக எழுதுவேண்டும்? எவ்வாறு எழுதுவேண்டும் என்றெல்லாம் அவர் சிந்தித்துச் செயற்பட்டார்.

செங்கை ஆழியான் இத்தனையை சிந்தனைகளை உடையவராயிருந்த மைக்கு அவர் கொண்டிருந்த வாழ்க்கை நோக்கே காரணியாக இருந்தது என்னாம். அவர் கொண்டிருந்த வாழ்க்கை நோக்கு குடும்பம், சமூகம் என்ற எல்லைகளையும் தான்தி மாணிடம் தழுவியதாக இருந்தது.

விஞ்ஞான வளர்ச்சியில் அதி உச்சங்களைக் கண்டுவரும் இன்றைய உலகில் மனிதன் இயற்கையான வாழ்விலிருந்து விலகி வருவதனைக் கண்டு அவர் மனம் வருந்தினார். இதனை “இ அந்த அழகிய பழைய உலகம்” என்னும் நாவலில் இடம்பெறும் கனகவடிவேலர் எனும் பாத்திரத்தின் பின்வரும் கூற்றுக்கள் மூலம் நாம் அறிய முடிகிறது.

“பூரியில் படைக்கப்பட்ட எந்த ஒரு உயிரினமும் இயற்கையிலிருந்து விலகி வாழவில்லை. ஆக மனிதன் மட்டும்தான் இயற்கையோடு பொருதி இயற்கையின் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விலகி வாழ முயற்சித்து பட்டின, நகர வாழ்க்கையை உருவாக்கியிருக்கிறான். அறிவுக்கும் இயற்கைக்கும் இடையில் இப்போது போர்! மனிதனின் தொழில்நுட்பத் திறன், அறிவியல் வளர்ச்சி என்பன இன்று மனிதகுல ஆக்கத்திற்கு உதவுவதிலும் அழிவிற்கே கூடுதலாக உதவுகிறது. ஒரு நாள் மனிதகுலம் தன் அறிவுக்கே தன்னைப் பலிகொடுக்கும்”⁷

உலகெங்கும் மாணிடப் பண்புகள் அழிந்து வருதல், அடக்குமுறைகளும் அரசியல் குழப்பங்களும் சுயநலங்களும் அதிகரித்துவருதல் என்பன செங்கை ஆழியானது மனதைப் பாதித்தன. “மரணங்கள் மலிந்த மண்ணாக உலகம் மாறி வருகிறது. அமைதிக்கும் சமாதானத்திற்கும் இந்தப் பூமி ஏங்குவது நாட்டுக்கு நாடு இன்று காணப்படுகிறது” என்பதை அவர் உணர்ந்து கொண்டார்.

இத்தகைய சிந்தனைகளைக் கொண்டிருந்த செங்கை ஆழியானுக்கு அவற்றிற்கான உதாரணங்கள் அவரது சொந்த மண்ணிலேயே கிடைத்தன. ஆசிரியத் தொழிலிருந்து விடுபட்டு நிர்வாக சேவையில் புகுந்து உதவி அரசாங்க அதிபராகவும், காரியாதிகாரியாகவும் இலங்கையின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் பணியாற்றும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தபோது அங்கே அதுகாலவரை அவருக்குத் தெரிந்திராத சமூக வாழ்வினை, அதன் பலத்துடனும் பலவீனத்துடனும் கண்டு கொண்டார்.⁹ ஒரு பகுதி மக்கள் ஒடுக்கப்படுவதையும், சுரண்டப்படுவதையும் இன்னொரு பகுதியினர் வசதிகளை அனுபவிப்பதையும் கண்டார். அதேசமயம் அரசியல் ரீதியில் காலங்காலமாகத் தமிழ்மக்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த ஒடுக்குமுறைகளையும் அநியாயங்களையும் கண்டுகொண்டார்.

அவை யாவற்றையும் எழுத்தில் வடித்து ஆவணங்களாக்க வேண்டும் என்று அவர் எண்ணிய எண்ணத்தின் விளைவுகளே அவரது நாவல்கள்.

செங்கை ஆழியானின் நாவல் களில் கதைப்பொருளாக அமைந்த விடையங்களைப் பின்வருமாறு நாம் தொகுத்து நோக்கலாம்.

1. சாதிய ஒடுக்கு முறைகள் அவற்றின் விளைவுகள் தாக்கங்கள்.
2. பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள், சுரண்டல் நடவடிக்கைகள்.
3. அரசியல் ஒடுக்குமுறைகள், ஆயுதப் போராட்ட முயற்சிகள்.
4. மனித உறவுகளின் விரிசல்கள்.
5. நகரமயமாக்கப்பட்ட வாழ்க்கை முறையிற் சிதைவுறும் கிராமியம்.
6. அழிந்து வரும் பாரம்பரியக் கலை மரபுகள்.
7. இடப்பெயர்வுகள், புலம்பெயர்வுகள், அவற்றின் விளைவுகள் தாக்கங்கள்.
8. ஈழத்தமிழர்களின் தொன்மை.

கதைப்பொருளோ கதையோ இலக்கியமாகிவிடா. கதையை இலக்கியமாக்கும் கலையைச் செங்கை ஆழியான் நன்கு அறிந்திருந்தார். அதற்கு இலக்கியம் தொடர்பாக அவர் கொண்டிருந்த கோட்பாடுகள் அவருக்கு உதவின.

“நாவலில் இடம்பெறும் கதைப்பொருள் காத்திரமானதாக அமைதல் வேண்டும். சமூகப் பெறுமானம் உடையதாக இருக்கல் வேண்டும். மனித வாழ்வே சுமையாகிவிட்ட இன்றைய உலகில் அச்சுமையை இரக்கி வைக்கத்தக்க வழிகளைக் காட்டுவதாகவும் அதற்குத் தடையாக இருக்கும் கற்களை அகற்றுந்திரன் உடையதாகவும் அமைதல் வேண்டும். இத்தகைய இலக்குகளுடன் நாவல் எழுதும்போது சமூகம் இப்படி இருக்கிறது என்ற ஆதங்கமான சித்திரிப்போடு சமூகம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற ஆரோக்கியமான சித்திரிப்பும் அமைய வேண்டும்”⁹ என்று கருதிய செங்கை ஆழியான் “ஆக்க இலக்கியம் மன்சார்ந்த பிரச்சினைகளைப் பேசுவதாக இருக்கல் வேண்டும். அப்பிரச்சினைகளின் விடிவிற்கும் ஒரு மார்க்கம் காட்டுதல் வேண்டும். மனிதனது துண்பங்களுக்கு அவன் படிக்கும் நாவல்களில் ஓர் ஒளிப்புள்ளி தெரியவேண்டும்”¹⁰ என்பதையும் நம்பினார்.

கதைப்பொருள் பற்றி இத்தகைய கோட்பாடுகளைக் கொண்டிருந்த செங்கை ஆழியான் அது கதையாகும்போது கலையழகு பெறவேண்டும் என்பதிலும் உறுதியாக இருந்தார். “நாவல் வெறும் கதையை மட்டும் கூறுவதாக இருக்கல் கூடாது. அது படிப்பவரின் மனதில் ஆழமான பாதிப்பை ஏற்படுத்தக் கூடிய தகவல்களைக் கலைநயத்தோடு புரியவைப்பதாக இருக்கல் வேண்டும்”¹¹ என்பதிலும் இலக்கியம் என்றுவரும்போது அதற்கொரு கலையழகும் இலக்கிய ஆக்கம் என்றுவரும்போது அதில் ஒர் இலக்கியத்தேடல் இருக்கல் வேண்டும்” என்பதையும் உறுதியாக நம்பினார்.

கதைப்பொருள் சார்ந்த விடயங்களைச் அன்றாட வாழ்க்கையின் அனுபவங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்ட செங்கை ஆழியான் அவற்றை வாசகர்களுக்குச் சுவைபட வழங்க வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த கவனம் எடுத்துக் கொண்டார். அதனை வெறுமனே வாசகரஞ்சகம். வெகுசனக் கவர்ச்சி என்பவற்றுடன் முடித்துக் கொள்ளாமல் தன் கதைகளைக் கலையழகுடன் அமைக்க வேண்டும் என்று கருதினார். அவ்வாறே செய்தார். அதற்குரிய உத்திகளையும் நுட்பங்களையும் அவரது நாவல்களிலே பயன்படுத்தினார்.

கதை நிகழும் கனம் பற்றிய சித்திரிப்பு நாவல் இலக்கியத்தின் முக்கியமான ஒர் அம்சமாகும். அதுவே கதைப் பொருளுக்குத் தெளிவையும் வலுவையும் பொலிவையும் வழங்குவது. செங்கை ஆழியான் தனது நாவல்களில் கதை நிகழ்களங்களைச் சித்திரிப்பதற்கு நன்றாக்க விவரணை முறையினைப் பின் பற்றினார். அதன் மூலம் பாத்திரங்களின் இயல்புகள், தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டு அம்சங்கள், தொழில்முறைகள், நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், இயற்கையின் அழகுகள், விலங்குகள், பறவைகள் முதலியவற்றின் இயல்புகள், நடவடிக்கைகள் என்பவற்றை மண்ணின் மணத்துடன் தனது நாவல்களில் பதிவுசெய்தார். வாடைக்காற்று, காட்டாறு, ஒ அந்த அழகிய பழைய உலகம், காற்றில் கலக்கும் பெருமூச்சுக்கள், யானை என்பன இவ்வகையிலே சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்க நாவல்களாகும். இவ்வுத்தி முறைகள் அவரது நாவல்களுக்குக் கலையழகைக் கொடுத்தன.

செங்கை ஆழியானின் நாவல்கள் வாசகர் மத்தியில் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றதற்கு அவர் தனது நாவல்களில் கையாண்ட வசீகரமான மொழிநடை ஒரு காரணமாகும். பிரதேச வழக்குச் சொற்கள் மரபுத்தொடர்கள், சந்தர்ப்பங்களுக்கும், நடைமுறைக்கும் பொருத்தமான உவமையணிகள், உருவக அணிகள் பாத்திரங்களின் குணவியல்புகளையும் மனவனார்வகளையும் வெளிப்படுத்தும் உரையாடல்கள், வருணணகள், இயற்கையின் அழகுகளையும், நிகழ்வுகளையும் படிமங்களாக மனதிலே பதியச் செய்யும் வருணணகள் என்பன அவரது மொழி நடையில் அழகு சேர்க்கும் அம்சங்களாக விளங்கின.

படைப்பாளி ஒருவன் தரமான ஒரு நாவலைப் படைத்து விட்டால் மட்டும் அவன் வெற்றிபெற்றவனாக ஆகிவிடமுடியாது. அவை வாசகர் கரங்களைச் சென்றடைய வேண்டும். அதற்கு முறையான ஒரு விற்பனை ஒழுங்கும் பதிப்புத் துறை வசதிகளும் தேவை.

“ஈழத்தில் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களை ஏற்றுத் தமது சொந்தச் செலவில் பதிப்பித்து விநியோகிக்கத்தக்க நிறுவனங்கள் இல்லை. பணவசதி படைத்த ஒரு சிலரே துணிந்து சொந்தமாக முதலீடு செய்து வெளியிட வாய்ப்பு இருந்தது. இவர்களது முயற்சிகளும் வாழ்க்கையில் ஒரு முறைதான் என்பது போல பொருளாதாரத்திற்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் தலைவிதியை நொந்து கொண்டு முயற்சியைக் கைவிடுவதாகவே அமைந்தது. வேறு சிலர் தமது ஆக்கங்களை தமிழ் நாட்டுப் பிரசரிப்பாளர்களின் உதவியுடன் பிரசரிப்பர். அவை ஈழத்து வாசகர் களுக்கு எட்டாக்கனிகளாகவே இருந்தன.”¹²

இத்தகைய சிக்கல்களிலிருந்து விடுபடுவதற்குச் செங்கை ஆழியானுக்கு ‘கமலம்’ பதிப்பகம் பெரிதும் கைகொடுத்தது. அவரது நூல்கள் பல இந்நிறுவனத்தின் மூலம் பதிப்பிக்கப்பட்டன. இவை தவிர ரஜனி வெளியீடு, மீரா வெளியீடு, சிரித்திரன் வெளியீடு, வீரகேசரி வெளியீடு, வரதர் வெளியீடு, பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம், யாழ், இலக்கிய வட்டம், கணையாழி மாத இதழ் (தமிழகம்) சாந்தி, சஜாதா பஸ்ஸிக்கேசன்ஸ் போன்ற நிறுவனங்களும் அவரது நாவல்களைப் பிரசரித்து வெளியிட்டன. ஈழநாடு, தினகரன், வீரகேசரி, உதயன் சஞ்சீவி, சங்கநாதம், மித்திரன் ஆகிய பத்திரிகைகள் அவரது நாவல்களைத் தொடராகப் பிரசரித்து உதவின.

“ஒரு கையால் நாடித்துடிப்பைப் பார்த்துக் கொண்டு மறுகையால் மருந்து கொடுக்கும் வைத்தியர் போன்றவர் செங்கை ஆழியான். மக்களின் நாடித்துடிப்பை அறிந்து பேணாவை நகர்த்துவபவர்.¹³ என்பது செங்கை ஆழியான் பற்றிக் கணக செந்திநாதன் கூறுகின்ற கூற்று. இக்கூற்றுக்கேற்பவே செங்கை ஆழியானும் வாசகர் மனங்களைக் கவர்வதன் மூலம் தன் எழுத்துக்களுக்குப் பரந்ததொரு வாசகர் கூட்டத்தை உருவாக்கலாம் என்று கருதினார்.

“நான் யாருக்காக எழுதுகிறேனோ அவர்களைச் சென்றடைவதில் என் நாவல்கள் எங்கும் எப்பொழும், யாராலும் தடைப்பட்டதில்லை. வாடைக்காற்றிலிருந்து காட்டாறு, காற்றில் கலக்கும் பெருமூச்சு வரை என் நாவல் களை விரும்பிப் படிக்கும் கலைஞர் களின் விரிவை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். என் நாவல்களின் வாசகர்களின் பொறுமையைச் சேர்திக்கும் வரட்டு வேதாந்த வெளிப்பாடுகள்லை. என் கருத்துக்களை வாசகர்களுக்குச் சொல்ல எடுத்துக் கொண்ட கருவிகளாகவே நாவல்களைக் கருதுகிறேன்”¹⁴ என வரும் செங்கை ஆழியானது கருத்துக்கள் அவரது நோக்கத்தைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

செங்கை ஆழியானின் எழுத்தாற்றலையும் அவரது நோக்கங்களையும் நிறைவுசெய்யத்தக்க வகையில் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பிரசர வசதிகள் உதவின. தமிழ் நாவல் இலக்கிய வரலாற்றில் கல்கி தனது நாவல்களைக் கருத்துான்றி வாசிக்கும் வாசகர் கூட்டத்தை உருவாக்கி வெற்றிபெற்றதோபோலச் செங்கை ஆழியானும் தன் எழுத்துக்களால் தனக்கென ஒரு வாசகர் கூட்டத்தை உருவாக்கி வெற்றிபெற்றார்.¹⁵

“செங்கை ஆழியான் தான் எழுதியவற்றை ஒரு முறையாவது திருத்தி எழுதுவதில்லை. அது ஒரு தேவையாகவும் அவருக்குத் தோன்றுவதில்லை. பிறந்த மேனியடனும் பெற்றவரின் அழுக்குடனும் இருக்கும் ஆக்கங்களையே

அவர் நமக்குத் தருகிறார். திருத்தி அழகு செய்யாமலேயே காட்டாறு போன்ற நாவல்களை அவரால் தரமுடியுமானால், மேலநாட்டு இலக்கிய மேதைகள் 10-15 தடவைகள் திருத்தி அமைப்பது போல இவர் ஒரிரு தடவையாவது திருப்பி எழுதினால் இவருடைய படைப்புக்களின் தரம் எத்தகையதாக இருக்கும். என எண்ணி அங்கலாய்க்க வேண்டியுள்ளது”¹⁶

மேலே காட்டப்பட்டது பேராசிரியர் செ. சிவஞானசுந்தரத்தின் கூற்றுக்கள். 1991 ஆம் ஆண்டில் கூறப்பட்டது. பேராசிரியரின் ஆதங்கம் உண்மையானது. நிறைந்த படைப்பாளுமையுடைய ஒருவர் ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய உலகுக்கு முழுமையாகப் பயன்படவில்லை எனும் வருத்தம் அவரது கூற்றுக்களில் புலப்படுகிறது.

உலக ரீதியில் ஒப்பிடத்தக்க உன்னதமான நாவல்களை எழுதக்கூடியவர் செங்கை ஆழியான என்று பேராசிரியர் மட்டுமன்றிப் பலரும் எதிர்பார்த்தனர். இன்றும் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

அடிக்குறிப்புக்கள்

1. கைலாசபதி, க. தமிழ் நாவல் இலக்கியம், பக். 117.
2. திருமலை, ம. தமிழ் - மாலையாள நாவல் ஒப்பாய்வு, பக். 132.
3. பூவண்ணன், டாக்டர். கல்கியின் வரலாற்று நாவல்கள், பக். 143.
4. மேலது, பக். 272.
5. திருமலை, ம. தமிழ் - மலையாள நாவல் - ஒப்பாய்வு, பக். 132.
6. தண்டாயுதம், இரா. நாவல் வளம், பக். 85.
7. செங்கை ஆழியான், காட்டாறு, பக். 208.
8. மேலது; பக். 118.
9. மேலது; பக். 118.
10. மேலது; பக். 87, 93, 204.
11. மேலது; பக். 204.

12. மேலது; பக். 202.
13. மேலது; பக். 150.
14. மேலது; பக். 143.
15. மேலது; பக். 151, 152.
16. செங்கை ஆழியான், பிரளயம், பக். 144.
17. மேலது; பக். 189.
18. மேலது; பக். 217.
19. செங்கை ஆழியான், அக்கினி, பக். 46.
20. செங்கை ஆழியான், காற்றில் கலக்கும் பெருமச்சக்கள், பக். 89 - 90.
21. செங்கை ஆழியான், பிரளயம், பக். 118.
22. மேலது, பக். 124.
23. மேலது, பக். 162.
24. செங்கை ஆழியான், கிடுகுவேலி, பக். 22.
25. செங்கை ஆழியான், சாம்பவி, பக். 11, 30.
26. செங்கை ஆழியான், கிடுகுவேலி, பக். 1984.
27. செங்கை ஆழியான், பிரளயம், பக். 167 - 170.
28. மேலது; பக். 176.
29. செங்கை ஆழியான் அக்கினி, பக். 108.
30. மேலது; பக். 24.
31. மேலது, பக். 64 - 70.
32. மேலது, பக். 55.
33. மேலது, பக். 131.
34. செங்கை ஆழியான், கணவுகள், கற்பனைகள், ஆசைகள், பக். 58, 65.
35. மேலது; பக். 154.
36. மேலது, பக். 177.
37. மேலது, பக். 190.

38. செங்கை ஆழியான், சாம்பவி, பக். 30.
39. மேலது; பக். 30.
40. செங்கை ஆழியான், கனவுகள், கற்பனைகள், ஆசைகள், பக். 181.
41. இராமலிங்கம், மா. நாவல் இலக்கியம், பக். 180.
42. செங்கை ஆழியான், இரவின் முடிவு, பக். 20, 40, 45.
43. மேலது; பக். 160, 109.
44. மேலது; பக். 106.
45. செங்கை ஆழியான், காட்டாறு, பக். 38 - 44.
46. செங்கை ஆழியான், இந்தநாடு உருப்படாது, பக். 77.
47. மேலது; பக். 101.
48. செங்கை ஆழியான், காற்றில் கலக்கும் பெருமுச்சக்கள், பக். 13.
49. மேலது; பக். 14.
50. மேலது; பக். 10.
51. மேலது; பக். 33.
52. செங்கை ஆழியான், சாம்பவி பக். 15, 16, 17.
53. மேலது; பக். 20 - 21.
54. மேலது; பக். 2.
55. மேலது; பக். 21.
56. செங்கை ஆழியான், முற்றத்து ஒற்றைப் பனை, பக். 9.
57. மேலது; பக். 6 - 8.
58. மேலது; பக். 51.
59. மேலது; பக். 44 - 45.
60. செங்கை ஆழியான், அக்கினி, பக். 26 - 34.
61. மேலது; பக். 63 - 69.

62. செங்கை ஆழியான், ஒ! அந்த அழகிய பழைய உலகம், பக. 10.
63. மேலது; பக. 34 - 39.
64. செங்கை ஆழியான், காவோலை, பக. 23 - 30.
65. செங்கை ஆழியான், காட்டாறு, பக. 11.
66. மேலது; பக. 85.
67. மேலது; பக. 181, 207, 208.
68. செங்கை ஆழியான், ஒ! அந்த அழகிய பழைய உலகம், பக. 24 - 26.
69. செங்கை ஆழியான், யொகாறா, பக. 23, 30, 32.
70. செங்கை ஆழியான், வாடைக்காற்று, பக. 155.
71. செங்கை ஆழியான், ஜன்மபூரி, பக. 151 - 152.
72. செங்கை ஆழியான், ஒ! அந்த அழகிய பழைய உலகம், பக. 55, 52.
73. செங்கை ஆழியான், பிரளயம், பக. 173.
74. செங்கை ஆழியான், யொகாறா, பக. 24.
75. செங்கை ஆழியான், ஒரு மைய வட்டங்கள், பக. 40 - 45.
76. செங்கை ஆழியான், கொழும்பு லொட்டி, பக. 47 - 50.
77. செங்கை ஆழியான், கனவுகள், கற்பனைகள் ஆசைகள், பக. 168 - 170.
78. செங்கை ஆழியான், காற்றில் கலக்கும் பெருமுச்சக்கள், பக. 19 - 21.
79. செங்கை ஆழியான், இரவின் முடிவு, பக. 157.
80. செங்கை ஆழியான், ஒ! அந்த அழகிய பழைய உலகம், பக. 17.
81. மேலது, பக. 55.
82. செங்கை ஆழியான், கனவுகள், கற்பனைகள், ஆசைகள், பக. 46, 47.
83. செங்கை ஆழியான், இந்தநாடு உருப்படாது, பக. 69 - 76.

அடிக்குறிப்புக்கள்

1. செங்கை ஆழியான், இந்த நாடு உருப்படாது, அணிந்துரை, சிவத்தம்பி, கா. 1983, பக். 9.
2. செங்கை ஆழியான், ஒரு மைய வட்டங்கள், முன்னுரை, பாலசுந்தரம், இ. 1991.
3. செங்கை ஆழியான், கட்டாறு, மேற்கோள், 1997, பக். XXIV.
4. செங்கை ஆழியான், தீம்தரிகிடத்தித்தோம், அணிந்துரை, சிவஞானசுந்தரம், செ. 1998, பக். III.
5. செங்கை ஆழியான், ஆச்சி பயணம்போகிறாள், முன்னுரை, செம்பியன் செல்வன், 1969.
6. செங்கை ஆழியான், இரவநேரப் பயணிகள், முன்னுரை, டொமினிக் லீவா, 1995, பக். V.
7. செங்கை ஆழியான், ஒ அந்த அழகிய பழைய உலகம், பக். 17.
8. செங்கை ஆழியான், ஆசிரியர், முன்னுரை, காட்டாறு, பக். 1997, பக். XVIII.
9. செங்கை ஆழியான், ஒ அந்த அழகிய பழைய உலகம், ஆசிரியர் உரை, 1998.
10. செங்கை ஆழியான், ஜன்மபூமி, முன்னுரை, 1991, பக். 4.
11. செங்கை ஆழியான், ஒ அந்த அழகிய பழைய உலகம், ஆசிரியர் உரை, 1998.
12. செங்கை ஆழியான், காட்டாறு, பதிப்புரை, 1997, பக். XIV.
13. செங்கை ஆழியான், நடந்தாய் வாழி வழக்கியாறு, முன்னுரை, கனகசெந்திநாதன், 1984, பக். III.
14. செங்கை ஆழியான், கிடுகுவேலி, முன்னுரை, 1984.
15. அருணாசலம், க. தமிழில் வரலாற்று நாவல்களின் தொற்றமும் வளர்ச்சியும், பக். 30.
16. செங்கை ஆழியான், தீம்தரிகிட தீத்தோம், அணிந்துரை, சிவஞானசுந்தரம், செ. பக். V.

துணை நூற்பட்டியல்

01. அருணாசலம், க. இலங்கையில் தமிழியல் ஆய்வுகள், குமரன் புத்தக நிலையம், சென்னை, 1997.
02. ----- தமிழில் வரலாற்று நாவல்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், கலாநிதிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வேடு, 1979.
03. இரகுநாதன், ம. ஈழத்துத்தமிழ் நாவல்களில் சமுதாயச் சிக்கல்கள், தென்றல் பப்ளிக்கேஷன், கொழும்பு, 2004.
04. இராசநாயகம், செ யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், ஏசியன் எடுக்கேஷன் சர்வீஸ், சென்னை, 1999.
05. இராமலிங்கம், மா நாவல் இலக்கியம், தமிழ்ப்புத்தகாலயம், சென்னை, 1975.
06. இளங்கோவடிகள், சிலப்பதிகாரம், வேங்கடசாமி நாடார் உரை, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்தப் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1963.
07. கணபதிப்பிள்ளை, க, இலங்கைத்தமிழர் வரலாறு, குமரன் பதிப்பகம், கொழும்பு, 2003.
08. குணராசா, க. ஈழத்துச் சிறுக்கை வரலாறு, வரதர் வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம், 2001.
09. ----- நல் வைநகர் நால், பூபாலசிங்கம், புத்தகசாலை வெளியீடு, 1987.
10. ----- யாழ்ப்பாண வைபவமாலை ஒரு மீன் வாசிப்பு, கமலம் பதிப்பகம், யாழ்ப்பாணம், 2003.

11. ----- கோட்டை வரலாறு, கமலம் பதிப்பகம், யாழ்ப்பாணம், 1995.
12. ----- மகாவம்சம் கூறும் இலங்கை வரலாறு, கமலம் பதிப்பகம், யாழ்ப்பாணம், 2003
13. ----- ஈழத்தவர் வரலாறு, பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம், கொழும்பு, 1996.
14. குலசபாநாதன், ----- நல் லூர்க் கந்தசாமி கோயில், நல் லூர்க் கேவஸ்த்தான் வெளியீடு 1971.
15. கேசவன், கோ, ----- மண்ணும் மனித உறவுகளும், சென்னை புக்காலைவஸ் 1979.
16. கைலாசபதி, க, ----- பண்ணைத்தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும், பாரி நிலையம் சென்னை, 1962.
17. ----- அடியும் முடியும் கொழும்பு 1976.
18. ----- தமிழ்நாவல் இலக்கியம், குமரன் பஸ்ரிக்கேசன், 1984.
19. சிவத்தம்பி, கா, ----- தமிழில் இலக்கிய வரலாறு, நியூ செஞ்சுக்கிள் புக்காலைவஸ் லிமிட்டெட், சென்னை 1988.
20. ----- நாவலும் வாழ்க்கையும், சென்னை, 1978.
21. ----- இலக்கியமும் கருத்து நிலையும், தமிழ்ப் புத்தககாலயம், சென்னை, 1982.
22. ----- “யாழ்ப்பாண சமூகத்தை விளங்கிக் கொள்ளல்,” தர்வங்கா பிரசரம், 1993.
23. ----- “எழுத்துத்தமிழ் இலக்கியம் பார்வையும் பதிவுகளும்.” முன்றாவது மனிதன் பதிப்பகம், 2000.

24. சிந்திரலேகா, மௌ, ஈழத்துத்தமிழர் புலம்பெயர் இலக்கியம், சுதந்திர இலக்கியவிழா வெளியீடு, 2000.
25. சிற்றம்பலம், சி.க, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக வெளியீடு, 1992.
26. யாழ்ப்பாணம் தொன்மை வரலாறு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, 1993.
27. பண்டைய ஈழத்தமிழர் ஒரு பண்முகப்பார்வை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, 2000.
28. சுப்பிரமணியம், நா, ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம், முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், யாழ்ப்பாணம், 1978.
29. சுந்தரராஜன், பெ.கோ சிவபாதசுந்தரம், சோ, தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டு வரலாறும் வளர்ச்சியும், கிறிஸ்தவ இலக்கிய சங்கம், 1997
30. செங்கை ஆழியான், நானும் எனது நாவல்களும், மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடு, கொழும்பு 2000.
31. காட்டாறு, கமலம் பதிப்பகம், யாழ்ப்பாணம், 1987.
32. இரவின் முடிவு, வீரகேசரி வெளியீடு, கொழும்பு, 1976.
33. அக்கினிக்குஞ்சு, யாழ் இலக்கிய வட்டம், யாழ்ப்பாணம், 1983.
34. அக்கினி, மீரா வெளியீடு 1991.
35. சாம்பவி, மீரா வெளியீடு 1991.

36. ----- ஒருமைய வட்டங்கள், கமலம் பதிப்பகம், 1991
37. ----- ஒ அந்த அழகிய பழைய உலகம், ரஜனி வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம், 1984
38. ----- செங்கை ஆழியான் நாவல்கள் (தொகுப்பு) கமலம் பதிப்பகம், 1992.
39. ----- மரணங்கள் மலிந்தபூமி, யாழ் இலக்கிய வட்டம், யாழ்ப்பாணம், 2000.
40. ----- மழைக்காலம், 1985.
41. ----- கிடுகுவேலி, ரஜனி வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம், 1984.
42. ----- கொத்தியின் காதல், மாணிக்கம் பிரசரம், கொழும்பு, 1975.
43. ----- காற்றில் கலக்கும் பெருமுச்சக்கள், சஜாதா பப்ளிக்கேஷன், யாழ்ப்பாணம், 1983.
44. ----- கொழும்பு வொட்டி, யாழ் இலக்கிய வட்டம், 1998.
45. ----- யாக்குண்டம், கமலம் பதிப்பகம், யாழ்ப்பாணம், 1991.
46. ----- கந்தவேள் கோட்டம், கமலம் பதிப்பகம், யாழ்ப்பாணம், 1991.
47. ----- கடல்கோட்டை, கமலம் பதிப்பகம் யாழ்ப்பாணம், 1993
48. ----- குவேனி, கமலம் பதிப்பகம், 2001.

49. ----- எழுந்தருளும் எழுத்தாஜா எல்லாளன், கமலம் பதிப்பகம், 2004.
50. ----- கனவுகள், கற்பனைகள் ஆசைகள், வீரகேசரி வெளியீடு, கொழும்பு, 1981.
51. ----- காவோலை, கமலம் பதிப்பகம், 1994.
52. ----- வாடைக்காற்றுப்பாலசிங்கம், வெளியீடு, கொழும்பு, 2001.
53. ----- ஐன்மழுமி, கமலம் பதிப்பகம், 1991.
54. ----- மழையில் நனைந்து வெயிலில் காய்ந்து, வரதர் வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம், 2001.
55. ----- யானை, கமலம் பதிப்பகம், 2001.
56. ----- போரே நீபோ, பூபாலசிங்கம் பதிப்பக வெளியீடு, கொழும்பு, 2002.
57. ----- நந்திக்கடல், யாழ் இலக்கிய வட்டம், 1969.
58. ----- நடந்தாய் வாழி வழுக்கியாறு, சிரித்திரன் வெளியீடு, 1984.
59. ----- ஆச்சி பயணம் போகிறாள், ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை வெளியீடு, 1969.
60. ----- வானும் கனல் சொரியும், கமலம் பதிப்பகம், 2003.
61. ஞானப்பிரகாசர், சவாமி, யாழ்ப்பாண வைபவமாலை விமர்சனம், அச்சவேலி, 1928.
62. தண்டாயுதம், இரா, நாவல் வளம், தமிழ்ப்புத்தகாலயம், சென்னை, 1977.

63. திருநாவுக்கரசு, செ, டானியல் எழுத்துக்கள், யாழ்ப்பாணம், 2004.
64. திருமலை, ம, தமிழ் - மலையாள நாவல் ஓப்பாய்வு, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, 1987.
65. நம்புதிரிப்பாட், இ.எம், எஸ், இந்திய வரலாறு, ஒரு மார்க்கியக் கண்ணோட்டம், பாட்டாளிகள் வெளியீடு, 1978.
66. பூவண்ணன், டாக்டர், கல்கியின் வரலாற்று நாவல்கள், வானதிப் பதிப்பகம், சென்னை, 1988.
67. மயில்வாகனப்புலவர், யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, சூலசபாநாதன் பதிப்பு, சன்னாகம், 1949.
68. ராஜ்குமார், எச், பி தற்காலத் தமிழிலக்கியத்தில் வறுமையும் சாதியமும், கிறிஸ்தவ இலக்கிய சங்கம், 1982.
69. விசாகருபண், சி புலம் பெயர் கவிதைகள், உருவம், உள்ளடக்கம், உணர்த்துமுறை, யாழ்ப்பாணம், 2004.
70. வித்தியானந்தன், ச. தமிழர் சால்பு, தமிழ் மன்றம், கண்டி 1954.
71. வீராசாமி, தா.வே, தமிழில் சமூகநாவல் கள், தமிழ்ப்புத்தகாலயம், சென்னை 1978.
72. வேலுப்பிள்ளை, ஆ. இலக்கியத்தில் காலமும், கருத்தும், தமிழ்ப்புத்தகாலயம், சென்னை, 1969.

கட்டுரை வழங்கியோர்

1. கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

ஜப்பான் நாட்டில் டோக்கியோவிலுள்ள கக்ஸயின் பல்கலைக் கழக முன்னெண்நாள் ஜப்பான் விரிவுரையாளரும் ஆய்வாளருமாவார். க.கைலாசபதியிடம் நவீன தமிழ்ச் சிறுக்கைகள் பற்றிக் கற்றவர். ஈழத்தறிஞர் சி.வை.தாமோதரமிள்ளை பற்றி ஆராய்ந்து M.A. பட்டமும் சங்க இலக்கியத்தில் ஆய்வுசெய்து Ph.D. பட்டமும் பெற்றவர். தமிழ், ஆங்கிலம், ஜப்பானிய மொழிகளில் இவர் ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் நூல்களும் எழுதியுள்ளார். பல நூல்களின் தொகுப்பாளருமாவார்.

2. பேராசிரியர் அருணாசலம் சண்முகதாஸ்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத் தலைவரார் வாழ்நாட் பேராசிரியர். புதுமைப்பித்தன் கடைகள் பற்றி இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் பல நூறு மாணவர்களுக்குக் கற்பித்துள்ளார். தற்போது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக ஊடாக வளங்கள் மற்றும் பயிற்சி நிலையத்தின் இயக்குநராகப் பணியாற்றுகிறார்.

3. கலாநிதி கந்தையா குணராசா

'செங்கைஆழியான்' என்ற பெயரில் தமிழுலகம் அறிந்த சிறந்த எழுத்தாளர். பெருந்தொகையான ஆக்க இலக்கியங்களைப் படைத்தவர். இலக்கிய வரலாற்று விமரிசன நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். புவியியலிலே M.A., Ph.D. பட்டங்கள் பெற்றவர். பல இலக்கியப் பரிசுகளையும் விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார். இலங்கைப் பல்கலைக் கழக (பேராதனை) விரிவுரையாளராகவும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகப் பதிவாளராகவும் பணியாற்றிய கலாநிதி.க.குணராசா மிகச் சிறந்த நிர்வாக அதிகாரியாகவும் கணிக்கப்பட்டனர்.

4. திரு. ஈஸ்வரநாதபிள்ளை குமரன்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர். ஈழத்தமிழ் பண்பாடு பற்றி ஆய்வுசெய்கின்றார். நவீன தமிழ்

இலக்கியத்தில் அதிக கவனம் செலுத்துபவர். தமிழ் இலக்கிய விமரிசனக் கூட்டங்களிலே விருப்புடன் பங்குபற்றி வருபவர்.

5. கலாநிதி செல்லையா திருநாவுக்கரசு

கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுரையாளர். யாழ்ப்பாணப் பச்சகலைக் கழகத் தமிழ்த்துறையில் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாசின் வழிகாட்டவில் எழுத்துத் தமிழ் இலக்கியங்களில் தேசிய உணர்வு பற்றி ஆராய்ந்து M.Phil. பட்டத்தினையும் எழுத்து நாவலாசிரியர் கே. டானியல் பற்றி ஆராய்ந்து Ph. D. பட்டத்தினையும் பெற்றவர். மரபுவழி, நவீன இலக்கியங்களில் எடுப்பாடுடையவர். இவருடைய கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வோடு டானியலின் எழுத்துக்கள் என்னும் தலைப்பில் நூலாக வெளிவந்துள்ளது.

6. பேராசிரியர் கார்த்திகேஸ் சிவகும்பி

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத் தனைக்காரர் வாழ்நாட் பேராசிரியர். ஒலகறிந்த தமிழ் அறிஞர். சங்க இலக்கிய ஆய்வாளர் நவீன இலக்கிய விமரிசகர் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர் தமிழ் இலக்கியக் கோட்பாட்டாளர். ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் அமைந்த பெருந்தொகையான ஆய்வுக் கட்டுரைகளுக்கும் நூல்களுக்கும் ஆசிரியர். இவருடைய புலமைக்குப் பண்ணாட்டு விருதுகளும் பரிசீல்களும் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

இலங்கைச் சிறுக்கையாசிரியர்களுள் ரஞ்சகுமார் அதிகம்

அறியப்படாதவர். அவருடைய சிறுக்கைத் தொகுப்பான ‘மோகவாசல்’ முதல் பதிப்பு 1989 ல் வெளிவந்தது. அடுத்தப்பதிப்பு 1995ல் வெளிவந்தது. இத்தொகுப்பில் ஏழுக்கைகளே இடம்பெற்றுள்ளன. அவை வருமாறு.

1. சுருக்கும் ஊஞ்சலும்

2. கபரக் கொயாக்கள்

3. காலம் உனக்கொரு பாட்டெழுதும்

4. கோசலை

5. அரசி

6. கோளறு பதிகம்

7. மோகவாசல்

ரஞ்சகுமாரின் ஏழுத்தாற்றலைப் பற்றியறிவதற்கு இக்கைத்தகளே உள்ளன. 1994ல் தமிழகத்திலிருந்து வெளிவரும் ‘சாரதா’ என்னும் சஞ்சிகை இலங்கைச் சிறப்பிதழ் ஒன்றை வெளியிட்டபோது அவ்விதமிலே ‘கோசலை’ என்ற சிறுக்கையை பிரசரம் செய்துள்ளது. கைதையின் முடிவில் ‘தேசிய கலை இலக் கியப் பேரவை - ‘சவுத் ஏசியன் புக் ஸ்’ இணைந்து வெளியிடவிருக்கும் சிறுக்கைத் தொகுப்பிலிருந்து’ என் குறிப்பொன்றையும் இணைத்திருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

எழுத்து எழுத்தாளர்களின் சிறுக்கைகள் தமிழகப் பிரசரிப்பில் கணிசமான வரவேற்றைப் பெற்றிருந்தன. ரஞ்சகுமாரின் கைதையும் பிரசரநிலையில் அங்கு அறிமுகமானது அவரது படைப்பாற்றல் நிலையில் ஒரு சிறப்புத் தகுதியை வழங்கியுள்ளது எனலாம். ‘கோசலை’ கைதையின் களம் வாசகரின் காலப்பதிவு என்பதால் சிறப்புடையது. சமகாலத்துக் கைதையொன்றைப் படிக்கும் வாசகனுடைய உள்ளத்திலும் சில உணர்வலைகளை எழுப்பும். அதற்கு ரஞ்சகுமாரின் மொழிநடையும் காட்சிப்படுத்தும் நிலைகளும் காரணமாகும்.

ரஞ்சகுமாரின் கோசலை யாழ்ப்பானத்துக் கிராமத்தில் வாழும் தாயொருத்தியின் உணர்வலைகளைச் சித்தரித்துக்காட்டுகிறது. ஒருசாதாரணக் குடும்பத்தின் உறுப்பினர்களைக் காட்சிப்படுத்துவதன் மூலம்

கதையை நடத்திச் செல்லும் ஆசிரியர் அதனைத் தனது மொழிநடைமூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஒவ்வொருவரையும் கதையில் அறிமுகம் செய்யும் போது அதனைக் காணமுடிகிறது.

“குலம் நெற்றியில் முழங்கைகளை அழுந்திப் போட்டவாறு கால்களை ஆட்டியவாறு படுத்துக் கிடந்தான் அம்மா இவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். மார்பிலே உரோமம் படர்கிற வயது. முரட்டுத்தனமான உடல்வாகு. குரல் கூடக் கட்டைக்குரல். இவனுடைய அம்மா மாதிரி.

நெற்றியில் தூக்கிப் போட்டிருந்த கைகளைப் பார்த்தான். நரம்புகள் புடைத்துக் கொண்டு விம்மித் தெரிந்தன. உள்ளங்கைகள் முதலையின்முதுகு மாதிரிக் காய்ந்துப் போயிருந்தன. விரல்கள் ஓயிலும் கிரீசும் படிந்து பழுப்பு நிறமாகத் தெரிந்தன. நகக் கண்களில் கறுப்பாக ஓயில்அழுக்குப்படிந்திருந்தது.

குலம் என் னும் பாத் திரத் தின் குண வியல் புகள் இங் கு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவனுடைய தொழில் அவனுக்கு ஒரு தோற்றத்தை வழங்கியுள்ளது. இதே போன்று சீலனை அறிமுகம் செய்யும் போது அவன் லேத்திலிருந்து வேறுபட்டிருப்பதை தெளிவாய்க் காட்டுகிறார்.

“சீலன் இருந்தால் இப்படியா எல்லாம் இருக்கும். அம்மா சொல்லாமலே வேலை எல்லாம் செய்து கொடுப்பான். மாடுகளுக்கு வேளாவேளைக்கு வைக்கோல் இழுத்துப் போடுவான் தண்ணீர் கொண்டுபோய் வைப்பான். கோழிகளைக் கவனித்துக் கூடுகளில் அடைப்பான். சமயத்துக்கு தேங்காய் கூட அம்மாவுக்கு துருவிக் கொடுப்பான்.”

மேலும் இவ்விரு பாத்திரங்களின்குணவியல்பு வேறுபட்டமைக்கு அவர்களின் பிறப்பு நேரமும் காரணமாகலாம் என ஆசிரியர் தாயின் மூலமாகச் சுட்டிக்காட்டுவது அவருடைய படைப்பாற்றலில் யாழிப்பாணத்து வாழ்வில் மரபுகளைப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்ற முனைப்பு இருந்ததையும் உணர்த்துகிறது.

இன் னொரு பாத் திரம் மகள் அதற்கு ஆசிரியர் பெயர் வைக்கவில்லை ‘அழகிய மொட்டு’ என்று மட்டுமே அறிமுகம் செய்துள்ளார்.

கதையின் இறுதிப்பகுதியில் அவளைப் பற்றிய வருணனை அமைந்துள்ளது. அவள் ஒரு புரியாத பேதையாக வயதுக்கு மீறின குருட்டு யோசனை செய்வளாகத் தாயின் வேலைச் சுமையைச் சுமப்பவளாக வருணிக்கப்படுகிறாள். நடப்பதை அறியாத குழந்தையாக அவள் இருக்கிறாள்.

அஃறினைப் பாத்திரங்களாக, மாடு, கோழி, சைக்கிள், ரேடியோ, நாய் என்பன கதையூடே இனைந்துள்ளன. அவை கதையின் ஒட்டத்திற்காகப் பல செய்திகளைக் கூறுவனவாக உள்ளன. அஃறினைப் பாத்திரங்களும் உணர்வுடன் செயற்படுவதாக ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

“மென்குரலில் இசைத்தபடி ரேடியோ அவனை ரசிக்கும்”

“பக்கத்திலே சைக்கிள் முன் சில்லை ஓயிலாக ஒடித்துச் சாய்ந்தபடி அவனைப் பார்த்துப் பளீரான ஒளி வீசிச் சிரிக்கும்.”

என்ற பகுதிகள் இதனைத் துல்லியமாகக் காட்டுகின்றன. காலப் பின்னணியைக் கதையோடு பினைப்பதிலும் கதாசிரியருடைய தீர்மையைக் காணமுடிகின்றது.

“சீலன் ஒரு மோகனமான மாலைநேரம் பிறந்தான்.”

“குலம் ஒரு மத்தியான நேரம் பிறந்தான்.”

“சொத்சொத் வென்ற மாரி காலத்தின் சோம்பலான ஒருநாளில்”

அருமையான மாலை நேரத்தேநீர்”

“நடுநிசியின் மனத்தையும் உருவத்தையும் சத்தத்தையும் அம்மா உன்னிப்பாகக் கவனித்தாள்.”

கோசலையில் கதை நகர்வுக்கு காலம் மிக முக்கியமாகக் கருதப்பட்டது. இளைஞர்களின் செயற்பாடுகள் காலத்தைக் கடக்கும் பேராற்றவுடன் நடைபெற்றன. வயதுக் கேற்ற உணர்வுகளைத் தள்ளிவைத் துவிட்டு அவர்கள் வேறுவிதமாகச் செயற்படுவது அக்காலத்தாய்மாரின் உள்ளத்தை எவ்வாறு வருத்தியது என்பதையே கதாசிரியர் சிறுக்கதைக் கருவாக எடுத்துக் கொண்டார். தாய்மையின் உள்ளத்தைப் பெளிப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் தாய்க்குப் பெயரிடாமல் சிறுக்கதைக்குப் பெயரிட்டுள்ளார்.

கதாசிரியரின் சமகால நிகழ்வுகளை இதிகாசத்தோடு இணைத்துப் பார்க்கும் பண்பு குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாணத்தில் ‘வாழும்

ஏழைத்தாயொருத்தி தன் மக்களின் புதுமையான செயற்பாடுகளை விளங்கிக் கொள்ள முடியாத போது பண்பாட்டு நிலையில் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்குவத்தை அடைகிறாள். யாழ்ப்பாணத்துப் பண்பாட்டில் ‘இராமயணம்’ பெற்றிருந்த செல்வாக்கையும் நினைவில் இருத்தி ஆசிரியர் கதையை முடித்து வைக்கிறார். எனவே ‘கோசலை’ சமகால நிகழ்வுகளைக் கொண்டு நகர்ந்தாலும் முடிவில்பழையையின் பலத்தில் வாழ்வு நடப்பதை உணர்த்த முனைகிறார். கதையின் இறுதிப் பகுதியில் அதனைக் கூறியுள்ளார்.

“சீலன் புனர்பூச நடசத்திரம்! ராமன் கூடப் புனர்பூச நடசத்திரம். அவனும் காடுகளில் வசிக்க நேர்ந்தது. கடலைக் கடக்க நேர்ந்தது அதர்மங்களுடன் நெடுகிலும் போரிட்டுக்கொள்ள நேர்ந்தது வெல்ல முடியாது என்று இறுமாப்பில் தென்னிலங்கையில் மமதை கொண்டிருந்தவர்களை அவனும் வென்றான். சாபத்தால் பிடிக்கப் பட்டவர்களுக்கு அவனும் விமோசனம் அளித்தான் ஓ ஆயினும் ராமன் பேரில் அன்பு கொண்டவர்கள் அவன் பிரிவால் துன்புற நேர்ந்தது”

யாழ்ப்பாணத்துப் பிரசங்க மரபால் புராண இதிகாசங்கள் பற்றிய அறிவினைப் கல்வியறிவற்ற ஏழைத்தாயார் பற்றிய ஒரு காட்சி நிலையாகவே “கோசலை” சிறுக்கைத் தூருவாகியுள்ளது. நடப்பதை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பக்குவத்தைப் பெற்ற தாய்மாரை இனங்காட்டும் ரஞ்சகுமாரின் முயற்சி குறிப்பிடத்தக்கது. பண்பாட்டுப் பின்புலத்தில் கோசலையைப் பார்க்கும் வாசகன் மனத்தில் குலம், சீலன் போன்றவர்களின் உணர்வுகளை விளங்கிக் கொள்ளக் கதையின் நகர்வும் மொழிநடையும் துணை செய்கின்றன.

மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் குறிப்புரை

சிறுக்கதைத் துறையில் 1983இல் ஏற்பட்ட புதிய உணர்முறையைக் கிட்டரித்த புதிய தலைமுறையினருள் ரஞ்சகுமாருக்கு ஒரு முக்கிய இடமுண்டு. எழுத்துத் தமிழ்ச் சிறுக்கதை வளர்ச்சியில் ரஞ்சகுமார் பெறும் முக்கியத்துவத்துக்கான காரணம் அவர் இலங்கையில் 1983 உடனும் அதன் பின்னும் வரும் அநுபவங்களுக்கு வழக்கிலுள்ள இலக்கிய அமைவு ஆகும். இந்த இலக்கிய அமைவினுள் ஒரு புதிய தலைமுறையின் உணர்முறையை நோக்கு முறையை ஆகியன பளிச்சிட்டு நிற்கின்றன.

பலர் எழுதத் தொடங்குவதும் சிலர் பிரச்சாரவாடைப்பட்ட எழுதுவதுமான இளைஞர் தீவிரவாத எழுச்சியை ரஞ்சகுமார் இலக்கியமாக்கியுள்ள முறையை அற்புதமானது. இங்கு ‘ஆக்கியுள்ள முறையை நன்கு’ என்று கூறுவதே பொருத்தமான சொற்றேர்வு ஆகும். உண்மையில் அது ‘இளைஞர் தீவிரவாதம் ரஞ்சகுமார் என்ற இளம் எழுத்தாளனின் புலப்பதிவுகள் வழியாக வெளிப்படும் முறையை என்றே எழுதப்படல் வேண்டும்.

‘காலம் உனக்கொரு பாட்டெழுதும்’ ‘கோசலை’ ‘கோளறு பதிகம்’ என்பன இளைஞர் தீவிரவாதம் யாழ்ப்பாண மண்ணில் வேறுந்றியுள்ள முறையையினையும் அதின் வழியாகத் தோன்றியுள்ள சாதக பாதக அமிசங்களையும் அமரத்துவமுடைய இலக்கியப் பொருளாக்கியுள்ளன.

இவற்றுள் ‘கோசலை’ மிகச் சிறந்த காலப்பதிவான படைப்பு ஆகும்.

யாழ்ப்பாணத்தின் மிகமிகச் சாதாரணமான ஒரு குடும்பத்தின் நிகழ்ச்சிகளினுடே அந்தச் சமூகத்தில் மேற் கிளம்பிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு புதிய சமூக இயக்கத்தின் முழுப்பரிமாணத்தையும் இந்தக் கடையிற் காணலாம். யார் யாரெல்லாம் இயக்கங்களிற் சேருகிறார்கள் ஏன் சேருகிறார்கள் அவ்வாறு சேர்வது குடும்ப அவகை எவ்வாறு பாதிக்கின்றது, இவற்றுக்கிடையே காணப்படும் மனித அவலம் ஆகியன எல்லாம் மனதை விட்டகலாத முறையிலே எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

1983இலேயுத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட இந்த சமூக அசைவியக்கத்தை ரஞ்சகுமார் எப்படி நோக்குகின்றார் என்பதுதான் முக்கியம்.

அடுத்த நேரச் சாப்பாட்டிற்கு வழியில்லாத விதவைத்தாய் இங்கு 'கோசலை' ஆகிறாள். அவன் சொந்தப்பெயரே கடையில் வரவில்லை. ராமனின் தாய் பெயர் அவன் பெயராகிறது.

ராமனையும் கீலனையும் ஒப்பிடும் இடம் (கடையின் இறுதிப்பகுதி) இளைஞர் தீவிரவாதத்தின் சமூகமுக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றது. போராளிப்பையன் ராமன் ஆனால் தான் அவனது தாய் கோசலை ஆகமுடியும். ரஞ்சகுமார் அந்தத்தாயை கோசலையாகவே காணுகிறான்.

இது அந்தக் கடையின் ஒரு பரிமாணமே இன்னும் பல பரிமாணங்கள் இந்தக் கடைக்கு உள்ளன. இளைஞர் தீவிரவாதம் ஆரம்பத்தில் வளர்ந்த முறைமை இந்த இளைஞர் தீவிரவாதத்திலுள் சிறுவர் என்ற முறைமை, அக்காலத்தில் நிலவிய பயம், திகில் ஆகியனவும் அதே வேளையின் ஒரு கிராமத்தின் ஏழைக்குடும்பம் வாழ்ந்த தன்னிறைவான வறுமையிற் செம்மையான வாழ்க்கை. அத்தகைய குடும்பங்களிலே நிலவிய மனதைக் கல்வும் அந்நியோந்நியமான அன்பும் பிணைப்புக்கள் ஆகியன சிலிர்க்க வைக்கின்றன.

'கோசலை' என்னும் நாணயத்தின் மறுபுறமாக அமைகிறது 'கோளாறுபதிகம்' இயக்கங்களினுடே காணப்படும் ஓற்றுமையின்மைகள் அவை காரணமாக ஏற்படும் ஆபத்துக்கள் ஆகியன கோளாறு பதிகத்தினுடே ஒரு விதத் திகிலுணர்வுடன் வெளிவருகின்றன.

இந்த இளைஞர்களின் தியாகம் 'காலம் உனக்கொரு பாட்டெழுதும்' வழியாக மூச்சத்தினர வைக்கின்றது.

ரஞ்சகுமாரின் சாதனைகள் இரண்டு என்று கருதுகிறேன். ஒன்று இளைஞர் இயக்கங்களின் எழுச் சியை ஆரம்பகாலச் செயற்பாடுகளை சமூக உறவுகளின் பின்புலத்தில் தருவது. மற்றது இவ்வாறு சமூக உறவுகளை உணர்ச்சிப் பின்புலத்திலே 'தரும்' பொழுது அவற் றற்யும் பண் பாட்டுக் குறியீடுகள் மூலம் அந்தக் குறியீடுகளினுடைாகத் தெரிய வைப்பது. திறமையுள்ள எழுத்தாளன் முதலாவதைச் செய்வது சுலபம். ஆனால் இரண்டாவதைச் சாதிப்பதற்கு அசாதாரண திறமை வேண்டும். அந்தப் பண்பாட்டினுள்ளே நின்று அதனைச் சித்தரித்தல் வேண்டும். இதற்கு அகப் - புறப்பார்வைச் செம்மை வேண்டும். ரஞ்சகுமாரின் திறன் இந்தச் சித்தரிப்பு ஆற்றலுக்குள்ளே தங்கி நிற்கின்றது.

ரஞ்சகுமாரின் உணர்முறைமையை அவரது உரைநடை மிகத் துல்லியமாகக் காட்டுகின்றது. பொருட்களை இடங்களை மனிதர்களை விடயங்களை விவரிக்கும் முறைமையிலும் குறிப்பாக ஒவ்வொரு சிறுக்கைத்தையையும் முடிக்கும் முறையிலும் ரஞ்சகுமாரின் மொழி ஆற்றல் தெரிகின்றது.

உணர்வுகளையும் உணர்ச்சிகளையும் தன்வயமாக்கிக் கொண்ட ஒருவர் தனது புலப்பதிவு நிலையில் எவ்வாறு மற்றையவற்றைப் பார்க்கின்றார். அவற்றையெல்லாம் தானே எவ்வாறு உணர்ந்து கொள்கிறார் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதாக அவரது உரைநடை அமைந்துள்ளது. 'கோசலை' சிறுக்கைத்தையின் முடிவும் கோளாறு பதிகத்தின் முடிவும் இதனை நன்கு காட்டுகின்றன.

இந்த இடத்திலேயே ரஞ்சகுமார் தமிழகத்தின் இன்றைய முக்கிய சிறுக்கை எழுத்தாளர்களான கோணங்கி, பிரபஞ்சன், ஜெயமோகன் ஆகியோருடன் ஒப்பிட வேண்டியவராகிறார்.

இவர்கள் யாவருமே தமது மொழி நடையால் தமிழ்ச் சிறுக்கைத்தையின் உணர்ச்சிச் சித்தரிப்புப் பாங்கினை மாற்றியவர்கள். இவர்களது மொழிநடை இவர்களது ஆளுமைக்குள் ஊறிப்போய் அவ்வவ் ஆளுமைகளினதும் உணர்வு ஆழத் தினதும் பிரத்தியேகமான அதேவேளை பண்பாட்டுச் சுகந்தம் மாறாத மொழிநடையாகும்.

இது உண்மையில் வெறுமனே மொழிநடை பற்றிய ஒரு விடயமல்ல. அது பார்வை முறைமை பற்றியது. ஆழமாகப் பார்த்தால் கருத்து நிலைகளின் ஆழமான மனப்பதிவுகள் பற்றியது.

இந்த நடை பேச்சுவழக்கையும் செந்தமிழ் வீச்சையும் பிரித்துப் பார்க்க முடியாதபடி இணைப்பது.

இந்த நடையின் செந்தெறி விடயங்களும் எழுதப்படலாம். கிராமியக் கடைகளும் எழுதப்படலாம். ஜெயமோகன் போன்றோர் அதைச் சாதித்துள்ளனர். (2 அடி திசைகளின் நடுவே) மோகவாசல் சிறுக்கையில் ரஞ்சகுமாரும் இதனையே எத்தனித்துள்ளார்.

பேராசிரியர் கா. சிவதம்பி

